

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:
„17) dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35).”;
- 2) w art. 73 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:
„2b) strategicznych map hałasu;”;
- 3) art. 112a i art. 112b otrzymują brzmienie:
„Art. 112a. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o:
 - 1) wskaźnikach hałasu – rozumie się przez to parametry hałasu określone poziomem dźwięku A wyrażonym w decybelach (dB), w tym:
 - a) wskaźnikach hałasu mających zastosowanie do sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem:
 - L_{DWN} – długookresowym średnim poziomie dźwięku A, wyrażonym w decybelach (dB), wyznaczonym zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich dób w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącą się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 12 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 i Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1);
- 2) wdraża dyrektywę Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającą wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015 str. 1 i Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452, 1123 i 1211.

meteorologicznych), z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰); wskaźnik ten służy do określenia ogólnej dokuczliwości,

- L_N – długookresowym średnim poziomie dźwięku A, wyrażonym w decybelach (dB), wyznaczonym zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich pór nocy (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych); wskaźnik ten służy do określenia zaburzenia snu,
- b) wskaźnikach hałasu mających zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:
- $L_{Aeq D}$ – równoważnym poziomie dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
 - $L_{Aeq N}$ – równoważnym poziomie dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);
- 2) głównej drodze – rozumie się przez to drogę, po której przejeżdża rocznie więcej niż 3 miliony pojazdów;
 - 3) głównej linii kolejowej – rozumie się przez to linię kolejową, po której przejeżdża rocznie więcej niż 30 tysięcy pociągów;
 - 4) głównym lotnisku – rozumie się przez to lotnisko cywilne, na którym rocznie odbywa się więcej niż 50 tysięcy operacji (startów lub lądowań), z wyłączeniem operacji dokonywanych wyłącznie w celach szkoleniowych przy użyciu samolotów o masie startowej poniżej 5700 kilogramów;
 - 5) strategicznej mapie hałasu – rozumie się przez to mapę sporządzoną do celów całościowej oceny narażenia na hałas z różnych źródeł na danym terenie albo do celów sporządzania ogólnych prognoz dla danego terenu;
 - 6) programie ochrony środowiska przed hałasem – rozumie się przez to program sporządzany na potrzeby zarządzania emisją i skutkami hałasu, w tym dla zmniejszania hałasu.

Art. 112b. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wartości wskaźnika hałasu, o którym mowa w art.

112a pkt 1 lit. a tiret pierwsze, uwzględniając potrzebę sporządzania strategicznych map hałasu oraz obowiązujące w tym zakresie dokumenty normalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1483).”;

- 4) po art. 112b dodaje się art. 112c w brzmieniu:

„Art. 112c. Metody oceny hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik do dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z 01.07. 2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35), zwanej dalej „dyrektywą 2015/996”.”;

- 5) w art. 115a w ust. 4 uchyla się pkt 3;

- 6) w art. 117:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oceny stanu akustycznego środowiska i obserwacji zmian dokonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska w ramach państwowego monitoringu środowiska dla terenów:

- 1) o których mowa w art. 118 ust. 2, na podstawie strategicznych map hałasu lub wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu L_{AeqD} , L_{AeqN} , L_{DWN} i L_N , z uwzględnieniem w szczególności danych demograficznych oraz dotyczących sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu;
- 2) innych niż tereny, o których mowa w art. 118 ust. 2, na podstawie wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu L_{AeqD} , L_{AeqN} , L_{DWN} i L_N lub innych metod oceny poziomu hałasu.”,

- b) uchyla się ust. 2, 3 i 5;

- 7) po art. 117 dodaje się art. 117a i art. 117b w brzmieniu:

„Art. 117a. 1. Zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem, z wyłączeniem zarządzających drogami gminnymi, dokonują identyfikacji głównych: dróg, linii kolejowych lub lotnisk, i przekazują, każdy w zakresie swojej właściwości, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska następujące dane:

- 1) w przypadku głównych dróg:
 - a) europejski numer drogi (EU),
 - b) krajowy numer drogi,
 - c) nazwę drogi, o ile została nadana,

- d) unikalny kod odcinka drogi, zgodny z wymaganiami raportowania do Komisji Europejskiej,
 - e) roczne natężenie ruchu,
 - f) długość odcinka drogi,
 - g) współrzędne punktów początku i końca odcinka drogi wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725 i 730),
 - h) graficzne odwzorowanie przebiegu odcinka drogi wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) w przypadku głównych linii kolejowych:
- a) krajowy numer linii kolejowej,
 - b) unikalny kod odcinka linii kolejowej, zgodny z wymaganiami raportowania do Komisji Europejskiej,
 - c) roczną liczbę przejazdów pociągów,
 - d) długość odcinka linii kolejowej,
 - e) współrzędne punktów początku i końca odcinka linii kolejowej wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne,
 - f) graficzne odwzorowanie przebiegu odcinka linii kolejowej wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 3) w przypadku głównych lotnisk:
- a) nazwę lotniska,
 - b) unikalny kod lotniska,
 - c) roczną liczbę operacji lotniczych,
 - d) współrzędne punktu odniesienia lotniska wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

2. Prezydent miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska następujące dane:

- 1) nazwę miasta;
- 2) unikalny kod miasta, zgodny z wymaganiami raportowania do Komisji Europejskiej;
- 3) liczbę mieszkańców miasta, zgodnie z danymi statystycznymi z roku poprzedzającego rok raportowania do Komisji Europejskiej;
- 4) powierzchnię miasta;
- 5) unikalny kod statystyczny miasta;
- 6) graficzne odwzorowanie przebiegu granicy miasta wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 i 2, zwane dalej „danymi identyfikującymi”, są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska co 5 lat, do dnia 31 stycznia począwszy od 2020 r., za rok poprzedni, w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. W przypadku dróg uwzględnia się dane identyfikujące z ostatniego pomiaru ruchu na drogach.

4. W przypadku niezidentyfikowania w zakresie swojej właściwości głównych: dróg, linii kolejowych lub lotnisk, podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje w terminie, o którym mowa w ust. 3, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informację w tym zakresie.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, sporządza wykazy:

- 1) zarządzających: drogami, liniami kolejowymi lub lotniskami, którzy nie przekazali danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, w terminie, o którym mowa w ust. 3;
- 2) prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, którzy nie przekazali danych identyfikujących w terminie, o którym mowa w ust. 3.

6. Wykazy, o których mowa w ust. 5, są przekazywane niezwłocznie właściwym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska.

7. Za nieprzekazanie danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, uznaje się również przekazanie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd danych albo informacji.

8. Dane identyfikujące aktualizuje się, jeżeli uległy one zmianie między datą ich przekazania i datą sporządzenia strategicznej mapy hałasu.

9. W przypadku przekazania przez podmiot lub organ, o którym mowa w ust. 5, danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, po przekazaniu wykazu, o którym mowa w ust. 5, Główny Inspektor Ochrony Środowiska informuje niezwłocznie właściwych wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska o dacie tego przekazania.

Art. 117b. 1. Na podstawie danych identyfikujących Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza arkusze sprawozdawcze według formatów określonych przez Europejską Agencję Środowiska i przekazuje je co 5 lat, do dnia 30 czerwca począwszy od 2020 r., Komisji Europejskiej i właściwym marszałkom województw.

2. W terminie 7 dni od dnia przekazania arkuszy sprawozdawczych Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o przekazaniu tych arkuszy Komisji Europejskiej.”;

8) art. 118 i art. 118a otrzymują brzmienie:

„Art. 118. 1. Strategiczne mapy hałasu stanowią podstawowe źródło danych wykorzystywanych do:

- 1) informowania społeczeństwa o zagrożeniach środowiska hałasem;
- 2) opracowania danych dla państwowego monitoringu środowiska;
- 3) tworzenia i aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem;
- 4) planowania strategicznego;
- 5) planowania i zagospodarowania przestrzennego.

2. Strategiczne mapy hałasu sporządza się dla:

- 1) miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;
- 2) głównych dróg;
- 3) głównych linii kolejowych;
- 4) głównych lotnisk.

3. Strategiczne mapy hałasu są sporządzane przez zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi lub lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie

mieszkańców większej niż 100 tysięcy, w oparciu o dane dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego, oraz niezwłocznie zamieszczane na ich stronach internetowych.

4. Strategiczne mapy hałasu sporządza się co 5 lat, w terminie do dnia 30 czerwca poczynawszy od 2022 r.

5. Strategiczne mapy hałasu składają się z części opisowej i części graficznej.

6. Część opisowa zawiera w szczególności:

- 1) dane zarządzającego lub organu, o których mowa w ust. 3, i wykonawcy mapy;
- 2) charakterystykę terenu, dla którego jest sporządzana mapa;
- 3) identyfikację i charakterystykę źródeł hałasu;
- 4) uwarunkowania akustyczne wynikające z dokumentów planistycznych, w szczególności z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 5) metody i dane wykorzystane do wykonania obliczeń akustycznych;
- 6) zestawienie wyników pomiarów wykonanych na potrzeby sporządzenia mapy;
- 7) wskazanie terenów zagrożonych hałasem;
- 8) wskazanie danych liczbowych dotyczących ludności narażonej na hałas;
- 9) analizę kierunków zmian stanu akustycznego środowiska;
- 10) niezbędne wyniki analiz rozkładu hałasu;
- 11) informacje o opracowanych i wdrożonych programach ochrony środowiska przed hałasem oraz oszacowanie efektów zrealizowanych przedsięwzięć w dziedzinie ochrony środowiska przed hałasem;
- 12) oszacowanie efektów planowanych przedsięwzięć w dziedzinie ochrony środowiska przed hałasem;
- 13) propozycje działań w zakresie ochrony przed hałasem;
- 14) streszczenie części opisowej strategicznej mapy hałasu sporządzone w języku niespecjalistycznym.

7. Część graficzna jest sporządzana w postaci zbiorów danych przestrzennych i zawiera w szczególności:

- 1) mapę emisyjną, przez którą rozumie się mapę charakteryzującą hałas emitowany z poszczególnych źródeł hałasu;
- 2) mapę imisyjną, przez którą rozumie się mapę stanu akustycznego środowiska;
- 3) mapę terenów zagrożonych hałasem, przez które rozumie się tereny, na których są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, określone wskaźnikami L_{DWN} lub L_N , o których mowa w art. 113;

4) mapę przedstawiającą przewidywane rezultaty działań, o których mowa w ust. 6 pkt 13.

8. Strategiczna mapa hałasu, o której mowa w ust. 2 pkt 1, zawiera odrębne mapy dotyczące dróg, linii tramwajowych, linii kolejowych, portów, lotnisk oraz miejsc prowadzenia działalności przemysłowej.

9. Strategiczne mapy hałasu sporządza się z wykorzystaniem materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, stosując metody oceny hałasu określone w załączniku do dyrektywy 2015/996.

10. Granice terenów objętych strategicznymi mapami hałasu, w związku z eksploatacją głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk, określa się liniami rozgraniczającymi, pokrywającymi się z izoliniami odpowiadającymi wartościom długookresowego średniego poziomu dźwięku A, wyrażonego w decybelach (dB):

- 1) wyznaczonego w ciągu wszystkich dób w roku – L_{DWN} równy 55;
- 2) wyznaczonego w ciągu wszystkich pór nocy w roku – L_N równy 50.

11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposób ich prezentacji i formę ich przekazywania, uwzględniając charakter terenu objętego strategiczną mapą hałasu.

12. Strategiczne mapy hałasu mogą być aktualizowane w terminie 5 lat od dnia ich sporządzenia, począwszy od terminu, o którym mowa w ust. 4. Mogą być one aktualizowane częściej niż w terminie wskazanym w ust. 4, z tym że sporządzenie takiej aktualizacji nie zwalnia z obowiązku sporządzenia tych map albo ich aktualizacji z zachowaniem zasady wyrażonej w zdaniu pierwszym i w ust. 4.

13. Do aktualizacji strategicznych map hałasu, o których mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–10.

Art. 118a. 1. Strategiczne mapy hałasu są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz właściwemu marszałkowi województwa w terminie, o którym mowa w art. 118 ust. 4.

2. Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wraz ze strategicznymi mapami hałasu przekazuje się zaktualizowane dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz dane ze strategicznych map hałasu, w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych, za pomocą elektronicznego formularza

udostępnionego w systemie teleinformatycznym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w terminie 45 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 118 ust. 4, sporządza wykazy zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi, lotniskami lub prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, którzy:

- 1) nie przekazali strategicznych map hałasu, zaktualizowanych danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz danych ze strategicznych map hałasu w terminie,
- 2) przekazali strategiczne mapy hałasu, zaktualizowane dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz dane ze strategicznych map hałasu, w terminie 30 dni od dnia upływu terminu

– o którym mowa w art. 118 ust. 4.

4. Wykazy są przekazywane niezwłocznie właściwym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska. Przepis art. 117a ust. 7 stosuje się odpowiednio.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska co 5 lat przekazuje Komisji Europejskiej zaktualizowane dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz dane ze strategicznych map hałasu w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminów ich sporządzenia. Zakres przekazywanych danych określa załącznik nr VI do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 12 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 i Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1).

6. W terminie 7 dni od dnia upływu terminu przekazania danych, o którym mowa w ust. 5, Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacje o przekazaniu tych danych do Komisji Europejskiej.”;

- 9) w art. 118b dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Starosta przy opracowywaniu projektu uchwały, o której mowa w ust. 1, zapewnia udział społeczeństwa na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 i z 2019 r. poz. 630).”;

- 10) uchyla się art. 119;

11) po art. 119 dodaje się art. 119a w brzmieniu:

„Art. 119a. 1. Na podstawie strategicznych map hałasu marszałek województwa opracowuje dla obszaru województwa projekt uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem.

2. Marszałek województwa sporządza łącznie z projektem uchwały streszczenie programu ochrony środowiska przed hałasem zawierające dane o programie niezbędne do przekazania Komisji Europejskiej, na formularzu udostępnionym za pomocą systemu teleinformatycznego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

3. W programie ochrony środowiska przed hałasem wskazuje się działania ograniczające poziom hałasu w środowisku przedstawiony na strategicznych mapach hałasu:

- 1) zrealizowane,
 - 2) planowane do realizacji w ciągu pięciu lat oraz
 - 3) planowane do realizacji długoterminowej
- z uwzględnieniem liczby mieszkańców na terenie objętym programem oraz efektywności ekologicznej i ekonomicznej działań programu.

4. Program ochrony środowiska przed hałasem jest sporządzany w formie pisemnej i składa się z następujących części:

- 1) wstępu zawierającego informacje ogólne o programie ochrony środowiska przed hałasem;
- 2) uzasadnienia zakresu zagadnień objętych programem ochrony środowiska przed hałasem, w tym:
 - a) danych i wniosków wynikających ze sporządzonych strategicznych map hałasu,
 - b) oceny realizacji poprzedniego programu, o ile został sporządzony,
 - c) analizy materiałów, dokumentów i publikacji wykorzystanych do opracowania programu;
- 3) opisu działań w zakresie ograniczenia poziomu hałasu w środowisku, w tym harmonogramu ich realizacji, oraz obowiązków i ograniczeń wynikających z realizacji programu;
- 4) streszczenia programu sporządzonego w języku niespecjalistycznym.

5. Marszałek województwa przy opracowywaniu programu ochrony środowiska przed hałasem zapewnia udział społeczeństwa na zasadach i w trybie określonych

w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. Marszałek województwa przedstawia projekt uchwały do zaopiniowania:

- 1) prezydentom miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;
- 2) zarządzającym głównymi drogami;
- 3) zarządzającym głównymi liniami kolejowymi lub liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe położonymi na terenie miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;
- 4) zarządzającym głównymi lotniskami lub lotniskami, które zasięgiem emisji hałasu oddziałują na miasto o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;
- 5) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska – w zakresie zgodności programu ochrony środowiska przed hałasem ze strategicznymi mapami hałasu.

7. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 6, przedstawiają opinię o projekcie w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu uchwały.

8. Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 7, oznacza akceptację projektu uchwały.

9. Program ochrony środowiska przed hałasem jest uchwalany przez sejmik województwa co 5 lat, w terminie do dnia 18 lipca począwszy od 2024 r.

10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres programu ochrony środowiska przed hałasem oraz sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu w środowisku, kierując się koniecznością zapewnienia skuteczności działań w dziedzinie zarządzania hałasem.

11. Programy ochrony środowiska przed hałasem mogą być aktualizowane w terminie 5 lat od dnia ich uchwalenia począwszy od terminu, o którym mowa w ust. 9. Aktualizacja programu ochrony środowiska przed hałasem może być uchwalana częściej niż w terminie wskazanym w ust. 9, z tym że uchwalenie takiej aktualizacji nie zwalnia z obowiązku uchwalenia tego programu albo jego aktualizacji z zachowaniem zasady wyrażonej w zdaniu pierwszym i w ust. 9.

12. Do aktualizacji programu ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w ust. 11, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–9 i art. 120 ust. 3–6, z tym że

w przypadku aktualizacji, o której mowa w ust. 11 zdanie drugie, streszczenia, o którym mowa w ust. 2, nie sporządza się.”;

12) w art. 120:

a) uchyla się ust 1 i 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Marszałek województwa, nie później niż w terminie 14 dni od dnia uchwalenia programu ochrony środowiska przed hałasem, przekazuje:

1) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska,

2) podmiotom i organom, o których mowa w art. 119a ust. 6,

3) ministrowi właściwemu do spraw środowiska

– informację o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem.”,

c) dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Wraz z informacją, o której mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, za pomocą systemu teleinformatycznego Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, dodatkowo streszczenie, o którym mowa w art. 119a ust. 2.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, powiadamia właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o nieprzekazaniu przez marszałka województwa informacji, o której mowa w ust. 3, i streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2.

6. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej streszczenia programów ochrony środowiska przed hałasem, w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu na uchwalenie programów ochrony środowiska przed hałasem, i informuje o tym ministra właściwego do spraw środowiska w terminie 7 dni od dnia przekazania Komisji Europejskiej tych streszczeń.”;

13) w art. 175:

a) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Dla dróg krajowych, linii kolejowych oraz lotnisk obowiązek, o którym mowa w ust 3, należy wypełnić w ciągu 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia eksploatacji przebudowanego obiektu, a jeżeli dla drogi, linii kolejowej lub lotniska organ nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej wymaganej

przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – w terminie przewidzianym na wykonanie analizy porealizacyjnej.”,

b) uchyla się ust. 6;

14) uchyla się art. 179;

15) w art. 186 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań, o których mowa w art. 17, art. 91 ust. 1 i art. 119a ust. 9;”;

16) w art. 236b w ust. 1a wyraz „usługobiorca” zastępuje się wyrazem „usługodawca”;

17) w tytule V w dziale III po rozdziale 5 dodaje się rozdział 6 w brzmieniu:

„Rozdział 6

Kary pieniężne za uchybienia w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem

Art. 315f. 1. W przypadku gdy podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 i 2, nie przekaże Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w art. 117a ust. 4, w terminie, o którym mowa w art. 117a ust. 3 – podlega karze pieniężnej w wysokości 1000 zł za każdy dzień opóźnienia.

2. W przypadku gdy podmiot lub organ, o którym mowa w art. 118 ust. 3, nie przekaże Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie wskazanym w art. 118 ust. 4 strategicznej mapy hałasu, zaktualizowanych danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz danych ze strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118a ust. 2 – podlega karze pieniężnej w wysokości 500 000 zł.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 118a ust. 3 pkt 2, karę pieniężną wymierza się w wysokości 20% kary, o której mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy:

1) sejmik województwa nie uchwali w terminie, o którym mowa w art. 119a ust. 9, programu ochrony środowiska przed hałasem albo jego aktualizacji, o której mowa w art. 119a ust. 11 zdanie pierwsze,

- 2) marszałek województwa nie przekaze Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie, o którym mowa w art. 120 ust. 3, streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2

– podlega karze pieniężnej w wysokości 100 000 zł.

5. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

6. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza naruszenie, o którym mowa w art. 315f:

- 1) ust. 1 – na podstawie wykazów, o których mowa w art. 117a ust. 5;
- 2) ust. 2 i 3 – na podstawie wykazów, o których mowa w art. 118a ust. 3;
- 3) ust. 4 – na podstawie powiadomienia, o którym mowa w art. 120 ust. 5.

7. Po stwierdzeniu naruszenia, o którym mowa w art. 315f ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 lub 2, o stwierdzonym naruszeniu i zasadach wymierzania kary.

8. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska podejmuje decyzję o wymierzeniu kary:

- 1) za okres do ustania naruszenia – po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o których mowa w art. 117a ust. 1 lub 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało lub
- 2) za okres do dnia 31 grudnia każdego roku – jeżeli do tego dnia przekroczenie lub naruszenie nie zostało usunięte, lub
- 3) za okres od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, o którym mowa w pkt 2, do ustania naruszenia – po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o których mowa w art. 117a ust. 1 lub 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało.

Art. 315g. 1. Od decyzji o wymierzeniu kar pieniężnych, o których mowa w art. 315f, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna.

3. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 315h. 1. Termin płatności kary, o której mowa w art. 315f ust. 2, odracza się na wniosek podmiotu lub organu, o którym mowa w art. 118 ust. 3, obowiązany do jej uiszczenia, jeżeli w momencie złożenia wniosku, udokumentuje rozpoczęcie wykonywania strategicznej mapy hałasu.

2. Odroczenie terminu płatności kary może dotyczyć części albo całości płatności kary.

3. Termin płatności kary może być odroczone wyłącznie na okres niezbędny do sporządzenia strategicznej mapy hałasu, nie dłuższy jednak niż rok od upływu terminu, w którym mapa ta powinna być sporządzona.

4. Wniosek o odroczenie terminu płatności kary składa się do właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska przed upływem terminu, w którym płatność ta powinna być uiszczona.

5. Złożenie wniosku o odroczenie terminu płatności kary nie zwalnia z obowiązku jej uiszczenia w części, w jakiej nie może podlegać odroczeniu.

6. Wniosek o odroczenie terminu płatności kary zawiera:

- 1) wskazanie wysokości kary, o której odroczenie terminu płatności występuje strona;
- 2) opis zaawansowania procesu sporządzenia strategicznej mapy hałasu;
- 3) wnioskowany termin odroczenia płatności kary.

7. Decyzja o odroczeniu terminu płatności kary określa:

- 1) karę, której termin płatności został odroczone, oraz jej wysokość;
- 2) termin odroczenia.

8. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, odmawia odroczenia terminu płatności kary, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 i 4.

9. W przypadku gdy strategiczna mapa hałasu została sporządzona w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, orzeka o zmniejszeniu odroczonej kary o sumę środków wydatkowanych na sporządzenie strategicznej mapy hałasu.

10. Jeżeli strategiczna mapa hałasu nie zostanie sporządzona w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor ochrony

środowiska stwierdza, w drodze decyzji, obowiązek uiszczenia odroczonej kary wraz z odsetkami za zwłokę naliczanymi za okres odroczenia.

Art. 315i. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Art. 315j. W przypadku, o którym mowa w art. 315h ust. 9, do kwoty pozostającej do zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące opłaty prolongacyjnej.

Art. 315k. W przypadku odroczenia terminu płatności kary stosuje się odpowiednio przepisy w zakresie wstrzymania biegu terminu przedawnienia należności.”;

18) w art. 350 uchyla się ust. 2;

19) w art. 378:

a) w ust. 2a po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) o których mowa w art. 362 ust. 1–3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania samorządu województwa, o których mowa w ust. 2a i 2aa, art. 91 ust. 1, 3, 3a, 5, 9c, 9d i 9f, art. 92 ust. 1, art. 94 ust. 2 i 2a, art. 95 ust. 1, art. 96, art. 119a ust. 1, 9 i 11, art. 135 ust. 2 oraz art. 162 ust. 3, 6 i 7, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”.

Art. 2. Dane identyfikujące oraz informacja, o której mowa w art. 117a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska po raz pierwszy w terminie do dnia 31 stycznia 2020 r.

Art. 3. Arkusze sprawozdawcze, o których mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

Art. 4. Strategiczne mapy hałasu są sporządzane po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r.

Art. 5. Sejmik województwa uchwała po raz pierwszy program ochrony środowiska przed hałasem, o którym mowa w art. 119a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 18 lipca 2024 r.

Art. 6. Do map akustycznych, których termin sporządzenia przypadał na dzień:

1) 30 czerwca 2012 r. albo

2) 30 czerwca 2017 r.

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Mapy akustyczne sporządzone na podstawie art. 118 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, których termin sporządzenia przypadał na dzień 30 czerwca 2017 r., zachowują moc do dnia 30 czerwca 2022 r.

Art. 8. Do programów ochrony środowiska przed hałasem, których termin uchwalenia przypadał na dzień:

1) 18 lipca 2013 r. albo

2) 18 lipca 2018 r.

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Programy ochrony środowiska przed hałasem uchwalone na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, których termin uchwalenia przypadał na dzień 18 lipca 2018 r., zachowują moc do dnia 18 lipca 2024 r.

Art. 10. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej zaktualizowane dane identyfikujące oraz dane ze strategicznych map hałasu, o których mowa odpowiednio w art. 117a ust. 8 oraz w art. 118a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu określonego w art. 4.

Art. 11. Pierwszą informację o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem marszałek województwa przekazuje na zasadach określonych w art. 120 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż w terminie 14 dni od dnia 18 lipca 2024 r.

Art. 12. Pierwsze streszczenie programu ochrony środowiska przed hałasem, o którym mowa w art. 119a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, marszałek województwa przekazuje nie później niż w terminie 14 dni od dnia 18 lipca 2024 r.

Art. 13. Pierwszą informację o przekazaniu do Komisji Europejskiej danych ze strategicznych map hałasu Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 7 dni od dnia 1 stycznia 2023 r.

Art. 14. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej pierwsze streszczenia programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art.

120 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 5.

Art. 15. 1. Do wszczętych i niezakończonych postępowań w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu stosuje się art. 115a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 115a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym pozostają w mocy.

Art. 16. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 112b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 112b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 118a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 119 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 119a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 41 – Środowisko, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 3,988 mln zł, przy czym w:

- 1) 2019 r. – 0,0 mln zł;
- 2) 2020 r. – 1,1 mln zł;
- 3) 2021 r. – 0,286 mln zł;
- 4) 2022 r. – 0,286 mln zł;
- 5) 2023 r. – 0,586 mln zł;
- 6) 2024 r. – 0,286 mln zł;
- 7) 2025 r. – 0,286 mln zł;
- 8) 2026 r. – 0,286 mln zł;
- 9) 2027 r. – 0,286 mln zł;

10) 2028 r. – 0,586 mln zł.

2. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 85 – Województwa, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 8,84 mln zł, przy czym w:

- 1) 2019 r. – 0,0 mln zł;
- 2) 2020 r. – 0,0 mln zł;
- 3) 2021 r. – 0,0 mln zł;
- 4) 2022 r. – 0,0 mln zł;
- 5) 2023 r. – 4,42 mln zł;
- 6) 2024 r. – 0,0 mln zł;
- 7) 2025 r. – 0,0 mln zł;
- 8) 2026 r. – 0,0 mln zł;
- 9) 2027 r. – 0,0 mln zł;
- 10) 2028 r. – 4,42 mln zł.

3. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska stosuje mechanizm korygujący polegający na zaleceniu zmniejszenia zakresu inwestycji.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.), zwanej dalej „POŚ”, ma na celu:

- 1) transpozycję dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35), zwanej dalej „dyrektywą Komisji (UE) 2015/996”;
- 2) usunięcie wskazanych przez Komisję Europejską następujących uchybień w transpozycji dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 i Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2002/49/WE”:
 - a) na gruncie polskich przepisów obowiązek sporządzania programów ochrony środowiska przed hałasem dotyczy jedynie terenów, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny (art. 119 ust. 1 POŚ), podczas gdy powinien on dotyczyć także terenów, na których poziom hałasu nie jest przekroczony oraz obszarów cichych (zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 oraz załącznikiem V ust. 1 tiret dziewiąte dyrektywy 2002/49/WE),
 - b) definicja wskaźników hałasu, o których mowa w art. 112a pkt 1 POŚ, nie zawiera odwołań do normy ISO 1996-2:1987 i nie precyzuje definicji roku;
- 3) uszczegółowienie przepisów dotyczących procesu mapowania akustycznego (sporządzanie strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem, zwanych dalej „programami”), w związku ze wskazaniem przez Komisję Europejską uchybień w stosowaniu dyrektywy 2002/49/WE.

Z dotychczasowej praktyki wynika, że obowiązujące przepisy dotyczące sporządzania map akustycznych, opracowywania programów ochrony środowiska przed hałasem oraz przekazywania Komisji Europejskiej danych i informacji wynikających z tych map akustycznych i programów nie są w pełni efektywne i wystarczające.

Na gruncie obowiązujących przepisów brak jest regulacji dotyczących przekazywania do Komisji Europejskiej, przed każdą rundą „mapowania” (sporządzania mapy akustycznej i na jej podstawie programu), informacji o aglomeracjach, głównych drogach, głównych liniach kolejowych i głównych lotniskach, które zostaną objęte procesem „mapowania”.

W przepisach POŚ brak jest regulacji dotyczących przekazywania danych z map Komisji Europejskiej.

Jednocześnie Minister Środowiska nie ma instrumentów prawnych, przy pomocy których mógłby wpływać na terminowość sporządzania map akustycznych i programów. W przepisach brak jest także regulacji dotyczących przekazywania Ministrowi Środowiska przez podmioty zobowiązane do sporządzenia programów, streszczeń tych programów w celu ich przekazania Komisji Europejskiej. W przypadku programów bardzo istotnym problemem jest także fakt, że często dotyczą one całych obszarów, np. powiatów nie zaś konkretnych odcinków dróg, linii kolejowych, za których oddziaływanie na środowisko odpowiadają odrębne podmioty. W przypadku głównych dróg i głównych linii kolejowych stanowi to istotną kwestię do rozwiązania. Nie ma bowiem możliwości późniejszego zweryfikowania określonych w programie działań naprawczych. Wiadomo również, że źle wykonana mapa akustyczna stanowi podstawę do opracowania programu, w którym błędy wynikające z map akustycznych będą powielane. Programy nakładają na zarządzającego główną drogą, główną linią kolejową, czy głównym lotniskiem obowiązek podejmowania konkretnych działań, które związane będą z konkretnymi kosztami.

Obecnie brak jest instrumentów kontrolnych w zakresie terminowego przekazywania danych i informacji, sporządzania map akustycznych i programów oraz sankcji za nieterminowe sporządzanie map akustycznych i programów, a także nieterminowe przekazywanie danych z map i streszczeń programów.

Brak jest również podejścia systemowego, na poziomie krajowym, które pozwoliłoby w pełni zintegrować zwalidowane i uporządkowane dane pochodzące z map akustycznych, jak i z wykonanych na ich podstawie programów. Minister Środowiska nie dysponuje narzędziami, dzięki którym miałby wpływ na zapewnienie odpowiedniej jakości wyników „mapowania” i efektywności funkcjonowania całego systemu.

W art. 1 projektu zawarte są zmiany POŚ:

W art. 73 w ust. 1 po pkt 2a dodano pkt 2b, zgodnie z którym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu uwzględnia się w szczególności ograniczenia wynikające z strategicznych map hałasu.

W art. 112a w dotychczasowym katalogu definiowanych pojęć:

- uzupełniono definicję wskaźników hałasu LDWN i LN o odwołanie do normy ISO 1996-2:1987 i doprecyzowano definicję roku, co spowodowało usunięcie wskazanych przez Komisję Europejską uchybień w transpozycji dyrektywy 2002/49/WE,
- rozszerzono dotychczasowy katalog definiowanych pojęć o następujące definicje funkcjonujące w dyrektywie 2002/49/WE:
 - 1) główna droga;
 - 2) główna linia kolejowa;
 - 3) główne lotnisko;
 - 4) strategiczna mapa hałasu;
 - 5) program ochrony środowiska przed hałasem.

Wprowadzenie ww. definicji ma na celu dostosowanie terminologii występującej w POŚ do terminologii dyrektywy 2002/49/WE.

Na gruncie obowiązujących przepisów krajowych ww. główne drogi, główne linie kolejowe i główne lotniska są definiowane jako drogi, linie kolejowe i lotniska, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, dla których jest wymagane sporządzenie map akustycznych. Drogi te, linie kolejowe i lotniska są określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie dróg, linii kolejowych i lotnisk, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, dla których jest wymagane sporządzanie map akustycznych, oraz sposobów określania granic terenów objętych tymi mapami (Dz. U. z 2007 r. poz. 8). Rozporządzenie to utraci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jednakże materia regulowana tym aktem została włączona do projektu.

Przepisy POŚ posługują się pojęciem mapy akustycznej, nie definiując tego pojęcia. W przepisach tych określono z jakich elementów składa się mapa akustyczna. W projekcie zdecydowano się wprowadzić pojęcie z dyrektywy 2002/49/WE –

„strategiczna mapa hałasu” oraz definicję tego pojęcia wskazującą na charakter i przeznaczenie ww. map.

W projekcie wprowadzono również definicję programu ochrony środowiska przed hałasem. Aktualnie pojęcie to nie jest zdefiniowane w przepisach POŚ. Uznano potrzebę wprowadzenia przepisu określającego wspólne rozumienie znaczenia ww. dokumentu.

Zmiana w art. 112b ma charakter porządkowy.

W art. 112b uwzględniono fakt zmiany brzmienia przepisu art. 112a; obecnie wskaźnik L_{DWN} określał art. 112a pkt 1 lit. a, natomiast zgodnie z projektem wskaźnik ten będzie określał art. 112a pkt 1 lit. a tiret pierwsze. Określenie sposobu ustalania wartości wskaźnika hałasu, o którym mowa w art. 112a pkt 1 lit. a, sprowadza się do podania, w ślad za transponowaną dyrektywą 2002/49/WE, matematycznego równania na logarytmiczne sumowanie długookresowych średnich poziomów hałasu, wyrażonych w decybelach (dB) w ciągu wszystkich pór dnia, pór wieczoru i pór nocy w roku (rozumianym jako dany rok w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych).

Po art. 112b dodano art. 112c, który określa, że strategiczne mapy hałasu należy sporządzać zgodnie z metodami oceny hałasu, o których mowa w załączniku do dyrektywy Komisji (UE) 2015/996. Wskazać należy, że wejście w życie tej dyrektywy z dniem 31.12.2018 r. skutkuje ujednoliceniem metod na rzecz sporządzania strategicznych map hałasu, a więc kończy, trwający na przestrzeni I-III rundy „mapowania”, etap pewnej dowolności w zakresie dotychczas stosowanych metod. Zatem na rzecz sporządzania strategicznych map hałasu, począwszy od IV rundy „mapowania”, rozpoczynającej się w roku 2022, podmiot zobowiązany do sporządzania strategicznej mapy hałasu będzie obowiązany korzystać z metod oceny hałasu określonych ww. załącznikiem do dyrektywy. Z uwagi na to, że dyrektywa Komisji (UE) 2015/996 konkretnie wskazuje, jakie metody oceny hałasu powinny być stosowane przy sporządzaniu strategicznych map hałasu i jak należy je stosować, ma ściśle specjalistyczny charakter, a dodatkowo jest bardzo obszernym dokumentem (liczy ponad 800 stron), postanowiono o nałożeniu w ustawie obowiązku stosowania wprost przepisów tej bardzo technicznej i specyficznej regulacji.

W art. 115a w ust. 4 uchylono pkt 3. Przepis ust. 4 stanowi, że w ramach decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu mogą być określone wymagania mające na celu

nieprzekraczanie poza zakładem dopuszczalnych poziomów hałasu, przy czym pkt 3 tego przepisu określa „sposób postępowania w przypadku uszkodzenia aparatury służącej do pomiarów poziomu hałasu, jeżeli jej zastosowanie jest wymagane”. Uchylenie pkt 3 wynika z faktu, że jak dotychczasowa praktyka wykazuje, wymaganie to jest zbędne. W przypadku zakładów nie jest bowiem wymagany w ściśle określonym terminie ciągły w czasie pomiar hałasu i stąd logicznym pozostaje, że w przypadku uszkodzenia aparatury służącej do pomiarów poziomu hałasu – należy pomiar wykonać ponownie, w innym terminie z wykorzystaniem sprawnej aparatury pomiarowej.

W art. 117 wprowadzono następujące zmiany:

Ust. 1 otrzymał nowe brzmienie, w którym wskazano Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, zwanego dalej „GIOŚ”, jako organ właściwy do oceny, w ramach państwowego monitoringu środowiska, stanu akustycznego środowiska i określono tereny, w odniesieniu do których ta ocena ma być dokonana oraz wskaźniki hałasu mające zastosowanie do tej oceny, czyli wskaźniki: $L_{Aeq\ D}$, $L_{Aeq\ N}$, L_{DWN} , L_N . Zmieniany przepis nie wskazywał bowiem podmiotu właściwego do dokonywania, w ramach państwowego monitoringu środowiska, oceny stanu akustycznego środowiska. Poza tym ograniczał wskaźniki hałasu, przy użyciu których dokonywano ww. ocenę, do wskaźników L_{DWN} i L_N . Zważywszy jednak, że istotną bazę informacji o akustycznym stanie środowiska stanowią wyniki pomiarów prowadzonych, z zastosowaniem wskaźników hałasu $L_{Aeq\ D}$ oraz $L_{Aeq\ N}$, przez podmioty zobowiązane do realizacji pomiarów okresowych, czy przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska zobowiązanych do pomiarów interwencyjnych bądź pomiarów kontrolnych, uznano za zasadne rozszerzenie katalogu wskaźników hałasu na rzecz omawianej oceny o wskaźniki $L_{Aeq\ D}$ oraz $L_{Aeq\ N}$. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu ocena stanu akustycznego środowiska, jest dokonywana dla terenów:

- a) o których mowa w art. 118 ust. 2, na podstawie strategicznych map hałasu lub wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu $L_{Aeq\ D}$, $L_{Aeq\ N}$, L_{DWN} i L_N , z uwzględnieniem w szczególności pozostałych danych, w szczególności demograficznych oraz dotyczących sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu;
- b) innych niż tereny, o których mowa w art. 118 ust. 2, na podstawie wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu $L_{Aeq\ D}$, $L_{Aeq\ N}$, L_{DWN} i L_N , lub innych metod oceny poziomu hałasu.”

- uchylono ust. 2 i 3, co jest konsekwencją nadania art. 117 ust. 1 i art. 118, w szczególności ust. 2 tego przepisu, nowego brzmienia,
- uchylono ust. 5 w związku ze zmianą treści przepisu art. 117 i art. 118.

Po art. 117 dodano art. 117a–117b.

Przepis art. 117a ust. 1 ustanawia spoczywający na zarządzających drogami, liniami kolejowymi i lotniskami, z wyłączeniem zarządzających drogami gminnymi, obowiązek identyfikacji głównych dróg, głównych linii kolejowych, głównych lotnisk i przekazywania GIOŚ danych identyfikujących te obiekty. Projektodawca zdecydował się na wyłączenie z ww. obowiązku zarządzających drogami gminnymi, kierując się tym, że natężenie ruchu na drogach gminnych nie przekracza 3 mln pojazdów / rok, czyli parametru, w myśl którego, zgodnie z dyrektywą 2002/49/49, dana droga zalicza się do dróg głównych.

Przepis art. 117a ust. 2 nakłada na prezydentów miast o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. obowiązek przekazywania GIOŚ, danych identyfikujących te miasta.

W przepisie art. 117a ust. 1 i 2 ponadto skonkretyzowano dane identyfikujące główne drogi, główne linie kolejowe, główne lotniska i miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. oraz określono podmiot, któremu ww. dane należy przekazywać. Podmiotem tym jest GIOŚ. Dotychczas dane te w praktyce były przekazywane Ministrowi Środowiska, natomiast sam obowiązek nie był usankcjonowany przepisami prawa. Przekazywanie odbywało się więc na zasadzie dobrowolności przez ww. podmioty. Rzeczpospolita Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, jest zobowiązana do zapewnienia stosowania dyrektywy 2002/49/WE. Z przepisu art. 7 ww. dyrektywy wynika obowiązek powiadamiania Komisji Europejskiej, przez państwa członkowskie, o wszystkich aglomeracjach, wszystkich głównych drogach, wszystkich głównych liniach kolejowych i wszystkich głównych lotniskach, funkcjonujących na terytorium tych państw. Przepis art. 117a służy zatem na zapewnieniu realizacji tego obowiązku. Zmiana podmiotu, do którego aktualnie należy przekazywać przedmiotowe dane nie będzie stanowić dodatkowego obciążenia dla podmiotów zobowiązanych. Zgromadzenie przedmiotowych danych identyfikujących, na gruncie dotychczas obowiązujących przepisów, pozostawało po stronie podmiotów zobowiązanych do sporządzenia map akustycznych, tj. po stronie zarządzających omawianymi obiektami w przypadku dróg, linii kolejowych i lotnisk. Natomiast wykaz miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. sporządzał Minister Środowiska.

W ust. 3 art. 117a określono, że ww. dane należy przekazywać GIOŚ co 5 lat, za rok poprzedni, do dnia 31 stycznia danego roku, w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym GIOŚ. Ponadto, w odniesieniu do głównych dróg, mając na uwadze pomiary ruchu drogowego wykonywane w ramach Generalnego Pomiaru Ruchu, uwzględniono możliwość przekazywania danych identyfikujących z ostatniego pomiaru ruchu na drogach.

Termin określony w art. 117a ust. 3 w odniesieniu do głównych linii kolejowych, głównych lotnisk i miast o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. określono, biorąc pod uwagę obowiązek terminowego wypełnienia przez Rzeczpospolitą Polską obowiązku wynikającego z dyrektywy 2002/49/WE.

W ust. 4 w art. 117a określono obowiązek poinformowania GIOŚ przez zarządzających drogami, liniami kolejowymi lub lotniskami, o niezarządzaniu głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi lub głównymi lotniskami, jeśli takie obiekty nie zostały zidentyfikowane w zakresie ich właściwości. Uzyskanie takiej informacji jest konieczne do ustalenia kompletnej listy identyfikującej główne drogi, główne linie kolejowe i główne lotniska na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto w ust. 5 w art. 117a nałożono na GIOŚ obowiązek sporządzania wykazów zarządzających drogami, liniami kolejowymi, lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys., którzy nie przekazali danych identyfikujących, o których mowa w ust. 1 i 2, lub informacji, o których mowa w ust. 4. Przepis określa termin sporządzenia przez GIOŚ tych wykazów – 30 dni od upływu terminu przekazania przedmiotowych danych i informacji.

W ust. 6 w art. 117a określono, że wykazy grupujące podmioty i organy, które nie przedłożyły w terminie danych identyfikujących, o których mowa w ust. 1 i 2, lub informacji, o której mowa w ust. 4, GIOŚ jest zobowiązany przekazać niezwłocznie do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, zwanego dalej „wioś”. Na podstawie tych wykazów wioś określi, w drodze decyzji, podmiotom, o których mowa w ust. 1, oraz organom, o których mowa w ust. 2, decyzję o biegnącej karze pieniężnej, o której mowa w dalszej części projektu ustawy.

W ust. 7 w art. 117a odniesiono się do jakości, kompletności i poprawności danych identyfikujących i informacji, o których mowa w art. 117a ust. 1, 2 i 4. Określono, że za nieprzekazanie danych identyfikujących albo informacji, o których mowa w ust. 4,

uznaje się również przekazanie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd danych albo informacji.

W ust. 8 w art. 117a odniesiono się do kwestii zmian w obrębie danych identyfikacyjnych jakie wystąpiły w okresie od daty ich przekazania do GIOŚ do daty sporządzenia strategicznej mapy hałasu. Określono, że dane te aktualizuje się, jeżeli uległy one zmianie między datą ich przekazania i datą sporządzenia strategicznej mapy hałasu.

W ust. 9 w art. 117a nałożono na GIOŚ obowiązek bezzwłocznego informowania właściwych wioś o terminie przekazania przez podmioty i organy zobowiązane do przekazywania danych identyfikujących, o których mowa w ust. 1 i 2, albo informacji, o których mowa w ust. 4. Na podstawie informacji, o których mowa w tym przepisie, wioś określi, w drodze decyzji, podmiotom oraz organom, o których mowa w ust. 5, decyzję o karze pieniężnej, o której mowa w dalszej części projektu ustawy.

W art. 117b:

- 1) w ust. 1 nałożono na GIOŚ obowiązek sporządzania, na podstawie danych identyfikujących, arkuszy sprawozdawczych, według formatów określonych przez Europejską Agencję Ochrony Środowiska, obejmujących dane identyfikujące aglomeracje, główne drogi, główne linie kolejowe i główne lotniska, i przekazywania co 5 lat tych arkuszy do Komisji Europejskiej oraz do marszałków województwa. Obowiązek przekazania tych danych do Komisji Europejskiej wynika z transponowanej do polskiego systemu prawnego dyrektywy 2002/49/WE. Jednocześnie przekazanie przedmiotowych danych właściwym marszałkom województw ma na celu umożliwienie tymże marszałkom oszacowania kosztów sporządzenia programów i podjęcie działań na rzecz pozyskania środków niezbędnych do sporządzenia programów;
- 2) w ust. 2 nałożono na GIOŚ obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o przekazaniu danych identyfikujących Komisji Europejskiej. Obowiązek ten należy zrealizować w terminie 7 dni od przekazania tych arkuszy.

Przepis ma na celu usprawnienie realizacji obowiązku określonego dyrektywą 2002/49/WE – art. 7 ust. 1.

Zmiana dotychczasowego brzmienia art. 118 POŚ ma na celu konkretyzację zastosowań strategicznej mapy hałasu oraz usprawnienie procesu sporządzania strategicznych map

hałasu i zapewnienie terminowego wywiązywanie się Rzeczypospolitej Polskiej z obowiązku sporządzania strategicznych map hałasu oraz raportowania do Komisji Europejskiej danych z tychże map, które to dane Unia Europejska wykorzystuje na rzecz realizacji polityki w dziedzinie zdrowia i ochrony środowiska. Poza tym w ramach tej zmiany usuwa się przepisy upoważniające do wydania rozporządzenia, które mimo upływu lat nie zostały przez ministra właściwego do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska wydane, i których wypełnienie aktualnie uznano za niecelowe wobec perspektywy uregulowania przedmiotowej materii przez aneks III do dyrektywy 2002/49/WE. W przepisach tych ponadto wyrażenie „mapa akustyczna” zastąpiono wyrażeniem „strategiczna mapa hałasu”.

Art. 118 ust. 1 określa katalog celów, w odniesieniu do których strategiczna mapa hałasu stanowi podstawowe źródło danych. Do celów tych zalicza się: informowanie społeczeństwa o zagrożeniach środowiska hałasem; opracowywanie danych dla państwowego monitoringu środowiska; tworzenie i aktualizacja programów ochrony środowiska przed hałasem; planowanie strategiczne oraz planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Cele te w stosunku do celów wyznaczonych przez dyrektywę 2002/49/WE zostały rozszerzone o planowanie strategiczne oraz planowanie i zagospodarowanie przestrzenne z uwagi na znaczący wpływ tych procesów na kształtowanie się klimatu akustycznego w środowisku.

W art. 118 ust. 2 określono, że strategiczne mapy hałasu sporządza się dla miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys., głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk. Treść tego przepisu jest zmodyfikowanym brzmieniem przepisu art. 117 ust. 2 zmienianej ustawy.

W art. 118 ust. 3 określono podmioty i organy sporządzające strategiczne mapy hałasu oraz obowiązek zamieszczania map na ich stronach internetowych i wskazanie w oparciu o jakie dane podmioty te będą sporządzać strategiczne mapy hałasu. Wprowadzony tym przepisem obowiązek zamieszczania map na stronach internetowych organów i podmiotów, które je sporządziły, obecnie wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 października 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na mapach akustycznych oraz ich układu i sposobu prezentacji (Dz. U. poz. 1340 oraz z 2018 r. poz. 504), ale jest faktycznie realizowany. Stąd, ustawowe zobowiązanie ww. podmiotów i organów do

przedmiotowej prezentacji map, faktycznie nie będzie dla nich dodatkowym obciążeniem.

Art. 118 ust. 4 doprecyzowuje cykliczny termin (co 5 lat) sporządzenia strategicznych map hałasu przez zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi i lotniskami oraz przez prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. (ust. 3).

Przepisy art. 118 ust. 5–7 powtarzają treść przepisów art. 118 ust. 3, 4 i 5 zmienianej ustawy. Przepisy te określają, że strategiczna mapa hałasu powinna się składać z części opisowej i części graficznej. W przepisach tych zostały wskazane wymagania, jakie każda z części mapy powinna spełniać w celu wypełnienia obowiązków nakładanych w tej dziedzinie przez transponowaną do polskiego systemu prawa dyrektywę 2002/49/WE i dyrektywę 2015/996.

Dodatkowo zastąpiono w tych przepisach wyrażenie „mapa akustyczna” wyrażeniem „strategiczna mapa hałasu”, zapewniając w ten sposób posługiwanie się terminologią mającą zastosowanie w dyrektywie 2002/49/WE.

Ponadto w ust. 7 doprecyzowano z jakich map składa się część graficzna oraz określono, co należy rozumieć przez tereny zagrożone hałasem. W tym celu powtórzono definicję terenu zagrożonego hałasem, o której mowa w przepisie art. 118 ust. 6 ustawy zmienianej. W myśl tej definicji teren zagrożony hałasem, to teren, na którym są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, określone wskaźnikami L_{DWN} lub L_N , o których mowa w art. 113.

Natomiast w ust. 8 doprecyzowano, że w przypadku aglomeracji należy sporządzić odrębne mapy dla poszczególnych źródeł hałasu komunikacyjnego (drogi, linie kolejowe, lotniska, porty) oraz dla miejsc prowadzenia działalności przemysłowej

W art. 118 ust. 9 określono, że strategiczną mapę hałasu sporządza się z wykorzystaniem materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, stosując metody oceny hałasu, o których mowa w art. 112c. Przepis ten jest praktycznie modyfikacją przepisu art. 118a ust. 2 zmienianej ustawy. Modyfikacja ta wpisuje się w aktualnie obowiązujący system nazewnictwa materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

W art. 118 ust. 10 określono sposób wyznaczania granic terenów objętych strategicznymi mapami hałasu, w związku z eksploatacją głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk.

W ust. 11 nałożono na ministra właściwego do spraw środowiska obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu sposobu prezentacji (w tym ich układu) i formy przekazywania. Celem tego rozporządzenia jest potrzeba zapewnienia sprawnego sporządzania tych map oraz potrzeba zapewnienia ciągłego i nieprzerwanego dostępu do zawartych w nich danych.

W ust. 12 przewidziano możliwość aktualizacji co 5 lat strategicznych map hałasu bez konieczności sporządzania nowych, jak również aktualizacji w okresach krótszych niż ten ustawowy termin przy jednoczesnym zachowaniu ustawowych wymogów.

Zgodnie z ust. 13 do aktualizacji strategicznych map hałasu, o których mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–10.

Po art. 118 dodano art. 118a, w którym:

- w ust. 1 nałożono obowiązek przekazywania GIOŚ oraz właściwemu marszałkowi województwa, w terminie, o którym mowa w art. 118 ust. 4 (tj. do dnia 30 czerwca danego roku), strategicznych map hałasu i w miarę potrzeby zaktualizowanych danych identyfikujących. Ponadto (ust. 2) wraz z przekazywaniem tych map GIOŚ określono obowiązek przekazywania danych z map. Aktualizacja danych identyfikacyjnych ma na celu zapewnienie spójności mapy z odcinkami dróg, linii kolejowych i lotnisk objętych tą mapą. W przepisie tym określono ponadto w jaki sposób należy przekazywać GIOŚ przedmiotowe mapy oraz dane z map. Mapy będą wykorzystane przez GIOŚ na rzecz oceny stanu akustycznego środowiska,
- w ust. 3 nałożono na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska obowiązek sporządzenia, w terminie 45 dni po upływie terminu, o którym mowa w art. 118 ust. 4, wykazów zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi, lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, którzy nie przekazali strategicznych map hałasu oraz zaktualizowanych danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 8 oraz danych ze strategicznych map hałasu, o których mowa w ust. 2, oraz tych, którzy przekazali strategiczne mapy hałasu oraz powyższe dane, w terminie 30 dni od upływu terminu na ich przekazanie. Wykazy te będą niezwłocznie przekazywane do właściwych wioś. Przepis art. 117a ust. 7 stosuje się odpowiednio. Na podstawie tych wykazów wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska będą nakładali kary na podmioty i organy, które uchybiły przekazaniu w terminie głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska strategicznych map hałasu i danych z tych map.

Obowiązek przekazywania strategicznych map hałasu w terminie, o którym mowa w art. 118 ust. 4, właściwemu miejscowo marszałkowi (ust. 4) ma na celu umożliwienie temu marszałkowi sporządzenia projektu programu dla terenu województwa.

W ust. 5 nałożono na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska obowiązek przekazywania do Komisji Europejskiej zaktualizowanych danych identyfikujących oraz danych ze strategicznych map. Obowiązek ten będzie realizowany co 5 lat, w terminie 6 miesięcy od upływu terminu sporządzenia map. Zakres danych będzie zgodny z załącznikiem nr VI do dyrektywy 2002/49/WE. W ten sposób Rzeczypospolita Polska wywiąże się z obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE, dotyczącego przekazywania Komisji Europejskiej danych ze strategicznych map hałasu.

W ust. 6 zobowiązano Głównego Inspektora Ochrony Środowiska do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o przekazaniu danych z map do Komisji Europejskiej. Termin ten określono na 7 dni od upływu terminu, w którym przedmiotowe dane przekazane zostały do Komisji Europejskiej. W ten sposób zostanie zapewnione ministrowi właściwemu do spraw środowiska monitorowanie wypełniania przez Rzeczpospolitą Polską obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE.

W art. 118b dodano ust. 3, przez który zagwarantowano społeczeństwu udział przy opracowywaniu projektu uchwały w sprawie wyznaczania cichych obszarów. W ten sposób wypełniono wymagania określone w art. 9 ust. 1 i w tiret dziewiąte pkt 1 załącznika do dyrektywy 2002/49/WE.

Zdecydowano o uchyleniu art. 119. Z uwagi na zakres zmian w obszarze regulacji dotyczących programów postanowiono ująć je w osobnym artykule – art. 119a.

W art. 119a:

- w ust. 1 nałożono na marszałka województwa obowiązek opracowania dla obszaru województwa projektu uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem.

W ocenie projektodawcy sporządzanie w skali kraju 16 programów pozwoli na kompleksowe podejście do problemu ochrony środowiska na terenie całego województwa oraz na ujednolicenie sporządzania tych programów, co w konsekwencji ułatwi zarządzanie terminowością i jakością ich opracowywania,

- w ust. 2 określono obowiązek sporządzenia streszczenia programu zawierającego dane o programie niezbędne do przekazania Komisji Europejskiej, na formularzu udostępnionym za pomocą systemu teleinformatycznego Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Streszczenia takie są już dzisiaj w praktyce przygotowywane na zasadzie dobrowolności przez podmioty obowiązane do przygotowywania programów. Tym niemniej w celu zapewnienia realizacji obowiązków Polski jako państwa członkowskiego wobec Komisji Europejskiej wprowadzono regulację w tym zakresie w przepisach POŚ,

- w ust. 3 określono, dla jakiego horyzontu czasowego, na podstawie strategicznych map hałasu, wskazuje się działania ograniczające poziom hałasu w środowisku zarówno te zrealizowane jak również planowane do realizacji w okresie 5 lat i długoterminowo. Ponadto ustalono, że działania te należy podejmować z uwzględnieniem liczby mieszkańców na terenie objętym programem oraz efektywności ekologicznej i ekonomicznej przedmiotowych działań,
- w ust. 4, określając wymagania w zakresie zawartości programu, kierowano się potrzebą zapewnienia sporządzania programów zgodnych z wymaganiami, o których mowa w załączniku V dyrektywy 2002/49/WE,
- w ust. 5 zobowiązano marszałka województwa, do zapewnienia społeczeństwu udziału przy opracowywaniu projektu programu, zgodnie z procedurą określoną w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081). Aktualnie brak w przepisach POŚ regulacji dotyczących konsultacji społecznych projektu programu, a wymóg taki wynika wprost z przepisów dyrektywy 2002/49/WE,
- w ust. 6 nałożono na marszałka województwa obowiązek przedstawienia projektu uchwały w sprawie programu do zaopiniowania: prezydentom miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzającym głównymi drogami, zarządzającym głównymi liniami kolejowymi lub liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe położonymi na obszarze aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzającym głównym lotniskami lub innymi lotniskami, które swoim zasięgiem emisji hałasu oddziałują na miasto o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, oraz GIOŚ – w zakresie zgodności

programu ze strategicznymi mapami hałasu. Ww. katalog podmiotów (z wyjątkiem GIOŚ) generalnie określa podmioty i organy zainteresowane treścią programu ze względu na ich obowiązek realizacji zadań określonych tym programem,

- w ust. 7 określono dla podmiotów i organów, o których mowa w ust. 6, termin przedstawienia opinii o projekcie programu, o którym mowa w ust. 1 (30 dni od dnia otrzymania projektu ww. uchwały w sprawie programu),
- w ust. 8 określono, skutek wynikający z niewydania opinii w terminie, o którym mowa w ust. 7, a mianowicie, że oznacza to akceptację projektu,
- w ust. 9 nałożono na sejmik województwa obowiązek uchwalania programu co 5 lat, w terminie do dnia 18 lipca. Termin wynika z dyrektywy 2002/49/WE,
- w ust. 10 nałożono na ministra właściwego do spraw środowiska obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać program oraz sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu. Wskazano, że realizując ten obowiązek minister właściwy do spraw środowiska powinien kierować się koniecznością zapewnienia optymalizacji działań w dziedzinie zarządzania hałasem. Upoważnienie ustawowe do określenia wymagań względem programów zawarte jest aktualnie w art. 119 ust. 3 i 4 POŚ,
- w ust. 11 przewidziano możliwość aktualizacji programów co 5 lat bez konieczności sporządzania nowych, jak również aktualizacji w okresach krótszych niż ten ustawowy termin przy jednoczesnym zachowaniu ustawowych wymogów. Należy jednak podkreślić, że aktualizacja uchwalona w terminie krótszym nie zwalnia z obowiązku uchwalenia programu zgodnie z cyklem 5-letnim, nie jest z kolei w tym wypadku wymagane sporządzenie streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2,
- w ust. 12 przewidziano odpowiednie stosowanie przepisów dotyczących aktualizacji programów.

W art. 120:

- uchylono ust. 1 i 2 z uwagi na to, że programy nie będą już przygotowywane przez starostów,
- w ust. 3 zobowiązano marszałka województwa do przekazywania nie później niż w terminie 14 dni od dnia uchwalenia programu: wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska, podmiotom lub organom, o których mowa w ust. 6, oraz

ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem. Powyższe ma na celu możliwie najwcześniejsze przygotowanie się podmiotów wymienionych w tym przepisie, które otrzymają informację, do realizacji ich zadań,

- w dodanym ust. 4, wraz z tą informacją marszałek województwa przekazuje GIOŚ, za pomocą systemu teleinformatycznego GIOŚ, streszczenie, o którym mowa w art. 119a ust. 2,
- w dodanym ust. 5 w terminie 30 dni od dnia upływu terminu na przekazanie informacji GIOŚ organ ten powiadamia wioś o nieprzekazaniu przez marszałka województwa informacji, o której mowa w ust. 3, i streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2,
- w dodanym ust. 6 określono GIOŚ termin na przekazanie Komisji Europejskiej streszczeń programów (6 miesięcy od upływu terminów na ich sporządzenie). (termin ten wynika z dyrektywy 2002/49/WE) oraz określono termin na przekazanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o przekazaniu do Komisji Europejskiej streszczeń programów.

Zmieniono brzmienie ust. 4a w art. 175 ustawy zmienianej w art. 1 w następujący sposób: „4a. Dla dróg krajowych, linii kolejowych oraz lotnisk obowiązek, o którym mowa w ust. 3, należy wypełnić w ciągu 12 miesięcy od rozpoczęcia eksploatacji przebudowanego obiektu, a jeżeli dla drogi, linii kolejowej lub lotniska organ nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – w terminie przewidzianym na wykonanie analizy porealizacyjnej.”.

W ten sposób, uwzględniając żądania zarządzających liniami kolejowymi i lotniskami, zostanie urealniony 14-dniowy termin, określony zmienianą ustawą, na rzecz realizacji przedmiotowego obowiązku.

Uchylono również ust. 6 ustanawiający obowiązek sporządzania map akustycznych przez zarządzających drogą, linią kolejową lub lotniskiem.

Uchyła się art. 179 POŚ, który określa obowiązki zarządzających drogą, linią kolejową lub lotniskiem, zaliczonymi do obiektów, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, w zakresie sporządzania co 5 lat mapy akustycznej terenu, na którym eksploatacja obiektu może powodować

przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Niemniej nie zwalnia się ww. podmiotów z obowiązku sporządzania strategicznych map hałasu. Obowiązek ten określa przepis art. 118 ust. 2 ustawy zmieniającej.

Uchylany art. 179 ust. 2 przewidywał upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska do określenia, w drodze rozporządzenia, dróg, linii kolejowych i lotnisk, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, dla których wymagane jest sporządzanie map akustycznych, oraz sposoby określania granic terenów objętych tymi mapami z uwzględnieniem cech obiektów, o których mowa w art. 176 ust. 3. Rozporządzenie wydane na podstawie tego przepisu utraci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jednakże, o czym mowa była przy omawianiu zmian dotyczących art. 112a materia regulowana tym aktem została włączona do projektu.

Zmiana w art. 186 w ust. 1 ma charakter porządkowy. Z uwagi na uchylenie art. 119 POŚ w art. 186 w ust. 1 w pkt 4 odesłanie powinno nastąpić do art. 119a ust. 9 POŚ, który dotyczy programów.

W dziale III POŚ po rozdziale 5 dodano rozdział 6 (art. 315f–art. 315i) odnoszący się do kar pieniężnych za uchybienia w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem.

O wprowadzeniu przedmiotowych kar zdecydowało powtarzające się nieterminowe wypełnianie przez podmioty i organy obowiązków polegających na sporządzaniu strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem. W ocenie projektodawcy kary pieniężne przyczynią się do terminowego wypełniania omawianych obowiązków. Wysokość kar powinna być dolegliwa, aby przyniosła pożądany skutek.

W art. 315f w ust. 1 określono karę pieniężną za nieterminowe przekazywanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska przez podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 i 2, danych identyfikujących lub informacji, o której mowa w art. 117a ust. 4. Karę tę określono w wysokości 1000 zł za każdy dzień opóźnienia.

W art. 315f w ust. 2 określono karę pieniężną w wysokości 500 000 zł za nieterminowe przekazywanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska strategicznej mapy hałasu i danych z tej mapy.

W art. 315f w ust. 3 określono warunki złagodzenia kary, o której mowa w ust. 2. Wskazano, że jeżeli w terminie 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w

art. 118 ust. 2, podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 i 2, przekaże Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska strategiczne mapy hałasu oraz dane ze strategicznych map hałasu administracyjną karę pieniężną wymierza się w wysokości 20% kary, o której mowa w ust. 2.

W art. 315f w ust. 4 określono karę w wysokości 100 000 zł za:

- 1) nieuchwalenie, w terminie, przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem;
- 2) nieprzekazanie przez marszałka województwa, w terminie, streszczenia programu ochrony środowiska przed hałasem do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

W ust. 5 w art. 315f wskazano podmiot właściwy do wymierzania omawianych kar pieniężnych. Jest nim wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

W ust. 6 w art. 315f określono, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza naruszenie, o którym mowa:

- 1) art. 315f ust. 1 – na podstawie wykazów, o których mowa w art. 117a ust. 5;
- 2) art. 315f ust. 2 i 3 – na podstawie wykazów, o których mowa w art. 118a ust. 3;
- 3) art. 315f ust. 4 – na podstawie powiadomienia, o którym mowa w art. 120 ust. 5.

W art. 315f ust. 7 i 8 określono, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska, po stwierdzeniu naruszenia, o którym mowa w art. 315f ust. 1 (termin przekazania danych identyfikujących i informacji o nieposiadaniu takich danych) informuje o tym podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 lub 2, i podejmuje decyzję o wymierzeniu kary:

- 1) za okres do ustania naruszenia – po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało lub
- 2) za okres do dnia 31 grudnia każdego roku – jeżeli do tego dnia przekroczenie lub naruszenie nie zostało usunięte, lub
- 3) za okres od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, o którym mowa w pkt 2, do ustania naruszenia – po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało.

Zgodnie z art. 315g ust. 1 od decyzji o wymierzeniu kar pieniężnych, o której mowa w art. 315f, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna (ust. 2), a wpływy z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (ust. 3). Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (ust. 4).

W art. 315h w ust. 1 ustanowiono możliwość odraczania, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu lub organu, o którym mowa w art. 118 ust. 3, terminu płatności kar pieniężnych, oraz określono termin i warunki odroczenia, pod warunkiem udokumentowania rozpoczęcia wykonywania strategicznej mapy hałasu.

W ust. 3 w art. 315h określono, że termin płatności kary może być odroczony wyłącznie na okres niezbędny do wykonania strategicznej mapy hałasu oraz, że nie może być dłuższy niż rok od upływu terminu, w którym mapa powinna być wykonana.

W ust. 4–6 w art. 315h określono termin na wniesienie wniosku o odroczenie płatności oraz zakres informacji, jakie należy w nim przekazać.

W ust. 7 w art. 315h określono informacje jakie mają być zawarte w decyzji o odroczeniu terminu płatności kary.

W ust. 8 w art. 315h określono, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska odmawia, w drodze decyzji, odroczenia terminu płatności, jeżeli nie zostały spełnione warunki w ust. 1 i 4.

W ust. 9 w art. 315h ustalono, że w przypadku sporządzenia strategicznej mapy hałasu w terminie określonej w decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska orzeka o zmniejszeniu kary o sumę środków poniesionych na sporządzenie tej mapy.

W ust. 10 w art. 315h ustalono, że w przypadku niewywiązania ze sporządzenia strategicznej mapy hałasu w terminie wskazanym w decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska orzeka obowiązek uiszczenia odroczonej kary wraz z odsetkami za zwłokę, naliczanymi za okres odroczenia.

Art. 315i określa, że do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Art. 315j określa, że w przypadku, o którym mowa w art. 315h ust. 9, do kwoty pozostającej do zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące opłaty prolongacyjnej.

Art. 315k ustala, że w przypadku odroczenia terminu płatności kary stosuje się odpowiednio przepisy w zakresie wstrzymania biegu terminu przedawnienia należności. Podkreślić należy, że zasadność wprowadzenia tych sankcji generalnie potwierdzają doświadczenia Rzeczypospolitej Polskiej wynikające z trzech rund mapowania oraz dokonana przez Komisję Europejską ocena dotychczasowego wywiązywania się z obowiązków wynikających z dyrektywy 2002/49/WE. Należy zauważyć, że w dniu 25 stycznia 2019 r. Komisja Europejska skierowała wobec Rzeczypospolitej Polskiej uzasadnioną opinię wystosowaną na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dotyczącą nieprawidłowej transpozycji oraz naruszenia obowiązków wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/49/WE (naruszenie nr 2017/2068). Wprowadzenie kar pieniężnych ma na celu zapewnienie wykonania obowiązków ustawowych.

W art. 350 uchylono ust. 2, który stanowi, że karze, o której mowa w art. 350 ust. 1 podlega, kto będąc obowiązany na podstawie art. 179, nie przedkłada mapy akustycznej. Uchylenie tego przepisu jest konsekwencją uchylenia art. 179 POŚ.

Jednocześnie w art. 378 w ust. 2a dodano pkt 4, w którym wskazano marszałka województwa jako organ właściwy w sprawach, o których mowa w art. 362 ust. 1–3, dotyczących dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu. Celem tego przepisu jest doprowadzenie do sytuacji, w której starosta nie będzie organem właściwym w sprawach wydawania decyzji dotyczących ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia, jak również w sprawach przywrócenia środowiska do stanu właściwego w przypadku dróg, dla których jako prezydent miasta jest jednocześnie zarządzającym tymi drogami. W miastach na prawach powiatu, w których prezydent miasta jest zarządzającym drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe, a jednocześnie wykonuje obowiązki starosty, kompetencja w zakresie wydawania ww. decyzji zbiegała się z obowiązkiem wykonania ww. decyzji.

W art. 378 w ust. 4 dokonano zmiany porządkowej wynikającej z wcześniej wprowadzonych zmian w zakresie programów. Odesłanie do art. 119 ust. 2 zastąpiono odesłaniem do art. 119a ust. 1, 9 i 11.

W art. 2 projektu ustawy określono termin, w którym po raz pierwszy na zasadach przewidzianych w art. 117a ust. 1 i 2 będą przekazane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska dane identyfikujące obiekty wymienione w tym przepisie. Termin ten określono na dzień 31 stycznia 2020 r. Data ta wynika z art. 7 dyrektywy 2002/49/WE, nakazującego państwom członkowskim do dnia 30 czerwca 2005 r., a następnie co 5 lat, powiadamiać Komisję Europejską o miastach, głównych drogach, głównych liniach kolejowych i głównych lotniskach (w roku 2005 r. obowiązek ten był ograniczony, gdyż dotyczył powiadomienia o głównych drogach o obciążeniu ruchem ponad 6 milionów przejazdów rocznie, głównych liniach kolejowych o obciążeniu ruchem ponad 60 tysięcy przejazdów składów pociągów rocznie, głównych lotniskach i aglomeracjach o liczbie mieszkańców ponad 250 tysięcy na swoim terytorium).

Przepis art. 3 projektu ustawy stanowi, że pierwszym terminem przekazania Komisji Europejskiej przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska arkuszy sprawozdawczych, o których mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 na zasadach przewidzianych w tym przepisie będzie 30 czerwca 2020 r. Datę tę określa art. 7 dyrektywy 2002/49/WE .

Przepis art. 4 projektu ustawy implementuje art. 7 dyrektywy 2002/49/WE i wskazuje 30 czerwca 2022 r. jako termin sporządzenia po raz pierwszy, strategicznej mapy hałasu.

W art. 5 projektu ustawy wskazuje się, że sejmik województwa uchwala po raz pierwszy program ochrony środowiska przed hałasem, w terminie do dnia 18 lipca 2024 r.

W art. 6 projektu ustawy wskazuje się, że do map akustycznych, których termin sporządzenia przypadał na dzień 30 czerwca 2012 r. i na dzień 30 czerwca 2017 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 7 projektu ustawy mapy akustyczne sporządzone na podstawie art. 118 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują swoją moc do dnia 30 czerwca 2022 r.

W art. 8 projektu ustawy wskazano, że do programów ochrony środowiska przed hałasem, których termin sporządzenia przypadał na dzień 18 lipca 2013 r. i na dzień 18 lipca 2018 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

W art. 9 projektu ustawy określono, że programy ochrony środowiska przed hałasem uchwalane na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia 18 lipca 2024 r.

Przepis art. 10 projektu ustawy określa termin na przekazanie przez GIOŚ po raz pierwszy Komisji Europejskiej danych ze strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118a ust. 1, w terminie 6 miesięcy od upływu terminu na sporządzenie strategicznych map hałasu. Termin ten jest zgodny z terminem określonym w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE.

W art. 11 projektu ustawy określono termin przekazania przez marszałka województwa pierwszej informacji o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem na zasadach określonych w art. 120 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w następujący sposób: nie później niż w terminie 14 dni od dnia 18 lipca 2024 r. Tak określony termin wynika z art. 8 ust. 2 i 5 dyrektywy 2002/49/WE oraz dyrektywy INSPIRE, która wydłuża o 1 rok termin określony dyrektywą 2002/49/WE.

W art. 12 projektu ustawy doprecyzowano termin, w którym po raz pierwszy marszałek województwa przekazuje streszczenie programu ochrony środowiska, o którym mowa w art. 119a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wskazując, że nie później niż w terminie 14 dni od dnia 18 lipca 2024 r.

W art. 13 projektu ustawy doprecyzowano termin, w którym GIOŚ przekaże właściwemu ministrowi do spraw środowiska pierwszą informację o przekazaniu do KE danych ze strategicznych map hałasu, wskazując, że dokona tego w terminie 7 dni od dnia 1 stycznia 2023 r.

Zgodnie z art. 14 projektu ustawy Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej pierwsze streszczenie programu ochrony środowiska przed hałasem w terminie 6 miesięcy od upływu terminu, o którym mowa w art. 5.

W art. 15 ust. 1 projektu ustawy odniesiono się do wszczętych i niezakończonych postępowań w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu – wskazując, że stosuje się do nich art. 115 a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. W ust. 2 odniesiono się do decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu wydanych na podstawie art. 115a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w ten sposób, że wskazano, iż pozostają one w mocy.

W art. 16 projektu ustawy odniesiono się do dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 112b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wskazując, że zachowują one moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych

wydanych na podstawie art. 112 b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące.

W art. 17 projektu ustawy odniesiono się dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wskazując, że zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 ust. 10 zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące.

W art. 18 projektu ustawy odniesiono się dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 119 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, wskazując, że zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 119 a ust. 10 zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące.

W art. 19 ust. 1 projektu ustawy określono, przypadający na lata 2019–2028 (z wyszczególnieniem na każdy rok kalendarzowy), limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem wejścia w życie ustawy. Sumaryczny limit tych wydatków wynosi 12,828 mln zł a wydatki w poszczególnych latach są proporcjonalne do prac realizowanych w tych latach i szczegółowo udokumentowane w OSR.

W ust. 2 określono, że organem, który monitoruje wykorzystanie limitu wydatków oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw środowiska.

W ust. 3 nałożono na ministra właściwego do spraw środowiska, w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1, obowiązek stosowania mechanizmu korygującego polegający na zaleceniu zmniejszenia zakresu inwestycji.

W art. 20 projektu ustawy określono termin wejścia w życie ustawy: przypada on po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia tej ustawy. Określony termin wynika z konieczności wdrożenia dyrektywy Komisji (UE) 2015/996, której termin transpozycji upłynął 31 grudnia 2018 r. oraz w związku z uzasadnioną opinią wystosowaną przez Komisję Europejską na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dotyczącą nieprawidłowej transpozycji oraz naruszenia obowiązków wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/49/WE (naruszenie nr 2017/2068), o której mowa na stronie 13.

Projekt ustawy nie wpływa na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlegał opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom. W czasie prac legislacyjnych nad projektem ustawy żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami w trybie określonym przepisami ww. ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sławomir Mazurek – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Sławomir Gurtowski – Dyrektor Departamentu Zarządzania Środowiskiem, Małgorzata Wojciechowska – Radca Ministra w Departamencie Zarządzania Środowiskiem	Data sporządzenia 8.07.2019 r. Źródło: Dyrektywa Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiająca wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku Nr w Wykazie prac UC134
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska został opracowany w związku z koniecznością:

- 1) transpozycji do polskiego prawa, w terminie do dnia 31 grudnia 2018 r., dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35),
- 2) usunięcia uchybień w transpozycji i stosowaniu dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 12– Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 i Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1).

Komisja Europejska (KE) w wezwaniu do usunięcia uchybień wskazała m.in., że:

– na gruncie polskich przepisów obowiązek sporządzania programów ochrony środowiska przed hałasem dotyczy jedynie terenów, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny (art. 119 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, dalej „POŚ”), podczas gdy powinien on dotyczyć także terenów, na których poziom hałasu nie jest przekroczony oraz obszarów cichych (zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 oraz ust. 1 tiret dziewiąte załącznika V dyrektywy 2002/49/WE),

– definicja wskaźników hałasu nie zawiera odwołań do normy ISO 1996-2:1987 i nie precyzuje definicji roku.

Ponadto z dotychczasowej praktyki wynika, że obowiązujące przepisy dotyczące sporządzania map akustycznych, opracowywania programów ochrony środowiska przed hałasem (dalej „programy”) oraz przekazywania Komisji Europejskiej danych i informacji nie są w pełni efektywne i wystarczające.

Na gruncie obowiązujących przepisów brak jest regulacji dotyczących przekazywania do KE, przed każdą rundą „mapowania” (sporządzania mapy akustycznej i na jej podstawie programu ochrony środowiska przed hałasem), danych o aglomeracjach oraz drogach, liniach kolejowych i lotniskach, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, dla których jest wymagane sporządzenie map akustycznych (w projekcie ustawy drogi te, linie kolejowe i lotniska są określane jako główne drogi, główne linie kolejowe i główne lotniska). Do sporządzania map akustycznych obowiązanych jest wiele podmiotów – prezydenci miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy wykonujący obowiązki starostów w odniesieniu do aglomeracji (aktualnie 39), prezydenci miast na prawach powiatu, na których terenie są usytuowane główne drogi, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych, (aktualnie 21), inni zarządzający głównymi drogami (aktualnie 20), zarządzający głównymi liniami kolejowymi (aktualnie 1), zarządzający głównymi lotniskami (aktualnie 1).

Następujące grupy problemów zostały zidentyfikowane w związku z wykonywaniem map akustycznych:

– nieterminowość – niezmiennie na przestrzeni lat obowiązane podmioty przekazują mapy akustyczne z opóźnieniem, często niekompletne (nie zawierają wszystkich danych niezbędnych do przekazania KE), i wymagają dużego nakładu pracy, tak aby można było przekazać dane z tychże map KE,

– Minister Środowiska nie ma wpływu na terminowość sporządzania tych map.

– w przepisach POŚ brak jest regulacji dotyczących przekazywania danych z map do KE.

Następujące grupy problemów zostały zidentyfikowane w związku ze sporządzaniem programów:

– programy są sporządzane przez prezydenta miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy dla aglomeracji (aktualnie 39) oraz przez marszałków województw (16) dla obszarów poza aglomeracjami; taka wielość podmiotów opracowujących programy prowadzi do braku ujednoliconego podejścia do sposobu ich sporządzania,

– Minister Środowiska nie ma instrumentów prawnych przy których pomocy mógłby wpływać na terminowość

sporządzania programów,

- w przepisach brak jest także regulacji dotyczących przekazywania Ministrowi Środowiska przez podmioty zobowiązane do sporządzenia programów streszczeń tych programów w celu ich przekazania do KE,
- bardzo istotnym problemem jest także fakt, że programy często dotyczą całych obszarów, np. powiatów nie zaś konkretnych odcinków dróg, linii kolejowych; w przypadku głównych dróg i głównych linii kolejowych stanowi to istotną kwestię do rozwiązania; nie ma bowiem możliwości późniejszego zweryfikowania określonych w programie działań naprawczych,
- konsekwencje wynikające ze źle sporządzonej mapy akustycznej - błędy wynikające z map akustycznych często są powielane; programy nakładają bowiem na zarządzającego główną drogą, główną linią kolejową, czy głównym lotniskiem obowiązek podejmowania konkretnych działań, które są związane z konkretnymi kosztami.

Brak jest instrumentów monitorowania w zakresie terminowego przekazywania danych i informacji, sporządzania map akustycznych i programów oraz sankcji za nieterminowe sporządzanie map akustycznych i programów.

Brak jest również podejścia systemowego, na poziomie krajowym, które pozwoliłoby w pełni zintegrować zwalidowane i uporządkowane dane pochodzące z map akustycznych, jak i z wykonanych na ich podstawie programów. Obecnie Minister Środowiska nie dysponuje narzędziami, dzięki którym miałby wpływ na zapewnienie odpowiedniej jakości wyników „mapowania” i efektywności funkcjonowania całego systemu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W odpowiedzi na zidentyfikowane powyżej problemy w projekcie ustawy:

1) w celu transpozycji dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 nałożono na podmiot sporządzający strategiczne mapy hałasu obowiązek stosowania metod oceny hałasu określonych w załączniku do dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;

2) w celu usunięcia uchybień w transpozycji i stosowaniu dyrektywy 2002/49/WE:

a) określono, że obowiązek sporządzania programów dotyczył będzie także terenów, na których poziom hałasu nie jest przekroczony oraz obszarów cichych, a nie jedynie terenów, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny (art. 119 POŚ),

b) uzupełniono definicję wskaźników hałasu o odwołanie do normy ISO 1996-2:1987 oraz doprecyzowano definicję roku.

Ponadto w celu zapewnienia prawidłowego stosowania dyrektywy 2002/49/WE:

1) powierzono Głównemu Inspektoratowi Ochrony Środowiska, dalej „GIOŚ”, następujące zadania:

a) przekazywanie do KE, przed każdą rundą „mapowania”, danych identyfikujących aglomeracje o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, główne drogi, główne linie kolejowe i główne lotniska;

b) przekazywanie do KE danych ze strategicznych map hałasu,

c) przekazywanie do KE streszczeń programów opracowanych i przekazanych przez marszałków województw;

2) nałożono bowiem na prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzających głównymi drogami, zarządzających głównymi liniami kolejowymi, zarządzających głównymi lotniskami obowiązek przekazywania GIOŚ danych identyfikujących te miasta oraz drogi, linie kolejowe i lotniska;

3) przyjęto, iż programy będą sporządzane wyłącznie przez marszałków województw, co zapewni funkcjonowanie na terenie kraju 16 programów i umożliwi ujednolicenie podejścia do ich sporządzania; będą one podlegały zaopiniowaniu przez prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzających głównymi drogami, zarządzających głównymi liniami kolejowymi lub liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe położonymi na obszarze aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzających głównymi lotniskami lub innymi lotniskami, które swoim zasięgiem emisji hałasu oddziałują na aglomeracje o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy oraz GIOŚ;

4) wojewódzki inspektor ochrony środowiska zostanie zobowiązany do nakładania kar pieniężnych za nieterminowe przekazanie danych identyfikujących nieterminowe sporządzenie strategicznych map hałasu, nieterminowe uchwalenie programu ochrony przed hałasem, nieterminowe przekazanie danych ze strategicznych map hałasu oraz za nieterminowe przekazanie streszczeń programów;

5) określono karę pieniężną:

– w wysokości 1000 zł za każdy dzień przekroczenia terminu na przekazanie danych identyfikujących aglomeracje o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys., główne drogi, główne linie kolejowe, główne lotniska;

– w wysokości 500 000 zł za nieterminowe przekazanie strategicznej mapy hałasu i danych ze strategicznych map hałasu, przy czym jeżeli podmioty lub organy przekroczą termin o nie więcej niż 30 dni kara ta będzie wymierzana w wysokości 20%;

– w wysokości 100 000 zł za nieterminowe uchwalenie przez sejmik województwa programu oraz za nieterminowe przekazanie streszczenia programu.

Kary będą wnoszone na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Przyjęcie przedstawionych wyżej rozwiązań m.in. spowoduje, że z rad powiatów (czyli rad miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy) zostanie zdjęty obowiązek uchwalania programów dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy.

Oczekiwane efekty proponowanych zmian to:

- a) ujednolicenie podejścia do sporządzania programów,
- b) terminowe przekazywanie danych identyfikujących,
- c) terminowe sporządzanie strategicznych map hałasu i programów,
- d) terminowe przekazywanie danych ze strategicznych map hałasu oraz streszczeń programów,
- e) zapewnienie instrumentów monitorowania w zakresie terminowego przekazywania danych i informacji, sporządzania strategicznych map hałasu i programów oraz sankcji za nieterminowe sporządzanie map akustycznych i programów.

Całokształt zmian proponowanych w projekcie ustawy powinien wpłynąć pozytywnie na zapewnienie właściwego klimatu akustycznego w środowisku, a tym samym na zdrowie ludzi.

Cel projektu nie może zostać osiągnięty za pomocą innych środków, konieczne jest wprowadzenie zmian w ustawie, zgodnie z propozycją przedstawioną w projektowanej regulacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Transpozycja przepisów dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady jest dokonywana w poszczególnych państwach w sposób zgodny z procedurami obowiązującymi w tychże państwach. Aktualnie żadne z państw członkowskich nie dokonało jeszcze transpozycji ww. dyrektywy do przepisów krajowych.

Strategiczne mapy hałasu oraz programy, o których mowa w dyrektywie 2002/49/WE, w części państw członkowskich UE są wykonywane w sposób zcentralizowany (np. Wielka Brytania, Hiszpania). Prawodawstwo UE pozostawia państwom członkowskim swobodę w zakresie wprowadzanych rozwiązań prawno-organizacyjnych w osiągnięciu celu, jakim jest ich sporządzenie. Prawo Unii Europejskiej ogranicza się do określenia minimalnych wymagań jakościowych, jakie muszą spełniać strategiczne mapy hałasu i programy, aby mogły być wykorzystywane na potrzeby oceny stanu klimatu akustycznego. Obligatoryjny zakres informacji raportowanych do KE, jest określony w Załączniku VI do dyrektywy, zgodnie z przewodnikiem „Electronic Noise Data Reporting Mechanism (ENDRM) – A handbook for delivery of data in accordance with Directive 2002/49/EC.

W dokumencie Komisji Europejskiej COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGIONS

The EU Environmental Implementation Review: Common challenges and how to combine efforts to deliver better results

(COM(2017) 63 final) z dnia 03.02.2017 r. wskazano na opóźnienia wielu państw członkowskich w zakresie sporządzania zarówno strategicznych map hałasu, jak i planów działań w rundzie „mapowania”, które powinna mieć miejsce w 2012 r. Do opóźnionych w zakresie realizacji ww. obowiązków krajów należą w szczególności Belgia, Chorwacja, Cypr, Czechy, Francja, Grecja i Węgry.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość (na podstawie danych z 2017 r.)	Źródło danych	Oddziaływanie
Zarządzający głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi, liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe	43	Ustawa – Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie dróg, linii kolejowych i lotnisk, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, dla których jest wymagane sporządzanie map	Zmiana metodyki opracowywania map hałasu. Opiniowanie, co 5 lat, projektów uchwał w sprawie programów ochrony środowiska przed hałasem.

położonymi na obszarze aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy oraz zarządzający głównymi lotniskami: 1.Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad 2.Zarządy Dróg Wojewódzkich 3.Autostrada Wielkopolska S.A. 4.Gdańsk Transport Company S.A. 5.Stalexport Autostrada Małopolska S.A. 6.Prezydenci miast na prawach powiatu, jeżeli na terenie tych miast znajdują się główne drogi niebędące autostradami lub drogami ekspresowymi, 7.Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze” 8.PKP PLK S.A.		akustycznych, oraz sposobów określania granic terenów objętych tymi mapami (Dz. U. z 2007 r. poz. 8)	
Zarządzający lotniskami innymi niż główne lotniska, które swoim zasięgiem emisji hałasu oddziałują na aglomeracje o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy (Kraków-Balice, Rzeszów-Jasionka, Lublin-Świdnik)	3	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska	Podmioty te będą opiniowały projekty uchwał w sprawie programów ochrony środowiska przed hałasem

Inspekcja Ochrony Środowiska – Główny Inspektorat Ochrony Środowiska	1	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska	Na GIOŚ zostaną nałożone obowiązki w zakresie: 1) zebrania i przekazania do KE poprzedzających kolejną rundę „mapowania” danych identyfikujących aglomeracje, główne drogi, główne linie kolejowe i główne lotniska, 2) przekazywania do KE danych ze strategicznych map hałasu, 3) przekazywania do KE streszczeń programów, 4) przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o przekazaniu do KE danych ze strategicznych map hałasu oraz streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem. 5) rozpatrywanie odwołań od decyzji wydawanych przez wioś w sprawach kar pieniężnych za brak terminowej realizacji zadań wynikających z projektowanych przepisów, 6) opiniowanie projektu uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem w zakresie zgodności ze strategicznymi mapami hałasu
Marszałkowie i sejmiki województw	16	Ustawa – Prawo ochrony środowiska	Marszałkowie województw będą zobowiązani do przygotowywania programów ochrony środowiska przed hałasem w poszerzonym niż obecnie zakresie. Programy przygotowywane przez marszałków województw obejmą także tereny, na których poziom hałasu nie jest przekroczony oraz obszary ciche, a nie jedynie tereny, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny. Dodatkowo programy obejmą również obszary aglomeracji, dla których programy ochrony środowiska przed hałasem aktualnie uchwalają rady powiatów. Marszałkowie województw zostaną obowiązani do przekazywania do GIOŚ streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem. Dodatkowo przekazywać będą informacje o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem
Inspekcja Ochrony Środowiska-16 wojewódzkich inspektoratów ochrony	16	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska	Wojewódzki inspektor ochrony środowiska będzie, w drodze decyzji, wymierzał kary pieniężne za brak terminowej realizacji ww. zadań; od decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej

środowiska			przysługiwało będzie odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska
Prezydenci miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy	39	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska	Prezydenci miast będą obowiązani do przekazywania GIOŚ, przed kolejną rundą „mapowania”, danych identyfikujących. Opracowując mapy hałasu, będą musieli korzystać z nowej metodyki opracowywania map hałasu. Będą oni także opiniowali projekty uchwał w sprawie programów ochrony środowiska przed hałasem. Zniesiony zostanie względem tych podmiotów obowiązek sporządzania programów ochrony środowiska przed hałasem dla miast (uchwalanych przez rady powiatu lub gminy).
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska	Środki z kar pieniężnych będą stanowiły przychód NFOŚiGW

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany do:

1. Autostrady Wielkopolskiej S.A.
2. Gdańsk Transport Company S.A.
3. Stalexport Autostrada Małopolska S.A.
4. Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze”
5. PKP PLK S.A.
6. Stowarzyszenia Liga Walki z Hałasem
7. Polskiego Kongresu Drogowego
8. Komitetu Akustyki PAN
9. Instytutu na Rzecz Ekorozwoju

Projekt został przekazany do zaopiniowania Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Zarządom Dróg Wojewódzkich, prezydentom miast na prawach powiatu, prezydentom miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, samorządom województw, Związkowi Powiatów Polskich i Unii Metropolii oraz Związkowi Województw RP. Zasięgnięcie opinii ww. podmiotów było w szczególności uzasadnione zmianami dotyczącymi metod oceny hałasu i rozszerzenia zakresów programów ochrony środowiska przed hałasem, które mogą wpływać na zakres i koszt działań związanych z realizacją programów ochrony środowiska przed hałasem. Zmiany te wynikają z dyrektywy 2002/49/WE i dyrektywy Komisji UE 22015/996 i są one nieuchronne. Jednocześnie MŚ nie ma możliwości dokonania pełnej oceny skutków finansowych ww. zmian z poziomu MŚ bez zaangażowania tych podmiotów.

Projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz stosownie do § 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania projektem w trybie ww. ustawy.

Wyznaczono 14-dniowy termin na konsultacje publiczne, opiniowanie i uzgodnienia projektu ustawy. Przyjęcie ww. terminu miało na celu z jednej strony zapewnienie zainteresowanym podmiotom odpowiedniego czasu na przedstawienie uwag i opinii do projektu ustawy, z drugiej zaś strony zapewnienie możliwie najszybszego wprowadzenia do polskiego systemu prawnego przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy Komisji (UE) 2015/996. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, projekt podlegał opiniowaniu

przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego i w dniu 22 października 2018 r. był przedmiotem obrad Zespołu ds. Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej i Środowiska. Zespół nie wydał rekomendacji, jedynie zalecił, aby w projekcie ustawy przewidziane zostały środki na przygotowanie przez marszałków programów ochrony środowiska przed hałasem. Niemniej należy wskazać, że zgodnie z art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.) zadania samorządu województwa ww. zakresie są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Projekt ustawy, z uwagi na swój zakres przedmiotowy, nie podlegał opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlegał także opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa (z tyt. PIT)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW)										Trudne do oszacowania dochody z kar pieniężnych, począwszy od 1 lipca 2020 r. (1 rok funkcjonowania ustawy)
JST (z tyt. PIT)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	1,1	0,286	0,286	0,586	0,286	0,286	0,286	0,286	0,586
budżet państwa (łącznie, GIOŚ, marszałkowie województw - programy)	0	1,1	0,286	0,286	5,006	0,286	0,286	0,286	0,286	5,006
GIOŚ	0	1,1	0,286	0,286	0,586	0,286	0,286	0,286	0,286	0,586
Marszałek Województwa (programy wraz ze streszczeniami – wydatki budżet państwa)	0	0	0	0	4,42	0	0	0	0	4,42
JST (Prezydenci miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy - programy)	0	0	0	0	-3,06	0	0	0	0	-3,06
Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska (programy)	0	0	0	0	-1,36	0	0	0	0	-1,36
Saldo ogółem	0	-1,1	-0,286	-0,286	-0,586	-0,286	-0,286	-0,286	-0,286	-0,586
budżet państwa (GIOŚ i zadania Marszałków)		-1,1	-0,286	-0,286	-5,006	-0,286	-0,286	-0,286	-0,286	-5,006
JST	0	0	0		3,06	0	0	0	0	3,06
Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska	0	0	0	0	1,36	0	0	0		1,36

Źródła finansowania	Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy wystąpią zarówno po stronie
---------------------	---

	budżetu państwa jak i JST. Biorąc pod uwagę zmianę metodyki sporządzania map, mogą zmienić się koszty opracowania map na podstawie zgromadzonych danych. Koszty sporządzenia programów w III rundzie „mapowania” przez prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy wyniosły ok. 4,42 mln zł (w tym w czterech przypadkach 1,36 mln zł pochodziło z dofinansowania z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej), a zatem w okresie 10 lat koszt ten wyniósłby 8,84 mln zł (wg informacji aktualnie przekazanych przez 38 prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy). W tym miejscu należy zastrzec, że Prezydenci: Gdańska Lublina, Sosnowca, Warszawy i Zabrze podali łączne koszty sporządzenia map i programów (bez rozбивa na koszty mapy i koszty programu). Koszty te wyniosły w sumie 4,592 mln zł. Założono, że 1/3 zagregowanych kosztów stanowi koszty opracowania programów ochrony środowiska przed hałasem. Stąd stanowią one kwotę około 1,2 mln zł. Dochody mogą wystąpić także po stronie NFOŚiGW z tytułu kar pieniężnych. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych za nieprzekazanie w terminie danych identyfikujących nakładana będzie kara w wysokości 1000 zł za każdy dzień przekroczenia terminu. Karę w wysokości 500 tys. zł ustalono za nieprzekazanie GIOŚ w terminie strategicznej mapy hałasu i danych ze strategicznej mapy hałasu. Jednak w przypadku przekroczenia terminu nie więcej niż o 30 dni wysokość tej kary obniżana będzie do 20% jej wysokości. Ponadto w przypadku nieterminowego uchwalania programów albo nieterminowego przekazywania GIOŚ streszczeń programów kara będzie wynosiła 100 tys. zł. Po raz pierwszy kary pieniężne będą mogły być nałożone w lipcu 2020 r. za brak terminowego przekazania GIOŚ danych identyfikujących. Następnie w 2022 r. za brak terminowego sporządzania strategicznych map hałasu i za brak terminowego przekazywania danych ze strategicznych map hałasu GIOŚ. Kolejno wpływy z tytułu kar wniesione do NFOŚiGW mogą nastąpić w 2023 r. za brak terminowego uchwalania programów, terminowego przekazywania GIOŚ streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem. Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia związane z realizacją obowiązku polegającego na tworzeniu map hałasu, który w 50 przypadkach był realizowany z opóźnieniem, to przy założeniu, że poziom ten utrzymałby się i kary byłyby wymierzane w wysokości 100 tys. zł (20% kwoty zasadniczej) wówczas wpływy do NFOŚiGW z tego tytułu mogłyby osiągnąć wysokość do 5 mln zł. Należy zakładać, że prewencyjne oddziaływanie tych sankcji spowoduje, że wszystkie podmioty będą wywiązywały się z nałożonych obowiązków i nie będzie potrzeby wymierzania tego typu kar. Natomiast zostanie osiągnięty pozytywny efekt dla środowiska. Projekt powoduje również skutki finansowe po stronie JST. Prezydenci miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy nie będą ponosili już kosztów uchwalania programów ochrony środowiska przed hałasem (koszty w wysokości 4,42 mln zł). Programy ochrony środowiska przed hałasem dla miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy będą opracowywane przez marszałków województw. Zadania w zakresie opracowywania programów ochrony środowiska przed hałasem są realizowane przez marszałków województw jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej. Aktualnie koszty sporządzania map akustycznych zawierają w sobie koszty pozyskania danych wejściowych niezbędnych do wykonania tych map. Koszty pozyskania danych wejściowych są często trudne do oszacowania, gdyż albo dane te są już z innych tytułów w posiadaniu podmiotów obowiązanych do sporządzania map akustycznych, albo koszty ich pozyskania nie są wyodrębnione w koszcie sporządzenia mapy akustycznej. Przykładowo w Chorzowie koszty pozyskania danych określono na kwotę 100 000 zł (całkowity koszt sporządzenia mapy akustycznej 213 100 zł), w Gliwicach koszty pozyskania danych określono na kwotę 282 900 zł (całkowity koszt sporządzenia mapy akustycznej 330 870 zł). Koszty pozyskiwania danych do sporządzania strategicznych map hałasu, wykonywanych na podstawie metodyki określonej w dyrektywie 2015/996, są aktualnie trudne do oszacowania, gdyż mapy takie nie były jeszcze sporządzane. Koszty pozyskania danych do strategicznych map hałasu będą musiały zostać poniesione z uwagi na obowiązek stosowania metodyki określonej w dyrektywie Komisji (UE) 2015/996, niezależnie od podmiotu obowiązanego do sporządzania strategicznych map hałasu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Za rok „0” funkcjonowania ustawy przyjęto rok 2019. Koszty GIOŚ i wioś Koszty związane z powierzeniem Głównemu Inspektoratowi Ochrony Środowiska obowiązku zbierania map hałasu, programów ochrony środowiska przed hałasem i streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem. Prace przygotowawcze związane będą z: - stworzeniem w GIOŚ, na bazie istniejącego systemu informatycznego Inspekcji Ochrony Środowiska EKOINFONET (http://ekoinfonet.gios.gov.pl) – baza danych monitoringu hałasu EHAŁAS, zupełnie

	nowego systemu teleinformatycznego umożliwiającego gromadzenie danych w zakresie wykonywanych strategicznych map hałasu oraz gromadzenie streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem. Taki system pozwoli nie tylko na sprawne wywiązywanie się Rzeczypospolitej Polski wobec KE z obowiązków wynikających z dyrektywy 2002/49/WE (raportowanie danych identyfikujących, danych ze strategicznych map hałasu oraz streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem), ale również umożliwi całościową obserwację, cyklicznie co 5 lat zachodzących zmian w klimacie akustycznym środowiska i w ślad za tym umożliwi kreowanie racjonalnej polityki na rzecz ochrony środowiska, a w szczególności ludzi, przed hałasem z uwzględnieniem odpowiedzialnego rozwoju kraju. Stworzenie systemu EKOINFONET przyniesie zatem korzyści państwu i społeczeństwu i dlatego zasadne jest jego finansowanie z budżetu państwa. –przygotowaniem narzędzi służących do walidacji przekazywanych danych, tak jak ma to miejsce w repozytorium EEA (Europejskiej Agencji Środowiska), –Szacunkowy koszt prac przygotowawczych tego zadania wyniesie: –w roku 2019 – 0 zł –w roku 2020 – 1 mln zł (przystosowanie systemu informatycznego EKOINFONET do nowych zadań) Koszty w latach następnych będą przedstawiać się w następujący sposób: –w roku 2021 – 0,2 mln zł (asysta do systemu informatycznego EKOINFONET), –w roku 2022 – 0,2 mln zł (asysta do systemu informatycznego EKOINFONET), –w roku 2023 – 0,5 mln zł (w tym:– aktualizacja systemu teleinformatycznego EKOINFONET ok. 0,3 mln zł, asysta do systemu informatycznego EKOINFONET ok. 0,2 mln zł), –w roku 2024 – 0,2 mln zł (asysta do systemu informatycznego EKOINFONET), –w roku 2025 – 0,2 mln zł (asysta do systemu informatycznego EKOINFONET), –w roku 2026 – 0,2 mln zł (asysta do systemu informatycznego EKOINFONET), –w roku 2027 – 0,2mln zł (asysta do systemu informatycznego EKOINFONET), –w roku 2028 – 0,5 mln zł (w tym aktualizacja systemu ok. 0,3 mln zł, asysta do systemu informatycznego EKOINFONET ok. 0,2 mln zł). Ponadto konieczne jest zatrudnienie w GIOŚ 1 osoby do wykonywania zadań wynikających z projektowanych przepisów, w szczególności w związku z rozpatrywaniem odwołań od decyzji wioś w związku z karami, jakie przewiduje projekt ustawy. Koszt zatrudnienia w 2020 r. wyniesie 86 441 zł (w tym 300 zł na materiały biurowe) i koszt utworzenia stanowiska pracy wyniesie 13 500 zł. W kolejnych latach (2021–2029) koszt zatrudnienia wyniesie 86 441 zł (w tym 300 zł na materiały biurowe). Koszty obejmują ciągły nadzór i zarządzanie zgromadzonymi danymi. W przypadku przekazania danych z aglomeracji i od zarządzających możliwe jest przeprowadzenie scenariuszy, tj. perspektywy 5 lub 10-letniej, tak aby mieszkańcy mogli zobaczyć, jaka sytuacja jest przewidywana w danej perspektywie czasowej.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	8	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przyspieszenie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.						

	w	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Całokształt zmian proponowanych w projekcie ustawy powinien wpłynąć pozytywnie na zapewnienie właściwego klimatu akustycznego środowiska, a tym samym na zdrowie ludzi.
Niemierzalne	sytuacja ekonomiczna i społeczna rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych	Brak wpływu.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt wpłynie na następujących przedsiębiorców będących zarządzającymi głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi i zarządzających głównymi lotniskami: 1) Autostrada Wielkopolska S.A.; 2) Gdańsk Transport Company S.A.; 3) Stalexport Autostrada Małopolska S.A.; 4) Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”; 5) PKP PLK S.A. Projekt przewiduje, że ww. będą obowiązani do przekazywania GIOŚ danych identyfikujących główne drogi, główne linie kolejowe lub główne lotniska. Obowiązek przekazywania danych identyfikujących główne drogi, główne linie kolejowe lub główne lotniska nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych, gdyż informacje te są już dzisiaj przekazywane pomimo braku wyraźnego przepisu nakładającego taki obowiązek. Ww. dane będą przekazywane GIOŚ za pomocą systemu teleinformatycznego. Biorąc pod uwagę zmianę metodyki sporządzania map, mogą zmienić się natomiast koszty opracowania map na podstawie zgromadzonych danych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt wpłynie na zmniejszenie liczby dokumentów (zmniejszy się np. liczba programów w skali kraju). Zmniejszeniu ulegnie liczba postępowań o udzielenie zamówień publicznych na sporządzanie programów. Aktualnie podmioty obowiązane wybierały wykonawców map akustycznych i programów.

Zwiększy się jednocześnie liczba niektórych procedur i dokumentów (np. postępowania w sprawie nałożenia kar pieniężnych, zarząd województwa będzie publicznie informował o przystąpieniu do sporządzania projektu uchwały o wyznaczeniu obszarów cichych).

9. Wpływ na rynek pracy

Powierzenie zarządowi województwa obowiązku sporządzania programów dla terenu całego województwa (dotychczas odrębnym programem były objęte aglomeracje lub miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. i odrębnym teren województwa z wyłączeniem tychże aglomeracji lub miast) nie wpłynie znacząco na rynek pracy, aczkolwiek można założyć, że nie wszystkie podmioty, które aktualnie sporządzają programy, znajdą zatrudnienie przy ich sporządzaniu.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozwiązania zawarte w projekcie zmierzają do zapewnienia ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi przed hałasem. Temu służą w szczególności wspólne dla wszystkich państw członkowskich metody oceny hałasu stosowane do sporządzania strategicznych map hałasu. Projekt zakłada także rozwój systemu teleinformatycznego Inspekcji Ochrony Środowiska w sposób umożliwiający gromadzenie strategicznych map hałasu, określonych danych z tychże map hałasu oraz streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem. Powyższe zapewni zgromadzenie na poziomie krajowym, w jednym miejscu, danych dotyczących hałasu oraz wykorzystywanie tych danych do planowania strategicznego i przestrzennego, projektowania rozwiązań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rzeczpospolita Polska jest obowiązana do wdrożenia przepisów zapewniających stosowanie dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady do dnia 31 grudnia 2018 r. Z kolei termin na przekazanie danych do Komisji Europejskiej, w kolejnej rundzie „mapowania”, o głównych drogach, głównych liniach kolejowych i głównych lotniskach, przed kolejną rundą sporządzania strategicznych map hałasu, upływa 30 czerwca 2020 r. Kolejna runda, w której powinny być sporządzone strategiczne mapy hałasu już zgodnie z projektowanymi przepisami, to 30 czerwca 2022 r. (zarówno strategiczne mapy hałasu jak i programy ochrony środowiska przed hałasem są sporządzane co 5 lat). Termin sprawozdania Komisji Europejskiej danych z map dla tej rundy upłynie w dniu 31 grudnia 2022 r. Termin sporządzenia programów ochrony środowiska przed hałasem w ww. rundzie to 18 lipca 2024 r., a termin przekazania Komisji Europejskiej streszczeń tych programów to 18 stycznia 2025 r. Przepisy dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady znajdą po raz pierwszy zastosowanie do strategicznych map hałasu sporządzanych w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. W celu zapewnienia terminowego przekazywania Komisji Europejskiej danych identyfikujących o głównych drogach, głównych liniach kolejowych i głównych lotniskach (do dnia 30 czerwca 2020 r.), przewiduje się, że zarządzający głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi i głównymi lotniskami przekażą GIOŚ informację za rok poprzedni o zarządzanych przez nich głównych drogach, głównych liniach kolejowych lub głównych lotniskach w terminie do dnia 31 stycznia 2020 r., a następnie co 5 lat, za pomocą systemu teleinformatycznego Inspekcji. W odniesieniu do sporządzania strategicznych map hałasu planuje się, że prezydenci miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzający głównymi drogami, zarządzający głównymi liniami kolejowymi lub liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe, położonymi na obszarze aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzający głównymi lotniskami lub innymi lotniskami, które swoim zasięgiem emisji hałasu oddziałują na aglomeracje o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy przekażą GIOŚ strategiczne mapy hałasu w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. za rok poprzedni, a następnie będą aktualizować je co 5 lat. Dane ze strategicznych map hałasu GIOŚ przekazuje Komisji Europejskiej w terminie 6 miesięcy od upływu terminu na ich sporządzenie. Sejmiki województw będą uchwalały do dnia 18 lipca 2024 r. programy, a następnie aktualizowały je co 5 lat. GIOŚ przekaże Komisji Europejskiej streszczenia programów w terminie 6 miesięcy od upływu terminów na ich sporządzenie. Przepisy będą oddziaływać na przedsiębiorców pozytywnie, zatem jest zasadne odstępianie od zalecenia, aby przepisy dotyczące przedsiębiorców wchodziły w życie z dniem 1 stycznia lub 1 czerwca – w tym przypadku powinny wejść w życie jak najszybciej.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja projektu zakłada weryfikację, czy wystąpiły oczekiwane efekty wskazane w pkt 2 OSR. Ocena ta będzie mogła zostać przeprowadzona po pierwszej rundzie „mapowania” dokonanego pod rządami projektowanych przepisów, tj. po roku 2022, na podstawie sprawdzenia terminowości sporządzenia strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem, terminowości przekazania KE danych ze strategicznych map hałasu, streszczeń programów oraz przeglądu jakości ww. map i programów.		

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Nie dołączono.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (UC 134)

Projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz stosownie do § 4 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania projektem w trybie ww. ustawy.

Projekt ustawy został w dniu 10 października 2018 r. poddany procedurze konsultacji publicznych w ramach których został przekazany do:

- 1) Autostrady Wielkopolskiej S.A.;
- 2) Gdańsk Transport Company S.A.;
- 3) Stalexport Autostrada Małopolska S.A.;
- 4) Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze”;
- 5) PKP PLK S.A.;
- 6) Stowarzyszenia Liga Walki z Hałasem;
- 7) Polskiego Kongresu Drogowego;
- 8) Komitetu Akustyki PAN;
- 9) Instytutu na Rzecz Ekorozwoju.

Projekt został przekazany w dniu 10 października 2018 r. do zaopiniowania:

- 1) Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad;
- 2) Zarządom Dróg Wojewódzkich;
- 3) prezydentom miast na prawach powiatu;
- 4) prezydentom miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;
- 5) samorządom województw;
- 6) Związkowi Powiatów Polskich i Unii Metropolii;
- 7) Związkowi Województw RP.

Zasięgnięcie opinii ww. podmiotów było w szczególności uzasadnione zmianami dotyczącymi metod oceny hałasu i rozszerzenia zakresów programów ochrony środowiska przed hałasem, które mogą wpływać na zakres i koszt działań związanych z realizacją programów ochrony środowiska przed hałasem. Zmiany te wynikają z dyrektywy 2002/49/WE i dyrektywy Komisji UE 22015/996 i są one nieuchronne. Jednocześnie Ministerstwo Środowiska nie ma możliwości dokonania pełnej oceny skutków finansowych ww. zmian z poziomu MŚ bez zaangażowania tych podmiotów.

Wyznaczono 14-dniowy termin na konsultacje publiczne, opiniowanie i uzgodnienia projektu ustawy. Przyjęcie ww. terminu miało na celu z jednej strony zapewnienie zainteresowanym podmiotom odpowiedniego czasu na przedstawienie uwag i opinii do projektu ustawy, z drugiej zaś strony zapewnienie możliwie najszybszego wprowadzenia do polskiego systemu prawnego przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz usuwających uchybienia w transpozycji i stosowaniu dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w 2 załącznikach do raportu stanowiących tabelaryczne zestawienie uwag.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, projekt podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego i w dniu 22 października 2018 r. był przedmiotem obrad Zespołu ds. Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej i Środowiska. Zespół nie wydał rekomendacji, jedynie zalecił, aby w projekcie ustawy przewidziane zostały środki na przygotowanie przez marszałków programów ochrony środowiska przed hałasem. Niemniej należy wskazać, że zgodnie z art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.

U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.) zadania samorządu województwa ww. zakresie są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Projekt ustawy, z uwagi na swój zakres przedmiotowy, nie podlegał opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlegał także opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

12.04.2019 r.

ZAŁĄCZNIK NR 1
DO RAPORTU Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
dot. PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA (UC 134)
Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych

LP	Zgłaszający	Treść uwagi	Dotyczy	Stanowisko MŚ
1	STAL EXPORT AUTOSTRADA MAŁOPOLSKA	1.Brak precyzyjnej definicji „drogi głównej” w Projekcie. Projekt w art. 1 pkt. 2) ppkt 2) wprowadza do treści ustawy Prawo ochrony środowiska (dalej jako POŚ) definicję legalną „drogi głównej” na potrzeby przepisów POŚ dotyczących ochrony przed hałasem. Zgodnie z treścią wskazanego postanowienia Projektu droga główna została zdefiniowana jako droga, po której przejeżdża rocznie więcej niż trzy miliony pojazdów. W ocenie SAM przyjęty sposób zdefiniowania drogi głównej jest nieprecyzyjny i może powodować wątpliwości w zakresie uznania określonego odcinka, lub drogi za drogę główną w rozumieniu proponowanej definicji legalnej, a w konsekwencji skutkować rozbieżnościami w zakresie zastosowania przepisów POŚ zmienionych Projektem. W ocenie SAM z treści proponowanej definicji legalnej nie wynika jednoznacznie jaki fragment drogi należy uznać za drogę główną w rozumieniu Projektu. Nie zostało precyzyjnie określone, czy w ramach	<i>art. 1 pkt. 2) ppkt 2) projektu (zmiana treści art. 112a pkt 2) POŚ)</i>	Uwaga nie przyjęta. Definicja głównej drogi wynika z definicji zawartej w transponowanych przepisach unijnych (dyrektywa 2002/49/WE)

		definicji drogi głównej, należy rozumieć drogę jako całość (według oznaczenia nadanego jej w ramach systemu ewidencji dróg publicznych) czy jedynie jej fragment zarządzany przez dany podmiot, albo fragment drogi, po którym przejeżdża rocznie więcej niż 3 mln pojazdów. Mając na względzie powyższe należy stwierdzić, iż wprowadzona definicja nie spełnia wymagań, o których mowa w § 151 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej, może prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych, a w konsekwencji do rozbieżności stosowania przepisów POŚ w kształcie nadanym jej Projektem. W związku z powyższym SAM postuluje korektę definicji drogi głównej celem zapobieżenia możliwym rozbieżnościom interpretacyjnym na gruncie stosowania POŚ w kształcie nadanym Projektem.		
2	STAL EXPORT AUTOSTRADA MAŁOPOLSKA	II. Nieprecyzyjne określenie obszarów podlegających monitoringowi w zakresie ochrony przed hałasem. Projekt przewiduje, iż w przypadku zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zlokalizowanych na granicy terenu, do którego zarządzający drogą posiada tytuł prawny, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych, zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.	art. 1 pkt 4) lit a) Projektu (zmiana treści art. 114 ust. 4 POŚ)	Uwaga nie przyjęta W tym przepisie jest mowa o budynkach zlokalizowanych na granicy terenu, do którego zarządzający drogą tytuł prawny, a nie o terenach graniczących z terenami do których zarządzający drogą posiadają tytuł prawny. Przepis nie jest sprzeczny z § 151 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej. Jego istotą nie jest wskazanie, kto ma zapewnić właściwe warunki akustyczne w budynkach, lecz wskazanie na potrzebę zapewnienia tych warunków ze względu na konieczność ochrony człowieka przed hałasem. Resort środowiska nie ma legitymacji ani do określania parametrów właściwego klimatu akustycznego w budynkach ani do wskazywania działań

		W ocenie SAM użycie w Projekcie określenia „terenów zlokalizowanych na granicy terenu, do którego zarządzający drogą lub linią kolejową posiada tytuł prawny” ma charakter nieprecyzyjny i może skutkować rozbieżnościami interpretacyjnymi w procesie stosowania POŚ w kształcie nadanym jej Projektem. Z treści wskazanego postanowienia Projektu nie można jednoznacznie wywnioskować co konkretnie oznacza zwrot „zlokalizowanych na granicy”. W projekcie brak wskazówek co do tego, czy w omawianym przypadku chodzi o budynek graniczący fizycznie z granicą wskazanego terenu i znajdujący się rzeczywiście w jego granicy (co wyłączałoby obiekty położone na działkach graniczących, ale nie bezpośrednio znajdujących się na granicy), czy zlokalizowany na działce graniczącej ze wskazanym terenem w minimalnej odległości dopuszczonej przepisami określającymi warunki jakim powinny odpowiadać budowle i ich usytuowanie. Mając na względzie powyższe należy stwierdzić, iż wprowadzona definicja nie spełnia wymagań, o których mowa w § 151 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej, może prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych, a w konsekwencji do rozbieżności stosowania przepisów POŚ w kształcie nadanym jej Projektem. Ponadto Projekt nie określa zasad oraz zakresu stosowania rozwiązań technicznych		mających na celu zapewnienie tego klimatu.
--	--	---	--	---

		zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach, przy jednoczesnym umożliwieniu nałożenia na zarządzającego drogą główną obowiązku zastosowania określonych rozwiązań technicznych chroniących daną nieruchomość przed wpływem hałasu. Wskazać także należy, iż proponowane rozwiązania projektu mogą prowadzić do nadużyć polegających na wznoszeniu budynków, o których mowa w art. 113 ust. 2 POŚ w granicach oddziaływania akustycznego dróg głównych, a następnie poprzez występowanie do uprawnionego organu o nałożenie obowiązku na zarządzającego drogą główną w zakresie poniesienia kosztów zabezpieczenia wskazanego budynku przed wpływem hałasu. W związku z powyższym SAM postuluje korektę wskazanego postanowienia projektu celem jednoznacznego określenia zakresu zastosowania wskazanego postanowienia Projektu oraz zapobieżenia możliwym rozbieżnościom interpretacyjnym na gruncie stosowania POŚ w kształcie nadanym Projektem. Ponadto SAM postuluje, aby uzupełnić projekt o postanowienia wskazujące, iż w przypadku wznoszenia budynków, o których mowa w art. 113 ust. 2 POŚ, na terenie podanym wpływom akustycznym pochodzącym od istniejących dróg głównych po wydaniu decyzji zezwalających na lokalizację wskazanych dróg głównych obowiązek ponoszenia kosztów zabezpieczenia przed wpływem hałasu		
--	--	--	--	--

		będzie ciążył na inwestorze lub posiadaczu nieruchomości, który zdecydował się wybudować budynek, o którym mowa w art. 113 ust. 2 POŚ mając świadomość istnienia drogi głównej i jej wpływu na posiadaną nieruchomość. Wskazana zmiana nie dopuści do sytuacji, w której podmioty trzecie wnosząc w obszarze oddziaływania akustycznego dróg głównych obiekty, o których mowa w art. 113 ust 2 POŚ będą mogły nie zabezpieczać wskazanych budynków w sposób odpowiedni oraz przerzucać koszty takiego zabezpieczenia na zarządzających drogą główną składając wnioski o skorzystanie przez uprawniony organ administracji publicznej z uprawnień przewidzianych Projektem.		
3	STAL EXPORT AUTOSTRADA MAŁOPOLSKA	1. Obowiązek wskazania przez zarządzającego drogą, iż droga posiada status drogi głównej w rozumieniu POŚ. Projekt w art. 1 pkt 7) dodaje do treści POŚ art. 117 a, zgodnie z którym na zarządzającym drogą ciąży między innymi obowiązek ustalenia czy zarządzana przez niego droga spełnia kryteria drogi głównej w rozumieniu POŚ w kształcie nadanym Projektem oraz przekazania wskazanej informacji Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska. Wprowadzany przepis nakłada na zarządzającego drogą obowiązek ustalenia, czy zarządzana przez niego droga spełnia kryterium drogi głównej w rozumieniu POŚ w kształcie nadanym jej Projektem.	art. 1 pkt 7) <i>Projektu (dodanie art. 117a ust. 1 POŚ)</i>	Uwaga nie przyjęta Transponowana do polskiego systemu prawnego dyrektywa 2002/49/WE zobowiązuje RP, do wskazania głównych dróg, Definicję drogi głównej jednoznacznie precyzuje przepis art. 112a pkt 2 projektu ustawy

		Jednocześnie jak wskazano wyżej nie sprecyzowano w sposób jednoznaczny pojęcia drogi głównej, co może skutkować niemożliwością wywiązania się zarządzających drogami z nakładanego obowiązku, doprowadzić do rozbieżności interpretacyjnych w zakresie stosowania wskazanego postanowienia, nieosiągnięcia celów przewidzianych ustawą, jak i do potencjalnego narażenia zarządzających droga na odpowiedzialności administracyjną za niewywiązanie się z obowiązków nałożonych ustawą. W związku z powyższym SAM postuluje korektę definicji drogi głównej celem zapobieżenia możliwym rozbieżnościom interpretacyjnym na gruncie stosowania POŚ w kształcie nadanym Projektem.		
4	STAL EXPORT AUTOSTRADA MAŁOPOLSKA	II. Nałożenie na zarządzającego drogą główną obowiązku przekazywania informacji o faktycznym zagospodarowaniu terenu. Projekt w art. 1 pkt 7) dodaje do POŚ art. 118ab ust. 1, zgodnie z którym zarządzający drogą główną, główną linią kolejową, głównym lotniskiem, w porozumieniu przekazują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie wskazanym w art. 117c ust. 1, za pomocą systemu teleinformatycznego Głównego Inspektora Ochrony Środowiska informację o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości do 500m od granicy terenu, do którego zarządzający drogą główną, główną linią kolejową, mają tytuł prawny oraz	art. 1 pkt 9) Projektu (dodanie art. 118ab ust. 1 i ust 3 POŚ)	Uwaga nieaktualna. Pod wpływem negatywnych opinii zarządzających głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi i głównymi lotniskami nt. zbierania danych charakteryzujących ww. obiekty, oraz przekazywania tych danych do GIOŚ, czyli podmiotowi, który miałby centralnie sporządzać strategiczne mapy hałasu - zdecydowano, że przedmiotowe mapy będą realizowane jak obecnie, czyli przez zarządzających tymi obiektami oraz przez prezydentów miast o liczbie większej niż 100 tys., z zastosowaniem metod, o których mowa w art. 112c projektu ustawy.

		5000m od granicy terenu, do którego zarządzający głównym lotniskiem ma tytułu prawny, do rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2 POŚ. W ocenie SAM projektowany art. 118 ab ust. 1 POŚ nakłada na zarządzającego drogą główną obowiązek przekazywania właściwym organom informacji o faktycznym zagospodarowaniu terenu na cele określone art. 113 ust. 2 ustawy POŚ (zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej, budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, cele uzdrowiskowe, cele rekreacyjno-wypoczynkowe, zabudowa mieszkaniowo-usługowa) obejmującego obszar w odległości 500m od granicy terenu zarządzanego przez zarządcę drogi. W praktyce, w przypadku wejścia w życie omawianego przepisu wprowadzi on obowiązek prowadzenia przez zarządzającego drogą główną stałego monitoringu znacznych obszarów w zakresie ich faktycznego wykorzystywania przez posiadaczy nieruchomości zlokalizowanych we wskazanym pasie terenu. Należy również zaznaczyć, że pomimo nakładania na zarządcę drogi głównej określonych obowiązków (w tym na podmioty prywatne, nie działające w ramach struktur samorządu terytorialnego) Projekt ustawy nie przyznaje wskazanym podmiotom jakichkolwiek uprawnień, które pozwalałyby na realizację wskazanego obowiązku. Zauważyć należy, iż		
--	--	--	--	--

		zarządca drogi głównej, będący podmiotem prywatnoprawnym prowadzącym swoją działalność w oparciu o umowę koncesyjną, nie ma środków prawnych pozwalających mu na wykonanie wskazanego obowiązku weryfikacji faktycznego przeznaczenia nieruchomości na cele określone art. 113 ust. 2 ustawy POŚ. Zauważyć również należy, iż aktualnie nie istnieją obowiązki zarządców dróg o tak szerokim zakresie terytorialnym, nakładające ciągłe badanie przeznaczenia i faktycznego wykorzystywania nieruchomości na znacznym obszarze, oddalonym od pasa drogowego, do którego to obszaru zarządzający drogą może nie mieć jakiegokolwiek dostępu, przy jednoczesnym nałożeniu na zarządcę drogi głównej obowiązku prawnego obwarowanego sankcją administracyjną w postaci administracyjnej kary pieniężnej. Powyższe wynika z faktu, iż Projekt wprowadza art. 118 ab ust. 3 do POŚ, zgodnie z którym zarządzający drogą główną ma obowiązek niezwłocznego informowania o zmianach faktycznego przeznaczenia terenu, o którym mowa w art. 118 ab ust. 1 POŚ do Generalnego Inspektora Ochrony Środowiska. Wprowadzany przepis sprowadza się do nałożenia na zarządcę drogi głównej obowiązku ciągłego monitorowania obszaru wokół zarządzanej drogi, który to obszar może obejmować kilkadziesiąt kilometrów kwadratowych, w zakresie faktycznego wykorzystywania poszczególnych nieruchomości, nie przyznając jednocześnie zarządzającemu		
--	--	---	--	--

		jakichkolwiek środków prawnych do realizacji wskazanego obowiązku, przy jednoczesnym wprowadzeniu sankcji administracyjnoprawnej za jego niedopełnienie. Mając na względzie powyższe SAM postuluje dostosowanie powyższych postanowień Projektu do zakresu uprawnień przysługującego poszczególnym zarządom dróg głównych. W szczególności w ocenie SAM zasadnym byłoby przeniesienie wskazanego obowiązku z podmiotów pełniących rolę zarządcy drogi głównej, których status prawny i zakres uprawnień oraz zasady działania znacznie różnią się od siebie, na jednostki samorządu terytorialnego, na terenie których znajdują się drogi główne. Przeniesienie wskazanych obowiązków na jednostki samorządu terytorialnego, posiadające informacje oraz narzędzia do ich weryfikowania, doprowadzi do sytuacji, w której wskazane obowiązki będą mogły być zrealizowane w ramach istniejących ram prawnych określających funkcjonowanie jednostek samorządu terytorialnego oraz przysługujących im kompetencji. Postulowane rozwiązanie pozwoli również uniknąć ponoszenia dodatkowych kosztów przez koncesjonariuszy autostrad płatnych, którzy z kolei w ramach przysługujących im uprawnień mogliby wysuwać roszczenia względem Skarbu Państwa o dodatkowe wynagrodzenie w związku z wystąpieniem po ich stronie dodatkowych obowiązków		
--	--	---	--	--

		wynikających z przepisów prawa, niewystępujących w dniu zawarcia umów koncesyjnych		
5	STAL EXPORT AUTOSTRADA MAŁOPOLSKA	III. Brak wskazania zakresu informacji podlegających przekazaniu Generalnemu Inspektorowi Ochrony Środowiska przez zarządzającego drogą główną. Zgodnie z art. 118ab ust. 4 ustalenie zakresu informacji oraz ich formy, które mają być przekazywane przez zarządzającego drogą główną, ma mieć miejsce w oparciu o rozporządzenie wykonawcze wydane przez ministra właściwego do spraw środowiska po wejściu w życie ustawy. Aktualnie zakres oraz forma informacji do przekazania której zobowiązany jest zarządzający drogą główną nie jest znany i zostanie określony po wejściu w życie ustawy rozporządzeniem wykonawczym. Powyższe prowadzi do sytuacji, w której adresaci wskazanych wyżej przepisów na obecnym etapie nie mają możliwości dokładnego określenia zakresu nakładanych na nich obowiązków, obwarowanych administracyjnymi karami pieniężnymi. Aktualnie nie ma więc możliwości, nawet potencjalnej, oszacowania kosztów wykonania wskazanych wyżej obowiązków ustawowych przez podmiot zarządzający drogą główną. Mając na względzie powyższe SAM postuluje prowadzenie jednoczesnych prac legislacyjnych nad projektem wskazanego wyżej rozporządzenia celem skonkretyzowania zakresu obowiązków	art. 1 pkt 9) Projektu (dodanie art. 118ab ust. 4 POŚ)	Uwaga nieaktualna w związku z rozwiązaniem, o którym mowa w stanowisku MŚ-pkt. 4.

		potencjalnych adresatów przepisów POŚ w kształcie nadanym jej Projektem.		
6	STAL EXPORT AUTOSTRADA MAŁOPOLSKA	IV. Wprowadzenie sankcji administracyjnoprawnej przy jednoczesnym braku jednoznacznych definicji w zakresie obowiązków obwarowanych wskazanych sankcją. Projekt w art. 1 pkt 19) wprowadza do POŚ przepis art. 315f ust. 1 pkt 1), zgodnie z którym podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 i 2 POŚ nie przekażą Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie o którym mowa w art. 117a ust. 3 lub 117c ust. 1 c, danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2 lub danych o których mowa w art. 117c ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10.000 zł do 500.000 zł. Wskazany fragment Projektu wprowadza sankcje administracyjnoprawną (administracyjną karę pieniężną) za niedopełnienie obowiązków wynikających z POŚ przez zarządcę drogi głównej, w szczególności w zakresie przekazania danych o statusie drogi głównej. Jak wskazano wyżej w ocenie SAM definicja drogi głównej przyjęta przez Projekt jest niejednoznaczna i może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych, co w konsekwencji może skutkować w ocenie uprawnionego organu niedopełnieniem obowiązków przez zarządzającego drogą główną. Mając na uwadze brak precyzji przepisów określających obowiązki podmiotu	art. 1 pkt 19) Projektu (dodanie Art.315f ust. 1 POŚ)	Uwaga nie przyjęta. Sankcje, w myśl art. 315f projektu ustawy, odnoszą się do precyzyjnie określonych obowiązków i kształtują się następująco: - za nie przekazanie w terminie danych identyfikujących (100 tys. zł), - za nie przekazanie w terminie strategicznych map hałasu i danych ze strategicznych map hałasu (500 tys. zł), -za nie uchwalenie w terminie programu ochrony środowiska przed hałasem (50 tys. zł), -za nie przekazanie w terminie streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem (50 tys. zł), Wysokość kar ma skutecznie motywować do terminowego wypełniania obowiązków. Brak sankcji w przedmiotowej materii powodował, że podmioty zobowiązane, z dużą dowolnością w czasie, realizowały przedmiotowe obowiązki.

		zarządzającego drogą główną należy w ocenie SAM dostosować postanowienia Projektu w celu wyeliminowania ryzyka rozbieżności interpretacyjnych w toku stosowania przepisów POŚ zmienionych Projektem.		
7	STAL EXPORT AUTOSTRADA MAŁOPOLSKA	V. Wprowadzenie zasad ustalania deliktu administracyjnego w oderwaniu od zasad wymierzania kar administracyjnoprawnych. Zgodnie z wprowadzanym przez Projekt Art.315f ust. 3 POŚ stwierdzenie naruszenia, o którym mowa w art. 315f ust. 1 pkt 1 na podstawie wykazów sporządzanych przez uprawniony organ, w oparciu o art. 117a ust. 4 oraz 117c ust. 4 POŚ. Wskazane postanowienie Projektu w ocenie SAM nakazuje ustalenie popełnienia czynu zagrożonego administracyjną karą pieniężną nie w oparciu o faktyczne sprawstwo polegające na niedopełnieniu obowiązku ustawowego, ale w oparciu o dokumentację tworzoną przez organ administracji publicznej, na który podmiot przekazujący informację nie ma wpływu. W omawianym przypadku zgodnym z prawem byłoby nałożenie na zarządzającego drogą główną administracyjnej kary pieniężnej w sytuacji, w której wskazany podmiot przedstawiłby stosowną informację do właściwego organu, natomiast organ z przyczyn niezależnych od zarządzającego drogą główną nie ująłby wskazanej informacji w sporządzanym wykazie. Ustawowe ukształtowanie zasad odpowiedzialności w opisany wyżej sposób	art. 1 pkt 19) Projektu (dodanie Art.315f ust. 3 POŚ)	Uwaga nie przyjęta. Nieuzasadnione są obawy podmiotu wnoszącego uwagę. Organ sporządzający wykazy (GIOŚ), na podstawie których właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska będzie wymierzał, w drodze decyzji kary, nie ma interesu, aby deformować stan faktyczny w zakresie nieterminowego realizowania przez podmioty zobowiązane obowiązków, o których mowa w art. 117 a ust. 4, art. 117a ust. 1 i 2, art. 119a ust. 7, art. 120 ust. 3 projektu ustawy. Poza tym należy mieć na względzie, że od decyzji nakładających kary pieniężne przysługuje odwołanie.

		w ocenie SAM odbiega do przyjętych reguł odpowiedzialności za czyny zagrożone administracyjną karą pieniężną, ustalonych na kształt odpowiedzialności karnej (mającej na celu odpowiednie zagwarantowanie prawa do obrony dla podmiotu, któremu zarzuca się popełnienie czynu zagrożonego administracyjną karą pieniężną). Mając na względzie powyższe SAM wnosi o wykreślenie wskazanego postanowienia z treści Projektu, ze względu na fakt, iż przewidziane kodeksem postępowania administracyjnego reguły odpowiedzialności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych są w zupełności wystarczające na potrzeby egzekwowania obowiązków przewidzianych w Projekcie dotyczącym zmiany ustawy POŚ.		
8	AUTOSTRADA WIELKOPOLSKA	1.Podmiot zobowiązany do sporządzania map akustycznych w okresie przejściowym. Zgodnie z art. 1 pkt 8 Projektu. Główny Inspektor Ochrony Środowiska („GIOŚ”) ma być wyłącznie odpowiedzialny za sporządzanie strategicznych map hałasu obejmujących wyszczególnione w POŚ tereny, w tym główne drogi (tj. drogi, po których przejeżdża rocznie więcej niż trzy miliony pojazdów). Jednocześnie zaś na podstawie art. 1 pkt 16 Projektu uchylony ma zostać art. 179 POŚ, który przewidywał obowiązek sporządzania map akustycznych terenów obejmujących drogi, linie kolejowe oraz lotniska, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych	art. 1 pkt 8 Projektu	Uwaga nieaktualna w części dot. sporządzania strategicznych map hałasu przez GIOŚ – patrz stanowisko MŚ w pkt4 Art. 179 ustawy zmienianej pozostaje skreślony. Termin sporządzenia po raz pierwszy mapy, zgodnie z metodami , o których mowa w art. 112c, określa przepis art. 4 ust. 1 projektu ustawy (30.06.2022 r.). Mapy nadal sporządza się co 5lat lub aktualizuje w miarę potrzeby, nie rzadziej niż co 5 lat od daty ich sporządzenia.

		obszarach przez zarządzających ww. obiektami. Zarówno na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, jak i w myśl przepisów Projektowanych, mapy powinny być sporządzane co 5 lat. Jednocześnie zgodnie z art. 9 Projektu, strategiczne mapy hałasu powinny zostać sporządzone przez GIOŚ według nowych przepisów do dnia 30 czerwca 2022 r. Biorąc pod uwagę, że wejście w życie Projektowanych przepisów planowane jest na dzień 31 grudnia 2018 r., to istnieje ryzyko, że dla określonych terenów mapy nie będą sporządzane przez okres ponad 5 lat. W opinii Koncesjonariusza Projekt w tym zakresie może być rozumiany na dwa sposoby: 1)W okresie od dnia 31 grudnia 2018 r. do dnia 30 czerwca 2022 r. nie ma obowiązku sporządzania map akustycznych niezależnie od tego, kiedy dla danego terenu po raz ostatni sporządzono taką mapę; 2)W okresie od dnia 31 grudnia 2018 r. do dnia 30 czerwca 2022 r. GIOŚ ma obowiązek sporządzania map akustycznych w taki sposób, żeby nie dopuścić do sytuacji, gdy dla danego terenu mapa nie jest sporządzana przez okres przekraczający 5 lat, jednak w tym okresie mapa może być sporządzana przez ten organ na zasadach dotychczasowych. W związku z tym Koncesjonariusz postuluje, aby w Projekcie w sposób precyzyjny zostało wyznaczone, czy istnieje obowiązek sporządzania map akustycznych w okresie od		
--	--	---	--	--

		dnia 31 grudnia 2018 r. do dnia 30 czerwca 2022 r., jeżeli w przypadku jakiegoś terenu upłynie okres lat 5 od dnia sporządzenia dla niego po raz ostatni mapy akustycznej wraz ze wskazaniem na kim ciąży ten obowiązek.		
9	AUTOSTRADA WIELKOPOLSKA	2.Wskazanie zakresu informacji, które mają być przekazywane GIOŚ na potrzeby tworzenia strategicznych map hałasu Zgodnie z art. 1 pkt 7 Projektu, Projektowany art. 117a POŚ ma wskazywać, że określone podmioty (w tym zarządzający drogą główną) są obowiązane do przekazywania danych identyfikujących drogi (lub inne wskazane tamże obiekty infrastrukturalne) do GIOŚ; natomiast art. 117c POŚ ma nakładać obowiązek przekazywania danych szczegółowo charakteryzujących te obiekty. W Projekcie brak jest jednak wskazania, jakie dokładnie dane mają być przekazywane przez ww. podmioty. Zakłada się jedynie, że kwestia ta zostanie uregulowana w przyszłości w drodze rozporządzenia. W związku z tym trudno ocenić stopień uciążliwości ww. obowiązku. Wydaje się, że kwestia ta powinna być uregulowana w ustawie lub że na etapie konsultacji publicznych powinien być już gotowy projekt stosownego rozporządzenia, co dopiero umożliwi zainteresowanym podmiotom zgłoszenie merytorycznych uwag do proponowanego rozwiązania.	art. 1 pkt 7 Projektu	Uwaga nieaktualna w odniesieniu do: 1) danych charakteryzujących. Odstąpiono od obowiązku przekazywania tych danych w związku z faktem pozostawienia obowiązku sporządzania przedmiotowych map przez zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi, lotniskami (patrz stanowiska MŚ - pkt 4). 2) danych identyfikujących - przepis art. 117a ust. 1 projektu ustawy jednoznacznie konkretyzuje dane identyfikacyjne, które zarządzający głównymi: drogami, liniami kolejowymi, lotniskami są zobowiązani przekazywać GIOŚ
10	AUTOSTRADA WIELKOPOLSKA	3. Precyzyjne określenie na poziomie ustawowym granic, w ramach których		Uwaga nieaktualna w związku z odstąpieniem od obowiązku przekazywania tych danych w związku z faktem pozostawienia

	minister właściwy do spraw środowiska będzie mógł wskazywać zakres informacji, które mają być przekazywane do GIOŚ na potrzeby tworzenia strategicznych map hałasu Jak wskazuje się w uzasadnieniu do Projektu, jednym z jego głównych celów jest transpozycja Dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa 2015/996”). Z Projektowanego art. 117d POŚ (art. 1 pkt 7 Projektu) wynika, że strategiczne mapy akustyczne mają być sporządzane na podstawie danych umożliwiających zastosowanie metod oceny hałasu określonych w załączniku do dyrektywy 2015/996. Jak zostało wskazane w pkt 2 powyżej, szczegółowy zakres danych ma być wskazany w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska, które zostanie opracowane na bazie katalogu danych przygotowanych przez GIOŚ. Projekt przewiduje, że dane ujęte w katalogu GIOŚ, a następnie w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska będą mogły wykraczać poza to, co jest konieczne na gruncie Dyrektywy 2015/996. Jednocześnie Projekt nie wskazuje, w jakich granicach obowiązek będzie mógł obejmować dane wykraczające poza te niezbędne na gruncie Dyrektywy, 2015/996, co stwarza ryzyko arbitralnego kształtowania zakresu informacji	obowiązku sporządzania strategicznych map hałasu przez zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi, lotniskami (patrz stanowiska MS - pkt 4) z jednoczesnym zastosowaniem metod, o których mowa w art. 112c projektu ustawy. .
--	---	---

		przez GIOŚ a następnie ministra właściwego do spraw środowiska. Biorąc pod uwagę powyższe, Koncesjonariusz postuluje, aby w ramach Projektu zostały wskazane rodzaje informacji, które mogą być ujęte w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska określającym zakres obowiązku informacyjnego, o którym mowa w Projektowanym art. 117a POŚ. Dodatkowo, zdaniem Koncesjonariusza, katalog sporządzany przez GIOŚ powinien podlegać uprzedniej konsultacji z zarządcami dróg głównych, tak aby zakres przekazywanych informacji został ukształtowany w sposób możliwie najmniej ingerujący w dane stanowiące tajemnicę handlową zarządców dróg. W opinii Koncesjonariusza rozwiązanie to pozwoli wypracować rozwiązanie optymalne, uwzględniające zarówno interes prywatny (zarządców dróg) oraz interes publiczny. Dotyczy to w szczególności informacji wykraczających poza konieczne na gruncie Dyrektywy 2015/996. Przy czym, Koncesjonariusz w żaden sposób nie zgłasza sprzeciwu względem ewentualnego rozszerzenia zakresu konsultacji o inne (niż zarządcy dróg) podmioty zobowiązane do przekazywania informacji.		
11	AUTOSTRADA WIELKOPOLSKA	4.Niezwłoczne przygotowanie projektu rozporządzenia regulującego szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać program ochrony środowiska przed hałasem		Uwaga przyjęta w kwestii niezwłocznego przygotowania projektu rozporządzenia regulującego szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać program ochrony środowiska przed hałasem

		Zgodnie z art. 1 pkt 11 i 12 Projektu, obecnie obowiązujący art. 119 POŚ ma zostać zastąpiony przez art. 119a POŚ. Oba przepisy dotyczą programu ochrony środowiska przed hałasem, a z Projektu wynika, że przedmiotowe programy będą sporządzane według nowych zasad. W związku z tym konieczne stało się uregulowanie na nowo szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać program ochrony środowiska przed hałasem. Projekt przyjmuje, że uregulowanie to będzie miało miejsce na poziomie rozporządzenia ministra właściwego do spraw środowiska. Biorąc pod uwagę powyższe oraz okoliczność, że program ochrony środowiska przed hałasem stanowi źródło określonych obowiązków dla wielu podmiotów, włączając w to Koncesjonariusza, należy krytycznie ocenić fakt, że na etapie konsultacji publicznych brak jest projektu przedmiotowego rozporządzenia, co uniemożliwia dokonania kompleksowej oceny Projektu. Z przepisów przejściowych wynika co prawda, że zanim zostanie wydane rozporządzenie, o którym mowa w poprzednich zdaniach, obowiązywać będzie rozporządzenie wydane na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 16 Projektu), jednak takie rozporządzenie wygaśnie najpóźniej z upływem 24 miesięcy od dnia wejścia w życie Projektowanej ustawy (tj. z dniem 31 grudnia 2020 r., zakładając, że Projektowana ustawa wejdzie		
--	--	---	--	--

		w życie zgodnie z planem, czyli 31 grudnia 2018 r.). Biorąc zaś pod uwagę, że sejmik województwa ma uchwalić pierwszy plan do dnia 18 lipca 2023 r. (art. 10 Projektu), to należy przyjąć, że nowe programy będą opierać się na nowym rozporządzeniu (którego treść jest nieznana). W związku z tym, Koncesjonariusz postuluje, aby Ministerstwo Środowiska niezwłocznie opracowało ww. projekt rozporządzenia, a Projekt został po jego opracowaniu poddany dodatkowym konsultacjom, jako że w chwili obecnej nie jest możliwe dokonanie pełnej oceny pod kątem merytorycznym Projektowanego art. 119a POŚ.		
12	AUTOSTRADA WIELKOPOLSKA	5.Wprowadzenie zmian odnośnie do obowiązku dostarczania do GIOŚ danych dot.kwalifikacji terenów znajdujących się w odległości 500 metrów od granicy terenu, do którego podmioty zobowiązane mają tytuł prawny, jako terenów faktycznie zagospodarowanych pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy pomocy społecznej, etc. Na mocy art. 1 pkt 9 Projektu, planuje się dodać do POŚ art. 118ab, zgodnie z którym na zarządzających głównymi drogami zostanie nałożony obowiązek przekazania do GIOŚ informacji o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości 500 metrów od granicy terenu, do którego mają tytuł prawny, jako terenów faktycznie zagospodarowanych pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy pomocy	art. 1 pkt 9 Projektu	Uwaga nieaktualna – patrz stanowisko MŚ – pkt 4.

		społecznej, pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, na cele uzdrowiskowe, na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz pod zabudowę mieszkaniowo-usługową. Krytycznie należy ocenić fakt nałożenia na zarządców dróg kolejnego obowiązku, który wiązać się będzie z koniecznością poniesienia znacznych kosztów. Przykładowo, w przypadku Koncesjonariusza przekazywanie do GIOŚ informacji o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości 500 m po obu stronach autostrady o długości 250 km (odcinek autostrady A2 od Świecka do Konina) wygeneruje istotne koszty. Z naszej wiedzy wynika, że przedmiotowy obowiązek nie znajduje oparcia w treści wielu umów koncesyjnych lub umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, które na przestrzeni lat były zawierane z podmiotami prywatnymi. Taka sytuacja będzie skutkować tym, że finalnie koszt przedsięwzięcia zostanie poniesiony przez Skarb Państwa. W związku z tym Koncesjonariusz proponuje, aby treść Projektu została zaktualizowana w taki sposób, aby przedmiotowy obowiązek został przekazany bezpośrednio organom, które na bieżąco są w posiadaniu takich informacji (co będzie rozwiązaniem pozytywnym zarówno z punktu widzenia interesu prywatnych zarządców, jak i interesu publicznego). Na marginesie należy zauważyć, że kompletnie niezrozumiałym jest fakt pominięcia w		
--	--	---	--	--

		Projekcie przepisów, na podstawie których podmioty zobowiązane mogłyby „wymóc” na organach współdziałanie w zakresie gromadzenia przedmiotowych informacji, co ze względu na ograniczone możliwości podmiotów zobowiązanych może okazać się konieczne. Jednocześnie zaś Projekt nie przewiduje ograniczenia odpowiedzialności tych podmiotów w przypadku, gdy zbieranie danych będzie uniemożliwione lub utrudnione ze względu na brak współdziałania organów administracji publicznej. Jednocześnie, chcielibyśmy wskazać, że Koncesjonariusz może działać jedynie w zakresie obszaru do którego posiada tytuł prawny, jako że z jego statutu wynika zakaz podejmowania jakichkolwiek działań poza tym terenem. Abstrahując od krytycznej oceny zasadności nakładania na wskazane podmioty dodatkowych obowiązków, które będą wiązać się z koniecznością poniesienia określonych kosztów, należy wskazać, że Projekt nie precyzuje, do kiedy po raz pierwszy ww. informacje mają być przekazane do GIOŚ. Projektowany art. 118ab POŚ wskazuje bowiem, że należy dostarczyć te informacje w terminie wskazanym w art. 117c ust. 1 POŚ. Projektowany art. 117c ust. 1 dotyczy przekazywania do GIOŚ danych szczegółowo charakteryzujących określone obiekty infrastrukturalne i stanowi, że przedmiotowe dane należy przekazywać co 5		
--	--	--	--	--

		lat (za rok poprzedni). Jednocześnie art. 7 Projektu wskazuje, że dane, o których mowa w art. 117c należy po raz pierwszy dostarczyć do dnia 31 stycznia 2022 r. Jako że przepis dotyczy „danych” wskazanych w przywołanym przepisie (tj. danych szczegółowo charakteryzujących obiekty infrastrukturalne), to należy stwierdzić, że brak jest podstaw, aby odpowiednio stosować go do przekazywania danych dot. kwalifikacji „przygranicznych” terenów, o których mowa w tym punkcie. W związku z tym, należy uznać, że Projekt zawiera lukę w przepisach przejściowych, która uniemożliwia wskazanie do kiedy po raz pierwszy obowiązane podmioty mają dostarczyć dane dot. kwalifikacji „przygranicznych” terenów. Postulujemy usunięcie ww. luki poprzez nadanie art. 7 Projektu następującego brzmienia: „Dane, o których mowa w art. 117c ust. 1 <u>oraz w art. 118ab ust. 1</u>, ustawy zmienianej w art. 1, są przekazywane po raz pierwszy na zasadach przewidzianych w tym przepisie w terminie do dnia 31 stycznia 2022 r.” Jest to szczególnie istotne z tego powodu, że nieterminowe przekazywanie danych do GIOŚ stanowi podstawę do nałożenia na podmiot zobowiązany kary pieniężnej w wysokości od 10.000 PLN do 500.000 PLN		
13	AUTOSTRADA WIELKOPOLSKA	6.Uregulowanie zakresu rozwiązań technicznych, które mogą być przedmiotem obowiązku nakładanego przez	Art. 1 pkt 4 lit. b	Uwaga nieaktualna. Przepisy art. 114 ust. 5 i 6 zostały wykreślone z projektu ustawy.

		Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego na podmiot korzystający ze środowiska w związku z ochroną zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży Art. 1 pkt 4 lit. b Projektu przewiduje dodanie ust. 5 i 6 do art. 114 POŚ. Zgodnie z proponowanym brzmieniem wspomnianych przepisów, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego zyska uprawnienie do nakładania na podmiot korzystający ze środowiska, którego działalność powoduje hałas w budynkach mieszkaniowych, szpitalach, domach pomocy społecznej lub budynkach związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, obowiązku zastosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w tych budynkach, określając termin wykonania obowiązku. W Projekcie nie zostało jednak wskazane, jakie dokładnie rozwiązania techniczne mogą być przedmiotem nakładanego obowiązku, co powoduje, że kwestia ta pozostaje do arbitralnego uznania Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Należy to ocenić w sposób zdecydowanie krytyczny i postulować uregulowanie tej kwestii na dalszych etapach procedowania nad Projektem. Dodatkowo chcielibyśmy wskazać, że literalna wykładnia Projektowanych przepisów prowadzi do wniosku, że		
--	--	--	--	--

		obowiązek podjęcia czynności zabezpieczających zabudowę znajdującą się w pobliżu drogi publicznej (lub innego obiektu infrastrukturalnego) może zostać nałożony niezależnie od tego, czy wspomniana zabudowa powstała przed czy już po wybudowaniu drogi publicznej (lub innego obiektu infrastrukturalnego). W związku z tym należy zauważyć, że przedmiotowe rozwiązanie narusza nie tylko prawa Koncesjonariusza i innych zarządzających drogami głównymi, które wynikają z zawartych przez te podmioty umów, ale również jest nie do pogodzenia z konstytucyjną zasadą ochrony praw nabytych, jako że narusza prawa zarządzających drogami głównymi, które wynikają z wydawanych wcześniej na ich rzecz decyzji określających poziom dozwolonego oddziaływania na środowisko. Proponowane regulacje stwarzają zagrożenie, że konsekwencje braku odpowiedzialności deweloperów lub innych podmiotów prowadzących proces inwestycyjno-budowlany w pobliżu dróg publicznych lub innych obiektów emitujących hałas ponosić będą zarządzający ww. drogami (lub innymi obiektami). W ocenie Koncesjonariusza, istnieje poważne ryzyko niezgodności Projektowanego art. 114 ust. 5 i 6 POŚ z art. 2 Konstytucji RP, w myśl którego: <i>„Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej”</i>. Z zasady demokratycznego państwa prawnego		
--	--	---	--	--

		Trybunał Konstytucyjny wyprowadził zasadę ochrony praw nabytych, która zakazuje „arbitralnego znoszenia lub ograniczania praw podmiotowych przysługujących jednostce lub innym podmiotom prywatnym występującym w obrocie prawnym/” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 czerwca 1999 r., K 5/99). Niewątpliwie Projektowane przepisy stwarzają podstawę do naruszania praw zarządców dróg (i innych obiektów infrastrukturalnych), które wynikają z wydawanych na ich rzecz decyzji administracyjnych. W ocenie Koncesjonariusza, Projektodawca może uniknąć zarzutu niezgodności przedmiotowych regulacji z Konstytucją RP, jeżeli wskaże, jakie obowiązki mogą być nakładane na podmioty korzystające ze środowiska w związku z ochroną „przygranicznej” zabudowy oraz sprecyzuje, że na tych podmiotach nie ciąży obowiązek zabezpieczenia przed hałasem zabudowy, która powstała później niż zarządzany przez nich obiekt. W innym przypadku Projekt będzie stwarzał podstawę do arbitralnego ograniczania praw nabytych przez Koncesjonariusza.		
14	AUTOSTRADA WIELKOPOLSKA	7. Wprowadzenie przepisów przejściowych wyłączających możliwość nakładania kar za brak terminowego wykonywania obowiązków związanych z ochroną przeciwhałasową na podmioty, które pełnią funkcję zarządców		Uwaga nie przyjęta . W związku z odstąpieniem od sporządzania strategicznych map hałasu przez GIOŚ, uległy zmianie, zgodnie z przepisem art. 315f projektu ustawy, sankcje za nieterminowe wypełnianie obowiązków spoczywających na zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi i lotniskami.

		dróg głównych na podstawie umów zawartych przed dniem wejścia Projektu w życie. Projekt przewiduje możliwość nakładania wysokich kar (od 10.000 PLN do nawet 500.000 PLN) na podmioty, na których na mocy POS ciążyą określone obowiązki związane z ochroną przeciwhałasową. Na podmioty zarządzające drogami głównymi, kary mogą być nałożone za uchylenia w zakresie: A) terminowego przekazywania do GIOŚ danych identyfikujących oraz danych szczegółowo charakteryzujących drogi główne; B) terminowego przekazywania do GIOŚ danych o kwalifikacji terenów znajdujących się w odległości 500 metrów od granicy terenu, do którego zarządca drogi głównej ma tytuł prawny jako terenów faktycznie zagospodarowanych pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy pomocy społecznej, itd.; C) terminowego wykonywania działań określonych w programach ochrony środowiska przed hałasem. Funkcję zarządców dróg głównych pełni wiele podmiotów prywatnych na podstawie umów koncesyjnych lub umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady. Należy przypuszczać, że w przypadku wielu tych umów, brak jest postanowień, które nakładałyby na zarządców konieczność wykonywania ww. obowiązków lub obowiązków podobnych,	Usunięto w projekcie ustawy obowiązek: 1) terminowego przekazywania do GIOŚ: danych szczegółowo charakteryzujących drogi główne, danych o kwalifikacji terenów znajdujących się w odległości 500 metrów od granicy terenu, do którego zarządca drogi głównej ma tytuł prawny jako terenów faktycznie zagospodarowanych pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy pomocy społecznej, itd.; 2) terminowego wykonywania działań określonych w programach ochrony środowiska przed hałasem, ze względu na brak możliwości jednoznacznego ustalenia tego terminu, co wynika ze skomplikowanej materii procesu mającego na celu konkretyzację działań naprawczych oraz realny termin ich realizacji.
--	--	--	--

		choćby z tego powodu, że były one zawierane w czasie obowiązywania zupełnie innych regulacji w zakresie ochrony środowiska aniżeli te, które obowiązują w dniu dzisiejszym lub mają - zgodnie z Projektem - obowiązywać w przyszłości. Biorąc pod uwagę, że zarządcy dróg wykonują wiele obowiązków, które nie wynikają z zawieranych przez nich umów i są konsekwencją zmian prawa, które nie były możliwe do przewidzenia w chwili, gdy te umowy były zawierane, Koncesjonariusz postuluje wprowadzenie do Projektu przepisu przejściowego stanowiącego, że kary, o których mowa w Projektowanym art. 315f POŚ nie będą znajdowały zastosowania do ewentualnych uchybień popełnianych przez podmioty, które pełnią funkcję zarządców dróg głównych na podstawie umów zawartych przed dniem wejścia Projektu w życie. Takie rozwiązanie będzie korzystne nie tylko z punktu widzenia zarządców dróg głównych, ale również strony publicznej. Należy bowiem pamiętać, że nakładanie kar za uchybienia w realizacji obowiązków, które nie wynikają z umów zawieranych ze stroną publiczną, może być podstawą dochodzenia określonych roszczeń względem Skarbu Państwa. Wydaje się, że wprowadzenie postulowanego przepisu przejściowego będzie zarówno czyniło zadość zasadom praworządności, jak i będzie zgodne z interesem publicznym			
15	GTC	GDANSK	I. Obowiązek stosowania rozwiązań	Art. 1 pkt 4	Uwaga nieaktualna.

	TRANSPORT COMPANY	technicznych w budynkach [Artykuł 1 pkt 4) Projektu, wprowadzający zmianę w art. 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn. zm.) (dalej również jako „POŚ”) Zgodnie z projektowaną regulacją: a) <i>ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zlokalizowanych na granicy terenu, do którego zarządzający drogą lub linią kolejową posiada tytuł prawny, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.”</i> b) <i>po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:</i> „5. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego może nałożyć, w drodze decyzji, na podmiot korzystający ze środowiska, którego działalność powoduje hałas w budynkach, o których mowa w ust. 3 i 4, obowiązek zastosowania rozwiązań technicznych, o których mowa w ust 3 i 4. 6. W decyzji, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego może określić: 1) <i>czynności zmierzające do zapewnienia właściwych warunków akustycznych w budynkach;</i> 2) <i>termin wykonania obowiązku.</i> Zgodnie z uzasadnieniem projektowanej ustawy (str. 4): „przepisy ust. 5 i 6 dodane po	Projektu	Przepisy art. 114 ust. 5 i 6 zostały usunięte z projektu ustaw. Ponadto należy podkreślić, że istotą przepisu art. 114 ust. 4 projektu ustawy nie jest wskazanie, kto ma zapewnić właściwe warunki akustyczne w budynkach, lecz wskazanie na potrzebę zapewnienia tych warunków ze względu na konieczność ochrony przed hałasem człowieka funkcjonującego w przedmiotowych budynkach. Oczywistym pozostaje, że resort środowiska nie ma legitymacji ani do określania parametrów właściwego klimatu akustycznego w budynkach ani do wskazywania działań mających na celu zapewnienie tego klimatu.
--	----------------------	---	----------	---

		ust. 4 konkretyzują realizację obowiązku polegającego na zapewnieniu właściwych warunków akustycznych w budynkach, o których mowa w ust. 3 i 4. Przepis ust. 5 zawiera kompetencję wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego do zobowiązania, w drodze decyzji, podmiotu korzystającego ze środowiska, którego działalność powoduje hałas w budynkach, o których mowa w ust. 3 i 4, do zastosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w tych budynkach. Natomiast ust. 6 stanowi, że ww. decyzja może określać: 1) czynności zmierzające do zapewnienia właściwych warunków akustycznych w tych budynkach, 2) termin wykonania obowiązku” oraz (str. 14): „Aktualnie art. 114 POŚ nie określa wprost podmiotu zobowiązanego do zapewnienia właściwych warunków akustycznych w budynkach, podmiotu właściwego do nałożenia tego obowiązku, formy w jakiej obowiązek ten byłby nakładany i podmiotu właściwego do jego egzekucji. W ocenie projektodawcy inspekcja nadzoru budowlanego jest właściwa do oceny, czy w budynkach zapewnione są właściwe warunki akustyczne oraz określenia, jakie środki techniczne mogą być zastosowane w budynkach by poprawić komfort akustyczny ich mieszkańców.” Z powyższego wynika, że obowiązek podjęcia czynności zmierzających do zapewnienia właściwych warunków		
--	--	---	--	--

		akustycznych w budynkach nie jest uzależniony od momentu powstania danej zabudowy, uzyskania pozwolenia na budowę, czy daty uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewidującego rodzaj zabudowy wymagający ochrony akustycznej. Należy zatem uznać, że projektowana regulacja dotyczy również sytuacji, w której dana zabudowa powstaje już po wybudowaniu drogi publicznej, na etapie jej eksploatacji. Nakładanie w takiej sytuacji obowiązku podjęcia czynności zmierzających do zapewnienia właściwych warunków akustycznych w takich budynkach na zarządzającego istniejącą drogą jako podmiot korzystający ze środowiska jest zdaniem koncesjonariusza nieuzasadnione, ponieważ to planujący przedsięwzięcia budowlane w pobliżu już istniejących dróg publicznych powinni uwzględniać fakt emitowanego przez nie hałasu. Planowane rozwiązanie narusza prawa zarządzającego drogą publiczną określone prawomocnymi decyzjami określającymi poziom dozwolonego oddziaływania na środowisko (również przez określenie dopuszczalnego poziomu emitowanego hałasu i zabezpieczeń nakazanych w celu jego nie przekraczania). Planowane rozwiązanie pozwala na nabywanie nieruchomości w pobliżu dróg po niskich cenach (odzwierciedlających niewielkie możliwości zabudowy określone dotychczasowymi decyzjami) i przerzucenie kosztu doprowadzenia ich do możliwości		
--	--	--	--	--

		pełno wartościowej zabudowy na zarządcę drogi. Podkreślić należy, iż koszty te będą w znaczącej mierze ponoszone ostatecznie przez Skarb Państwa czy jednostki samorządu terytorialnego, również w przypadku zarządzanej przez Gdańsk Transport Company S.A. Autostrady. Wskazujemy bowiem, iż w rozumieniu Umowy Koncesyjnej zawartej pomiędzy Gdańsk Transport Company S.A. a Ministrem właściwym do spraw infrastruktury, taką zmianę prawa czy ewentualne późniejsze decyzje WINB należałoby zakwalifikować jako Zmianę Prawa, czy Istotne Niekorzystne Działanie Władz stanowiące Zdarzenie Odszkodowawcze. Naszym zdaniem założenie to prowadzić może do absurdalnych sytuacji, w których inwestorzy będą decydować się na zabudowę na granicy pasa drogowego istniejącej drogi, a więc na terenie narażonym na hałas czy drgania, z pełną świadomością tego, że ewentualne czynności zmierzające do ograniczenia hałasu będą obciążały zarządzającego tą drogą. Zgodnie z obowiązującym Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, budynki powinno się sytuować w miejscach, które są jak najmniej narażone na hałas i drgania, a jeżeli one występują i ich poziomy będą powodować w pomieszczeniach tych budynków przekroczenie dopuszczalnego		
--	--	--	--	--

		poziomu hałasu i drgań, należy stosować skuteczne zabezpieczenia. Dodatkowo ww. Rozporządzenie w par. 325 ust. 2 wymaga, aby budynki z pomieszczeniami wymagającymi ochrony przed zewnętrznym hałasem i drganiami były chronione przed tymi uciążliwościami poprzez zachowanie odpowiednich odległości od ich źródeł, usytuowanie i ukształtowanie budynku, stosowanie elementów amortyzujących drgania oraz osłaniających i ekranujących przed hałasem, a także racjonalne rozmieszczenie pomieszczeń w budynku oraz zapewnienie izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych określonej w Polskiej Normie dotyczącej wymaganej izolacyjności akustycznej przegród w budynkach oraz izolacyjności akustycznej elementów budowlanych. Art. 5 ust. 1 ustawy Prawo budowlane narzuca nadto konieczność budowania i projektowania zgodnie z normami i zasadami wiedzy technicznej, zapewniając m.in. spełnienie wymagań podstawowych dotyczących ochrony przed hałasem i drganiami. Trudno się zgodzić, aby ryzyko niestosowania ww. wymogów miało obciążać zarządzającego istniejącą drogą, którego dopuszczalne poziomy oddziaływania na środowisko poprzez określenie dopuszczalnych poziomów emitowanego hałasu zostało prawomocnie określone. Wskazujemy przy tym, iż zarządca drogi publicznej, nie posiada jakiegokolwiek wpływu czy to na nowo uchwalane		
--	--	---	--	--

		miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obszaru pozostającego poza granicami pasa drogowego czy wydawane decyzje dotyczące pozwolenia na budowę, czy w końcu sytuowanie samych zabudowań w sąsiedztwie istniejącej drogi. Zdaniem Koncesjonariusza zarządca istniejącej drogi nie może ponosić ryzyka tego, że na granicy pasa drogowego powstanie nowa zabudowa, której wcześniej nie można było przewidzieć (choćby na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego), a w konsekwencji nie może ponosić kosztów zabezpieczeń akustycznych takiej zabudowy. Naszym zdaniem wszelkie akty odnoszące się do zagospodarowania przestrzennego czy procesu budowlanego jak i decyzje inwestycyjne w zakresie budowy na granicy pasa drogowego istniejącej drogi winny brać pod uwagę istniejący stan faktyczny, a ewentualne obciążenia w zakresie zapewnienia zwiększonej ochrony akustycznej takiej zabudowy winny leżeć po stronie inwestorów. Ignorowanie faktu wybudowania/istnienia drogi publicznej i zezwalanie na powstawanie w jej bezpośredniej bliskości nowego budownictwa mieszkaniowego, bez nałożenia na inwestorów tego budownictwa obowiązku zabezpieczenia się przed istniejącym hałasem, stanowi nieuzasadnione obciążenie podmiotu korzystającego ze środowiska, działającego na podstawie prawa i uprzednio wydanych decyzji	
--	--	--	--

		administracyjnych. Zdaniem Koncesjonariusza ewentualny wyższy poziom ochrony wynikający ze zmian zagospodarowania terenów sąsiadujących z pasem drogowym istniejącej drogi winni zapewnić we własnym zakresie i na własny koszt ci, którzy decydują się na taką zabudowę. Mając na uwadze powyższe koncesjonariusz wnioskuję o zmianę ww. regulacji projektowanej ustawy w taki sposób, aby wykluczyć możliwość wydania decyzji nakładającej obowiązek zastosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w zabudowie powstającej po wybudowaniu danej drogi publicznej. Dodatkowo wskazujemy, iż Projekt nie określa rodzajów rozwiązań technicznych czy przesłanek zastosowania danego rozwiązania, jakie mogą być przedmiotem nakładanego obowiązku, co powoduje, że kwestia ta pozostaje do arbitralnego uznania WINB. W ocenie Koncesjonariusza kwestia ta winna zostać uregulowana w treści Projektu		
16	GTC GDAŃSK TRANSPORT COMPANY	II. Dane przekazywane Generalnemu Inspektorowi Ochrony Środowiska na potrzeby sporządzania map akustycznych [Artykuł 1 pkt 7 Projektu wprowadzający art. 117a, i nast. POŚ]. Zgodnie z projektowaną regulacją: „A/a potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu zarządzający drogą, [...] przekazują	Art. 1 pkt 7 projektu	Uwaga: 1) nieaktualna w związku z odstąpieniem od sporządzania strategicznych map hałasu przez GIOŚ - zarządzający głównymi drogami nie będą zobowiązani do przekazywania do GIOŚ danych charakteryzujących w sposób szczegółowy obiekty, o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2. Jednocześnie wychodząc na przeciw uwagom podmiotów zobowiązanych został skonkretyzowany

	<i>Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska</i> dane identyfikujące odpowiednio: 1) główne drogi” oraz „Podmiot [...] o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2, przekazują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska dane charakteryzujące w sposób szczegółowy obiekty, o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2 co 5 lat, za rok poprzedni [.. Koncesjonariusz wskazuje, iż poza obowiązkiem przedkładania danych do GIOŚ jak również sankcjami z tytułu niewykonania ww. obowiązku Projekt w żadnym zakresie nie definiuje jakie dane zarządzający drogą będzie zobowiązany przedkładać. Projekt wskazuje jedynie, że katalog tych danych zostanie ustalony w przyszłości. Powyższe uniemożliwia dokonanie oceny proponowanej regulacji jak i ewentualnych skutków z niej wynikających dla podmiotów zobowiązanych (w tym ewentualnych kosztów czy innych uciążliwości), związanych chociażby z procesem pozyskiwania tych danych. Zdaniem koncesjonariusza katalog taki powinien zostać określony w treści samego Projektu bądź wraz z Projektem winny zostać przedłożone stosowne projekty aktów wykonawczych. Powyższa uwaga dotyczy również pozostałych aktów wykonawczych przewidzianych Projektem do wydania w przyszłości, w tym rozporządzenia, które ma regulować wymogi jakie powinny spełniać programy ochrony środowiska przed hałasem, co jest istotne w szczególności z	katalog danych identyfikujących, o których mowa w art. 117 ust. 1 i 3 projektu ustawy. 2) uwzględniona w części dot. wydania w przyszłości rozporządzenia, które ma regulować wymogi jakie powinny spełniać programy ochrony środowiska przed hałasem.
--	--	--

		uwagi na fakt, że programy te nakładać mogą szereg obowiązków na zarządzających drogami, a Projekt przewiduje znaczące sankcje za brak realizacji tych obowiązków. Ponadto, zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 117c ust. 3 POŚ: „Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1, oraz formę ich przekazywania biorąc pod uwagę katalog danych, o których mowa w art. 117d ust. 1 oraz kierując się koniecznością zapewnienia stosowania metod oceny hałasu wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz koniecznością prawidłowej realizacji obowiązków informacyjnych na rzecz polityki Unii Europejskiej w dziedzinie zdrowia i ochrony środowiska”. Z kolei zgodnie z projektowanym art. 117d POŚ: „Główny Inspektor Ochrony Środowiska opracowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska katalog danych charakteryzujących w sposób szczegółowy obiekty, o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2, umożliwiającym zastosowanie metod oceny hałasu określonych w załączniku do dyrektywy 2015/996, z uwzględnieniem warunków krajowych oraz modyfikuje go w przypadku wystąpienia zmian danych. Z dalszych ustępów projektowanego art. 117d POŚ wynika natomiast, iż zakres tych danych może być szerszy niż określony w Załączniku do Dyrektywy 2015/996. Z uwagi na powyższe, zdaniem		
--	--	--	--	--

		Koncesjonariusza niezbędne jest wskazanie w Projekcie zakresu czy rodzaju informacji które mogą zostać w ww. rozporządzeniu ujęte. Wskazujemy również, iż optymalnym rozwiązaniem będzie zobligowanie GIOŚ do uprzedniego skonsultowania z zarządcami dróg opracowanego przez niego katalogu informacji czy metodologii ich pozyskiwania, o których mowa w projektowanym art. 177d POŚ (w szczególności tych wykraczających poza katalog ujęty w załączniku do Dyrektywy 2015/996), jeszcze przed przedłożeniem ich Ministrowi. Pozwoli to osiągnąć optymalne rozwiązania oraz uniknąć możliwości nałożenia na zarządzającego drogą obowiązku ujawnienia informacji stanowiących tajemnicę handlową bądź objętych tajemnicą poufności.		
17	GTC GDAŃSK TRANSPORT COMPANY	III. Kwalifikacja terenów znajdujących się w odległości 500 m. od granicy terenu, do którego podmioty zobowiązane posiadają tytuł prawny [Artykuł 1 punkt 9 Projektu wprowadzający art. 118ab POŚ] Zgodnie z projektowaną regulacją: „Zarządzający główną drogą, [...] w porozumieniu z wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta na terenie właściwości których zlokalizowana jest główna droga, [...] przekazują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, [...] informację o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości do 500 m od granicy terenu, do którego zarządzający główną drogą [...]”	Art. 1 punkt 9 projektu	Uwaga nieaktualna . W związku z odstąpieniem od sporządzania strategicznych map hałasu przez GIOŚ - zarządzający głównymi drogami nie będą zobowiązani do przekazywania do GIOŚ danych nt. kwalifikacji terenów otaczających drogi, linie kolejowe i lotniska . Skreślono w projekcie ustawy przepis nakładający ten obowiązek (art. 118ab). Kwestionowane przepisy nie nakładają na podmioty zobowiązane innych obowiązków niż dotychczasowe obowiązki na rzecz sporządzania map akustycznych; sporządzając mapy akustyczne podmioty zobowiązane musiały dysponować stosownymi danymi, czyli omawianymi danymi,

	<i>mają tytuł prawny [...] do rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w sposób, o którym mowa w art. 113 ust 2. ”</i> Wskazujemy, iż powyższa regulacja ma na celu wprowadzenie zupełnie nowego obowiązku, mogącego generować znaczące koszty dla zarządzającego główną drogą, trudne do oszacowania na chwilę obecną. Tego rodzaju obowiązki nie były przewidziane ani przepisami prawa ani zawieranyymi umowami koncesyjnymi, w tym Umową Koncesyjną zawartą przez Koncesjonariusza z Ministrem właściwym do spraw transportu. Należy wskazać, iż z uwagi na treść Umowy Koncesyjnej, tego rodzaju zmiany prawa jeżeli dotyczyć będą Koncesjonariusza należałoby zakwalifikować jako Zdarzenie Odszkodowawcze, w wyniku czego ewentualny ciężar finansowy finalnie obciążałby Skarb Państwa. Wskazujemy, iż zarządzający drogą nie pozostaje w posiadaniu informacji co do prawnego czy faktycznego zagospodarowania terenów znajdujących się poza pasem drogowym, nie jest stroną ewentualnych postępowań administracyjnych. Realizacja postulowanego obowiązku musiałaby zatem polegać na bieżącym monitorowaniu tych terenów, co chociażby z uwagi na obszar wymagałoby znacznego nakładu pracy, zatrudnienia dodatkowych pracowników itp. Dodatkowo wskazujemy, iż z uwagi na brak posiadania ww. informacji przez zarządzającego drogą terminowość jak i zakres przekazywanych	o czym może nie wiedziały, bo zlecały sporządzanie map innym podmiotom.
--	--	--

		informacji może zależeć od współpracy z organami samorządu z którymi ma obowiązek działać „w porozumieniu”, jednak sankcje za brak dostarczenia danych w terminie zostały przewidziane wyłącznie w odniesieniu do podmiotu zobowiązanego. Jest to o tyle istotne, że zarządzający drogą nie będzie posiadał jakichkolwiek środków, aby „przymusić” organy do współpracy w tym zakresie a za bezczynność tych organów będzie odpowiadał samodzielnie. Z uwagi na powyższe Koncesjonariusz postuluje, aby obowiązek powyższy pozostawić w wyłącznej gestii organom samorządu, którzy posiadają przede wszystkim wiedzę i informacje, jak i możliwości ich pozyskania, zarówno w przedmiocie planowanego jak i rzeczywistego zagospodarowania terenów pozostających pod ich zarządem.		
18	PP PORTY LOTNICZE	1) Art.1 pkt. 2 projektu ustawy. Odnosząc się do propozycji zmiany brzmienia art.112a ustawy Poś wskazać należy, że w definicjach wskaźnika LDWN i LN uszczegółowiono, że wskaźnik ten wyznacza się w ciągu wszystkich dób (LDWN) i pór nocy (LN) w roku , „rozumianych jako dany rok w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok kalendarzowy w odniesieniu do warunków meteorologicznych". Zauważyć należy, że określenie „dany rok” jest nieprecyzyjne i nie wiadomo jak należy je interpretować.	Art.1 pkt. 2 projektu ustawy	Uwaga uwzględniona. .

		Powstaje wątpliwość czym różni się „dany rok” od roku kalendarzowego? Definicja zawarta w ustawie nie powinna wzbudzać wątpliwości. Ponadto okresy przyjmowane do oceny warunków atmosferycznych i emisji dźwięku powinny być jednakowe. Warunki atmosferyczne mają wpływ na emisję dźwięku, w związku z tym powinny one być analizowane dla tego samego okresu, który brany jest pod uwagę przy ocenie emisji dźwięku. Ponadto wskazać należy, że w art. 112a ust 4) w definicji lotniska głównego przy parametrze liczby operacji brak informacji o jednostce czasu (50 tys. operacji, ale nie określono w jakim czasie), w przypadku innych zdefiniowanych obiektów w art. 112a jednostka czasu została zdefiniowana jako rok			
19	PP LOTNICZE	PORTY	<u>2)Art. 1 pkt. 4 projektu ustawy.</u> W zakresie projektowanej zmiany art. 114 ustawy Poś wskazać należy, że w ust. 4 nie zostało jednoznacznie wyjaśnione co oznacza określenie „właściwe warunki akustyczne w budynkach”. Z kolei w ust. 5 nie zostało jednoznacznie określone jak należy rozumieć „podmiot korzystający ze środowiska”. W ust. 4 mowa jest o zarządzającym drogą lub linią kolejową, w ust. 5 brak jest odniesienia do konkretnych podmiotów. Ponadto nieprecyzyjne jest również określenie „którego działalność powoduje hałas w budynkach”. Hałas jest pojęciem subiektywnym i zgodnie z definicją zawartą	Art. 1 pkt. 4 projektu	Uwaga nie przyjęta. Kwestia właściwych warunków akustycznych w budynkach nie jest definiowana w POŚ, gdyż POŚ reguluje kwestie związane ze środowiskiem, a nie z wnętrzami budynków. Art. 114 ust. 3 i 4 odnosi się do sytuacji, gdzie POŚ nie ma zastosowania. Stąd tylko przepis ten wskazuje na potrzebę ochrony przed hałasem człowieka funkcjonującego we wnętrzu budynku, który jest usytuowanych poza terenami, o których mowa w art. 113 ust. pkt 1 POŚ. W konsekwencji dalsze dywagacje na temat czym jest hałas w budynkach są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

		w art. 3 ustawy Poś jako hałas rozumie się wszystkie dźwięki o częstotliwościach od 16Hz do 16 000 Hz. Należałoby w związku z powyższym doprecyzować jakie musi być oddziaływanie hałasu w budynku, aby powstał obowiązek zastosowania rozwiązań technicznych, o których mowa w ust. 4.		
20	PORTY LOTNICZE	<u>3)Art. 1 pkt. 7 projektu ustawy.</u> W dodanym do Poś art. 117c ust. 1 zobowiązuje się podmioty (m.in. zarządzającego głównym lotniskiem) do przekazania do GIOŚ danych charakteryzujących w sposób szczegółowy obiekty, o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2 (m.in. główne lotniska). Zakres i forma tych danych określone zostaną dopiero w rozporządzeniu, które wyda Minister Środowiska. Z treści Załącznika do dyrektywy Komisji UE 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. wynika, że mogą to być bardzo szczegółowe dane, których uzyskanie i opracowanie będzie bardzo pracochłonne i będzie wymagało zaangażowania Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej jako podmiotu odpowiedzialnego za zarządzanie ruchem lotniczym, a także przewoźników wykonujących operacje lotnicze określonym taborem lotniczym na rozpatrywanym lotnisku. W ustawie brak jest zapisów zobowiązujących takie podmioty do przekazywania odpowiednich danych, czy współpracy z zarządzającym lotniskiem w tym zakresie. Brak właściwego zaangażowania tych podmiotów skutkować	Art. 1 pkt. 7 projektu ustawy	Uwaga nieaktualna W związku z odstąpieniem od sporządzania strategicznych map hałasu przez GIOŚ zarządzający lotniskiem nie będzie przekazywał GIOŚ danych charakteryzujących w sposób szczegółowy lotnisko. Natomiast będzie sporządzał tę mapę zgodnie z metodami obliczeniowymi, o których mowa w art. 112c projektu ustawy.

		może tym, że zarządzający lotniskiem nie będzie mógł przekazać kompletnych danych lub nie będzie mógł przekazać danych w wymaganym terminie.		
21	PP PORTY LOTNICZE	4)Art. 1 pkt. 8 projektu ustawy. W zakresie propozycji zmiany art. 118 ust. 1 stwierdza się, że GIOŚ sporządza co 5 lat strategiczne mapy hałasu na podstawie danych identyfikujących i danych charakteryzujących obiekty, po czym dodano zapis „lub analizuje i zmienia strategiczne mapy hałasu w miarę potrzeby”. Wyjaśnienia wymaga jak rozumiane jest określenie „analizuje i zmienia strategiczne mapy hałasu”. Na podstawie jakich przesłanek mają być zmieniane mapy? Czy w związku z tym wymagane będzie dostarczenie odpowiednich danych (jakich?) przez zarządzającego lotniskiem i inne podmioty. Powstaje wątpliwość jaka będzie wówczas procedura i terminy dostarczania tych danych. Z kolei w zakresie proponowanego nowego brzmienia art. 118ab ust. 1 Poś Zarządzający lotniskiem ma zostać zobowiązany do przekazywania do GIOŚ informacji o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości 5 km od granicy terenu, do którego zarządzający lotniskiem posiada tytuł prawny, do rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2, czyli terenów zagospodarowanych: • pod zabudowę mieszkaniową, • pod szpitale i domy pomocy	Art. 1 pkt. 8 projektu ustawy.	Uwaga:. 1) nie uwzględniona w kwestia aktualizacji map, która wynika z transponowanej do polskiego systemu prawnego dyrektywy 2002/49/WE. Aktualizacja ma na celu uwzględnianie zmian w zakresie oddziaływania lotniska na środowisko i ma być dokonywana w miarę potrzeby, jednak nie rzadziej niż co 5lat począwszy od roku „startowego” tj. od . 2007 r. Wyrażenie „analizuje i zmienia strategiczne mapy hałasu” pochodzi wprost z transponowanej do polskiego systemu prawa dyrektywy 2002/49/WE i nie odbiega od znaczenia słów i pojęć powszechnie rozumianych i stosowanych w języku polskim. 2) nieaktualna w części dot. przekazywania do GIOŚ informacji o sposobie zagospodarowania terenu wokół lotnisk. Skreślono bowiem art. 118ab projektu ustawy nakładający kwestionowany obowiązek w związku z odstąpieniem od realizacji map przez GIOŚ. Rozpoznania sposobu zagospodarowania terenu jednak muszą podjąć się zarządzający lotniskiem w granicach wynikających z przepisów transponowanej do polskiego systemu prawnego dyrektywy 2002/49/WE, tj. w granicach określonych przez izolinie: $L_{DWN}=55dB$ oraz $L_N=50dB$.

	społecznej, • pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, • na cele uzdrowiskowe, • na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, • pod zabudowę mieszkaniowo-usługową. Powyższe oznacza, że zarządzający lotniskiem będzie zobowiązany do przeprowadzania inwentaryzacji terenów w promieniu 5 km od lotniska. Nie określono jednak na podstawie jakich kryteriów powyższa kwalifikacja powinna być przeprowadzona. Proponowane postanowienia określające obowiązki zarządzającego lotniskiem w obszarze „5 km od granicy terenu, do którego zarządzający lotniskiem posiada tytuł prawny” budzą zasadnicze wątpliwości co do ich racjonalności oraz możliwości ich realizacji przez zarządzającego. Granice Lotniska nie pokrywają się z granicami działek do których zarządzający lotniskiem posiada tytuł prawny. Często tereny te znajdują się poza granicą Lotniska, w tym w innych lokalizacjach oddalonych od Lotniska. Proponujemy zmianę treści zapisu na „5 km od granicy lotniska”. Dodatkowo wskazać należy, jakie konkretne informacje zarządzający lotniskiem powinien przygotować i przekazać do GIOŚ. Promień 5 km od granicy Lotniska Chopina w Warszawie obejmuje całą dzielnicę Włochy, prawie cały Ursynów i Mokotów, Ochotę oraz okoliczne miejscowości, m.in. Raszyn.		
--	--	--	--

		Inwentaryzacja tego obszaru przez zarządzającego lotniskiem jest wątpliwa. Zarządzający lotniskiem nie jest podmiotem, który decyduje o sposobie zagospodarowania terenów należących do innych podmiotów i nie prowadzi rejestrów w tym zakresie, jak również nie posiada informacji o faktycznym sposobie zagospodarowania obcych terenów w promieniu 5 km od granicy Lotniska. W związku z powyższym proponujemy rezygnację z powyższej regulacji. Zauważyć również należy, że postanowienia zawarte w ust. 1 art. 118ab zobowiązują do przekazania informacji w terminie wskazanym w art. 117c ust. 1 czyli co 5 lat za rok poprzedni, natomiast z zapisu zawartego w ust. 3 art. 118ab wynika, że informacje te powinny być aktualizowane na bieżąco, niezwłocznie w przypadku wystąpienia zmian kwalifikacji terenów. Wskazane jest ujednolicenie powyższych regulacji.		
22	PP LOTNICZE	PORTY <u>5) Art. 5 projektu ustawy.</u> Zgodnie z postanowieniami przedmiotowego artykułu dane identyfikujące, o których mowa w nowym art. 117a ust. 1 i 2 ustawy Poś (m.in. dane identyfikujące główne lotniska) mają być przekazane do GIOŚ po raz pierwszy w terminie do 28.02.2020 r. za pomocą systemu teleinformatycznego na formularzach udostępnionych przez GIOŚ. Zakres tych danych znany będzie dopiero po udostępnieniu formularzy przez GIOŚ, a nie określono terminu w jakim te formularze	Art. 5 projektu ustawy	Uwaga nie przyjęta. Przepis art. 117a ust. 1 konkretyzuje katalog danych identyfikujących, które należy przekazać w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Przedmiotowy formularz będzie kopią formularza, który KE zamieszcza na swojej stronie. Zważywszy, że KE reformuje często ten formularz, nie uznano za stosowne jego zamieszczanie w przepisach o ochronie środowiska.

		mają być udostępnione. Stwierdzić należy, że podmioty zobowiązane do przekazania danych powinny mieć odpowiedni czas na ich opracowanie.		
23	PP PORTY LOTNICZE	<u>6)Art. 6 projektu ustawy.</u> Zgodnie z postanowieniami przedmiotowego artykułu dane charakteryzujące w sposób szczegółowy obiekty, o których mowa w nowym art. 117a ust.1 i 2 powinny być przekazane do GIOŚ za pomocą systemu teleinformatycznego po raz pierwszy w terminie do 31.01.2022 r. Szczegółowy zakres i forma tych danych określone zostaną w drodze rozporządzenia przez Ministra Środowiska. Należy zwrócić uwagę, że wejście w życie takiego rozporządzenia powinno nastąpić z odpowiednim wyprzedzeniem, tak aby zobowiązane podmioty miały odpowiedni czas na przygotowanie merytoryczne do wykonania prac (odpowiednie szkolenia) a także opracowanie wymaganych danych w wyznaczonym terminie. Dodatkowo, mając na uwadze potrzebę realizacji postanowień wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 marca 2018 r. sygn. akt K 2/17 (Dz. U. z 2018 r. poz. 534) proponuje się zmianę art. 129 ust. 4 Poś poprzez wydłużenie terminu uregulowanego w powyższym przepisie z 2 lat do 3 lat (a więc o połowę), co powinno spełniać zalecenia określone przez Trybunał w ww. wyroku.	Art. 6 projektu ustawy	Uwaga nieaktualna: 1) w związku z odstąpieniem od sporządzania strategicznych map hałasu zarządzający lotniskiem nie będzie przekazywał do GIOŚ danych charakteryzujących w sposób szczegółowy obiekty, o których mowa w nowym art. 117a ust.1 i 2, 2) kwestia zmiany art. 129 ust. 4 ustawy zmienianej wykracza poza materię objętą rozważanym projektem a poza tym została już uregulowana (Dz. U. z 2019 r. poz. 452).

		Proponowane nowe brzmienie art. 129 ust. 4 Poś: „Z roszczeniem, o którym mowa w ust. 1-3, można wystąpić w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. ”. Równocześnie proponuje się wprowadzenie następującego przepisu przejściowego: „Do roszczeń związanych z ograniczeniami w sposobie korzystania z nieruchomości wprowadzonymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których terminy zgłoszenia określone w art. 129 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 już upłynęły, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”		
24	POLSKI KONGRES DROGOWY	1)Obawa o: a- utratę zysków przez przedsiębiorstwa, które dotychczas wykonywały mapy b- skutki wynikające ze sporządzania przez marszałków projektów programów ochrony środowiska przed hałasem dla aglomeracji, gdyż marszałkowie mogą nie znać tak dobrze specyfiki tych aglomeracji jak ich prezydenci i stąd wnioskowanie, aby te programy były uzgadniane, a nie opiniowane przez podmioty zobowiązane do ich realizacji c- konsekwencje wynikające z przepisu art. 114 ust. 5 i 4 POŚ.	GENERALNIE	Uwagi 1)nieaktualna: - w części dot. obaw o utratę zysków rzez przedsiębiorstwa, które dotychczas wykonywały mapy, gdyż odstąpiono od wykonywania map przez GIOŚ i mapy nadal będą wykonywały podmioty, o których mowa w ustawie zmienianej, - w kwestii art. 114 ust. 5 i 6, gdyż te przepisy zostały wykreślone z projektu ustawy. 2) nie przyjęta w części kwestionującej sporządzanie programów przez marszałka dla całego województwa Przedmiotowej zmianie przepisów ustawy - POŚ przyświeca terminowe wywiązanie się RP z obowiązków określonych transponowaną do polskiego porządku prawnego dyrektywą 2002/49/WE
25	POLSKI KONGRES	2) wprowadza się następujące zmiany:	art. 112a i 112b	Uwaga nie przyjęta.

	DROGOWY	art. 112a i 112b otrzymują brzmienie: 2) głównej drodze.... Definicja nie precyzuje zarządcy ani kategorii drogi. Czy definicja „głównej drogi” obejmuje wszystkie drogi? Wskazane odniesienie do Dz.U.2011.140.824 z dnia 2011.07.07		Zarządcę drogi określa ustawa o drogach publicznych. Zaliczenie zaś konkretnej drogi do kategorii głównych dróg określone zostało poprzez liczbę pojazdów poruszających się w ciągu roku kalendarzowego po danej drodze i dlatego nie ma potrzeby odwołania do kategorii drogi.
26	POLSKI KONGRES DROGOWY	3)art. 114 Artykuł 114 w POŚ odnosi się do terenów (w MPZP), dla których Ustawodawca określił dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Ustęp 4 (zmodyfikowany obecnie w projekcie) odnosi się stricte do „zabudowy”. W obecnym projekcie doprecyzowano zagadnienie własnościowe terenu przyległego. Ustawodawca nadal nie precyzuje co oznacza termin „zabudowa...zlokalizowana na granicy...” Czy art. dotyczy tylko sytuacji, gdy zabudowa/budynek jest zlokalizowany na granicy (ściana budynku/narożnik/element trwale związany z budynkiem) terenu, dla którego zarządca posiada tytuł prawny? Ustawodawca nie precyzuje sytuacji, gdy budynek zlokalizowany jest w granicach terenu, do którego zarządca posiada tytuł prawny.	art. 114	Przepis art. 114 ust. 4 przybrał następujące brzmienie: „4. W przypadku zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zlokalizowanych na granicy pasa drogowego ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.”; Należy potwierdzić, że poprzez określenie ”zabudowa...zlokalizowana na granicy...”, należy rozumieć budynek (ściana budynku /narożnik /element trwale związany z budynkiem) zlokalizowany na granicy pasa drogowego.
27	POLSKI KONGRES DROGOWY	4)po art. 117 dodaje się art. 117a - 117d Art. 117 c Brak ciągu przyczynowo - skutkowego. W przypadku nieprzekazania	Art. 1 pkt 7 projektu	Uwaga nie przyjęta Skutek nieprzekazania przedmiotowych danych znajduje epilog w art. 315 f projektu ustawy

		przez podmiot czy organ GIOŚ danych informacja o takiej sytuacji jest po 30 dniach wysyłana przez GIOŚ do właściwego WIOŚ. Wskazany odnośnik do kolejnego artykułu (120b) i rozdziału 6		
28	POLSKI KONGRES DROGOWY	5)po art. 118a dodaje się art. 118aa i art. 118ab w brzmieniu Art. 118ab. - w jaki sposób zakwalifikowanie terenu jako faktycznie zagospodarowanego w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2 koreluje z art. 115 POŚ oraz obowiązującymi MPZP? Czy w przypadku sporządzania analizy akustycznej lub innego opracowania wymagającego kwalifikacji terenów w odniesieniu do art. 113 ust 2 należy brać pod uwagę „faktyczne zagospodarowanie” zgodnie z Art. 118ab 1 czy MPZP lub w przypadku jego braku informację na bazie art. 115 POŚ?	Art. 1 pkt 9 projektu	Uwaga nieaktualna - w związku z wykreśleniem z projektu ustawy art. 118 ab, - - Jednocześnie należy wskazać, że zawsze należy brać pod uwagę „faktyczne zagospodarowanie”, czyli zgodne ze stanem faktycznym, gdyż chronimy środowisko a nie zapisy planów zagospodarowania przestrzennego
29	LIGA WALKI z HAŁASEM	Wywody na temat problemów związanych z oddziaływaniem turbin wiatrowych i innych problemów związanych z kształtowaniem się hałasu w środowisku	Brak odniesienia do projektu	Uwagi nie uwzględnione, gdyż nie dotyczą materii objętej rozważanym projektem mającym na celu transpozycje dyrektywy 2015/996 oraz usunięcie naruszeń związanych z transpozycją dyrektywy 2002/49/WE
30	PGNiG	Zakwestionowano wprowadzenie przepisów art. 114 ust. 5 i 6	Art. 114 ust. 5 i 6 projektu ustawy	Uwaga nieaktualna -. Kwestionowane przepisy zostały usunięte z projektu ustawy.
	PGNiG	Wniesiono o doprecyzowanie (art. 64 ust. 1b) i korektę (art. 78 ust. 1c) przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (dalej - ustawa ocenowa)	ustawa ocenowa	Uwaga nieaktualna -. Wskazane przepisy zostały usunięte z projektu ustawy
31	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZEMYSŁOWYCH	Wniesiono uwagi do przepisów ustawy ocenowej oraz przepisów art. 114 ust. 5 i 6 projektu ustawy POŚ	ustawa ocenowa oraz art. 114 ust. 5 i 6 projektu	Uwagi nieaktualne. Przepisy, do których wniesiono uwagi zostały usunięte z projektu ustawy

	GAZ SYSTEM S.A.		ustawy	
32	KONWENT DYREKTORÓW ZARZĄDÓW DRÓG WOJEWÓDZKICH	1. Według brzmienia art. 1 pkt 9) projektu ustawy, w zakresie art. 118ab ust. 1, to zarządzający głównymi drogami w porozumieniu z wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta na terenie właściwości których zlokalizowana jest główna droga, przekazują do GIOŚ informację o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości do 500 m od granicy terenu, do którego zarządzający główną drogą ma tytuł prawny, co jest sprzeczne z tabelą podsumowującą jak na poszczególne podmioty oddziałuje projekt. Według ww. tabeli to wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast na terenie właściwości których zlokalizowana jest główna droga, główna linia kolejowa, główne lotnisko będą zobowiązani do przekazywania za pomocą systemu teleinformatycznego Inspekcji, informacji o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w granicach objętych strategiczną mapą hałasu. W związku z powyższym proponujemy zmianę w zapisie art. 118ab ust. 1 na następującą: „Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na terenie właściwości których zlokalizowana jest główna droga, główna linia kolejowa lub główne lotnisko w porozumieniu z zarządzającym główną drogą, główną linią kolejową, głównym lotniskiem, przekazują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie wskazanym w art.117c ust.1, za pomocą systemu	art. 118ab ust. 1 (art. 1 pkt 9) projektu ustawy)	Uwaga nieaktualna. Ze względu na odstąpienie od sporządzania strategicznych map hałasu przez GIOŚ - skreślono w projekcie ustawy art. 118ab nakładający na zarządzających drogami obowiązek przekazywania danych, o których mowa w tym przepisie.

		teleinformatycznego Głównego Inspektora Ochrony Środowiska informację o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości do 500 m od granicy terenu, do którego zarządzający drogą i główną linią kolejową mają tytuł prawny oraz do 5000 m od granicy terenu, do którego zarządzający głównym lotniskiem ma tytuł prawny, do rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2."		
33	KONWENT DYREKTORÓW ZARZĄDÓW DRÓG WOJEWÓDZKICH	2.Wątpliwości budzą zapisy art. 1 projektu ustawy w zakresie dodanego Rozdziału 6 oraz art. 7 (określający datę przekazania przez zarządcę drogi map akustycznych do GIOŚ). Zwracamy uwagę, że opracowanie map akustycznych jest uzależnione od pozyskania wyników Generalnego Pomiaru Ruchu (wykonywanego co 5 lat, najbliższe pomiary będą wykonywane dla roku 2020, przy czym końcowe wyniki będą dostępne dopiero w kolejnym roku po ich wykonaniu). Ogłoszenie przetargu na wykonanie map akustycznych jest możliwe po uzyskaniu danych GPR 2020, a czas niezbędny dla opracowania map akustycznych to minimum 1 rok. Biorąc pod uwagę powyższe, realny termin opracowania map akustycznych jest o pół roku późniejszy niż data obowiązkowego przekazania map akustycznych do GIOŚ. Powyższa sytuacja, niezależna od Zarządcy drogi (zlecniodawcą GPR jest GDDKiA) oraz proponowane zmiany w ustawie - Prawo ochrony środowiska oraz ustawie o	art. 1 - Rozdział 6 oraz art. 1 pkt 7 projektu ustawy	Uwaga nie przyjęta. Przedmiotowe terminy są niezależne od projektodawcy – określa je transponowana do polskiego systemu prawnego dyrektywa 2002/49/WE.

		udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, powodować mogą nakładanie na Zarządcę drogi wysokich kar pieniężnych (nawet do 500 000 zł).		
34	KONWENT DYREKTORÓW ZARZĄDÓW DRÓG WOJEWÓDZKICH	3. W art 1 pkt 4) projektu ustawy jest mowa o „domach pomocy społecznej” z kolei w uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano na „domy opieki społecznej”; powyższe wymaga ujednolicenia.	art 1 pkt 4 projektu ustawy	Uwaga przyjęta
35	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Zakwestionowano regułę powszechnie stosowaną w ochronie środowiska, w myśl której „zanieczyszczający płaci” oraz spoczywający na „zanieczyszczającym środowisko” obowiązek ochrony środowiska przed hałasem, niezależnie od faktu czy najpierw powstało źródło hałasu (linia kolejowa) czy też najpierw / potem zagospodarowano teren w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy POŚ	Uwaga ogólna	Uwaga nie przyjęta
36	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Zaproponowano pozostawienie przepisu <i>art. 114 ust. 4.</i> w brzmieniu dotychczasowym tj.: <i>W przypadku zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zlokalizowanych na granicy pasa drogowego lub przyległego pasa gruntu w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 i 2361 oraz z 2018 r. poz. 650), ochrona przed hałasem polega na</i>	art. 114 ust. 4 (art. 1 pkt. 4 a projektu)	Uwaga nie przyjęta. Zmodyfikowano projekt w następujący sposób: „ust. 4. W przypadku zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zlokalizowanych na granicy pasa drogowego ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.”; Przyległy pas gruntu.... ma zapewnić stosowną widoczność wymaganą na rzecz bezpiecznego prowadzenie ruchu, a to nie może być utożsamiane z akceptacją odstąpienia od

		<i>stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.</i>		ustawowo wymaganej ochrony środowiska przed hałasem na obszarze tego pasa, jeśli jest on zagospodarowany w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1.
37	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Zakwestionowano art. 114 ust. 5 i 6 projektu	Art. 114 ust. 5 i 6 (art. 1 pkt. 4 b) projektu).	Uwaga nieaktualna. Kwestionowane przepisy zostały wykreślone z przedmiotowego projektu ustawy
38	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Zaproponowano dodanie przepisów stanowiących o przeniesieniu na samorząd lub inwestora obowiązku ochrony środowiska przed hałasem w przypadku, gdy tenże samorząd wyda decyzję o pozwoleniu na budowę domów w okolicy pozostającej pod akustycznym oddziaływaniem funkcjonującej linii kolejowej	Propozycja dodania nowych ustępów o skonkretyzowanej treści w art. 114	Uwaga nie przyjęta w kwestii wynikającej z zasad ochrony środowiska. Propozycja kwestionuje regułę powszechnie obowiązującą w ochronie środowiska, w myśl której „zanieczyszczający płaci” oraz spoczywający na „zanieczyszczającym środowisko” obowiązek ochrony środowiska przed hałasem, niezależnie od faktu, czy najpierw powstało źródło hałasu (np. linia kolejowa) czy też najpierw / potem zagospodarowano teren w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy POŚ.
38	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	W OSR nie odniesiono się do zmian art. 114 ust. 4	OSR	Uwaga nieaktualna w związku ze zmianą brzmienia przepisu art. 114 ust. 4. przyjęta.
40	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	W OSR w punkcie 6 dot. kosztów nie odniesiono się do zmian art. 114 ust. 5 i 6	OSR	Uwaga nieaktualna. Przedmiotowe przepisy zostały wykreślone z rozważanego projektu ustawy
41	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Zakwestionowano przepis art. 114 ust. 6 projektu ustawy	Art. 114 ust. 6 (Art. 1 pkt. 4 b projektu ustawy)	Uwaga nieaktualna. Przedmiotowy przepis został wykreślony z rozważanego projektu ustawy
42	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Wniesiono o uzupełnienie przepisu art. 118 projektu ustawy o obowiązek przedkładania, przez GIOŚ, mapy akustycznej do zaopiniowania przez podmioty, których oddziaływanie akustyczne na środowisko odwzorowuje przedmiotowa mapa podmiotom	Art. 118 (Art. 1 pkt. 8 projektu ustawy)	Uwaga nieaktualna. Odstąpiono sporządzania strategicznych nap hałasu przez GIOŚ i pozostawiono ten obowiązek zarządzającym liniami kolejowymi.
43	PKP POLSKIE	Zakwestionowano obowiązek przedkładania,	Art. 118ab ust. 1	Uwaga nieaktualna.

	LINIE KOLEJOWE S.A.	przez zarządzających liniami kolejowymi, informacji o których mowa w art. 118ab ust. 1 i 3 projektu ustawy, tj. informacji o zagospodarowaniu przestrzennym terenów pozostających pod akustycznym oddziaływaniem linii kolejowych. Wskazano w tym zakresie właściwość wójtów, burmistrzów i prezydentów miast,	oraz 118 ab ust. 3 (Art. 1 pkt. 9 projektu ustawy)	Odstąpiono sporządzania strategicznych nap hałasu przez GIOŚ i pozostawiono ten obowiązek zarządzającym liniami kolejowymi.
44	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Zakwestionowano obowiązek opiniowania projektu programu ochrony środowiska przed hałasem, przez podmioty zobowiązane do realizacji tego programu, i zażądano aby podmioty zobowiązane uzgadniały przedmiotowy projekt.,	Art. 1 pkt 12	Uwaga nie przyjęta. Procedura uzgadniania mogłaby nie doprowadzić do uchwalenia programu, zaś obawy, że projektodawca programu może określić nierealne zadania jest nieuzasadniona i nie leży w interesie środowiska. Poza tym należy mieć na uwadze, że projekty tych programów mają być przygotowywane przy współpracy podmiotów zobowiązanych do realizacji zadań wynikających z programów oraz że istnieje instytucja wstępnej kontroli aktów prawa miejscowego, która umożliwia podmiotom zobowiązanym, i nie tylko, wniesienie uwag do programu
45	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Wniesiono uwagi do art. 64 ust.4, art. 74 ust. 1 pkt 3, art. 74 ust. 3a, art. 77 ust. 6 art. 78 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ocenowej, oraz do art. 13 projektu ustawy	ustawa ocenowa	Uwaga nieaktualna. Przepisy ustawy ocenowej zostały wykreślone z rozważanego projektu ustawy
46	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Wniesiono uwagę do art. 8 projektu ustawy	Art. 8 projektu ustawy	Uwaga nieaktualna. Przepis ten został wykreślony z projektu ustawy
47	PKP POLSKIE LINIE KOLEJOWE S.A.	Wniesiono uwagi do art. 112, art. 113 ust. 2 art. art. 118b ust. 2, art. 139a, art. 139b, art. 173, art. 174 ust. 3 ustawy POŚ	art. 112, art. 113 ust. 2 art. art. 118b ust. 2, art. 139a, art. 139b, art. 173, art. 174 ust. 3 ustawy POŚ	Uwagi nie przyjęte. Dotyczą zagadnień, które wykraczają poza materię objętą przedmiotowym projektem
48	STOWARZYSZENIE CICHE NIEBO nad	1.Wskazano, że przepis art. 315 f pkt 1 nie obowiązuje do nakładania kar za niewykonanie	Generalnie: Art. 315 f projektu	Uwaga nie przyjęta. Brak kar za niezrealizowanie programu nie jest wymagany, z

	WARSZAWĄ	programu ochrony środowiska przed hałasem lub niedostarczenie GIOŚ-owi danych identyfikujących przez zarządzającego lotniskiem innym niż główne.	ustawy	tęgo powodu, że program nie określa detalicznie na czym ma polegać wykonanie obowiązku. I dlatego obowiązki będą nakładane, w drodze decyzji administracyjnych, przez organ ochrony środowiska i przez ten organ egzekwowane. Dane identyfikujące są zobowiązani przedkładać zarządzający głównymi lotniskami, a nie innymi lotniskami, co wynika z transponowanej do polskiego systemu prawa dyrektywy 2002/49/WE.
49	STOWARZYSZENIE CICHE NIEBO nad WARSZAWĄ	2. w projekcie dwukrotnie pojawia się przepis oznaczony jednostką redakcyjną art. 315f ust. 4. W drugim przypadku, który powinien być oznaczony jako ust. 5, z uwagi na powyższe należy skreślić „głównym” przed słowem „lotniskiem”. Zapewni to oczekiwaną przez projektodawcę efektywność normy, a co za tym idzie ochronę zdrowia ludzi i ochronę środowiska w pozostałym zakresie. Pozostawienie obecnego rozwiązania doprowadzi do tego, że zarządca lotniskiem innym niż główne będzie zwolniony z konieczności dbania o realizację wymogów programu ochrony przed hałasem. Trudno przyjąć, że jest to racjonalna wola projektodawcy, lecz raczej wynik zwykłej omyłki wymagającej poprawienia.	art. 315f ust. 4.	Uwaga nieaktualna w części dot. numeracji jednostek redakcyjnych przepisu nieaktualna ze względu na zmianę brzmienia przepisu art. 315 f projektu ustawy. przyjęta. Uwaga nie przyjęta w części odnoszącej się do żądania włączania, w każdym przypadku, do procesu mapowania oddziaływania lotnisk innych niż główne. Należy wyjaśnić, że zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE, mapowaniem są generalnie objęte główne lotniska, zaś pozostałe wówczas gdy leżą na terenie aglomeracji lub na ten teren oddziałują. Niniejszy projekt uwzględnia powyższe wymogi dyrektywy 2002/49/WE.
50	STOWARZYSZENIE CICHE NIEBO nad WARSZAWĄ	3.Nie jest jasny termin, w jakim powinny podmioty określone w art. 314f ust. 1 pkt 4 wykonać program ochrony przed hałasem, działania w nim wskazane. Tym samym dla zapewnienia określoności i efektywności wskazanego przepisu prawa (tak akcentowanej przez Trybunał Konstytucyjny i Europejski Trybunał Praw Człowieka	art. 314f ust. 1 pkt 4projektu ustawy	Uwaga nie przyjęta. Termin realizacji zadań określonych programem będzie szczegółowo określany, w drodze decyzji administracyjnej, po szczegółowym ustaleniu zakresu i sposobu realizacji działań naprawczych oraz realnych możliwości podmiotu zobowiązanego i interesu środowiska

		odnośnie przepisów karzących) proponujemy dodać do tego przepisu słowa: „w terminie w nim określonym, a w braku określenia terminu w programie do dnia jego aktualizacji”. Tym samym przepis będzie miał brzmienie: „zarządzający drogą, linią kolejową, lotniskiem nie wykona działań określonych w programie ochrony środowiska przed hałasem w terminie w nim określonym, a w braku określenia terminu w programie do dnia jego najbliższej aktualizacji”.		
51	STOWARZYSZENIE CICHE NIEBO nad WARSZAWĄ	4.W Polsce funkcjonują 24 lotniska na terenie aglomeracji zamieszkałych przez ponad 100 tys. mieszkańców. Popieramy utrzymanie obowiązku sporządzania dla tych lotnisk map akustycznych i programów ochrony środowiska przed hałasem. W opinii Stowarzyszenia zmiana ustawy Prawo Ochrony Środowiska nie może doprowadzić do sytuacji, w której wyłączoneby zarządzających tymi lotniskami spod tych rygorów, gdyż byłoby to sprzeczne z interesem społecznym. Stąd w przypadku nieprzychylenia się do powyższych uwag, a pragnąc zachować spójność ustawy, proponujemy alternatywnie nadanie art. 314f ust. 1 pkt 4 brzmienia: „zarządzający drogą, linią kolejową, głównym lotniskiem lub lotniskiem o zasięgu emisji hałasu oddziałującym na aglomeracje o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, nie wykona działań określonych w programie ochrony środowiska przed hałasem w	Uwaga generalna dot. obowiązków zarządzających lotniskami innymi niż główne	Uwaga nie przyjęta. Odnosnie lotnisk innych niż główne – wyjaśnienie jak w stanowisku MŚ nr 49 i 50.

		terminie w nim określonym, a w braku określenia terminu w programie do dnia jego najbliższej aktualizacji		
52	STOWARZYSZENIE CICHE NIEBO nad WARSZAWĄ	5. W przypadku pozostawienia terminu „główne lotnisko” proponujemy zmianę art. 112a pkt 4 przez zmniejszenie progu operacji lotniczych do 25 000 oraz skreślenia słów „z wyłączeniem operacji dokonywanych wyłącznie w celach szkoleniowych przy użyciu samolotów o masie startowej poniżej 5700 kg”. Wyłączenie tej gamy samolotów szkoleniowych jest niezrozumiałe, w sytuacji gdy wywołują one negatywny wpływ na środowisko nie mniejszy niż pozostałe rodzaje samolotów i użytkowane w pozostałych celach. Co więcej, specyfika wskazanych maszyn, wielokroć publicznie opisywana przez nasze Stowarzyszenie, wskazuje na ich szczególną dokuczliwość dźwiękową dla środowiska oraz zdrowia ludzi. Wyłączenie wskazanych operacji lotniczych z liczonej puli, mimo ich wpływu na środowisko, prowadzić będzie do pominięcia ustawodawczego naruszającego przepisy Konstytucji określające ochronę środowiska oraz zdrowia ludzkiego. Pod rozważę poddajemy przy tym ewentualne dodanie do definicji fragmentu „lub inne lotniska zasięgiem emisji hałasu oddziałujące na aglomeracje o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy”.	Art. 112 a pkt 4 projektu ustawy	Uwaga nie przyjęta. Brak podstaw do zmiany definicji głównego lotniska – definicje tę określa dyrektywa 2002/49/WE. Natomiast kwestię oddziaływania lotnisk innych niż główne, regulują przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska
53	STOWARZYSZENIE CICHE NIEBO nad	6. Proponujemy dodatkowo, w przypadku pozostawienia definicji lotniska głównego,	Art. 112 a pkt 4 projektu ustawy	Uwaga nie przyjęta. Ochronie przed hałasem podlegają tereny, o których mowa w

	WARSZAWĄ	uzupełnienie jego definicji przez dodanie fragmentu „lub inne lotniska zasięgiem emisji hałasu oddziałujące na formy ochrony przyrody określone w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody”. Taka zmiana wydaje korespondować będzie z art. 15 ust. 1 pkt 20 ustawy o ochronie przyrody. W innym przypadku system ochrony przyrody będzie bowiem niespójny, jak też brak będzie danych o oddziaływaniu lotnisk na najdalej idące formy ochrony przyrody, co uniemożliwi ich efektywną ochronę. Takie niedopatrzenie będzie nie do pogodzenia z konstytucyjnymi wymaganiami dotyczącymi ochrony przyrody. Niesporne jest przy tym, że obszary te wymagają szczególnej ochrony, do czego potrzebna jest wiedza wynikająca z analiz hałasu.		art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Stąd jeśli „...formy ochrony przyrody określone w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody” zaliczają się do terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 – to są objęte wnioskowaną ochroną, w innym przypadku przepisy o ochronie środowiska nie obejmują tych form ochrony przyrody – ochroną przed hałasem. . .
54	STOWARZYSZENIE CICHE NIEBO nad WARSZAWĄ	7. Wniesiono o potwierdzenie literą prawa, że „negatywne oddziaływanie na środowisko” w rozumieniu art. 362 ustawy obejmuje każde negatywne oddziaływanie na życie lub zdrowie ludzi, a nie tylko oddziaływanie przekraczające opisane normy, a zatem uwidocznienie w literze prawa orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego (zob. wyrok NSA z dnia 12 lutego 2018 r., II OSK 2524/17). W przypadku bowiem np. hałasu lotniczego jego dokuczliwość i wpływ na zdrowie jest dalece negatywny także w przypadku, gdy średni hałas nie przekracza norm. Hałas lotniczy nie jest bowiem hałasem stałym (jak co do zasady hałas	Art. 362 ustawy – Prawo ochrony środowiska	Uwaga nie przyjęta. Wniosek wykracza poza materię objętą przedmiotowym projektem.

		drogowy), lecz narastającym i opadającym, wibrującym, szczególnie przenikliwym. Konstytucyjne regulacje dotyczące ochrony zdrowia ludzi oraz ochrony środowiska wymagają potwierdzenia, że organ ma prawo zastosowania instytucji prawnej opisanej w art. 362 Prawa ochrony środowiska w każdym przypadku, gdy stwierdzi zagrożenie dla zdrowia.		
55	STOWARZYSZENIE CICHE NIEBO nad WARSZAWĄ	8.Materia nowelizacji wiąże się także z ustawą o ochronie przyrody w zakresie, w jakim hałas oddziałuje na obszary ochrony przyrodniczej. Proponujemy zatem uzupełnienie projektu ustawy o nowelizację ustawy o ochronie przyrody przez wprowadzenie kar administracyjnych za naruszenie w wyniku działalności zarządców dróg, linii kolejowych lub lotnisk ciszy w takich obszarach jak parki narodowe czy rezerwaty.	Uwaga generalna	Uwaga nie przyjęta. Wniosek wykracza poza materię objętą przedmiotowym projektem
56	AKUSTIX Sp. z o.o.	Wskazano, że art. 112 ust. 1 nie doprecyzowuje definicji roku, nie definiuje wyrażenia „długookresowej polityki”	Art. 112 a pkt. 1 projektu ustawy	Uwaga nieaktualna. Obecny projekt doprecyzowuje przedmiotowe definicje i pojęcia oraz usuwa wyrażenie „długookresowa polityka”
57	AKUSTIX Sp. z o.o.	Wskazano na potrzebę uzupełnienia art. 112c projektu ustawy o obowiązek stosowania dyrektywy 2015/996 nie tylko jako narzędzia do działań na rzecz „długookresowej polityki”.	Art. 112c projektu ustawy	Uwaga nie przyjęta. Z brzmienia omawianego przepisu usunięto wyrażenie „długookresowa polityka” i nie dlatego, że podmiot zgłaszający uwagę nie rozumiał, co oznacza „długookresowa polityka”. Projektodawca nie wykracza bowiem ze stosowaniem przepisów dyrektywy 2025/996 poza obszar, do którego zobowiązuje dyrektywa 2002/49/WE
58	AKUSTIX Sp. z o.o.	W związku ze zmianą normy PN-B-02151-2, dotyczącej warunków akustycznych wewnątrz pomieszczeń wydaje się niezbędne	art. 114 ust. 5 i ust. 6. Projektu ustawy	Uwaga nieaktualna. Przepisy art. 114 ust. 5 i ust. 6 zostały wykreślone z projektu ustawy

		rozszerzenie zapisów proponowanych w art. 114 ust. 5 i ust. 6. W najnowszej normie PN-B-02151-2:2018 odstąpiono bowiem od określenia dopuszczalnych wartości poziomu dźwięku wewnątrz pomieszczeń od źródeł hałasu środowiskowego. W tej sytuacji zapis art. 114 ust. 4, wskazujący na stosowanie rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach jest niewystarczający, ponieważ ww. norma, ani inny dokument normatywny, nie definiuje takich warunków. W normie PN-B-02151-3:2015 podane są co prawda zasady doboru izolacyjności akustycznej fasad. Jednak w żadnym miejscu tej normy nie ma odniesienia do warunków akustycznych w pomieszczeniach, w sposób, który byłby spójny z przywołanym wyżej proponowanym zapisem w POŚ. W tej sytuacji niezbędne wydaje się dodanie zapisu, wskazującego na konieczność zdefiniowania takich warunków przez właściwego ministra, w drodze rozporządzenia.		
59	AKUSTIX Sp. z o.o.	W związku z nowym wydaniem normy ISO 1996-2:2017, w którym zawarto istotne szczegóły dotyczące metod pomiarowych (np. wymagana liczba pomiarów, jej wpływ na błąd pomiaru, wytyczne szacowania niepewności pomiarów i inne), wnosi się o wskazanie w art. 148 oraz art. 176 (w ocenianym projekcie nieobjętych zmianą) o uzupełnienie tych artykułów o zapis wskazujący, że metoda pomiarowa musi co najmniej spełniać wymagania ww. normy.	art. 148 oraz art. 176 ustawy POŚ	Uwaga nie przyjęta . Uwaga wykracza poza materię objętą rozważanym projektem, niemniej zasługuje w przyszłości na uwzględnienie

		Pozwoli to na zdefiniowanie i uściślenie wymagań zawartych we właściwych rozporządzeniach (aktualnie są to: a) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem , Dz. U. Nr 140, poz. 824 ze zm. oraz b) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody , Dz. U. poz. 1542).		
60	AKUSTIX Sp. z o.o.	Zakwestionowano brzmienie art. 119 a, gdyż zdaniem wnoszącego uwagę, z tego przepisu nie powinien wynikać obowiązek objęcia programem ochrony środowiska przed hałasem terenów, na których nie jest przekroczony dopuszczalny poziom hałasu, lecz przepis ten powinien wyraźnie wskazywać na obowiązek uwzględniania w programie cichych obszarów. Ponadto wskazano na potrzebę ustanowienia progowych poziomów hałasu na rzecz tworzenia obszarów cichych w aglomeracji	Art. 119 a projektu ustawy	Uwaga nie przyjęta Do uwzględnienia /rozważenia na dalszym etapie procedowania
61	AKUSTIX Sp. z o.o.	Zaakceptowano „centralne” tworzenie map akustycznych, choć wyrażono pewne zastrzeżenia co do przebiegu sporządzania tychże map oraz wskazano na potrzebę dalszych prac nad przepisami o ochronie środowiska przed hałasem	Uwaga generalna	Uwaga nieaktualna. Odstąpiono od sporządzania strategicznych map hałasu przez GIOŚ

ZAŁĄCZNIK NR 2
DO RAPORTU Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
dot. PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA (UC 134)
Wyniki opiniowania

Lp.	Uwagę zgłasza	Treść uwagi	Czego dotyczy	Stanowisko MŚ
1.	ZARZĄD DRÓG WOJEWÓDZKICH w GDAŃSKU	termin przekazania danych identyfikujących drogi główne do dnia 28.02.2020 r. nie jest możliwy do zachowania z uwagi na konieczność przeprowadzenia postępowania na wyłonienie wykonawców zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych, czasochłonność zebrania danych (zgodnie z wytycznymi wydanymi przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju, w poprzednich postępowaniach badania pomiaru ruchu trwały 10 miesięcy, do tego potrzebny był czas na opracowanie danych) oraz biorąc pod uwagę, że budżet Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku na rok 2019 został już uchwalony i nie przewidziano w nim środków na takie działanie	Art. 5 projektu	Uwaga nie przyjęta . RP, analogicznie jak pozostałe państwa członkowskie, z mocy Dyrektywy 2002/49/WE, jest zobowiązana przekazać do KE przedmiotowe dane w terminie do dnia 30.06.2020r., a następnie co 5 lat. KE akceptuje możliwość aktualizacji tych danych. Dane te można / trzeba zatem zaktualizować w terminie przekazywania strategicznych map hałasu .
2.	ZARZĄD DRÓG WOJEWÓDZKICH w GDAŃSKU	dochowanie podanego terminu 31.01.2022 r. na przekazanie Głównemu inspektorowi Ochrony Środowiska danych charakteryzujących w sposób szczegółowy obiekty, o których mowa w proponowanej treści art. 117a ust 1 i 2, jest nie realne z przyczyn podanych w pkt. powyżej, jak również z uwagi na to, że zgodnie z art. 8 Projektu, termin opracowania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska katalogu danych oraz metod pozyskiwania danych i informacji, wyznaczony na 31.12.2020 r. Dopiero w oparciu o ww. katalog Minister przygotuje rozporządzenie zawierające wytyczne, które zarządcy mają uwzględnić w swoim postępowaniu przetargowym, tak by dostarczyć do GIOŚ rzetelne informacje. Zwracamy jednocześnie uwagę, że wskazany w Projekcie obowiązek sporządzania danych, o których mowa w projektowanym art. 117c nie wynika z treści dyrektywy	Art. 7 projektu	Uwaga 1)nieaktualna w części dot. obowiązku przekazywania danych charakteryzujących . Pod wpływem negatywnych opinii nt. zbierania przedmiotowych danych charakteryzujących obiekty, o których mowa w art. 117a projektu ustawy oraz nt. przekazywania tych danych GIOŚ, czyli podmiotowi, który miałby centralnie sporządzać strategiczne mapy hałasu -

		2002/49/we parlamentu europejskiego i rady, z dnia 25 czerwca 2002 r., odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, na którą powołuje się Ustawodawca. Na Państwach Członkowskich spoczywa obowiązek sporządzenia strategicznych map hałasu jedynie dla wszystkich aglomeracji o liczbie mieszkańców ponad 250 tysięcy i dla wszystkich głównych dróg o obciążeniu ruchem ponad sześć milionów przejazdów rocznie, głównych linii kolejowych o obciążeniu ruchem ponad 60 tysięcy przejazdów składów pociągów rocznie i głównych lotnisk na swym terytorium. Co więcej, konieczność aktualizacji danych identyfikujących, o których mowa w zmienianym art. 117a ust. 1 i 2- zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 117c ust. 2, wiąże się z obciążeniem Zarządców Dróg kolejnymi kosztami, ponieważ mimo, iż dane te mają być przekazywane do GIOŚ co 5 lat, za rok poprzedni, będą musiały być przekazane wcześniej, tj. po 2 latach, w oparciu o ponowne badania (pomijając nierealność terminu przekazania danych o natężeniu ruchu po raz pierwszy w lutym 2020 r.).		zdecydowano, że przedmiotowe mapy będą realizowane jak obecnie, czyli przez zarządzających tymi obiektami oraz przez prezydentów miast o liczbie większej niż 100 tys., z zastosowaniem metod, o których mowa w art. 112c projektu ustawy. 2) nie przyjęta w części dot. przekazywania danych identyfikujących; uzasadnienie: stanowisko MŚ pkt 1.
3.	ZARZĄD DRÓG WOJEWÓDZKICH w GDAŃSKU	projektowana treść art. 117a ust 3 pokrywa się proponowaną treścią art. 117c ust. 1. Sugeruje się zmiany redakcyjne.	Art. 1 Projektu	Uwaga nieaktualna Skreślono przepis art. 117c projektu ustawy
4.	ZARZĄD DRÓG WOJEWÓDZKICH w GDAŃSKU	sugeruje się zmienione brzmienie art. 119a ust 3: „Marszałek województwa przedstawia do uzgodnienia projekt programu ochrony środowiska przed hałasem: 1) prezydentowi miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 2) zarządzającemu główną drogą; 3) zarządzającemu główną linią kolejową" oraz art. 119a ust. 4 „Podmioty, o których mowa w ust. 3 przedstawiają uzgodnienie projektu w terminie do 60 dni od dnia otrzymania projektu programu ochrony środowiska przed hałasem."	Art. 1 Projektu	Uwaga nie przyjęta Procedura uzgadniania mogłaby nie doprowadzić do uchwalenia programu, zaś obawy, że projektodawca programu może określić nierealne zadania jest nieuzasadniona i nie leży w interesie środowiska. Poza tym należy mieć na uwadze, że projekty tych programów mają być przygotowywane przy współpracy podmiotów

				zobowiązanych do realizacji zadań wynikających z programów oraz że istnieje instytucja wstępnej kontroli aktów prawa miejscowego, która umożliwi podmiotom zobowiązanym, i nie tylko, wniesienie uwag do programu
5.	ZARZĄD DRÓG WOJEWÓDZKICH w GDAŃSKU	Sugeruje się zmianę brzmienia zapisu artykułu na: „Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na terenie właściwości których zlokalizowana jest droga główna w porozumieniu z zarządzającym główną drogą, główną linią kolejową głównym lotniskiem, przekazują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie wskazanym...”. Zaproponowana zmiana wynika z braku podstawy prawnej do wykonania inwentaryzacji faktycznego zagospodarowania gmin i miast w odległości do 500 m od granicy pasa drogowego przez zarządzających główną drogą, główną linią kolejową głównym lotniskiem. Co więcej, zmiany wymagać będzie również art. 118ab ust. 3, ponieważ trudno oczekiwać, aby zarządzający główną drogą, główną linią kolejową lub głównym lotniskiem posiadali informacje o zmianach kwalifikacji terenów, o których mowa. Wskazujemy również, że wprowadzenie proponowanych zapisów wiązać się może z koniecznością wprowadzenia zmiany w ustawie o zagospodarowaniu przestrzennym o udziale zarządzających główną drogą, główną linią kolejową lub głównym lotniskiem w procedurze wydawania decyzji o warunkach zabudowy czy uchwalania miejscowych planów w odległości odpowiednio 500 m i 5000 m od granicy terenów do których mają oni tytuł prawny.	art. 118ab ust. 1	Uwaga nieaktualna. Przepis art. 118ab został wykreślony z projektu ustawy
6.	ZARZĄD DRÓG WOJEWÓDZKICH w GDAŃSKU	Z uwagi na możliwość nałożenia na zarządzających główną drogą, główną linią kolejową lub głównym lotniskiem obowiązku zastosowania rozwiązań technicznych	art. 114 ust. 3,4,5	Uwaga nie przyjęta w części dot. uzgadniania przez zarządzających drogami, liniami

		zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach, o których mowa w art. 114 ust 3 i 4, wskazane jest, aby zarządzający ci mieli podstawę prawną do uzgadniania decyzji o warunkach zabudowy czy uchwalania miejscowych planów w odległości odpowiednio 500 m i 5000 m od granicy terenów, do których mają oni tytuł prawny. Treść art. 114 ust. 5 powinna zostać doprecyzowana o wytyczne do sposobu wykonania pomiarów przekroczeń hałasu w budynkach przez Wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego oraz o katalog rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.		kolejowymi lub lotniskami decyzji o warunkach zabudowy, czy uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Nie są to bowiem kwestie do uregulowania w trybie przepisów o ochronie środowiska zważywszy na ustawowy obowiązek nie przekraczania akustycznych standardów jakości środowiska poza granicą terenu, do którego zarządzający ww. obiektami posiadają tytuł prawny. nieaktualna w części dot. ust. 5, gdyż został on wykreślony z projektu ustawy
7.	ZARZĄD DRÓG WOJEWÓDZKICH w GDAŃSKU	wysokość kar pieniężnych jest zbyt wysoka, szczególnie, że dochowanie terminów w przypadku niektórych z nich jest niezależna od podmiotów (np. bardzo krótkie terminy zobowiązań wynikające z ustawy nakładane na podmioty i organy, których dotyczy zmiana ustawy; inwentaryzacja stanu faktycznego zagospodarowania gmin i miast w odległości do 500 m od granicy pasa drogowego - art. 118ab; odrzucenie przez sejmik uchwały o programie ochrony środowiska przed hałasem; wymagania prawa zamówień publicznych, które nie zawsze pozwala na szybkie wyłonienie wykonawcy niezbędnych badań i pomiarów). Ponadto wskazane jest uzupełnienie rozdziału o otwarty katalog sposobu naliczania kar.	rozdział 6	Uwaga nie przyjęta. W trakcie prac nad projektem ustawy skreślono art. 118ab oraz zmodyfikowano rozdział 6 dot. kar pieniężnych. Odnosząc się do wysokości kar pieniężnych należy wyjaśnić, że mają one skutecznie motywować do terminowego wypełniania obowiązków. Brak sankcji w przedmiotowej materii powodował, że podmioty zobowiązane, z dużą dowolnością w czasie, realizowały przedmiotowe obowiązki.
8.	Zarząd Dróg	w zakresie dodanego Rozdziału 6 oraz art. 7 (określający datę	art. 1 projektu	Uwaga nie przyjęta .

	Wojewódzkich w Katowicach	przekazania przez zarządcę drogi map akustycznych do GIOŚ). Zwracamy uwagę, że opracowanie map akustycznych jest uzależnione od pozyskania wyników Generalnego Pomiaru Ruchu (wykonywanego co 5 lat, najbliższe pomiary będą wykonywane dla roku 2020, przy czym końcowe wyniki będą dostępne dopiero w kolejnym roku po ich wykonaniu). Ogłoszenie przetargu na wykonanie map akustycznych jest możliwe po uzyskaniu danych GPR 2020, a czas niezbędny dla opracowania map akustycznych to minimum 1 rok, Biorąc pod uwagę powyższe, realny termin opracowania map akustycznych jest o pół roku późniejszy niż data obowiązkowego przekazania map akustycznych do GIOŚ. Powyższa sytuacja, niezależna od Zarządcy drogi (zlecniodawcą GPR jest GDDKiA) oraz proponowane zmiany w ustawie - Prawo ochrony środowiska oraz ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, powodować mogą nakładanie na Zarządcę drogi wysokich kar pieniężnych (nawet do 500 000 zł).	ustawy (w zakresie dodanego Rozdziału 6 oraz art. 7)	RP, analogicznie jak pozostałe państwa członkowskie, z mocy Dyrektywy 2002/49/WE, jest zobowiązana przekazać do KE przedmiotowe dane w terminie do dnia 30.06.2020r., a następnie co 5 lat. KE akceptuje możliwość aktualizacji tych danych. Dane te można / trzeba zatem zaktualizować w terminie przekazywania strategicznych map hałasu. W ocenie projektodawcy kary mają na celu zapewnienie skutecznej mobilizacji podmiotów do terminowego wypełniania ustawowych obowiązków i dlatego powinny być dolegliwe, aby wyeliminować aktualnie mającą miejsce dowolność w realizacji tych obowiązków w czasie przez wiele podmiotów zobowiązanych.
9.	Zarząd Dróg Wojewódzkich w Katowicach	w § 1 pkt 4) projektu ustawy jest mowa o „danych pomocy społecznej” z kolei w uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano na „domy opieki społecznej”; powyższe wymaga ujednolicenia.	§ 1 pkt 4) projektu ustawy	Uwaga przyjęta.
10.	Zarząd Dróg Wojewódzkich w Olsztynie	Przekazywanie danych identyfikujących o których mowa w art. 117a ust 1 i 2 Ustawy Prawo ochrony środowiska w terminie zawartym w art. 5 Ustawy o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska (28 lutego 2020 r.), jest niemożliwe do wykonania ze względu na fakt, że ich uzyskanie wiąże się z zabezpieczeniem odpowiednich środków finansowych w budżecie zarządcy drogi, tj. Zarządu Dróg Wojewódzkich w	art. 117a ust 1 i 2	Uwaga nie przyjęta . RP, analogicznie jak pozostałe państwa członkowskie, z mocy Dyrektywy 2002/49/WE, jest zobowiązana przekazać do KE przedmiotowe dane w terminie do dnia 30.06.2020r., a następnie

		Olsztynie na rok 2019. W chwili obecnej ze względu na zakończone prace nad kształtowaniem przyszło-rocznego budżetu i brak dodatkowych środków finansowych, które musiałyby zostać przeznaczone na ten cel, tak pokaźne zmiany w w/w budżecie są niemożliwe do zrealizowania.		co 5 lat. KE akceptuje możliwość aktualizacji tych danych. Dane te można / trzeba zatem zaktualizować w terminie przekazywania strategicznych map hałasu.
11.	Zarząd Dróg Wojewódzkich w Olsztynie	Przekazanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, zgodnie z art. 118ab Ustawy Prawo ochrony środowiska, informacji o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości do 500 m od granicy terenu do którego zarządzający drogą ma tytuł prawny, do rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2 jest niemożliwe ze względu na fakt, że zarządca drogi, może wypowiadać się jedynie w kwestiach obiektów znajdujących się jedynie w bezpośrednim sąsiedztwie pasa drogowego drogi będącej pod zarządem danego zarządcy, w tym przypadku drogi wojewódzkiej.	art. 118ab	Uwaga nieaktualna. Art. 118ab został wykreślony z projektu ustawy. Natomiast na zarządzających drogami, liniami kolejowymi i lotniskami spoczywać będzie, jak dotychczas, obowiązek sporządzania strategicznych map hałasu, przy czym mapy te, począwszy od 2022r. , a następnie co 5 lat , należy sporządzać zgodnie z metodami, o których mowa w transponowanej dyrektywie 2025/996. Niezależnie od powyższego należy wyjaśnić, że na rzecz sporządzania przedmiotowych map podmioty zobowiązane muszą uwzględniać faktyczny sposób zagospodarowania terenu, którego granice wyznaczają izolinie $L_{DWN} = 55dB$ i $L_N = 50dB$
12.	Zarząd Dróg Wojewódzkich w Olsztynie	Zarząd Dróg Wojewódzkich w Olsztynie informuje, że w trybie opiniowania i uzgadniania wszystkich projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, Zarząd każdorazowo wskazuje wnioskodawcom konieczność zastosowania we wnioskowanych planach zapisów	art. 114	Uwaga nieskonkretyzowana

		dotyczących faktu, iż obiekty budowlane wraz ze związanymi z nimi urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób zapewniający spełnienie wymagań dotyczących ochrony przed hałasem i drganiami. W związku z powyższym zmiana treści art. 114 Ustawy Prawo ochrony środowiska wydaje się być bezzasadna.		
13.	Podkarpacki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Rzeszowie	pozytywnie opiniujemy zmianę dot. jednostki, która będzie sporządzała strategiczne mapy hałasu dla dróg głównych tj. GIOŚ. W wyniku tej zmiany opracowania te będą ujednolicone	art. 118	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy, ze względu na negatywne stanowisko zarządzających drogami, liniami kolejowymi i lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. nt. dostarczania GIOŚ danych niezbędnych do sporządzania przez GIOŚ strategicznych map hałasu , zrezygnowano z realizacji tychże map hałasu przez GIOŚ. Zgodnie z projektem ustawy – mapy będą sporządzane przez podmioty zobowiązane w trybie przepisów ustawy zmienianej z wykorzystaniem metod, o których mowa w art. 112c projektu ustawy.
14.	Podkarpacki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Rzeszowie	budzi nasz niepokój nakładanie kar pieniężnych w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł za nieterminową realizację obowiązków polegających na wykonywaniu działań określonych w programach wykonywanych przez Marszałka. Zarządzający drogami często nie ma wpływu na czas rozstrzygnięcia przetargów, kwot jakie zaproponują wykonawcy (a tym samym na możliwość zwiększenia ewentualnych kwot z budżetu przez Marszałka) oraz na	art. 315	Uwaga nie aktualna. Zważywszy na skomplikowany mechanizm realizacji wskazanych w programie działań naprawczych - odstąpiono od nakładania kar za nieterminowe wypełnianie zadań wynikających z programów ochrony

		nieprzewidziane sytuacje jakie mogą zdarzyć się podczas budowy dróg, a co za tym idzie na czas wykonania inwestycji drogowych (przebudowy istniejącej drogi, budowy obwodnicy itp.)		środowiska przed hałasem.
15.	Podkarpacki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Rzeszowie	Ustawa „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” Art. 64 ust. 1b - w przypadku dróg, których decyzje w większości mają rygor natychmiastowej wykonalności zmiana dot. zmiany opinii RDOŚ na postanowienie, na które służy zażalenie będzie w tym przypadku wydłużać postępowanie administracyjne.	Art. 64 ust. 1b ustawy ocenowej	Uwaga nieaktualna ze względu na wycofanie z projektu ustawy segmentu dot. przepisów ustawy ocenowej
16.	Podkarpacki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Rzeszowie	Art. 74 ust. 1 pkt. 3a - budzi nasz niepokój sformułowanie „aktualna kopia mapy ewidencyjnej”, gdyż mapa pobrana z ośrodka geodezyjnego jest jedynie mapą informacyjną, z którą następnie geodeci musieliby pójść w teren, ponanosić zmiany i opieczetować w danym starostwie. Należałoby więc uściślić, co uważa się za aktualną kopię mapy ewidencyjnej. Ponadto biorąc pod uwagę, że większość inwestycji liniowych wymaga sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, a aktualną kopię mapy ewidencyjnej będzie należało dołączyć do wniosku, (który składany jest z Kartą informacyjną przedsięwzięcia), na podstawie którego Organ po zasięgnięciu opinii nakazuje zazwyczaj wykonanie raportu ooś wraz z pełną inwentaryzacją przyrodniczą (która trwa min. rok), tb w okresie konsultacji społecznych czy w dniu wydania decyzji środowiskowej, mapy te mogą być już nieaktualne.	i Art. 74 ust. 1 pkt. 3a ustawy ocenowej	Uwaga nieaktualna ze względu na wycofanie z projektu ustawy segmentu dot. przepisów ustawy ocenowej
17.	Podkarpacki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Rzeszowie	Art. 74 ust. 1c - pozytywnie opiniujemy zmianę dot. niedołączania wypisów z rejestrów gruntów, jeśli liczba stron postępowania przekroczy 20, w szczególności dla naszych inwestycji liniowych, które przecinają często ponad sto działek	Art. 74 ust. 1c ustawy ocenowej	Uwaga nieaktualna ze względu na wycofanie z projektu ustawy segmentu dot. przepisów ustawy ocenowej
18.	Podkarpacki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Rzeszowie	pozytywnie opiniujemy zmianę dot. zwiększenia ilości rodzajów postępowań, dla których będą miały zastosowanie	Art. 74 ust. 3 ustawy ocenowej	Uwaga nieaktualna ze względu na wycofanie z projektu ustawy

	Rzeszowie	przepisy art. 49 KPA.		segmentu dot. przepisów ustawy oenowej
19.	Podkarpacki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Rzeszowie	pozytywnie opiniujemy zmianę dot. opiniowania Kart informacyjnych przedsięwzięcia, raportów ooś tylko przez	Art. 78 ustawy oenowej	Uwaga nieaktualna ze względu na wycofanie z projektu ustawy segmentu dot. przepisów ustawy oenowej
20.	Zarząd Dróg Wojewódzkich w Zielonej Górze	zarządzający głównymi drogami w porozumieniu z wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta na terenie właściwości których zlokalizowana jest główna droga przekazują do GIOŚ informację o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odl. do 500 m od granicy terenu, do którego zarządzający główną drogą ma tytuł prawny, co jest sprzeczne z tabelą podsumowującą jak na poszczególne podmioty oddziałuje projekt. Wg ww. tabeli to wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast na terenie właściwości których zlokalizowana jest główna droga, główna linia kolejowa, główne lotnisko będą zobowiązani do przekazywania za pomocą systemu teleinformatycznego Inspekcji, informacji o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w granicach objętych strategiczną mapą hałasu. W związku z powyższym proponujemy zmianę w zapisie art. 118ab ust. 1 na: „Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na terenie właściwości których zlokalizowana jest główna droga, główna linia kolejowa lub główne lotnisko w porozumieniu z zarządzającym główną drogą, główną linią kolejową, głównym lotniskiem, przekazują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie wskazanym w art.117c ust.1, za pomocą systemu teleinformatycznego Głównego Inspektora Ochrony Środowiska informację o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości do 500 m od granicy terenu, do którego zarządzający drogą i główną linią kolejową mają tytuł prawny oraz do 5000 m od granicy terenu, do którego zarządzający głównym lotniskiem ma tytuł prawny, do rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w sposób, o	118 ab ust.1	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy, ze względu na negatywne stanowisko zarządzających drogami, liniami kolejowymi i lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. nt. dostarczania GIOŚ danych niezbędnych do sporządzania przez GIOŚ strategicznych map hałasu , zrezygnowano z realizacji tychże map hałasu przez GIOŚ. Zgodnie z projektem ustawy – mapy będą sporządzane przez podmioty zobowiązane w trybie przepisów ustawy zmienianej z wykorzystaniem metod, o których mowa w art. 112c projektu ustawy.

		których mowa w art. 113 ust.2."		
21.	Urząd Miasta Wrocławia	1.W nowym brzmieniu art. 112a pkt 1) lit. a) wskaźnik LDWN i LN jest wyznaczany w ciągu wszystkich dób w roku (rozumianym jako dany rok w odniesieniu do emisji dźwięku i (...)) przy czym „dany rok w odniesieniu do emisji dźwięku” nie został zdefiniowany zarówno w projekcie POŚ jak i w normie PN-ISO 1996-2, marzec 1999. 2.W nowym brzmieniu art. 112a pkt 2), 3), 4), 5) i 6 wprowadzono definicje: głównej drogi, głównej linii kolejowej, głównego lotniska, strategicznej mapy hałasu i programu ochrony środowiska przed hałasem, dostosowując terminologię występującą w POŚ do terminologii Dyrektywy 2002 /49/WE. W opinii tut. organu, w ślad za art. 3 Definicje Dyrektywy 2002 /49/WE definicje te powinny być przywołane w art. 3 Dział II Definicje i zasady ogólne ustawy POŚ, mając na względzie budowę całej ustawy oraz łatwy dostęp do definicji (bez konieczności przeszukiwania ustawy).	art. 112a	Uwaga nie uwzględniona. Dotyczy ona zmian redakcyjnych a nie merytorycznych. Poza tym w projekcie ustawy doprecyzowano definicję roku
22.	Urząd Miasta Wrocławia	Zgodnie z brzmieniem tego przepisu zobowiązano prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy do przekazania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska danych identyfikujących (na obszarze jego właściwości) zakłady. Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 48 ustawy POŚ przez zakład rozumie się jedną lub kilka instalacji wraz z terenem, do którego prowadzący instalacje posiada tytuł prawny, oraz znajdującymi się na nim urządzeniami. W związku z tym, zakładem w rozumieniu ustawy są lokale użytkowe, np. sklepy osiedlowe, myjnie samochodowe, dla których w drodze decyzji ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu. W związku z powyższym powinno zostać doprecyzowane pojęcie zakładu/zakładów, których ten zapis dotyczy.	art. 117a ust. 2 pkt 1	Uwaga nie przyjęta. Dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a nie obejmują przypadków, wymienionych w tej uwadze
23.	Urząd Miasta Wrocławia	W przepisie tym zobowiązano Głównego Inspektora Ochrony Środowiska do zamieszczenia strategicznej mapy hałasu na stronie internetowej GIOŚ oraz do przekazywania marszałkom województw dostępu do zawartych w niej danych w celu	Dot. nowego brzmienia art. 118 ust. 5	Uwaga nie aktualna. W ramach zmiany projektu ustawy odstąpiono od prezentacji strategicznych map hałasu na

		sporządzenia programów ochrony środowiska przed hałasem. Jednocześnie przepis ten nie zobowiązuje GIOŚ do udzielenia dostępu do danych zawartych w strategicznej mapie hałasu podmiotom i organom zobowiązanym do przekazywania danych do sporządzenia tych map, w celu: • weryfikacji przeprowadzonych obliczeń do strategicznej mapy hałasu, • przedstawienia opinii o projekcie uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem, • umieszczenia strategicznej mapy hałasu w zasobach Systemu informacji przestrzennej Wrocławia,		stronie GIOŚ. Mapy będą przekazywane właściwym miejscowo marszałkom województw, aby na ich podstawie sporządzali oni programy.
24.	Urząd Miasta Wrocławia	W art. 118ab ust. 3 zobowiązano podmioty i organy do niezwłocznego informowania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, za pomocą systemu teleinformatycznego GIOŚ, o wystąpieniu zmian kwalifikacji terenów. Przepis jest nieprecyzyjny, ponieważ nie określa terminu przekazywania tych informacji. Zgodnie z proponowanym zapisem tut. organ zobowiązany byłby do przekazania takiej informacji za każdym razem po uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego czy wydaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu. W naszej opinii przekazywanie informacji o zmianach co roku do końca stycznia, za poprzedni rok będzie zdecydowanie mniej pracochłonne i zapewni przekazywanie informacji w sposób uporządkowany.	art. 118ab ust. 3	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy skreślono art. 118ab, ze względu na negatywne stanowisko zarządzających drogami, liniami kolejowymi i lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. nt. dostarczania GIOŚ danych niezbędnych do sporządzania przez GIOŚ strategicznych map hałasu, zrezygnowano z realizacji tychże map hałasu przez GIOŚ. Zgodnie z projektem ustawy – mapy będą sporządzane przez podmioty zobowiązane w trybie przepisów ustawy zmienianej z wykorzystaniem metod, o których mowa w art. 112c projektu ustawy.
25.	Urząd Miasta Wrocławia	Przepis art. 119 ust. 1 zobowiązuje marszałka województwa do opracowania projektu uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem dla całego województwa. Ustęp 3	art. 119a ust. 3 i 4	Uwaga nie przyjęta. Procedura uzgadniania mogłaby nie doprowadzić do uchwalenia

		tęgo przepisu zobowiązuje marszałka do przedstawienia projektu uchwały w sprawie programu do zaopiniowania prezydentowi miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy (...). Program może nakładać na prezydenta (...) obowiązki dotyczące zmniejszenia poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany. Przy czym należy zwrócić uwagę, że opinia dla marszałka jest niewiążąca. Zgodnie z przepisem ust. 4 prezydent (...) przedstawia opinię w terminie 30 dni, a zgodnie z ust. 5 niewydanie opinii w tym terminie oznacza akceptację projektu. Stoję na stanowisku, że nałożenie w programie na prezydenta (...) obowiązków dotyczących zmniejszenia poziomu hałasu na terenie miasta powinno być przeprowadzone w formie uzgodnienia.		programu, zaś obawy, że projektodawca programu może określić nierealne zadania jest nieuzasadniona i nie leży w interesie środowiska. Poza tym należy mieć na uwadze, że projekty tych programów mają być przygotowywane przy współpracy podmiotów zobowiązanych do realizacji zadań wynikających z programów oraz że istnieje instytucja wstępnej kontroli aktów prawa miejscowego, która umożliwia podmiotom zobowiązanym, i nie tylko, wniesienie uwag do programu.
26.	Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie	z projektowanego przepisu art. 118ab ust. 1 wynika, że zarządzający główną drogą w porozumieniu z wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta na terenie właściwości których zlokalizowana jest główna droga przekazują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska co 5 lat za rok poprzedni informację o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości do 500 m od granicy terenu, do którego zarządzający główną drogą mają tytuł prawny, do rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w sposób określony w art. 113 ust. 2 ustawy. Niewykonanie tego obowiązku, według projektowanego brzmienia art. 315f. będzie podlegać karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł. W ocenie MZDW, skoro niewykonanie określonego obowiązku wynikającego z przepisu ustawy ma skutkować wymierzeniem kary pieniężnej dla zarządzającego drogą to realizacja tego zadania nie powinna być od nikogo uzależniona, tym bardziej kiedy ustawa nie określa terminu na wykonanie czynności dla podmiotu z którym należy działać w	art. 118ab ust. 1	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy skreślono art. 118ab, ze względu na negatywne stanowisko zarządzających drogami, liniami kolejowymi i lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. nt. dostarczania GIOŚ danych niezbędnych do sporządzania przez GIOŚ strategicznych map hałasu, zrezygnowano z realizacji tychże map hałasu przez GIOŚ. Zgodnie z projektem ustawy – mapy będą sporządzane przez podmioty zobowiązane w trybie przepisów ustawy zmienianej z

		porozumieniu i który karze nie podlega. Rolą zarządzającego drogami powinno być jedynie przekazanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informacji z zakresu głównych dróg i dróg innych niż główne położonych na obszarze aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;		wykorzystaniem metod, o których mowa w art. 112c projektu ustawy.
27.	Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie	projekt ustawy obejmuje zmianę brzmienia przepisu art. 175 ust. 4a i nie obejmuje zmiany przepisu art. 175 ust. 4. W ocenie MZDW przy okazji dokonywania zmian w ustawie powinna zostać zniwelowana różnica pomiędzy nierównym traktowaniem zarządzających drogami krajowymi i liniami kolejowymi oraz pozostałych zarządzających. Zarządzający drogami innymi niż krajowe czy też liniami tramwajowymi również powinni mieć 12 miesięcy na wykonanie obowiązku wynikającego z art. 175 ust. 3 ustawy. Tym bardziej, że niewykonanie tego obowiązku wiąże się również z odpowiedzialnością karną. Obecnie norma jest niesprawiedliwa gdyż w różny sposób traktuje zobowiązane podmioty	art. 175 ust. 4a	Uwaga uwzględniona w następujący sposób: „4a. Dla dróg krajowych i linii kolejowych oraz lotnisk obowiązek, o którym mowa w ust 3, należy wypełnić w ciągu 12 miesięcy od rozpoczęcia eksploatacji przebudowanego obiektu, a jeżeli dla drogi, linii kolejowej lub lotniska organ nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081) - w terminie przewidzianym na wykonanie analizy porealizacyjnej.”,
28.	Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie	w związku z projektem dodania Rozdziału 6. Kary pieniężne za uchybienia w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu oraz uchwalania i wykonywania działań określonych w programach ochrony środowiska przed hałasem i określeniem	Rozdział 6	Uwaga nie przyjęta. . Nastąpiła zmiana projektu ustawy w części dot. rozdziału 6 . Wysokość kar waha się w

		kar pieniężnych w przedziale od 10 000 zł do 500 000 zł, MZDW jako zarządzający drogami uważa, że rozpiętość przedziału kar jest zbyt szeroka, katalog ewentualnych naruszeń nieporównywalny, co pozostawia zbyt dużą swobodę i uznaniowość dla organu wymierzającego karę. W ocenie MZDW inną istotność i wagę ma czynność, o której mowa w art. 175 ust. 3 a np.: niewykonanie działań określonych w programie ochrony środowiska przed hałasem. Ponadto z projektowanych przepisów nie wynika czy karze pieniężnej podlega co do zasady niewykonanie działań określonych programie ochrony środowiska przed hałasem czy też każdy przypadek niewykonania czynności wynikającej z tego programu;		granicach od 50 tys. do 500 tys. Odnosząc się do kwestionowania wysokości kar należy wyjaśnić, że ocenie projektodawcy kary mają na celu zapewnienie skutecznej mobilizacji podmiotów do terminowego wypełniania ustawowych obowiązków i dlatego powinny być dolegliwe, aby mogły wyeliminować aktualnie mającą miejsce dowolność w realizacji tych obowiązków w czasie przez wiele podmiotów zobowiązanych.
29.	Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie	projekt ustawy zakłada zastąpienie w art. 236b ust. 1a wyrazu „usługobiorca” wyrazem „usługodawca”, w ocenie MZDW „usługobiorca” jest właściwym określeniem podmiotu.	art. 236b ust. 1a	Uwaga nie przyjęta. Zmiana zapisu nie dotyczy zagadnienia merytorycznego, ale błędnej terminologii. Prawdopodobnie pojęcie „usługobiorca” zostało zamienione z pojęciem „usługodawca” lub „zleceniobiorca”. Zgodnie z definicją ze Słownika Języka Polskiego: Usługobiorca: „osoba lub instytucja, dla której świadczona jest usługa” Usługodawca: „osoba lub instytucja świadcząca usług” Zatem, w kontekście Art. 236 b. 1. 1a ustawy usługobiorcą

				jest prowadzący instalację, a świadczący usługi jest usługodawcą a zatem ww. zapis jest niespójny i wprowadzający w błąd. Błąd ten sprawiać może problemy z wyegzekwowaniem informacji od firm świadczących usługi.
30.	Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego	w art. 315f mowa o karach pieniężnych dla sejmiku, jeśli program ochrony środowiska przed hałasem nie powstanie w terminie, o którym mowa w art. 119 ust. 5. Art. 119 ust. 5 w przedstawionym projekcie mówi o akceptacji projektu uchwały w przypadku braku opinii w ciągu 30 dni. Wskazany w projekcie termin na uchwalenie po raz pierwszy POŚH zgodnie z nowymi zasadami, tj. 18 lipca 2023 r., oznacza w praktyce, że projekt musi zostać przyjęty na czerwcowej sesji sejmiku, co oznacza, że marszałek będzie miał niecały rok od przekazania map na przeprowadzenie całej procedury, uwzględniającej przetarg, przygotowanie dokumentacji, opiniowanie, konsultacje społeczne + całą ścieżkę legislacyjną. Termin ten jest nierealny, szczególnie, że wszystkie programy w Polsce będą musiały powstać praktycznie jednocześnie, co z pewnością spowoduje trudności z wyłonieniem wykonawcy, niezbędnego co najmniej do przeprowadzenia modelowania skutków zaproponowanych działań naprawczych.	art. 315f i art. 119 ust. 5	Uwaga nie przyjęta. Termin na uchwalenie po raz pierwszy POŚH zgodnie z nowymi zasadami został zmieniony i przypada na dzień 18 lipca 2024 r., a więc kwestia uchwalenia tego programu i następnych, co 5 lat, nie jest tak trudna i skomplikowana jak wskazano w przedmiotowej uwadze.
31.	URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO W OLSZTYNIE	art. 120 ust. 3, 3a i 4, art. 120b ust. 1 pkt 5, art. 315f ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.) w brzmieniu proponowanym projektowaną ustawą i w art. 11 ust. 3 projektu ustawy odwołano się do „streszczenia programu ochrony środowiska przed hałasem, o którym mowa w art. 119a ust. 9	art. 120 ust. 3, 3a i 4, art. 120b ust. 1 pkt 5, art. 315f ust. 1 pkt 5	Uwaga przyjęta. Dotyczy numeracji jednostek redakcyjnych.

		pkt 2” ustawy Prawo ochrony środowiska. Zauważyć jednak należy, iż w art. 119a ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska w proponowanym brzmieniu nie zawarto unormowań odnoszących się do streszczenia programu ochrony środowiska przed hałasem. Takie uregulowanie zawarto natomiast w art. 119a ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska w projektowanym brzmieniu. Należy zatem zakładać, iż rzeczywistą intencją było odwołanie się do tego przepisu. W tym stanie rzeczy uzasadnionym jest dokonanie stosownych korekt we wskazanych powyżej przepisach.		
32.	URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO- MAZURSKIEGO W OLSZTYNIE	w art. 119a ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.) w odniesieniu do aktualizowania programu ochrony środowiska przed hałasem zawarto unormowanie, w myśl którego „Przepisy ust. 1 - 4 stosuje się odpowiednio.”. Z takiego sformułowania literalnie wynika, iż odpowiednim stosowaniem w przypadku aktualizowania programu ochrony środowiska przed hałasem nie objęto regulacji zawartej w ust. 5 tego artykułu. Ustęp ten stanowi z kolei, iż „Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 4, oznacza akceptację projektu uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem.”. Stosowanie tej reguły jest jak najbardziej celowe również w przypadku aktualizowania programu ochrony środowiska przed hałasem, a zatem zasadnym jest w mojej ocenie nadanie zdaniu trzeciemu w art. 119a ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska brzmienia: „Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio.”.	art. 119a ust. 6	Uwaga nieaktualna. Dokonano zmiany brzmienia i numeracji jednostek redakcyjnych tego przepisu.
33.	URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO- MAZURSKIEGO W OLSZTYNIE	W przedstawionym projekcie ustawy zaproponowano, by art. 186 w ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska otrzymał następujące brzmienie: „4) wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań, o których mowa w art. 17, 91 ust. 1 i art. 119a ust. 1:”. W odniesieniu do powyższej propozycji zauważyć warto, iż w art. 119a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo	art. 186 w ust. 1 pkt 4	Uwaga nie przyjęta. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, brak przepisu art. 119a ust. 6

		ochrony środowiska w projektowanym brzmieniu jest mowa o projekcie uchwały w sprawie programu ochrony środowiska a nie o już określonym programie. Z tych też względów uzasadnionym w mojej ocenie byłoby rozważenie odwołania się do przepisu art. 119a ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w którym mowa jest właśnie o uchwaleniu programu (a tym samym nadaniu mu określonej mocy prawnej).		
34.	URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO- MAZURSKIEGO W OLSZTYNIE	W art. 315f ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska w projektowanym brzmieniu jako jedną z okoliczności uzasadniających nałożenie kary pieniężnej wskazano przypadek, gdy „sejmik województwa nie uchwali w terminie, o którym mowa w art. 119a ust. 5 programu ochrony środowiska przed hałasem”. Zauważyć jednak należy, iż przepis ten odnosi się do terminu przedstawienia opinii o projekcie uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem a nie do terminu jego uchwalenia. Ponadto zakładając nawet, iż intencją projektodawcy było odwołanie się do ustępu kolejnego, zasygnalizować należy, że w przepisie tym nie wskazano określonego terminu na uchwalenie programu (taki termin wskazany został w art. 10 ust. 1 projektowanej ustawy), a jedynie jego aktualizacji. Stąd też moim zdaniem zasadnym jest rozważenie zmian redakcyjnych w proponowanym brzmieniu art. 315f ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.	art. 315f ust. 1 pkt 3	Uwaga nieaktualna. Dokonano zmiany brzmienia i numeracji jednostek redakcyjnych przepisu art. 119 a i art. 315f projektu ustawy.
35.	URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO- MAZURSKIEGO W OLSZTYNIE	W art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska w zaproponowanym brzmieniu wskazano w ramach katalogu zadań z zakresu administracji rządowej zadanie, o którym mowa w art. 119a ust. 1. Przepis ten odnosi się jednak do opracowania projektu uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem (w katalogu zadań z zakresu administracji rządowej nie wskazano natomiast uchwalenia tego programu). Bardziej uzasadnionym wydaje się jednak odwołanie się w katalogu zadań z zakresu administracji rządowej do art. 119a ust. 6 ustawy z dnia 27	art. 378	Uwaga nie przyjęta. Pomijając zmianę numeracji jednostek redakcyjnych projektu ustawy należy wskazać, że finansowania z budżetu państwa wymaga sporządzenie projektu programu a nie uchwalenie tego projektu przez sejmik województwa.

		kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska w projektowanym brzmieniu, czyli do uchwalenia tego programu.		
36.	URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO- MAZURSKIEGO W OLSZTYNIE	Celowość zmian redakcyjnych zasygnalizować należy również w odniesieniu do postanowień art. 10 ust. 2 zdanie drugie przedstawionego projektu ustawy. W przepisie tym odwołano się bowiem do zasad określonych „w Tytule V Dziale III Rozdziale 5a ustawy zmienianej w art. 1”. W Tytule V Dziale III na mocy przedstawionego projektu uchwały dodano jednak Rozdział 6 a nie Rozdział 5a.	art. 10 ust. 2	Uwaga nieaktualna
37.	URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO- MAZURSKIEGO W OLSZTYNIE	w art. 11 ust. 4 i 5 rozważyć warto po wymienieniu jednostek redakcyjnych odpowiednio: art. 118aa ust. 1 i 120 ust. 4 dodanie wyrazów: „ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.	art. 118aa ust. 1 i 120 ust. 4	Uwaga nieaktualna. Nastąpiła zmiana projektu ustawy.
38.	URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO- MAZURSKIEGO W OLSZTYNIE	Z kolei dla porządku w art. 16 projektowanej ustawy przed wyrazem „zmienianej” celowym jest dodanie wyrazu: „ustawy”.	art. 16 projektowanej ustawy	Uwaga nieaktualna. Nastąpiła zmiana projektu ustawy.
39.	Prezydent Miasta Opola	art. 114 ust. 5 - nadanie uprawnień wojewódzkiemu inspektorowi nadzoru budowlanego W związku z nowym organem, mającym uprawnienia w dziedzinie oddziaływania akustycznego powstającego w budynkach, w nawiązaniu do treści art. 82 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 poz.1405 ze zm.), proponuję, aby w art. 82 ust. 1 b wymienić literalnie wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego, jako jednego z organów wskazywanych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (którą nałożono obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej), któremu	art. 114 ust. 5	Uwaga nieaktualna. Nastąpiła zmiana projektu ustawy – skreślono ust. 5

		należy przedłożyć taką analizę porealizacyjną. W przeciwnym wypadku może dochodzić do wydłużania czasu, zanim analiza porealizacyjna zostanie przekazana wojewódzkiemu inspektorowi nadzoru budowlanego.		
40.	Prezydent Miasta Opola	dot. art. 118 ab. 1. - informacja wójta, burmistrza lub prezydenta o zakwalifikowaniu terenów znajdujących się w odległości do 500 m od granicy terenu, do którego zarządzający główną drogą i główną linią kolejową mają tytuł prawny oraz do 500 m od granicy terenu, do którego zarządzający głównym lotniskiem ma tytuł prawny, do rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w sposób, o którym mowa w art. 113 ust. 2 Czy będzie miał w tym wypadku zastosowanie art. 115 ustawy Prawo ochrony środowiska? Wymaga doprecyzowania i wyjaśnienia, czy ustawodawca miał na myśli sytuację, w której w odległości do 500 m od granic ww. terenów, brak jest uchwalonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Czy zamiarem było podawanie faktycznego zagospodarowania tych terenów, bez względu na ustalenia wynikające z przeznaczenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego?	art. 118 ab. 1.	Uwaga nieaktualna. Nastąpiła zmiana projektu ustawy – skreślono art. 118ab
41.	Prezydent Miasta Opola	dot. art. 118ab. 3. - wystąpienie zmian kwalifikacji terenów i konieczność niezwłocznego informowania o tym Głównego Inspektora Ochrony Środowiska Wymaga doprecyzowania i wyjaśnienia, czy ten obowiązek dotyczy zmian w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, czy każdej zmiany kwalifikacji terenów normowanych akustycznie (np. na podstawie wydanych pozwoleń na oddanie do użytkowania budynków mieszkalnych), znajdujących się w odległości do 500 m od granic terenów, o których mowa w art. 118 ab. 1. Ponadto powyższy obowiązek (w przypadku każdej zmiany kwalifikacji terenów) wydaje się niemożliwy do niezwłocznej realizacji, jak jest to zapisane w projekcie ustawy. Pojawia się jeszcze jeden problem, w przypadku gdy organem	dot. art. 118ab. 3.	Uwaga nieaktualna. Nastąpiła zmiana projektu ustawy – skreślono art. 118ab

		dokonującym kwalifikacji terenów normowanych akustycznie (w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego), jest wójt lub burmistrz, którzy nie posiadają bieżących informacji na temat wydawanych przez starostów pozwoleń z zakresu Prawa budowlanego.		
42.	PREZYDENT MIASTA GDYNI	Jednocześnie, korzystając z możliwości zabrania głosu, tut. Organ zwraca się* z prośbą o dokonanie przez Ustawodawcę zmiany w treści art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.), poprzez wprowadzenie odesłania do stosowania art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.), zwanego dalej k.p.a., w przypadku, kiedy liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przekracza 20. Proponowana treść wprowadzonej zmiany brzmi: jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 k.p.a. ”.	art. 115a	Uwaga nie uwzględniona. Wykracza poza materię objętą rozważanym projektem; niemniej jest słuszna.
		W obowiązującym stanie prawnym organy administracji publicznej zmuszane są do stosowania przepisu art. 49a k.p.a., zgodnie z którym poza przypadkami, o których mowa w art. 49, organ może dokonywać zawiadomienia o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej w formie, o której mowa w art. 49 § 1, jeżeli w postępowaniu bierze udział więcej niż dwadzieścia stron. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, zawiadomienie jest w takim przypadku skuteczne wobec stron, które zostały na piśmie uprzedzone o zamiarze zawiadamiania ich w określony sposób. Do zawiadomienia stosuje się przepis art. 49 § 2. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu są postępowaniami złożonymi, w których często bierze udział bardzo wielu uczestników, niejednokrotnie powyżej 100. Wykonanie obowiązku skutecznego zawiadomienia stron w określony sposób, o którym mowa w art. 49a zdanie drugie k.p.a. niepotrzebnie wydłuża postępowanie i rodzi dodatkowe		

		koszty po stronie organu administracji publicznej. Niejednokrotnie skuteczne doręczenie pisma uprzedzającego o zamiarze zawiadomienia stron przez organ nie następuje. Korespondencja powraca do organu w związku z czym dla zachowania dopełnienia obowiązku konieczne jest ponowne doręczenie korespondencji. Długotrwałe przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu jest uciążliwością, która niesie za sobą negatywne skutki dla zdrowia człowieka oraz środowiska. Problem występuje szczególnie w miejscach, gdzie występuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna 1 śródmiejska o znacznej liczbie mieszkańców. Wprowadzenie proponowanej zmiany przyczyni się do efektywniejszego ograniczenia hałasu, tym samym do prawidłowego zabezpieczenia zdrowia społeczeństwa oraz środowiska. Biorąc pod uwagę charakter postępowania w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, w którym bardzo często występuje więcej niż 20 stron postępowania, wprowadzenie postulowanej zmiany i umożliwienie doręczania pism poprzez obwieszczenie, usprawni przebieg postępowania administracyjnego oraz obniży koszty samego postępowania oraz przyczyni się do ochrony środowiska i zdrowia ludzi w sposób bardziej efektywny.		
43.	PREZYDENT MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY	Proponuje się uzupełnienie przepisu poprzez dodanie nowego punktu z definicją „danych identyfikujących”, do przekazania których zobowiązany będzie zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem, na mocy nowego art. 117a, lub: dokonanie zmiany brzmienia art. 117c ust. 3 tak aby jasno były określone „dane identyfikujące”, np. wprowadzając przepis: „3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1 i ust. 2, oraz formę ich przekazywania biorąc pod uwagę katalog danych, o których mowa w art. 117d ust. 1 oraz	Art. 112a lub art. 117c ust. 3	Uwaga nieaktualna. Skreślono przepis art. 117c w projekcie ustawy, zaś w art. 117a ust. 1 i 2 tego projektu wyspecyfikowano dane identyfikacyjne, które podmioty i organy zobowiązane będą przekazywać do GIOŚ, co 5 lat, za rok poprzedni, do dnia 31 stycznia danego roku, w postaci

		kierując się koniecznością zapewnienia stosowania metod oceny hałasu wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz koniecznością prawidłowej realizacji obowiązków informacyjnych na rzecz polityki Unii Europejskiej w dziedzinie zdrowia i ochrony środowiska.” Przepis art. 117c ust. 1 odwołuje się do danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2 oraz używa określenia „dane charakteryzujące”, co może spowodować niezrozumienie intencji ustawodawcy.		arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym GIOŚ.
44.	PREZYDENT MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY	Proponuje się doprecyzowanie przepisu art. 115, o informację który organ jest właściwym w sprawach, o których mowa w art. 115 np. wskazując organ właściwy w sprawie zagospodarowania przestrzennego albo proponuje się rozważyć powrót do dawnego brzmienia przepisu. Niewskazanie tych organów powoduje problemy z określeniem faktycznego zagospodarowania i przypisania terenom odpowiednich dopuszczalnych poziomów hałasu. Wprawdzie przyjęto zasadę, że obowiązują przepisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, ale w praktyce okazuje się, że tylko niewielka część terenów gmin ma te plany.	Art. 115	Uwaga nie uwzględniona. Wykracza poza materię objętą projektem ustawy
45.	PREZYDENT MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY	Proponuje się doprecyzowanie definicji zakładu. Przyjęcie, że chodzi o zakład w rozumieniu art. 3 pkt. 48 Poś, czyli zakład to jedna lub kilka instalacji wraz z terenem, do którego prowadzący instalacje posiada tytuł prawny, oraz znajdujące się na nim urządzenia, powoduje że do mapy wprowadzone zostaną np. wszystkie sklepy mające przynajmniej jedną instalację klimatyzacyjną. Z uwagi na ilość tego typu podmiotów, czas pozyskania danych identyfikujących poszczególne zakłady, a następnie szczegółowe parametry charakteryzujące źródła hałasu może w praktyce okazać się nierealne do wykonania.	Art. 117a. ust. 2	Uwaga uwzględniona, ale nie w definicji zakładu, o której mowa w art. 3 pkt 48 ustawy zmienianej, lecz poprzez przepis art. 118a ust. 3 projektu ustawy, który stanowi: „3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, strategiczną mapę hałasu sporządza się odrębnie dla dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz dla miejsc prowadzenia działalności przemysłowej”.

46.	PREZYDENT MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY	Przekazanie przez ustawodawcę kompetencji w zakresie sporządzania wszystkich map akustycznych jednej jednostce centralnego szczebla administracji (GIOŚ) może skutkować pominięciem w mapie akustycznej wielu konkretnych obszarów narażonych na przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, zidentyfikowanych na podstawie bezpośrednich kontaktów organów jednostek samorządu terytorialnego z mieszkańcami. Negatywne skutki wprowadzenia zaproponowanych zmian mogą być minimalizowane przy zapewnieniu stałego i dokładnego przepływu danych między starostą a GIOŚ. Potencjalnie pozytywnym efektem zmian wydaje się być możliwe ustandaryzowanie sporządzanych dokumentów w skali kraju.	Art. 118	Uwaga nieaktualna. Odstąpiono od sporządzania wszystkich strategicznych map hałasu przez GIOŚ. Stąd prezydentach miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. na zarządzających drogami, liniami kolejowymi i lotniskami spoczywać będzie, jak dotychczas, obowiązek sporządzania strategicznych map hałasu, przy czym mapy te, począwszy od 2022r. , a następnie co 5 lat , należy sporządzać zgodnie z metodami, o których mowa w transponowanej dyrektywie 2025/996. Niezależnie od powyższego należy wyjaśnić, że na rzecz sporządzania przedmiotowych map podmioty zobowiązane muszą uwzględniać faktyczny sposób zagospodarowania terenu, którego granice wyznaczają izolinie $L_{DWN} = 55dB$ i $L_N = 50dB$
47.	PREZYDENT MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY	Proponuje się doprecyzowanie czy i w jaki sposób mają być stosowane przepisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz doprecyzowanie definicji terenów chronionych akustycznie (np. duże problemy stanowi klasyfikowanie terenów rekreacyjno- wypoczynkowych, terenów związanych ze stałym lub czasowym przebywaniem dzieci i młodzieży).	Art. 118 ab	Uwaga jest właściwie pytaniem. Niezależnie od faktu, że w projekcie ustawy skreślono art. 118ab, to na rzecz sporządzenia strategicznej mapy hałasu należy uwzględnić tereny faktycznie zagospodarowane w sposób o

				którym mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej. Jeśli występuje generalnie brak korelacji między nazewnictwem terenów przyjętym w mpzp a nazewnictwem, o którym mowa w art. 113 ust 2 pkt 1 ustawy zmienianej – to fakt ten wskazuje, że mpzp jest sporządzony / uchwalony z obrazą art. 114 ust. 1 ustawy zmienianej. Niemniej odnosząc się do literalnie przywołanych wątpliwości należy wskazać, że rozwiązanie w tej materii określa art. 114 ust. 2 ustawy zmienianej.
48.	PREZYDENT MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY	Przekazanie przez ustawodawcę kompetencji w zakresie sporządzania programów ochrony środowiska przed hałasem marszałkowi województwa może skutkować pominięciem w programie wielu obszarów narażonych na przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Według naszej opinii najbardziej kompletnym zbiorem informacji dysponuje miasto (powiat). Negatywne skutki wprowadzenia proponowanych zmian mogą być zniwelowane przy zapewnieniu stałego i dokładnego przepływu danych między starostą a samorządem województwa. Potencjalnie pozytywnym efektem zmian wydaje się być możliwe ustandaryzowanie sporządzanych dokumentów w skali kraju.	Art. 119 - uchylenie, wprowadzenie art. 119a	Uwaga nie przyjęta. Programy będą sporządzane przy współudziale organów i podmiotów zobowiązanych do wykonywania zadań określonych tym programem. Ponadto przepisy gwarantują im opiniowanie programów. Zagwarantowana jest, w ocenie projektodawcy, możliwość optymalnego uwzględnienia w tym programie interesu środowiska oraz podmiotów zobowiązanych.
49.	PREZYDENT MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY	Uzasadnione jest pilne opracowanie proponowanych aktów wykonawczych.	Art. 117c. ust. 3, art. 118ab ust.4, art. 119a ust. 8	Uwaga: 1)przyjęta w odniesieniu do aktu wykonawczego na podst. art.

				119a ust. 9 2) nieaktualna w odniesieniu do wydania aktu wykonawczego na podst. art. 117c. ust. 3, art. 118ab ust.4, gdyż te przepisy zostały usunięte z projektu ustawy
50.	MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO	Art. 1 pkt 2 (art. 112b. 1) Ze sformułowania „stosowania wskaźników hałasu do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska...” można wywnioskować, iż do kontroli wykorzystywany ma być LDWN, natomiast w art. 112a pkt 1 lit. b jako wskaźniki mające zastosowanie do kontroli warunków wskazane są wskaźniki LAq.	Art. 1 pkt 2 (art. 112b. 1)	Uwaga nie przyjęta. W ocenie projektodawcy przedmiotowy przepis nie budzi przywołanych wątpliwości. Ponadto należy wskazać, że nie był kwestionowany od początku jego obowiązywania, tj. od czasu transpozycji do ustawy zmienianej przepisów dyrektywy 2002/49/WE.
51.	MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO	Art. 1 pkt 7 (art. 117a ust. 1 pkt 6) Z treści powyższego przepisu wynika, że obejmuje on również swym zakresem lotniska wojskowe. Natomiast w obecnym stanie prawnym powyższe lotniska są wyłączone z tej regulacji.	Art. 1 pkt 7 (art. 117a ust. 1 pkt 6)	Uwaga nie przyjęta. Pomijając fakt zmiany numeracji redakcyjnej przepisów projektu ustawy wyjaśnia się, że przedmiotowe dane identyfikacyjne, zgodnie z art. 117a ust. 1 pkt 3 projektu ustawy, dotyczą lotnisk głównych, natomiast z definicji głównego lotniska, o której mowa w art. 112a pkt 4 projektu ustawy jednoznacznie wynika, że lotniskiem głównym jest lotnisko cywilne....
52.	MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO	Art. 1 pkt 8 (art. 118 ust. 5) Główny Inspektor Ochrony Środowiska powinien w określonym terminie np. 14 dni poinformować marszałków województw o zamieszczeniu map na stronie internetowej oraz wskazać dokładny adres.	Art. 1 pkt 8 (art. 118 ust. 5)	Uwaga nieaktualna. Cytowany przepis art. 118 ust. 5 został skreślony w projekcie ustawy

53.	MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO	Art. 1 pkt 12 (art. 119a ust. 7) Marszałek powinien przekazać informację o uchwaleniu programów dopiero po ich opublikowaniu w dzienniku urzędowym województwa.	Art. 1 pkt 12 (art. 119a ust. 7)	Uwaga uwzględniona.
54.	MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO	- Art. 1 pkt 19 (art. 315f ust. 1 pkt 3) Odesłanie do art. 119a ust. 5 jest błędne. W art. 119a ust. 5 zostało określone, iż niewydanie opinii do projektu uchwały w określonym terminie skutkuje jej akceptacją. Terminy wskazane na uchwalenie programu są wskazane w art. 10 ust. 1 ustawy zmieniającej oraz w art. 119a ust. 6 ustawy zmienianej. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na fakt, że do przekroczenia terminu określonego na uchwalenie programu może dojść z winy innego podmiotu niż sejmik województwa — np. Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który zbyt późno przekaze mapy strategiczne lub administracji rządowej, która nie zapewni wystarczających środków finansowych na jego opracowanie. Jednocześnie nie przewidziano! kar dla Głównego Inspektora Ochrony Środowiska za niedotrzymanie przez ten organ terminów ustawowych.	Art. 1 pkt 19 (art. 315f ust. 1 pkt 3)	Uwaga: 1) nieaktualna w części dot . numeracji jednostek redakcyjnych projektu ustawy Projekt uległ bowiem zmianie. 2)nie przyjęta w części odnoszącej się do konsekwencji dla marszałka województwa wynikających z faktu otrzymania po terminie strategicznej mapy hałasu . Problem a kar za nieterminowe uchwalenie programu lub nieterminowe przekazanie GIOŚ streszczenia programu, w sytuacji gdy podmiot zobowiązany nie przekazał w terminie marszałkowi map, rozstrzygać będą sądy
55.	MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO	Art. 1 pkt 21 (art. 378 ust 2a pkt 4) Rozszerzenie kompetencji marszałka województwa tylko o prawo wydawania decyzji w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko wobec zarządców dróg na terenie miast na prawach powiatu nie daje możliwości pełnego przeanalizowania akustycznego oddziaływania dróg na środowisko. Kompetencje te powinny zostać rozszerzone również o nakładanie obowiązku sporządzania przeglądu ekologicznego. Natomiast sejmik województwa powinien mieć możliwość uchwalenia obszaru ograniczonego użytkowania.	Art. 1 pkt 21 (art. 378 ust 2a pkt 4)	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy rozszerzono obowiązki marszałka województwa w następujący sposób: „20) w art. 378 wprowadza się następujące zmiany: w ust. 2a po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych

				w miastach na prawach powiatu.”,
56.	MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO	Uwagi ogólne Należy zapewnić finansowanie ze środków budżetu państwa tworzenia programów. Główny Inspektor Ochrony Środowiska powinien przekazywać informację do Marszałka o przewidywanym zakresie sporządzanych map np.: liczby km dróg, linii kolejowych oraz terenów, dla których planuje się sporządzenie map strategicznych. Nadto należy stwierdzić, iż terminy wskazane na zebranie danych i sporządzenie po raz pierwszy map i programów są zbyt krótkie.		Uwaga nie przyjęta. Finansowanie sporządzenia programów ze środków budżetu państwa określał przepis art. 378 ust. 4 ustawy zmienianej. Jego brzmienie zostaje zmienione poprzez art. 378 ust. 4 projektu. Zmiana ta uwzględnia zmianę jednostek redakcyjnych projektu ustawy. Odnosząc się do zastrzeżeń odnośnie czasu realizacji zadań (nazbyt krótki) należy wskazać, że terminy realizacji przedmiotowych obowiązków wynikają z transponowanej do polskiego systemu prawnego dyrektywy 2002/49/WE
57.	URZĄD MIASTA POZNANIA	W art. 1 pkt 2) wprowadzającym zmiany w art. 112a ustawy POŚ brak jest definicji pojęć: „dane identyfikujące”, „dane charakteryzujące”,	art. 112a	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy (art. 117 a ust. 3 zdefiniowano dane identyfikujące, natomiast w wyniku odstąpienia od realizacji strategicznych map hałasu przez GIOŚ nie funkcjonuje w projekcie ustawy instytucja danych charakteryzujących
58.	URZĄD MIASTA POZNANIA	Uwagi ogólne Proponowane zmiany wprowadzają „centralne” wykonanie przez jeden organ - GIOŚ wszystkich map akustycznych na terenie kraju, co może spowodować nieuwzględnienie przez autorów zewnętrznych specyfiki danego miasta.		Uwaga: 1)nieaktualna w części dot. „centralnego” sporządzania map przez GIOŚ, gdyż w projekcie ustawy odstąpiono od tego

		Przekazanie kompetencji w zakresie opracowania programów ochrony środowiska przed hałasem marszałkowi województwa oraz ich uchwalania - sejmikowi województwa, budzi obawę ograniczenia wpływu prezydenta na zakres i rodzaj zadań, określonych w programie. Nałożone obowiązki mogą być nierealne do wykonania zarówno ze względów finansowych jak i organizacyjnych.		rozwiązania, 2)nie przyjęta w części dot. zobowiązania marszałka województwa do opracowania projektu programu dla całego województwa. Takie rozwiązanie ma zapewnić kompleksowe objęcie programem obszaru całego województwa bez dotychczasowego dzielenia go na część aglomeracji i tereny poza obszarem aglomeracji objęte akustycznym oddziaływaniem głównych: dróg, linii kolejowych i lotnisk. Współudział w sporządzaniu projektu programu organów i podmiotów zobowiązanych do wypełniania zadań wynikających z programu oraz opiniowanie programu ma zapewnić jego optymalny kształt uwzględniający interes środowiska i tych, na których program nakłada obowiązki.
59.	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	Art. 119a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 „sejmik województwa uchwała program ochrony środowiska przed hałasem, a następnie aktualizuje go co 5 lat. Program ochrony środowiska przed hałasem może być w przypadku wystąpienia zdarzenia wpływającego na istniejącą sytuację w dziedzinie hałasu aktualizowany częściej, Przepisy ust. 1 - 4 stosuje się odpowiednio.” Brak definicji zdarzenia wpływającego na istniejącą sytuację akustyczną, należy doprecyzować w jakich konkretnie przypadkach możliwa jest wcześniejsza aktualizacja Programu ochrony środowiska przed hałasem.	Art. 119a ust. 6	Uwaga nie przyjęta. Pomijając fakt, że w projekcie ustawy uległa zmianie numeracja jednostek redakcyjnych, należy wskazać, że transponowany przepis t art. 8 ust. 5 dyrektywy 2002/49/WE , również nie precyzuje co należy rozumieć poprzez istotne zdarzenie rzutujące na istniejącą sytuację w dziedzinie hałasu, co pozwala

				przypuszczać, że jest to oczywiste i że decyzja w tej materii pozostawiona jest sporządzającemu projekt programu .
60.	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	Art. 315f ust.1 lit 3) ustawy zmienianej w art. 1 „sejmik województwa nie uchwali w terminie, o którym mowa w art. 119a ust. 5 programu ochrony środowiska przed hałasem.” Przepis zawiera odniesienie do art. 119a ust. 5, który mówi o braku wydania opinii do projektu programu, nie zaś o terminie w jakim sejmik województwa winien uchwalić program ochrony środowiska przed hałasem.	Art. 315f ust.1 lit 3)	Uwaga nieaktualna. Zmieniła się numeracja jednostek redakcyjnych projektu ustawy.
61.	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	Zgodnie z zapisami art. 10 projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw „sejmik województwa uchwała pierwszy program ochrony środowiska przed hałasem, o którym mowa w art. 119a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 18 lipca 2023 r.”. Ponieważ pierwsze strategiczne mapy hałasu mają zostać wykonane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r., należy rozumieć że właściwe organy ochrony środowiska mają nieco ponad rok na opracowanie programów. Sporządzenie programu ochrony środowiska przed hałasem jest zadaniem z zakresu administracji rządowej, co wiąże się z koniecznością pozyskania przez samorząd województwa środków na jego realizację. Ponadto należy wziąć pod uwagę czasochłonną procedurę wyłonienia wykonawcy programu oraz udział społeczeństwa w opracowywaniu dokumentu. Mając na uwadze powyższe zasadnym wydaje się wydłużenie terminu zawartego w art. 10 ustawy zmieniającej, analogicznie jak w przypadku Programów ochrony powietrza do 15 miesięcy. Proponuję następujące brzmienie art. 10: „Art. 10. sejmik województwa uchwała pierwszy program ochrony środowiska przed hałasem, o którym mowa w art. 119a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30	art. 10 projektu ustawy	Uwaga nieaktualna. Termin uchwalenia po raz pierwszy tego programu został zmieniony na dzień 18.07.2024 r.

		września 2023 r.”.		
62.	Prezydent Miasta Ruda Śląska	Uwagi ogólne: - brak określenia terminu w jakim prezydenci miast winni przekazywać do GIOŚ po raz pierwszy i w kolejnych okresach mapowania dane identyfikujące i informacje niezbędne do sporządzenia strategicznych map hałasu, - brak zapisu czy ww. dane i informacje zostaną określone odrębnym rozporządzeniem - w projekcie nie zawarto zapisów dotyczących terminu obowiązywania aktualnie opracowanych przez prezydentów miast map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem.		Uwaga nieaktualna. Termin, w którym prezydenci miast winni przekazywać do GIOŚ po raz pierwszy i w kolejnych okresach mapowania dane identyfikujące - określa art. 2 projektu ustawy. Natomiast wykreślono obowiązek przekazywania GIOŚ danych charakteryzujących, w wyniku czego strategiczne mapy będą sporządzane przez te same podmioty i organy, co pod rządami ustawy zmienianej
63.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Do proponowanej zmiany treści art. 118 ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 5 należy dodać obowiązek zawiadomienia marszałków województw przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska o zamieszczeniu na stronie internetowej strategicznej mapy hałasu wraz z podaniem linku do lokalizacji zawartych w niej danych. Zawiadomienie marszałków województw o zamieszczeniu strategicznej mapy hałasu wraz z podaniem linku do takiej mapy powinno usprawnić pozyskanie zawartych w niej danych	Art. 1 pkt 8 projektu	Uwaga nieaktualna. Mapy nie będą sporządzane przez GIOŚ i w konsekwencji nie będą przez GIOŚ przekazywane marszałkom. Z uwagi na fakt, że mapy będą sporządzane przez te podmioty i organy, które to czynią pod rządami ustawy zmienianej również na tych podmiotach i organach będzie spoczywał obowiązek przekazywania map marszałkom województw.
64.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Definicja efektu uciążliwego hałasu, przedstawiona w proponowanej zmianie treści art. 118 ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 6, jest na tyle ogólna, że niemal każdy słyszalny lub odczuwalny dźwięk może zostać uznany za uciążliwy. Tak ogólne zdefiniowanie efektu uciążliwego hałasu może mieć swoje reperkusje w postaci radykalnego zwiększenia się licznych skarg na uciążliwy hałas.	Art. 1 pkt 8 projektu	Uwaga słuszna, ale wykracza poza materie objętą rozważanym projektem

		Jednocześnie zwiększona zostanie trudność wyjaśnienia skarżącym dlaczego zgłaszanie przez nich uciążliwości jest bezzasadne. W konsekwencji wzrośnie ilość przeciągających się postępowań administracyjnych, które będą znajdowały swój finał w sądach.		
65.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Do proponowanej zmiany treści art. 119a ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 1, 2, 3 i 10 sugeruję zastąpienie słowa „Marszałek” słowem „Zarząd”. Zmiana ta będzie stanowiła ujednolicenie z procedurami dotyczącymi programów ochrony powietrza. Zmiana znajduje także swoje uzasadnienie w sposobie funkcjonowania samorządów województw, ponieważ projekty uchwał sejmiku województwa przedkłada zarząd województwa a nie marszałek.	Art. 1 pkt 2 projektu	Uwaga nie przyjęta
66.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Zastrzeżenia budzi proponowana treść art. 119a ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 2, która dotyczy konsultacji społecznych. Dotychczas w ramach opracowywania programów ochrony środowiska przed hałasem, podobnie jak w przypadku programów ochrony powietrza, należało zapewnić udział społeczeństwa. Udział ten zapewniany był zgodnie z przepisami o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W przypadku konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, udział społeczeństwa mógł być zapewniony w ramach procedur związanych ze strategiczną oceną oddziaływania na środowisko, co skracало czas opracowywania programów oraz pozwalało na uniknięcie dublowania procedur.	Art. 1 pkt 12 projektu	Uwaga przyjęta
67.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	W proponowanej zmianie treści art. 119a ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 6 zamiast ust. 1-4 należy przywołać ust. 1-5. Uwaga wynika z pominięcia stosowania ust. 5 w przypadku aktualizacji programu ochrony środowiska przed hałasem.	Art. 1 pkt 12 projektu	Uwaga nieaktualna. Zmianie uległa bowiem numeracja jednostek redakcyjnych projektu
68.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Do proponowanej treści art. 315f ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 1, sugeruję dodanie pkt 6 w brzmieniu	Art. 1 pkt 19	Uwaga nie przyjęta. W ocenie projektodawcy

		„podmiot lub organ utrudniał lub uniemożliwił terminowe opracowanie programu ochrony środowiska przed hałasem lub jego aktualizację" oraz dodanie ust. 6, którego przepis obligowałby wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wszczęcia kontroli mającej na celu określenie przyczyn nieterminowego uchwalenia programów ochrony środowiska przed hałasem. Jednocześnie należałoby dokonać zmiany treści art. 315a ustawy Prawo ochrony środowiska poprzez dodanie ust. 1a w brzmieniu „Tej samej karze podlega podmiot lub organ, który utrudniał lub uniemożliwił terminowe opracowanie programu ochrony powietrza lub planu działań krótkoterminowych lub ich aktualizacji”. Nieterminowe opracowanie programu ochrony środowiska przed hałasem może wynikać z różnych przyczyn, niekoniecznie wina musi leżeć po stronie organu zobligowanego do opracowania tego programu. Dlatego zasadnym wydaje się uwzględnienie takiej możliwości wśród przypadków wskazanych w art. 315f ust. 1 oraz zobligowanie WIOŚ do sprawdzenia przyczyn naruszeń określonych w art. 315f ust. 1 pkt 3. Podobna sytuacja jak w przypadku programu ochrony środowiska przed hałasem może wystąpić w przypadku programu ochrony powietrza lub planu działań krótkoterminowych, dlatego w tym przypadku również powinna nastąpić analogiczna zmiana przepisów.		konsekwencje wynikające z nieterminowego uchwalenia programu w wyniku nie uzyskania w terminie mapy powinny być rozstrzygane przez sądy. Ponadto w wyniku zmiany projektu ustawy odstąpiono od sankcji za nieterminową realizację zadań określonych programem
69.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Uwaga ogólna: Zmiana ustawy Prawo ochrony środowiska nakłada na samorządy województw nowe zadania nie gwarantując źródeł finansowania. Wskazanie, że zadanie jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej nie stanowi jakiegokolwiek zapewnienia finansowania zadania, co pokazują wieloletnie doświadczenia samorządów województw związane z opracowywaniem programów ochrony środowiska przed hałasem oraz programów ochrony powietrza. W związku z tym		Uwaga nie przyjęta. Nie skonkretyzowano jakie to są te nowe zadania. Jeśli byłby to program dla aglomeracji, to nadal jest to program, którego finansowanie określa przepis art. 378 ust. 4 projektu ustawy.

		odpowiednia pula środków powinna być zagwarantowana w ustawie nakładającej nowe zadania, których realizacja wiąże się m.in. ze zwiększonymi wydatkami na opracowywanie dokumentacji, czy też koniecznością zatrudnienia dodatkowych pracowników.		
70.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	W Ocenie skutków regulacji problem wzrostu wydatków samorządów województw związanych z nowymi zadaniami zamknięto w stwierdzeniu, że są to zadania z zakresu administracji rządowej, wskazując dodatkowo jedynie kwotę wydatków na programy ochrony środowiska przed hałasem. Nie uwzględniono przy tym, że nowe zadania ktoś fizycznie będzie musiał realizować, przez co nie uwzględniono kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników.	OSR	Uwaga nie przyjęta. Zadanie jest tylko rozszerzone o program dla aglomeracji i ze względu na fakt, że generalnie realizowane jest co 5lat, nie wydaje się aby wymagało nowych etatów. Finansowanie zadania, niezależnie od jego rozmiaru, zgodnie z art. 378 ust. 4 projektu ustawy, jest zapewnione z budżetu państwa (zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej).
71.	Urząd Miasta Sopotu	Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wskaźniki odzwierciedlające zależności między narażeniem na hałas a efektem szkodliwym lub uciążliwym oddziaływania hałasu, na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu lub innych dokumentów dotyczących oceny stanu akustycznego środowiska, kierując się potrzebą ochrony zdrowia ludzi; przez efekt szkodliwy hałasu rozumie się skutki szkodliwe dla zdrowia ludzi, a przez efekt uciążliwy hałasu - negatywne reakcje człowieka bez zauważalnych szkodliwych skutków dla jego zdrowia. W projekcie zaproponowano zapis „może określić”. Minister powinien zostać zobowiązany do wydania przedmiotowego rozporządzenia by zapobiec dowolności interpretacyjnych i problemom prawnym z właściwą realizacją oceny.	art. 118 ust. 6	Uwaga słuszna, ale wykracza poza materię objętą rozważanym projektem. Jednocześnie należy poinformować o toczących się w KE pracach nad zmianą Aneksu III dyrektywy 2002/49/WE mających przynieść możliwość i obowiązek dokonywania kompleksowej oceny wpływu hałasu na zdrowie i życie człowieka .
72.	Urząd Miasta Sopotu	Uwaga dodatkowa: Dyrektywa 2002/49 WE w art. 3 definicje w pkt. n) definiuje		niesprecyzowana uwaga

		drogi wskazane do oceny jako: „główna droga” oznacza regionalną, krajową albo międzynarodową drogę oznaczoną przez Państwo Członkowskie, którą przejeżdża rocznie ponad trzy miliony pojazdów: W celu właściwej kwalifikacji dróg, podlegających – <i>brakuje dalszego tekstu</i>		
73.	Prezydent Miasta Sosnowca	W art. 117a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 (Prawo ochrony środowiska) projektu ustawy zmieniającej, wymieniono „drogi inne niż główne, położone na obszarze aglomeracji (...)”. Nie jest jednak jasne, czy dotyczy to wszystkich dróg w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997r Prawo o ruchu drogowym (t.j. 2017 poz. 1260 ze zm.), w szczególności dróg osiedlowych, wewnętrznych, prywatnych, zakładowych itp. Podobna wątpliwość dotyczy definicji „zakładu” o którym mowa w art. 117a ust. 2 pkt 1. Zgodnie z definicją zawartą w przepisach ustawy Prawo ochrony środowiska przez zakład rozumie się Jedną lub kilka instalacji wraz z terenem, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny, oraz znajdującymi się na nim urządzeniami”. W takiej sytuacji np. wielkopowierzchniowe centra handlowe lub parkingi o znacznej powierzchni (np. wielopoziomowe), nie zostaną uwzględnione mimo ich bezsprzecznego wpływu na sytuację akustyczną otoczenia. Z drugiej strony, stosując szerszą definicję zakładu, który zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646) stanowi wyodrębnioną część przedsiębiorstwa, do zakładów należałoby zaliczyć także działalność nie powodującą występowania oddziaływania na środowisko (w tym z zakresie hałasu) np. zakłady rzemieślnicze, banki, wydziały uczelni itp. Koniecznym wydaje się również uwzględnienie, często występujących w silnie uprzemysłowionych aglomeracjach, terenów przemysłowych (np. terenów zlikwidowanych obiektów przemysłowych), na których funkcjonuje bardzo wiele zakładów używających wspólnej infrastruktury. W takim wypadku wyodrębnienie i scharakteryzowanie poszczególnych	Art.1 pkt 7 projektu ustawy zmieniającej	Uwaga nieaktualna ze względu na zmianę brzmienia art. 117a projektu ograniczającą katalog obiektów wymagających przedłożenia do GIOŚ danych identyfikujących. Aktualnie są to tylko główne: drogi, linie kolejowe, lotniska oraz aglomeracje.

		zakładów spełniających definicję zawartą w ustawie Prawo ochrony środowiska może nie być możliwe lub prowadzić do powielania się lub ukrywania istotnych danych.		
74.	Prezydent Miasta Sosnowca	Art. 118b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 projektu ustawy zmieniającej, przewiduje podejmowanie przez radę powiatu czynności „w ramach konsultacji społecznych”. Wyjaśnienia wymaga, czy przez konsultacje społeczne w tym wypadku należy rozumieć konsultacje z mieszkańcami powiatu, o których mowa w art. 3d ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (tj. Dz.U z 2018 r. poz. 995 ze zm.). Przepis ten przewiduje ponadto minimalny termin „przedstawienia opinii o projekcie”. Nie określono jednocześnie kto uprawniony jest do przedstawienia opinii ani w jakiej formie i komu opinie mogą być przedstawiane.	Art.1 pkt 10 projektu ustawy zmieniającej	Uwaga nieaktualna. Uległa zmianie numeracja jednostek redakcyjnych projektu ustawy. W art. 119a ust. 3 projektu ustawy doprecyzowano, że udział społeczeństwa będzie zgodny z przepisami ustawy ocenowej.
75.	Prezydent Miasta Sosnowca	Art. 119a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 projektu ustawy zmieniającej nakazuje marszałkowi województwa dokonanie określonych czynności „w ramach konsultacji społecznych”. Wyjaśnienia wymaga, czy przez konsultacje społeczne w tym wypadku należy rozumieć konsultacje z mieszkańcami województwa, o których mowa w art. 10a ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa (tj. Dz.U. z 2018r. poz. 913 ze zm.). Programy ochrony środowiska przed hałasem stanowi dokument, którego projekt może wymagać przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1405 ze zm.). Zgodnie z art. 54 ust. 2 tej ustawy strategiczna ocena oddziaływania na środowisko prowadzona jest z udziałem społeczeństwa na zasadach określonych w dziale II rozdziale 3 tej samej ustawy. Udział społeczeństwa rozumiany w ten sposób stanowi formę konsultacji ze społeczeństwem. Ponadto przepisy Prawa ochrony środowiska w aktualnym brzmieniu przewidują w opracowywaniu dokumentu Programu	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy zmieniającej	Uwaga nieaktualna. Uległa zmianie numeracja jednostek redakcyjnych projektu ustawy. W art. 119a ust. 3 projektu ustawy doprecyzowano, że udział społeczeństwa będzie zgodny z przepisami ustawy ocenowej. W myśl art. 119a ust. 1 projektu ustawy projekt programu będzie sporządzany przy współudziale organów i podmiotów, w odniesieniu do których program będzie określał obowiązki. Projekt tego programu będą opiniować ww. podmioty i organy oraz GIOŚ. Brak doprecyzowania w jakiej formie należy przedkładać te opinie, w ocenie projektodawcy, nie jest wadą i nie wymaga objęcia tego

		ochrony środowiska przed hałasem udział społeczeństwa w miejsce konsultacji społecznych o których mowa w ustawie zmieniającej. Dodatkowo należy zauważyć, że proponowane brzmienie przepisów, ze względu na wysokie prawdopodobieństwo prowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przy opracowywaniu dokumentu, prowadzi do wystąpienia dwóch różnych form kontaktu ze społeczeństwem, regulowanych różnymi przepisami, w tym samym czasie.		procesu regulacją. Oczywistym pozostaje, że przedmiotowe opinie należy przedkładać temu, kto o nie wnosi i jednocześnie udostępnia projekt .
76.	Prezydent Miasta Sosnowca	w art. 1 projektu ustawy zmieniającej przewiduje ponadto minimalny termin „przedstawienia opinii o projekcie”. Nie określono jednocześnie kto uprawniony jest do przedstawienia opinii ani w jakiej formie i komu opinie mogą być przedstawiane.	Art. 119a ust. 2 ustawy zmienianej	Uwaga nie aktualna. Podmioty opiniujące określa przepis art. 119a ust. 4, a termin wydania opinii art. 119a ust. 5 projektu ustawy.
77.	Urząd Miasta Krakowa	Art. 118 ust. 1 obowiązującej ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U, z 2018 r. poz. 799 ze zm.) zobowiązuje starostów do sporządzania mapy akustycznej w cyklu pięcioletnim. Pierwsza „Mapa akustyczna Miasta Krakowa” została sporządzona (jako pierwsza w Polsce) w roku 2002. Jej aktualizacji dokonano w latach 2007, 2012 i 2017. W latach 2009, 2013 zostały natomiast uchwalone Programy - obecnie uchwalany jest 3 Program. Wszystkie ww. dokumenty zostały opracowane w terminie lub z niewielkim opóźnieniem, wynikającym ze zmian przepisów wprowadzanych przez Ministerstwo Środowiska lub potrzeby dostosowania infrastruktury informatycznej Urzędu Miasta Krakowa do wykonania Portalu 3D. W związku z powyższym, mając na uwadze, iż prezydenci miast powyższej 250 tys. mieszkańców po III rundach mapowania i tworzenia Programów dysponują już dużym doświadczeniem przy sporządzaniu tego typu opracowań oraz znają bardzo dobrze specyfikę swoich miast, niezrozumiałym jest przekazanie kompetencji w zakresie wykonania Map Generalnemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz Programów marszałkom województw.	Art. 118 ust. 1 obowiązującej ustawy Prawo ochrony środowiska	Uwaga nieaktualna . W projekcie ustawy (art. 118a ust. 1) określono, że strategiczne mapy będą sporządzane przez podmioty i organy , o których mowa w art. 117a ust. 1 i 2 projektu ustawy, w więc analogicznie jak pod rządami zmienianej ustawy – POŚ, tj. przez zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi, lotniskami, prezydentów miast o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. Natomiast o sporządzaniu programów dla całego województwa, a nie jak dotychczas oddzielnie dla miast o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. i oddzielnie dla terenu województwa z wyłączeniem

	Jednocześnie należy zaznaczyć, iż obowiązek wykonania map akustycznych dla „dużych miast” całej Polski przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska może spowodować, iż mapy akustyczne będą realizowane przez osoby (pracownicy GIOŚ lub firm zewnętrznych), które nie będą znały dokładnie danej aglomeracji, co można znacznie utrudniać wykonanie (lub weryfikację) tego typu dokumentów oraz powodować błędy w mapowaniu. Podobna sytuacja może dotyczyć Programów. Ponadto należy mieć na uwadze, iż Mapy oraz Programy są podstawowymi dokumentami realizacji polityki ekologicznej miast w zakresie akustyki środowiska. Pozbawienie prezydentów miast kompetencji w zakresie sporządzania tych dokumentów, a w szczególności Programów, spowoduje, iż będą oni mieli znikomy wpływ na właściwe kształtowanie klimatu akustycznego na obszarach własnych aglomeracji. Jednocześnie 30 - dniowy okres, opiniowania projektów uchwał sejmików wojewódzkich w sprawie Programów przez starostów, jest zdecydowanie niewystarczający, gdyż nie pozwoli on na dokładną analizę merytoryczną oraz finansową zadań w nim określonych. Ponadto istnieje obawa, iż Programy mogą być niedostosowane do strategii rozwoju danego miasta. Jednocześnie podkreślić należy, iż podniesiony w uzasadnieniu do projektu zmian ustawy Prawo ochrony środowiska problem braku ujednoliconego podejścia przy sporządzaniu Programów, wynikał nie z ilości podmiotów, które te Programy wykonywały (39 starostów, 16 marszałków województw) ale z niejasności lub niedoprecyzowania przepisów regulujących kwestię ich sporządzania. Przykładem jest sposób obliczania wskaźnika M, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać program ochrony środowiska przed hałasem (Dz. U. z 2002 r. Nr 179, poz. 1498). W ww. przepisach nie zostało jednoznacznie określone, czy ma być on obliczany dla pojedynczego budynku, odcinka drogi (linii kolejowej, linii tramwajowej), czy też dla obszaru zabudowy	tych miast, zdecydowała potrzeba odniesienia się w sposób kompleksowy do jednostki terenu, jaką jest województwo. Z uwagi na fakt, że projekty tych programów będą sporządzane przy współudziale organów i podmiotów, które będą zobowiązane wykonywać zadania określone programem – nie wystąpi taka sytuacja, że w trosce o interes środowiska zostanie pominięty interes i możliwości tych podmiotów i organów.
--	---	---

		mieszkaniowej. Sposób obliczenia tego wskaźnika może prowadzić do zupełnie innego wyniku końcowego tj. powstania zupełnie innych harmonogramów działań naprawczych w Programie. W związku z powyższym zwracam się z uprzejmą prośbą do Pana Ministra o pozostawienie kompetencji w zakresie sporządzania Map akustycznych oraz Programów starostom lub prezydentom miast na prawach powiatu.		
73.	Zastępca Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego	Negatywnie oceniam propozycję zmian, o których mowa w art. 1 pkt 4 lit. b oraz w art. 3, polegających na rozszerzeniu obowiązków wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego o możliwość nakładania na podmioty korzystające ze środowiska obowiązku zastosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach, o których mowa w art. 114 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.). Jak wskazano w uzasadnieniu „w ocenie projektodawcy inspekcja nadzoru budowlanego jest właściwa do oceny, czy w budynkach zapewnione są właściwe warunki akustyczne oraz określenia, jakie środki techniczne mogą być zastosowane w budynkach by poprawić komfort akustyczny ich mieszkańców". Jest to twierdzenie mylące, bowiem organy nadzoru budowlanego nie prowadzą postępowań ukierunkowanych na badanie spełnienia warunków akustycznych i nie zostały wyposażone w uprawnienia pozwalające na badanie tego rodzaju warunków. Badanie właściwych warunków akustycznych nie może być, w mojej ocenie, realizowane w oparciu o ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202, z późn. zm.) i nie może prowadzić do nałożenia obowiązków na właścicieli budynków narażonych na hałas. Sprawdzanie czy zastosowano rozwiązania techniczne zapewniające właściwe warunki akustyczne przez organy nadzoru budowlanego, co do zasady, ma miejsce tylko wówczas, gdy obowiązek	art. 1 pkt 4 lit. b oraz w art. 3	Uwaga nieaktualna . Pomijając fakt zmiany numeracji jednostek redakcyjnych projektu ustawy należy wskazać, że odstąpiono od nakładania na wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego jakichkolwiek obowiązków związanych z zapewnieniem właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach budynków. Przepis art. 3 i 4 ustawy POŚ sygnalizuje tylko potrzebę zapewnienia takich warunków w budynkach usytuowanych np. na terenach nie objętych ustawową ochroną przed hałasem w trybie art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy – POŚ.

		zastosowania takich rozwiązań wynika z innych przepisów niż normy prawa budowlanego (np. z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach). Należy również zwrócić uwagę na fakt, że projekt ustawy nie określa, jaki podmiot miałby być zobowiązany do zapewnienia właściwych warunków akustycznych w budynkach (zarządca terenu z którego emitowany jest hałas czy właściciel budynku) i jakie uprawnienia miałyby mieć organy w tym zakresie. W uzasadnieniu wskazano jedynie, że „aktualnie art. 114 POŚ nie określa wprost podmiotu zobowiązanego do zapewnienia właściwych warunków akustycznych w budynkach, podmiotu właściwego do nałożenia tego obowiązku, formy w jakiej obowiązek ten byłby nakładany i podmiotu właściwego do jego egzekucji. W ocenie projektodawcy inspekcja nadzoru budowlanego jest właściwa do oceny, czy w budynkach zapewnione są właściwe warunki akustyczne oraz określenia, jakie środki techniczne mogą być zastosowane w budynkach by poprawić komfort akustyczny ich mieszkańców”, zaś „wskazanie wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego jako właściwego do realizacji tych zadań koresponduje z zadaniami, które już dziś są realizowane przez ten organ". Wydaje się oczywiste, że projektując zmiany w powyższym zakresie należy mieć na uwadze art. 115a ustawy - Prawo ochrony środowiska, w myśl którego, to organy ochrony środowiska, na podstawie pomiarów hałasu poza zakładem, jeżeli w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu, wyposażone zostały w kompetencje do podejmowania działań władczych (np. żądanie przeprowadzenia pomiaru, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu). Naturalnym jest zatem, że to organy ochrony środowiska, a nie wojewódzcy inspektorzy nadzoru budowlanego, powinny prowadzić postępowania i podejmować działania w przypadku stwierdzenia konieczności zastosowania rozwiązań zapewniających właściwe warunki akustyczne mieszkańcom.		
--	--	---	--	--

		Pragnę bowiem podkreślić, że organy nadzoru budowlanego nie posiadają ani odpowiedniego przygotowania merytorycznego ani kompetencji do oceny, czy w budynkach zapewnione zostały właściwe warunki akustyczne. Wobec powyższego proponuję rezygnację ze zmian we wskazanym zakresie.		
74.	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy	W odpowiedzi na pismo znak DP-WL0230.25.2018.MP informuję, że propozycja zmiany przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799 z późn. zm.) jest bardzo poważna i wymaga szczegółowej analizy. W związku z powyższym wyznaczony na jej zaopiniowanie termin 14 dni jest stanowczo za krótki, zwłaszcza, że Dyrektywa Komisji (UE) 2015/996 została przyjęta ponad 3 lata temu. Zaproponowane zmiany są niekorzystne dla Miasta Bydgoszczy z uwagi na przeniesienie kompetencji i odpowiedzialności za stan akustyczny miast na jednostki nie mające przygotowania do realizacji map akustycznych aglomeracji (GIOŚ) oraz programów naprawczych (Marszałek Województwa). Rola Prezydenta Miasta (także działającego jako zarządca drogi), w przypadku mapy akustycznej będzie ograniczała się do przekazania danych wsadowych dotyczących: - zakładów, - linii tramwajowych, - dróg głównych i innych niż główne leżących na obszarze aglomeracji. Zebranie dobrej jakości danych jest oceniane jako 80% prac nad mapą akustyczną. Wprowadzenie ustawy zmieniającej bez aktów wykonawczych, określających w jakiej formie dane mają być udostępniane (format, szczegółowość) nie pozwala na ocenę kosztów, jakie poniesie Prezydent Miasta przy realizacji tego zadania oraz możliwości technicznych przygotowania danych. W przypadku danych, które należy przygotować w ten sposób, aby zaciągnąć je do programu	Art. 118 ust. 1 obowiązującej ustawy Prawo ochrony środowiska	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy odstąpiono od sporządzania strategicznych map hałasu przez GIOŚ. Mapy te będą sporządzane przez podmioty i organy zobowiązane do ich sporządzania w trybie zmienianej ustaw- POŚ. Sporządzając przedmiotowe mapy ww. podmioty i organy będą stosować przepisy transponowanej do polskiego systemu prawnego dyrektywy 2015/996.

		obliczeniowego jest to 60% kwoty potrzebnej obecnie na realizację mapy akustycznej (koszt danych własnych, bez danych z linii kolejowych oraz lotniska). Mając na uwadze zapisy technicznego załącznika do Dyrektywy Komisji (UE) 2015/996, będą to zarówno dane akustyczne jak i nieakustyczne. Zakres taki będzie wymagał wybrania podmiotu realizującego to zadanie na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1986). Odnosząc się do sformułowania zawartego w uzasadnieniu do zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, że mapy akustyczne zamawiane były „często z zastosowaniem jedyne kryterium jakim jest cena” należy zaznaczyć, że w obecnym stanie prawnym jest to niemożliwe. W przepisach ustawy Prawo zamówień publicznych, nie ma możliwości stosowania tylko jednego kryterium		
75.	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 7 ustalają termin przekazania danych za rok poprzedni na 31 stycznia 2022 r. Realny czas potrzebny na przygotowanie danych z roku poprzedniego, na potrzeby mapowania to okres minimum 3 miesięcy. W tej kwestii wymaga doprecyzowania definicja „roku” do wyznaczania długookresowych poziomów hałasu. Jest to o tyle istotne, że pociąga za sobą sankcje karne określone w art. 315f ust. 1 projektu zmiany ustawy Prawo ochrony środowiska.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 7	Uwaga nie przyjęta. Przedmiotowy termin wynika z konieczności dotrzymania przez RP terminu, określonego transponowaną do polskiego systemu prawnego dyrektywą 2002/49/WE, przypadającego na dzień 30 czerwca 2020 r. . Ww. dyrektywa stanowi o możliwości aktualizacji przedmiotowych danych. Taka aktualizacja powinna nastąpić np. na etapie przekazywania danych z map.
76.	Zastępca Prezydenta Bydgoszczy	Uwagi ogólne: Ustawa nie przewiduje możliwości weryfikowania prawidłowości dokonanych obliczeń przez aglomerację, co może spowodować, że otrzymamy mapę akustyczną z „grubymi” błędami, których nie można będzie zweryfikować ani też porównywać z mapami poprzednimi. Mając na uwadze		Uwaga: 1)nieaktualna w części dot. weryfikacji map. Nie będzie potrzeby dokonywania wskazanej

		brak wiedzy na temat specyfiki miast GIOŚ nie będzie w stanie rzetelnie zweryfikować danych wsadowych oraz skalibrować model obliczeniowy z wynikami pomiarów. Wobec powyższego stawiany zmianie ustawy cel - poprawa jakości map akustycznych - nie zostanie osiągnięty. Należy nadmienić, że mapa akustyczna ma nie tylko wpływ na ustalanie działań w Programie ochrony środowiska przed hałasem, ale jest wykorzystywana przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego umożliwiając odpowiednią klasyfikację akustyczną terenów. Kolejną wątpliwą kwestią jest powierzenie realizacji programów ochrony środowiska przed hałasem dla aglomeracji Marszałkowi Województwa i wyznaczenie jednorazowo Prezydentowi Miasta terminu 30 dni na zaopiniowanie projektu tego dokumentu. Na przykładzie Programów Ochrony Powietrza, które są uchwalane przez Sejmiki Województwa od wielu lat, widać że działanie to nie przynosi efektów, biorąc pod uwagę że samorząd województwa nie przeznacza środków pieniężnych na ich realizację. Przeniesienie kompetencji opracowania programów naprawczych do Marszałka Województwa oznacza, że miasto będzie zarządzane z poziomu centralnego co uniemożliwi korelację przyjmowanych zadań z możliwościami finansowymi samorządu gminnego. Reasumując, biorąc pod uwagę powyższe argumenty merytorycznie bezzasadne jest powierzenie realizacji mapy akustycznej oraz programu naprawczego dla aglomeracji jednostkom zewnętrznym. Zmiany w zakresie obowiązujących przepisów w związku z transpozycją Dyrektywa Komisji (UE) 2015/996 i uwagami innymi KE powinny objąć: 1. Wprowadzenie do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska: - zapisów dotyczących transponowania Dyrektywy Komisji (UE) 2015/996, - kar dla opracowujących mapy i programy za nieterminowe wywiązywanie się z nałożonych obowiązków.		weryfikacji map, gdyż GIOŚ nie będzie sporządzał tych map. 2) przyjęta w części dot. zmiany przedmiotowych aktów wykonawczych
--	--	---	--	---

		2. Zmiany rozporządzenia z dnia 1 października 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na mapach akustycznych oraz ich układu i sposobu prezentacji (Dz. U. poz. 1340 z późn. zm.) poprzez m.in. określenie standaryzacji danych wejściowych i wyjściowych map akustycznych oraz formy przekazywania danych do KE. 3. Zmianę rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 października 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać program ochrony środowiska przed hałasem (Dz. U. Nr 179 poz. 1498) zwłaszcza w zakresie dokładnego określenia obszaru dla wskaźnika M.		
77.	Prezydent Miasta Łodzi	W art. 112a przy definicji wskaźników długookresowych przywołano nieaktualne wydanie normy. W projekcie widnieje zapis: ISO 1996- 2:1987, a obecnie obowiązującą normą jest ISO 1996-2:2017 lub wydanie krajowe PN-ISO 1996-2:1999/A1:2002.	art. 112a	Uwaga nie przyjęta. Zgodnie z zaleceniami KE przywołuje się normy wskazane w oryginale transponowanej dyrektywy, a w praktyce jeśli te normy zostały zastąpione nowymi – stosuje się te nowe.
73.	Prezydent Miasta Łodzi	Uwagi ogólne: Program ochrony środowiska przed hałasem opracowywany przez Marszałka województwa przewiduje udział aglomeracji jedynie na etapie opiniowania projektu uchwały. Wyłączenie współpracy z miastem na etapie opracowywania ww. dokumentu może spowodować trudności z realizacją celów redukcji hałasu ze względu na sprzeczność zapisów programu z Wieloletnią Prognozą Finansową dla Miasta Łodzi. Jednocześnie nie sprecyzowano czy przewidziane będą sankcje za niezrealizowanie zadań zawartych w programie ochrony środowiska przed hałasem. W projekcie ustawy brak zapisów definiujących organ określający klasyfikacje akustyczne dla opracowywanej mapy akustycznej oraz ustalający sposób uzgodnienia warunków technicznych proponowanych rozwiązań ograniczenia hałasu do programu ochrony środowiska przed hałasem.		Uwaga nieaktualna. Projekt programu powstaje przy współudziale prezydentów miast jak również jest przez nich opiniowany. Nieuzasadnione są obawy, że może nakładać na prezydentów miast niewykonalne obowiązki, gdyż to nie leży w interesie marszałka województwa sporządzającego projekt tego programu. Jednocześnie należy wyjaśnić, że odstąpiono od sankcji za niezrealizowanie zadań zawartych w programie ochrony środowiska przed hałasem. Mapa ma obrazować akustyczny

				stan środowiska, co wymaga powiązania z faktycznym zagospodarowaniem terenu w celu określenia przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku. Ustalenie faktycznego sposobu zagospodarowania terenu, mającego niewątpliwą wpływ na określenie działań naprawczych, spoczywa na sporządzającym mapę.
74.	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	Termin uchwalenia pierwszego programu ochrony środowiska przed hałasem, o którym mowa w art. 119a ust. 1 zmienianej ustawy Prawo ochrony środowiska, tj. 18 lipca 2023 r. - jest zbyt krótki. Okres ok. roku od otrzymania strategicznych map hałasu nie jest wystarczający do pozyskania finansowania, przeprowadzenia procedury przetargowej i wyłonienia wykonawcy, opiniowania i zapewnienia udziału społeczeństwa, weryfikacji projektu programu oraz procedury przyjęcia dokumentu przez sejmik województwa. Czas wystarczający na przyjęcie programu, bez ryzyka ponoszenia kar finansowych z tytułu nieterminowego uchwalenia programu, powinien wynosić 15 miesięcy na przyjęcie projektu dokumentu przez marszałka województwa i 18 miesięcy na uchwalenie programu przez sejmik województwa.	art. 119a ust. 1	Uwaga nieaktualna. Wg .projektu ustawy termin ten przypada na dzień 18 lipca 2024 r.
75.	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	W Rozdziale 6 dot. kar pieniężnych występuje nieścisłość. Art. 315f ust. 1 pkt 3 projektu zmienianej ustawy brzmi: „sejmik województwa nie uchwali w terminie, o którym mowa w art. 119a ust. 5 programu ochrony środowiska przed hałasem,” przy czym artykuł 119a ust. 5 mówi, że Główny Inspektor Ochrony Środowiska zamieszcza strategiczną mapę hałasu na stronie internetowej GIOŚ (...).	Rozdział 6, Art. 315f ust. 1 pkt 3	Uwaga nieaktualna. Zmieniła się numeracja jednostek redakcyjnych projektu ustawy. Z uwagi na odstępianie od realizacji map przez GIOŚ odstąpiono od zamieszczania przez GIOŚ map na jego stronie.

76.	Marszałek Województwa Dolnośląskiego	W art. 119a projektu ustawy nie wskazano terminu uchwalenia przez sejmik województwa programu od momentu otrzymania strategicznych map hałasu. W ust. 6 jest tylko informacja, że program aktualizuje się co 5 lat. Czy to oznacza, że maksymalny termin uchwalenia następnego programu/aktualizacji upływa dokładnie 5 lat po przyjęciu poprzedniego? Co w przypadku nieterminowego przedłożenia strategicznych map hałasu przez GIOŚ? W opinii tut. organu art. 119a powinien wskazywać termin, w jakim sejmik województwa musi uchwalić program po otrzymaniu map hałasu (15 miesięcy na przyjęcie projektu dokumentu przez marszałka województwa i 18 miesięcy na uchwalenie programu przez sejmik województwa).	art. 119a	Uwaga nie przyjęta . W ocenie projektodawcy nie jest zasadnym uzależnianie terminu na uchwalenie przez sejmik województwa programu od momentu otrzymania strategicznych map hałasu. Taki system uzależnienia praktycznie funkcjonował pod rządami zmienianej ustawy i doprowadził do niepożądanych skutków jak np. skierowana do RP uzasadniona opinia KE w kwestii łamania przepisów Traktatu o funkcjonowaniu UE. W ocenie projektodawcy system kar, o którym mowa w art. 315 f projektu ustawy, skutecznie będzie zapobiegać nieterminowej realizacji poszczególnych zadań w procesie sporządzania map i programów oraz raportowania do KE wymaganych informacji, danych i streszczeń.
77.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego za pośrednictwem Biura Związku Województw	Uwaga ogólna: Zatrudnienie dodatkowych osób w urzędach marszałkowskich w wymiarze 0,5 etatu zajmujących stanowiska dotyczące Programu ochrony środowiska przed hałasem. Do ich zadań należałoby przygotowanie Programu i monitorowanie. Ze względu na to, że Program ochrony środowiska przed hałasem przygotowywany przez Urzędy Marszałkowskie, obejmie także obszary aglomeracji, które aktualnie są uchwalane przez rady powiatów, dojdzie do zwiększenia zadań związanych z realizacją Programu.		Uwaga nie przyjęta. Zadanie ma charakter okresowy i występuje co 5 lat.

	RP	W związku z czym wzrosło zapotrzebowanie na zatrudnienie dodatkowych pracowników.		
78.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	W zmienionym art. 118 ustawy POŚ niezbędne jest wprowadzenie obowiązku informowania przez GIOŚ marszałków o sporządzeniu map, np. poprzez dodanie ust. 5a w brzmieniu: „5a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje niezwłocznie marszałkowi województwa informację o sporządzeniu strategicznych map hałasu.”. Z propozycji zamieszczonej w projekcie wynika, że GIOŚ ma tylko obowiązek zamieszczenia strategicznej mapy hałasu na stronie internetowej i umożliwienia marszałkom dostępu do danych zawartych w strategicznych mapach hałasu w celu sporządzenia programów. Natomiast nie wprowadzono dla GIOŚ obowiązku informowania marszałków o wykonaniu mapy. Przekazana przez GIOŚ informacja o sporządzeniu map mogłaby stanowić część dowodową w przypadku niewykonania przez marszałka programów w terminie z powodu nieterminowego wykonania map. Ponadto ustawa dopuszcza aktualizację strategicznych map hałasu i również wówczas poinformowanie organu o zaktualizowaniu strategicznych map hałasu jest niezbędne. Wiąże się to z koniecznością aktualizacji programu.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 8	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy odstąpiono od realizacji map przez GIOŚ, natomiast zobowiązano organy i podmioty sporządzające mapy do ich terminowego przekazania marszałkowi województwa w celu umożliwienia mu terminowego sporządzenia projektu programu (art. 118aa ust. 3 projektu ustawy). Ponadto GIOŚ nie będzie zamieszczał map na swojej stronie i nie będzie powiadamiał marszałków województw o ich sporządzeniu. Niemniej GIOŚ będzie otrzymywał od organów i podmiotów zobowiązanych przedmiotowe mapy i na podstawie terminu ich przekazania będzie sporządzał wykazy, o których mowa w art. 118aa ust. 2, na podstawie których wioś będzie nakładał kary, o których mowa w art. 315f projektu ustawy.
79.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski	W zmienionym art. 119a ust. 1 sugeruje się zastąpienie kropki przecinkiem i dodanie wyrazów: „w terminie 12 miesięcy od dnia otrzymania informacji o sporządzeniu strategicznych map hałasu.” W celu określenia terminu opracowania programów ochrony środowiska przed hałasem zastosowanie ogólnego zapisu z art.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 12	Uwaga nieaktualna . Zmianie uległa treść art. 119a projektu ustawy. Terminy sporządzenia map i uchwalenia programu określają w sposób jednoznaczny przepisy art. 4 i art. 5. Niedotrzymanie tych

	Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	10 ust. 1 projektu o zmianie ustawy prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (str.17) w którym wskazano, iż pierwszy program powinien być opracowany do 18 lipca 2023 r., co generuje jednocześnie terminy wykonania następnych programów. Brak wprowadzenia konkretnego terminu na opracowanie programów ochrony środowiska przed hałasem budzi wątpliwości w jakim czasie marszałek województwa powinien opracować program ochrony środowiska przed hałasem w przypadku wcześniejszej niż co 5 lat aktualizacji strategicznych map hałasu. Nie przewidziano również możliwości nieterminowego przekazywania danych przez zarządzających drogą, lotniskiem itp. do GIOŚ lub nieterminowego wykonania strategicznych map hałasu przez GIOŚ. Sytuacja taka spowodować naruszenie terminu wykonania programu ochrony środowiska przed hałasem przez marszałka nie wynikającego z jego winy. Narazi to organ na naliczenie kary z powodu nieterminowego wykonania dokumentu. W związku z powyższym zasadne jest określenie dokładnego terminu.		terminów skutkują nałożeniem kar, o których mowa w przepisie art. 315 f projektu ustawy.
80.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	W zmienionym art. 119a należy dodać kolejny ustęp w brzmieniu: „11. Przepisy dotyczące trybu przyjmowania programu środowiska przed hałasem stosuje się odpowiednio do jego aktualizacji.” Ustawa powinna jednoznacznie określać jakie przepisy obowiązują przy aktualizacji programów ochrony przed hałasem.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 12	Uwaga nieaktualna Podniesione kwestie uwzględniono w projekcie ustawy (art. 119a ust. 7)
81.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją	Wskazuje się, iż zasadna byłaby zmiana zapisu zmienionego art. 119a ust. 2 tj. uzupełnienie tego przepisu o tryb	Przepisy ustawy zmieniającej w	Uwaga nieaktualna. Wnioskowana kwestia jest

	Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	prowadzenia konsultacji społecznych W ustawie POŚ nie określono trybu prowadzenia konsultacji społecznych. Powyższy tryb został wskazany w rozdziale 3 - udział społeczeństwa w opracowaniu dokumentów - ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W art. od 39 do 43 zostały określone zasady udziału społeczeństwa w opracowaniu dokumentów wymagających udziału społeczeństwa. Wprowadzenie powyższego zapisu ułatwi pracę przy prowadzeniu konsultacji społecznych programów ochrony środowiska przed hałasem.	art. 1 pkt 12	uregulowana przez art. 119a ust. 3.
82.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	W zmienionym art. 119a należy dodać ustęp o brzmieniu: „Uchwała, o której mowa w ust. 6, jest aktem prawa miejscowego”. Z ustawy POŚ jasno nie wynika, że programy ochrony środowiska przed hałasem są aktami prawa miejscowego.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 12	Uwaga nie przyjęta. W ocenie projektodawcy jest to oczywiste i dlatego nie zasługuje do wyrażenia w przedmiotowy projekcie ustawy.
83.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za	W zmienionym art. 120 ust. 3, 3a i 4 przywołano błędnie art. 119a ust. 9 pkt 2. W art. 120 mowa jest o przekazywaniu streszczeń programów, które zostały opisane w art. 119a ust. 10 pkt 2.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 13	Uwaga uwzględniona.

	pośrednictwem Biura Związku Województw RP			
84.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	W zmienionym art. 120b, ust. 1, pkt 5 przywołano błędnie art. 119a ust. 9 pkt 2. W art. 120b mowa jest o przekazywaniu streszczeń programów, które zostały opisane w art. 119a ust. 10 pkt 2.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 14	Uwaga uwzględniona
85.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	W art. 315 f zmienianej ustawy POŚ nastąpiła pomyłka w numerowaniu ustępów. Dwukrotnie pojawił się ust. 4.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 19	Uwaga uwzględniona
86.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa	W art. 315f, ust. 1, pkt 3 zmienianej ustawy POŚ błędnie przywołano art. 119a ust. 5. W art. 119a ust. 5. Jest mowa o terminie dotyczącym opiniowania projektu uchwały przez podmioty o których mowa w art. 119a ust. 3, a nie o terminie uchwalenia przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 19	Uwaga uwzględniona

	Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP			
87.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	W art. 315f ust. 1 pkt 4 zmienianej ustawy POŚ analogicznie do innych punktów we wskazanym ustępie brakuje wskazania terminu od którego nalicza się kary. Czytając art. 315f ust. 1 pkt 4 należy rozumieć, że kary naliczane będą wówczas, gdy działania określone w programie nie zostaną w ogóle wykonane. Natomiast w projekcie zmienianej ustawy w art. 120b skupiono się, iż kontrola realizacji działań w zakresie hałasu, w tym opracowania programów, przekazywania informacji do strategicznych map oraz wykonania działań odnosić się będzie do dotrzymywania terminów.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 19	Uwaga bezpodstawna. Terminy naliczania kary bezpośrednio wynikają z przekroczenia terminów, w których przedmiotowy obowiązek powinien zostać zrealizowany.
88.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	W art. 315f ust. 1 pkt 5 zmienianej ustawy POŚ błędnie przywołano art. 119a ust. 9 pkt 2. W art. 315f ust. 1 pkt 5 mowa jest o przekazywaniu streszczeń programów, które zostały opisane w art. 119a ust. 10 pkt 2.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 19	Uwaga nieaktualna W projekcie ustawy zostały uporządkowane te kwestie
89.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski	W art. 315f, ust. 4 zmienianej ustawy POŚ (tj drugim ustępie oznaczonym cyfrą 4) w brzmieniu: „Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza naruszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, na podstawie kontroli zarządzającego główną drogą, główną linią kolejową lub głównym lotniskiem.” po wyrazie „lotniskiem” proponuje się dopisać wyrazy: „, po upływie terminu określonego na realizację działań wskazanych	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 19	Uwaga nieaktualna. W projekcie ustawy odstąpiono od nakładania kar za nieterminową realizację obowiązków wynikających z programów i w ślad za tym przedmiotowych kontroli

	Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	w programie ochrony środowiska przed hałasem" Z powyższego ustępu nie wynika kiedy następuje naruszenie i kiedy możliwe jest rozpoczęcie kontroli. Wskazano tylko formę, na podstawie której stwierdza się naruszenie.		realizowanych przez wioś.
90.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	We wskazanym ustępie błędnie przywołano art. 119a ust. 9 pkt 2. We wskazanym artykule mowa jest o przekazywaniu streszczeń programów, które zostały opisane w art. 119a ust. 10 pkt 2.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 11 ust. 3	Uwaga nieaktualna . W projekcie ustawy została skorygowana numeracja poszczególnych jednostek redakcyjnych projektu.
91.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	We wskazanym ustępie błędnie przywołano art. 119a ust. 9 pkt 2. We wskazanym artykule mowa jest o przekazywaniu streszczeń programów, które zostały opisane w art. 119a ust. 10 pkt 2.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 11 ust. 5	Uwaga nieaktualna . W projekcie ustawy została skorygowana numeracja poszczególnych jednostek redakcyjnych projektu.
92.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i	Uwaga ogólna: Wprowadzanie kar za nieterminowe wykonanie programów ochrony środowiska jest problematyczne ze względu na		Uwaga nie przyjęta. Termin sporządzenia programu (w naszej rzeczywistości

	Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	nieprzekazywanie środków przez wojewodów. Zadanie dotyczące opracowania programów ochrony środowiska przed hałasem jest zadaniem zleconym z administracji rządowej, które powinien realizować pod względem finansowym wojewoda. Niezabezpieczenie środków finansowych na realizację zadania jest jednym z głównych elementów, który wpływa na nieterminowe opracowanie programów oraz narazi marszałków na naliczenie kar za niewłaściwe przygotowanie budżetu wojewody. Ponadto, należy przewidzieć możliwość wprowadzenia odstępstwa od nakładania kar na marszałków w przypadku nieprzekazywania lub nieterminowego przekazywania środków przez wojewodów.		uchwalenia przez sejmik województwa) jednoznacznie określa transponowana do polskiego systemu prawnego dyrektywa 2002/49/WE. Sanckje, o których mowa w art. 315f projektu uchwały mają zapewnić sejmikowi województwa terminowe wywiązanie się z obowiązku polegającego na uchwaleniu tego programu.
93.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	Uwaga ogólna: Zapisy ustawy Prawo ochrony środowiska powinny być ze sobą spójne, dlatego też procedury określania programów ochrony środowiska przed hałasem nie powinny być odmienne od procedur określania programów ochrony powietrza. Zarówno programy ochrony środowiska przed hałasem jak i programy ochrony powietrza są programami w rozumieniu art. 84 ww. ustawy tj. tworzone są w celu doprowadzenia do przestrzegania standardów jakości środowiska w przypadkach wskazanych ustawą lub przepisami szczególnymi, w drodze aktu prawa miejscowego i publikowane w wojewódzkich dziennikach urzędowych. W procedurze określania programów ochrony powietrza organem zobowiązanym do jej przeprowadzenia, zgodnie z art. 91 ww. ustawy jest zarząd województwa. Zasadne jest wprowadzenie jednolitej procedury określania programów ochrony środowiska przed hałasem i programów ochrony powietrza w kwestii organu odpowiedzialnego za opracowanie programu i przeprowadzenie konsultacji społecznych.		Uwaga nieprzyjęta
94.	Uwagi w ramach	Do proponowanej zmiany treści art. 118 ustawy Prawo	Przepisy ustawy	Uwaga nieaktualna.

	uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	ochrony środowiska w ust. 5 należy dodać obowiązek zawiadomienia marszałków województw przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska o zamieszczeniu na stronie internetowej strategicznej mapy hałasu wraz z podaniem linku do lokalizacji zawartych w niej danych. Zawiadomienie marszałków województw o zamieszczeniu strategicznej mapy hałasu wraz z podaniem linku do takiej mapy powinno usprawnić pozyskanie zawartych w niej danych.	zmieniającej w art. 1 pkt 8	W projekcie ustawy odstąpiono od realizacji map przez GIOŚ, natomiast zobowiązano organy i podmioty sporządzające mapy do ich terminowego przekazania marszałkowi województwa w celu umożliwienia mu terminowego sporządzenia projektu programu (art. 118aa ust. 3 projektu ustawy). Ponadto GIOŚ nie będzie zamieszczał map na swojej stronie i nie będzie powiadamiał marszałków województw o ich sporządzeniu. Niemniej GIOŚ będzie otrzymywał od organów i podmiotów zobowiązanych przedmiotowe mapy i na podstawie terminu ich przekazania będzie sporządzał wykazy, o których mowa w art. 118aa ust. 2, na podstawie których wioś będzie nakładał kary, o których mowa w art. 315f projektu ustawy.
95.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Biura Związku Województw	Definicja efektu uciążliwego hałasu przedstawiona w proponowanej zmianie treści art. 118 ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 6 jest na tyle ogólna, że niemal każdy słyszalny lub odczuwalny dźwięk może zostać uznany za uciążliwy. Tak ogólne zdefiniowanie efektu uciążliwego hałasu może mieć swoje reperkusje w postaci radykalnego zwiększenia się licznych skarg na uciążliwy hałas. Jednocześnie zwiększona zostanie trudność wyjaśnienia skarżącym dlaczego zgłaszanie	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 8	Uwaga nie przyjęta. Przepis ma charakter fakultatywny, lecz nie podjęto się jego modyfikacji zgodnie z niniejszą uwagą ze względu na prowadzone w KE prace nad zmianą Aneksu III do dyrektywy 2002/49/WE, w wyników których będą opracowane wskaźniki oceny wpływu hałasu

	RP	przez nich uciążliwości jest bezzasadne. W konsekwencji wzrosnie ilość przeciągających się postępowań administracyjnych, które będą znajdowały swój finał w sądach.		na zdrowie i życie człowieka .
96.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	Do proponowanej zmiany treści art. 119a ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 1, 2, 3 i 10 sugeruję zastąpienie słowa „Marszałek” słowem „Zarząd”. Zmiana ta będzie stanowiła ujednolicenie z procedurami dotyczącymi programów ochrony powietrza. Zmiana znajduje także swoje uzasadnienie w sposobie funkcjonowania samorządów województw, ponieważ projekty uchwał sejmiku województwa przedkłada zarząd województwa a nie marszałek.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 2	Uwaga nieprzyjęta
97.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	Zastrzeżenia budzi proponowana treść art. 119a ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 2, która dotyczy konsultacji społecznych. Dotychczas w ramach opracowywania programów ochrony środowiska przed hałasem, podobnie jak w przypadku programów ochrony powietrza, należało zapewnić udział społeczeństwa. Udział ten zapewniany był zgodnie z przepisami o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W przypadku konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, udział społeczeństwa mógł być zapewniony w ramach procedur związanych ze strategiczną oceną oddziaływania na środowisko. Co skracало czas opracowywania programów oraz pozwalało na uniknięcie dublowania procedur.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 12	Uwaga nieaktualna . W projekcie ustawy udział społeczeństwa został zapewniony zgodnie z przepisami o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
98.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu	W proponowanej zmianie treści art. 119a ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 6 zamiast ust. 1-4 należy przywołać ust. 1-5.	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 12	Uwaga nieaktualna. Podniesione kwestie zostały już wprowadzone do projektu ustawy

	Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	Uwaga wynika z pominięcia stosowania ust. 5 w przypadku aktualizacji programu ochrony środowiska przed hałasem.		
99.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	Do proponowanej treści art. 315F ustawy Prawo ochrony środowiska w ust. 1, sugeruję dodanie pkt 6 w brzmieniu „podmiot lub organ utrudniał lub uniemożliwił terminowe opracowanie programu ochrony środowiska przed hałasem lub jego aktualizację” oraz dodanie ust. 6, którego przepis obligowałby wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wszczęcia kontroli mającej na celu określenie przyczyn nieterminowego uchwalenia programów ochrony środowiska przed hałasem. Jednocześnie należałoby dokonać zmiany treści art. 315a ustawy Prawo ochrony środowiska poprzez dodanie ust. 1a w brzmieniu „Tej samej karze podlega podmiot lub organ utrudniał lub uniemożliwił terminowe opracowanie programu ochrony powietrza lub planu działań krótkoterminowych lub ich aktualizacji”. Nieterminowe opracowanie programu ochrony środowiska przed hałasem może wynikać z różnych przyczyn, niekoniecznie wina musi leżeć po stronie organu zobligowanego do opracowania tego programu. Dlatego zasadnym wydaje się uwzględnienie takiej możliwości wśród przypadków wskazanych w art. 315f ust. 1 oraz zobligowanie WIOŚ do sprawdzenia przyczyn naruszeń określonych w art. 315f ust. 1 pkt 3. Podobna sytuacja jak w przypadku programu ochrony środowiska przed hałasem może wystąpić w przypadku programu ochrony powietrza lub planu działań	Przepisy ustawy zmieniającej w art. 1 pkt 19	Uwaga nie przyjęta. Kwestia utrudniania marszałkowi województwa / sejmikowi województwa, przez podmiot lub organ zobowiązany do sporządzenia mapy, terminowego sporządzenia / uchwalenia programu, niezależnie od sankcji, o których mowa w art. 315f projektu uchwały, podlega rozstrzygnięciu przez sąd.

		krótkoterminowych, dlatego w tym przypadku analogiczna zmiana przepisów powinna nastąpić.		
100.	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	Uwaga ogólna: Zmiana ustawy Prawo ochrony środowiska nakłada na samorządy województw nowe zadania nie gwarantując źródeł finansowania. Wskazanie, że zadanie jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej nie stanowi jakiegokolwiek 'zapewnienia finansowania zadania, co pokazują wieloletnie doświadczenia samorządów województw związane z opracowywaniem programów ochrony środowiska przed hałasem oraz programów ochrony powietrza. W związku z tym odpowiednia pula środków powinna być zagwarantowana w ustawie nakładającej nowe zadania, których realizacja wiąże się m.in. ze zwiększonymi wydatkami na opracowywanie dokumentacji, czy też koniecznością zatrudnienia dodatkowych pracowników.		Uwaga bezpodstawną. Jakkolwiek rozważany projekt rozszerza zakres programów o program obejmujący teren aglomeracji, to nadal kwestia finansowania sporządzenia projektu tego programu leży po stronie wojewody z uwagi na fakt, że jest to zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej. Kwestia zagwarantowania środków na omawiany projekt jest uregulowana poprzez art. 378 ust. 4 ustawy zmienianej i powtórzona w art. 378 ust. 4 projektu ustawy i nie daje projektodawcy podstaw do dodatkowego zobowiązania wojewody do finansowania omawianego zadania.
101	Uwagi w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP	Ocena skutków regulacji: W Ocenie skutków regulacji problem wzrostu wydatków samorządów województw związanych z nowymi zadaniami zamknięto w stwierdzeniu, że są to zadania z zakresu administracji rządowej, w skazując dodatkowo jedynie kwotę wydatków na programy ochrony środowiska przed hałasem. Nie uwzględniono przy tym, że nowe zadania ktoś fizycznie będzie musiał realizować, czy nie uwzględniono kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników. W Ocenie skutków regulacji problem wzrostu wydatków samorządów województw związanych z nowymi zadaniami zamknięto w stwierdzeniu, że są to zadania z zakresu		Uwaga nie przyjęta. Zadanie jest tylko rozszerzone o program dla aglomeracji i ze względu na fakt, że generalnie realizowane jest co 5 lat, nie wydaje się aby wymagało nowych etatów. Finansowanie zadania, niezależnie od jego rozmiaru, zgodnie z art. 378 ust. 4 projektu ustawy, jest zapewnione z budżetu państwa (zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej).

		administracji rządowej, w skazując dodatkowo jedynie kwotę wydatków na programy ochrony środowiska przed hałasem. Nie uwzględniono przy tym, że nowe zadania ktoś fizycznie będzie musiał realizować, czy nie uwzględniono kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników		
--	--	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾		Dyrektywa Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiająca wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec zność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 i 2	Artykuł 1 Załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej dyrektywy. Artykuł 2 1.Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte	T	Art. 1 pkt 1 projektu	w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu: „17) dyrektywy komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE. L 168 z 1.07.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35).”;	

	przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie. 2.Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.		Art. 1 pkt 4 projektu Art. 20 projektu	po art. 112b dodaje się art. 112c w brzmieniu: „Art. 112c. Metody oceny hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik do dyrektywy Komisji UE 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z dnia 1.07 2015, str.1), zwanej dalej „dyrektywą 2015/996”.”; Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
--	--	--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
Pozostałe przepisy projektu

Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 2 projektu	w art. 73 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu: „2b) strategicznych map hałasu;”;	W art. 73 w ust. 1 po pkt. 2a dodano pkt 2b zgodnie z którym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu uwzględnia się w szczególności ograniczenia wynikające z strategicznych map hałasu.
Art. 1 pkt 3 projektu	art. 112a i 112b otrzymują brzmienie: „Art. 112a. „Art. 112a. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o: 1) wskaźnikach hałasu - rozumie się przez to parametry hałasu określone poziomem dźwięku A wyrażonym w decybelach (dB), w tym: a) wskaźnikach hałasu mających zastosowanie do sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem: – L_{DWN} - długookresowym średnim poziomie dźwięku A, wyrażonym w decybelach (dB), wyznaczonym zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich dób w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych), z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 600 do godz. 1800), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 1800 do godz. 2200) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600); wskaźnik ten służy do określenia ogólnej dokuczliwości, – L_N - długookresowym średnim poziomie dźwięku A, wyrażonym w decybelach (dB), wyznaczonym zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich pór nocy (rozumianych jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600) w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych); wskaźnik ten służy do określenia zaburzenia snu, b) wskaźnikach hałasu mających zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby: – $L_{Aeq D}$ - równoważnym poziomem dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 600 do godz. 2200), – $L_{Aeq N}$ - równoważnym poziomem dźwięku A dla pory nocy (rozumianej	Uzupełnienie definicji wskaźników hałasu L_{DWN} i L_N o odwołanie do normy ISO 1996-2:1987 i doprecyzowanie definicji roku, spowoduje usunięcie wskazanych przez Komisję Europejską uchybień w transpozycji Dyrektywy 2002/49/WE. Rozszerzono dotychczasowy katalog definiowanych pojęć o definicje następujących pojęć, funkcjonujących w dyrektywie 2002/49/WE: a) główna droga, b) główna linia kolejowa, c) główne lotnisko, d) strategiczna mapa hałasu, e) program ochrony środowiska przed hałasem. Wprowadzenie ww. definicji ma na celu dostosowanie terminologii występującej w POŚ do terminologii Dyrektywy

	jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600); 2) głównej drodze – rozumie się przez to drogę, po której przejeżdża rocznie więcej niż trzy miliony pojazdów; 3) głównej linii kolejowej – rozumie się przez to linię kolejową, po której przejeżdża rocznie więcej niż 30 tysięcy pociągów; 4) głównym lotnisku – rozumie się przez to lotnisko cywilne, na którym rocznie odbywa się więcej niż 50 tysięcy operacji (startów lub lądowań), z wyłączeniem operacji dokonywanych wyłącznie w celach szkoleniowych przy użyciu samolotów o masie startowej poniżej 5700 kg; 5) strategicznej mapie hałasu – rozumie się przez to mapę sporządzoną do celów całościowej oceny narażenia na hałas z różnych źródeł na danym terenie albo do celów sporządzania ogólnych prognoz dla danego terenu; 6) programie ochrony środowiska przed hałasem – rozumie się przez to program sporządzany na potrzeby zarządzania emisją i skutkami hałasu, w tym dla zmniejszania hałasu. Art. 112b. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wartości wskaźnika hałasu, o którym mowa w art. 112a pkt 1 lit. a tiret pierwsze, uwzględniając potrzebę sporządzania strategicznych map hałasu oraz obowiązujące w tym zakresie dokumenty normalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1483).”;	Zmiana w art. 112b POŚ ma charakter porządkowy. W art.112b uwzględniono fakt zmiany brzmienia przepisu art. 112a; dotychczas wskaźnik L_{DWN} określał art.112a pkt 1 lit.a, natomiast obecnie ten wskaźnik określa art. 112a pkt 1 lit. a tiret pierwsze.
Art. 1 pkt 5 projektu	w art. 115a w ust. 4 uchyla się pkt 3;	Przepis ust. 4 stanowi, że w ramach decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu mogą być określone wymagania mające na celu nieprzekraczanie poza zakładem dopuszczalnych poziomów hałasu, przy czym pkt 3 tego przepisu określa „sposób postępowania w przypadku uszkodzenia aparatury służącej do pomiarów poziomu hałasu, jeżeli jej zastosowanie jest wymagane”. Uchylenie pkt 3 wynika z faktu, że dotychczasowa praktyka wykazuje, że to wymaganie jest zbędne. W przypadku zakładów nie jest bowiem wymagany determinowany ściśle określonym terminem ciągły w czasie pomiar hałasu i jednocześnie logicznym pozostaje, że w przypadku uszkodzenia aparatury służącej do pomiarów poziomu hałasu należy wykonać ponownie pomiar z wykorzystaniem sprawnej aparatury pomiarowej.
Art. 1 pkt 6 projektu	w art. 117: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Oceny stanu akustycznego środowiska i obserwacji zmian dokonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska w ramach państwowego	- ust. 1 otrzymał nowe brzmienie, w którym wskazano Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jako organ właściwy do oceny, w ramach państwowego monitoringu środowiska, stanu akustycznego środowiska i określono tereny, w odniesieniu do których ta ocena ma być dokonana oraz wskaźniki hałasu

	monitoringu środowiska dla terenów: 1) o których mowa w art. 118 ust. 2, na podstawie strategicznych map hałasu lub wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$, $L_{Aeq N}$, L_{DWN}, L_N, z uwzględnieniem w szczególności danych, demograficznych oraz dotyczących sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu; 2) innych niż tereny, o których mowa w art. 118 ust. 2, na podstawie wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$, $L_{Aeq N}$, L_{DWN}, L_N, lub innych metod oceny poziomu hałasu.”, b) uchyla się ust. 2, 3 i 5”;	mające zastosowanie do tej oceny, czyli wskaźniki: $L_{Aeq D}$, $L_{Aeq N}$, L_{DWN}, L_N. Zmieniany przepis nie wskazywał bowiem podmiotu właściwego do dokonywania, w ramach państwowego monitoringu środowiska, oceny stanu akustycznego środowiska. Poza tym ograniczał wskaźniki hałasu, przy użyciu których dokonywano ww. ocenę, do wskaźników L_{DWN} i L_N. Zważywszy jednak, że istotną bazę informacji o akustycznym stanie środowiska stanowią wyniki pomiarów prowadzonych, z zastosowaniem wskaźników hałasu $L_{Aeq D}$ oraz $L_{Aeq N}$, przez podmioty zobowiązane do realizacji pomiarów okresowych, czy przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska zobowiązanych do pomiarów interwencyjnych bądź pomiarów kontrolnych, uznano za zasadne rozszerzenie katalogu wskaźników hałasu na rzecz omawianej oceny o wskaźniki $L_{Aeq D}$ oraz $L_{Aeq N}$. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu ocena stanu akustycznego środowiska, jest dokonywana: 1) o których mowa w art. 118 ust. 3 dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys., dla głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk na podstawie strategicznych map hałasu lub wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$, $L_{Aeq N}$, L_{DWN}, L_N, z uwzględnieniem w szczególności danych, demograficznych oraz dotyczących sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu; 2) innych niż tereny, o których mowa w art. 118 ust. 3, na podstawie wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$, $L_{Aeq N}$, L_{DWN}, L_N, lub innych metod oceny poziomu hałasu.”, - uchylono ust. 2 i 3, co jest konsekwencją nadania art. 117 ust. 1 i art. 118, w szczególności ust. 2 tego przepisu, nowego brzmienia, - uchylono ust. 5 w związku ze zmianą treści przepisu art. 117 i art. 118.
Art. 1 pkt 7 projektu	po art. 117 dodaje się art. 117a – 117b w brzmieniu: „Art. 117a. 1. Zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem, z wyłączeniem zarządzających drogami gminnymi, dokonują identyfikacji głównych: dróg, linii kolejowych lub lotnisk, i przekazują, każdy w zakresie swojej właściwości, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska następujące dane: 1) w przypadku głównych dróg: a) europejski numer drogi (EU), b) krajowy numer drogi, c) nazwę drogi, o ile została nadana, d) unikalny kod odcinka drogi, zgodny z wymaganiami raportowania do Komisji Europejskiej, e) roczne natężenie ruchu,	Przepis art. 117a ust. 1 i 2 ustanawia spoczywający na zarządzających drogami, liniami kolejowymi i lotniskami z wyłączeniem zarządzających drogami gminnymi obowiązek identyfikacji głównych dróg, głównych linii kolejowych, głównych lotnisk i przekazywania GIOŚ danych identyfikujących te obiekty. Projektodawca zdecydował się na wyłączenie z ww. obowiązku zarządzających drogami gminnymi kierując się tym, że natężenie ruchu na drogach gminnych nie przekracza 3 mln pojazdów / rok, czyli parametru, w myśl którego, zgodnie z Dyrektywą 2002/49/49, dana droga zalicza się do dróg głównych. Przepis art. 117a ust. 2 nakłada na prezydentów miast o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. obowiązek przekazywania GIOŚ, danych identyfikujących te miasta.

f) długość odcinka drogi, g) współrzędne punktów początku i końca odcinka drogi wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725 i 730), h) graficzne odwzorowanie przebiegu odcinka drogi wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne; 2) w przypadku głównych linii kolejowych: a) krajowy numer linii kolejowej, b) unikalny kod odcinka linii kolejowej, zgodny z wymaganiami raportowania do Komisji Europejskiej, c) roczną liczbę przejazdów pociągów, d) długość odcinka linii kolejowej, e) współrzędne punktów początku i końca odcinka linii kolejowej wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, f) graficzne odwzorowanie przebiegu odcinka linii kolejowej wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne; 3) w przypadku głównych lotnisk: a) nazwę lotniska, b) unikalny kod lotniska, c) roczną liczbę operacji lotniczych, d) współrzędne punktu odniesienia lotniska wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne. 2. Prezydent miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska następujące dane: 1) nazwę miasta;	W przepisie art. 117a ust. 1 i 2 ponadto skonkretyzowano dane identyfikujące główne drogi, główne linie kolejowe, główne lotniska i miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. oraz określono podmiot, któremu ww. dane należy przekazywać. Podmiotem tym jest GIOŚ. Dotychczas dane te w praktyce były przekazywane Ministrowi Środowiska, natomiast sam obowiązek nie był usankcjonowany przepisami prawa. Przekazywanie odbywało się więc na zasadzie dobrowolności przez ww. podmioty. Rzeczpospolita Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, jest zobowiązana do zapewnienia stosowania Dyrektywy 2002/49/WE. Z przepisu art. 7 ww. Dyrektywy wynika obowiązek powiadamiania Komisji Europejskiej, przez państwa członkowskie, o wszystkich aglomeracjach, wszystkich głównych drogach, wszystkich głównych liniach kolejowych i wszystkich głównych lotniskach funkcjonujących na terytorium tych państw. Przepis art. 117a służy zatem zapewnieniu realizacji tego obowiązku. Zmiana podmiotu, do którego aktualnie należy przekazywać przedmiotowe dane nie będzie stanowić dodatkowego obciążenia dla podmiotów zobowiązanych. Zgromadzenie przedmiotowych danych identyfikujących, na gruncie dotychczas obowiązujących przepisów, pozostawało po stronie podmiotów zobowiązanych do sporządzenia map akustycznych, tj. po stronie zarządzających omawianymi obiektami w przypadku dróg, linii kolejowych i lotnisk. Natomiast wykaz miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. sporządził Minister Środowiska.
---	---

2) unikalny kod miasta, zgodny z wymaganiami raportowania do Komisji Europejskiej; 3) liczbę mieszkańców miasta, zgodnie z danymi statystycznymi z roku poprzedzającego rok raportowania do Komisji Europejskiej; 4) powierzchnię miasta; 5) unikalny kod statystyczny miasta; 6) graficzne odwzorowanie przebiegu granicy miasta wraz z podaną nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne. 2. Prezydent miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska dane dotyczące nazwy aglomeracji, unikalnego kodu aglomeracji, liczby mieszkańców aglomeracji, powierzchni aglomeracji, unikalnego kodu statystycznego oraz przebiegu granicy aglomeracji wraz z podaną nazwą systemu współrzędnych. 3. Dane, o których mowa w ust. 1 i 2, zwane dalej „danymi identyfikującymi”, są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska co 5 lat, za rok poprzedni, do dnia 31 stycznia danego roku poczynawszy od 2020 r., za rok poprzedni, w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. W przypadku dróg uwzględnia się dane identyfikujące z ostatniego pomiaru ruchu na drogach. 4. W przypadku niezidentyfikowania w zakresie swojej właściwości głównych: dróg, linii kolejowych lub lotnisk, podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje w terminie, o którym mowa w ust. 3, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informację w tym zakresie.	W ust. 3 art. 117a określono, że ww. dane należy przekazywać GIOŚ co 5 lat, za rok poprzedni, do dnia 31 stycznia danego roku, w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym GIOŚ. Ponadto w odniesieniu do głównych dróg, mając na uwadze pomiary ruchu drogowego wykonywane w ramach Generalnego Pomiaru Ruchu, uwzględniono możliwość przekazywania danych identyfikujących z ostatniego pomiaru ruchu na drogach. Powyższy termin określony w art. 117a ust. 3 w odniesieniu do głównych dróg, głównych linii kolejowych, głównych lotnisk i miast o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. określono biorąc pod uwagę obowiązek terminowego wypełnienia przez Rzeczpospolitą Polską obowiązku wynikającego z Dyrektywy 2002/49/WE. W ust. 4 art. 117a określono obowiązek poinformowania GIOŚ, przez zarządzających drogami, liniami kolejowymi lub lotniskami, o niezarządzaniu głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi lub głównymi lotniskami, jeśli takie obiekty nie zostały zidentyfikowane w zakresie ich właściwości. Uzyskanie takiej informacji jest konieczne do ustalenia kompletnej listy identyfikującej główne drogi, główne linie kolejowe i główne lotniska na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.
--	---

5 Główny Inspektor Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, sporządza wykazy: 1) zarządzających: drogami, liniami kolejowymi lub lotniskami, którzy nie przekazali danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, w terminie, o którym mowa w ust. 3; 2) prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, którzy nie przekazali danych identyfikujących w terminie, o którym mowa w ust. 3. 6. Wykazy, o których mowa w ust. 5, są przekazywane niezwłocznie właściwym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska. 7. Za nieprzekazanie danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, uznaje się również przekazanie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd danych albo informacji. 8. Dane identyfikujące aktualizuje się, jeżeli uległy one zmianie między datą ich przekazania i datą sporządzenia strategicznej mapy hałasu. 9. W przypadku przekazania przez podmiot lub organ, o którym mowa w ust. 5, danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, po przekazaniu wykazu, o którym mowa w ust. 5, Główny Inspektor Ochrony Środowiska informuje niezwłocznie właściwych wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska o dacie tego przekazania.	W ust. 5 art. 117a nałożono na GIOŚ obowiązek sporządzania wykazów zarządzających drogami, liniami kolejowymi, lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys., którzy nie przekazali danych identyfikujących, o których mowa w ust. 1 i 2, lub informacji, o których mowa w ust. 4. Przepis określa termin sporządzenia przez GIOŚ tych wykazów – 30 dni od upływu terminu przekazania przedmiotowych danych i informacji. Na podstawie tych wykazów właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska, dalej wioś, wymierza kary pieniężne, o których mowa w dalszej części przedmiotowego projektu. W ust. 6 art. 117a określono, że wykazy grupujące podmioty i organy, które nie przedłożyły w terminie danych identyfikujących, o których mowa w ust. 1 i 2 lub informacji, o której mowa w ust. 4, GIOŚ jest zobowiązany przekazać niezwłocznie do wioś. Na podstawie tych wykazów wioś określi w drodze decyzji podmiotom, o których mowa w ust. 1 oraz organom, o których mowa w ust. 2, decyzję o biegnącej karze pieniężnej, o której mowa w dalszej części projektu ustawy. W ust. 7 art. 117a odniesiono się do jakości, kompletności i poprawności danych identyfikujących i informacji, o których mowa w art. 117a ust. 1, 2 i 4. Określono, że za nieprzekazanie danych identyfikujących albo informacji, o których mowa w ust. 4, uznaje się również przekazanie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd danych albo informacji. W ust. 8 art. 117a odniesiono się do kwestii zmian w obrębie danych identyfikacyjnych jakie wystąpiły w okresie od daty ich przekazania do GIOŚ do daty sporządzenia strategicznej mapy hałasu. Określono, że dane te aktualizuje się, jeżeli uległy one zmianie między datą ich przekazania i datą sporządzenia strategicznej mapy hałasu. W ust. 9 art. 117a nałożono na GIOŚ obowiązek bezzwłocznego informowania właściwych wioś o terminie przekazania przez podmioty i organy zobowiązane do przekazywania danych identyfikujących, o których mowa w ust. 1 i 2, albo informacji, o których mowa w ust. 4. Na podstawie informacji, o których mowa w tym przepisie, wioś określi w drodze decyzji podmiotom, oraz organom, o których mowa w ust. 5, decyzję o karze
--	---

	Art. 117b. 1. Na podstawie danych identyfikujących Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza arkusze sprawozdawcze według formatów określonych przez Europejską Agencję Środowiska i przekazuje je co 5 lat, do dnia 30 czerwca począwszy od 2020 r., do Komisji Europejskiej i właściwych marszałków województw. 2. W terminie 7 dni od dnia przekazania arkuszy sprawozdawczych Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o przekazaniu tych arkuszy Komisji Europejskiej.”;	pieniężnej, o której mowa w dalszej części projektu ustawy. W art. 117b POŚ: 1) w ust. 1 nałożono na GIOŚ obowiązek sporządzania, na podstawie danych identyfikujących, arkuszy sprawozdawczych, według formatów określonych przez Europejską Agencję Ochrony Środowiska, obejmujących dane identyfikujące aglomeracje, główne drogi, główne linie kolejowe i główne lotniska, i przekazywania co 5 lat tych arkuszy do Komisji Europejskiej oraz do marszałków województwa. Obowiązek przekazania tych danych do Komisji Europejskiej wynika z transponowanej do polskiego systemu prawnego dyrektywy 2002/49/WE. Jednocześnie przekazanie przedmiotowych danych właściwym marszałkom województw ma na celu umożliwienie tymże marszałkom oszacowania kosztów sporządzenia programów i podjęcie działań na rzecz pozyskania środków niezbędnych do sporządzenia programów; 2) w ust. 2 nałożono na GIOŚ obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o przekazaniu danych identyfikujących do Komisji Europejskiej. Obowiązek ten należy zrealizować w terminie 7 dni od przekazania tych arkuszy. Przepis ma na celu usprawnienie realizacji obowiązku określonego dyrektywą 2002/49/WE – art. 7 ust. 1
Art. 1 pkt 8 projektu	art. 118 i 118a otrzymują brzmienie: art. 118 i art. 118a otrzymują brzmienie: „Art. 118. 1. Strategiczne mapy hałasu stanowią podstawowe źródło danych wykorzystywanych do: 1) informowania społeczeństwa o zagrożeniach środowiska hałasem; 2) opracowania danych dla państwowego monitoringu środowiska; 3) tworzenia i aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem; 4) planowania strategicznego; 5) planowania i zagospodarowania przestrzennego. 2. Strategiczne mapy hałasu sporządza się dla: 1) miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 2) głównych dróg; 3) głównych linii kolejowych; 4) głównych lotnisk. 3. Strategiczne mapy hałasu są sporządzane przez zarządzających	Zmiana dotychczasowego brzmienia art. 118 POŚ ma na celu konkretyzację zastosowań strategicznej mapy hałasu oraz usprawnienie procesu sporządzania strategicznych map hałasu i zapewnienie terminowego wywiązywania się Rzeczypospolitej Polskiej z obowiązku sporządzania strategicznych map hałasu oraz raportowania do Komisji Europejskiej danych z tychże map, które to dane Unia Europejska wykorzystuje na rzecz realizacji polityki w dziedzinie zdrowia i ochrony środowiska. W art. 118 ust. 2 określono, że strategiczne mapy hałasu sporządza się dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys., głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk. Treść tego przepisu jest zmodyfikowanym brzemieniem przepisu art. 117 ust. 2 zmienianej ustawy. W art. 118 ust. 3 określono podmioty i organy sporządzające strategiczne

głównymi: drogami, liniami kolejowymi lub lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy w oparciu o dane dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego oraz niezwłocznie zamieszczane na ich stronach internetowych. 4. Strategiczne mapy hałasu sporządza się co 5 lat, w terminie do dnia 30 czerwca począwszy od 2022 r. 5. Strategiczne mapy hałasu składają się z części opisowej i części graficznej. 6. Część opisowa zawiera w szczególności: 1) dane zarządzającego lub organu, o których mowa w ust. 3, i wykonawcy mapy; 2) charakterystykę terenu, dla którego jest sporządzana mapa; 3) identyfikację i charakterystykę źródeł hałasu; 4) uwarunkowania akustyczne wynikające z dokumentów planistycznych, w szczególności z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; 5) metody i dane wykorzystane do wykonania obliczeń akustycznych; 6) zestawienie wyników pomiarów wykonanych na potrzeby sporządzenia mapy ; 7) wskazanie terenów zagrożonych hałasem; 8) wskazanie danych liczbowych dotyczących ludności narażonej na hałas; 9) analizę kierunków zmian stanu akustycznego środowiska; 10) niezbędne wyniki analiz rozkładu hałasu; 11) informacje o opracowanych i wdrożonych programach ochrony środowiska przed hałasem oraz oszacowanie efektów zrealizowanych przedsięwzięć w dziedzinie ochrony środowiska przed hałasem; 12) oszacowanie efektów planowanych przedsięwzięć w dziedzinie ochrony środowiska przed hałasem; 13) propozycje działań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem; 14) streszczenie części opisowej strategicznej mapy hałasu, sporządzone w języku niespecjalistycznym. 7. Część graficzna jest sporządzana w postaci zbiorów danych przestrzennych i zawiera w szczególności: 1) mapę emisyjną, przez którą rozumie się mapę charakteryzującą hałas emitowany z poszczególnych źródeł hałasu;	mapy hałasu oraz obowiązek zamieszczania map na ich stronach internetowych Art. 118 ust. 4 doprecyzowuje cykliczny termin (co 5 lat) sporządzenia strategicznych map hałasu lub ich aktualizacji przez zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi i lotniskami oraz przez prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tys. (ust. 3). Przepisy art. 118 ust. 5 -7 powtarzają treść przepisów art. 118 ust. ust. 3, 4 i 5 zmienianej ustawy. Przepisy te określają, że strategiczna mapa hałasu powinna się składać z części opisowej i części graficznej. W przepisach tych zostały wskazane wymagania, jakie każda z części mapy powinna spełniać w celu wypełnienia obowiązków nakładanych w tej dziedzinie przez transponowaną do polskiego systemu prawa dyrektywę 2002/49/WE dyrektywę 2015/996. Dodatkowo zastąpiono w tych przepisach wyrażenie „mapa akustyczna” wyrażeniem „strategiczna mapa hałasu” zapewniając w ten sposób posługiwanie się terminologią mającą zastosowanie w dyrektywie 2002/49/WE. Ponadto w ust. 7 doprecyzowano z jakich map składa się część graficzna oraz określono, co należy rozumieć poprzez tereny zagrożone hałasem. W tym celu powtórzono definicję terenu zagrożonego hałasem, o której mowa w przepisie art. 118 ust. 6 ustawy zmienianej. W myśl tej definicji teren zagrożony hałasem, to teren, na którym są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, określone wskaźnikami L_{DWN} lub L_N, o których mowa w art. 113.
--	--

2)mapę imisyjną, przez którą rozumie się mapę stanu akustycznego środowiska; 3)mapę terenów zagrożonych hałasem, przez które rozumie się tereny, na których są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, określone wskaźnikami LDWN lub LN, o których mowa w art. 113; 4)mapę przedstawiającą przewidywane rezultaty działań, o których mowa w ust. 6 pkt 13. 8. Strategiczna mapa hałasu, o której mowa w ust. 2 pkt 1, zawiera odrębne mapy dotyczące dróg, linii tramwajowych, linii kolejowych, portów, lotnisk oraz miejsc prowadzenia działalności przemysłowej. 9. Strategiczne mapy hałasu sporządza się z wykorzystaniem materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, stosując metody oceny hałasu określone w załączniku do dyrektywy 2015/996. 10.Granice terenów objętych strategicznymi mapami hałasu, w związku z eksploatacją głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk, określa się liniami rozgraniczającymi, pokrywającymi się z izoliniami odpowiadającymi wartościom długookresowego średniego poziomu dźwięku A, wyrażonego w decybelach (dB): 1)wyznaczonego w ciągu wszystkich dób w roku – L_{DWN} równy 55; 2)wyznaczonego w ciągu wszystkich pór nocy w roku – L_N równy 50. 11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposób ich prezentacji i formę ich przekazywania, uwzględniając charakter terenu objętego strategiczną mapą hałasu. 12. Strategiczne mapy hałasu mogą być aktualizowane w terminie 5 lat od dnia ich sporządzenia, począwszy od terminu, o którym mowa w ust. 4. Mogą być one aktualizowane częściej niż w terminie wskazanym w ust. 4, z tym że sporządzenie takiej aktualizacji nie zwalnia z obowiązku sporządzenia tych map albo ich aktualizacji	Natomiast w ust. 8 doprecyzowano, że w przypadku aglomeracji należy sporządzić odrębne mapy dla poszczególnych źródeł hałasu komunikacyjnego (drogi, linie kolejowe, lotniska, porty), oraz dla miejsc prowadzenia działalności przemysłowej W art. 118 ust. 9 określono, że strategiczną mapę hałasu sporządza się z wykorzystaniem materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, stosując metody oceny hałasu, o których mowa w art. 112c. Przepis ten jest praktycznie modyfikacją przepisu art. 118a ust. 2 zmienianej ustawy. Modyfikacja ta wpisuje się w aktualnie obowiązujący system nazewnictwa materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. W art. 118 ust. 10 określono sposób wyznaczania granic że granice terenów objętych strategicznymi mapami hałasu, w związku z eksploatacją głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk. W ust. 11 nałożono na ministra właściwego do spraw środowiska obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu sposobu prezentacji (w tym ich układu) i formy przekazywania. Celem tego rozporządzenia jest potrzeba zapewnienia sprawnego sporządzania tych map oraz potrzeba zapewnienia ciągłego i nieprzerwanego dostępu do zawartych w nich danych. W ust. 12 przewidziano możliwość aktualizacji co 5 lat strategicznych map hałasu bez konieczności sporządzania nowych, jak również aktualizacji w okresach krótszych niż ten ustawowy termin przy jednoczesnych zachowaniu ustawowych wymogów. Po art. 118 POŚ dodano art. 118a.
---	--

z zachowaniem zasady wyrażonej w zdaniu pierwszym i w ust. 4. 13. Do aktualizacji strategicznych map hałasu, o których mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1-10. Art. 118a. 1. Strategiczne mapy hałasu są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz właściwemu marszałkowi województwa w terminie, o którym mowa w art. 118 ust. 4. 2. Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wraz ze strategicznymi mapami hałasu przekazuje się zaktualizowane dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz dane ze strategicznych map hałasu, w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych, za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. 3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w terminie 45 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 118 ust. 4, sporządza wykazy zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi, lotniskami lub prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, którzy: 1) nie przekazali strategicznych map hałasu, zaktualizowanych danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz danych ze strategicznych map hałasu w terminie, 2) przekazali strategiczne mapy hałasu, zaktualizowane dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz dane ze strategicznych map hałasu, w terminie 30 dni od dnia upływu terminu – o którym mowa w art. 118 ust. 4. 4. Wykazy są przekazywane niezwłocznie właściwym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska. Przepis art. 117a ust. 7 stosuje się odpowiednio. 5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska co 5 lat przekazuje Komisji Europejskiej zaktualizowane dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz dane ze strategicznych map hałasu w terminie 6 miesięcy od upływu terminów ich sporządzenia. Zakres przekazywanych danych określa załącznik nr VI do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny	W art. 118a: - w ust. 1 nałożono obowiązek przekazywania GIOŚ oraz właściwemu marszałkowi województwa, w terminie, o którym mowa w art. 118 ust. 4 (tj. do dnia 30 czerwca danego roku), strategicznych map hałasu i w miarę potrzeby zaktualizowanych danych identyfikujących. Ponadto (ust. 2) wraz z przekazywaniem tych map GIOŚ określono obowiązek przekazywania danych z map. Aktualizacja danych identyfikacyjnych ma na celu zapewnienie spójności mapy z odcinkami dróg, linii kolejowych i lotnisk objętych tą mapą. W przepisie tym określono ponadto w jaki sposób należy przekazywać Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska przedmiotowe mapy oraz dane z map. Mapy będą wykorzystane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na rzecz oceny stanu akustycznego środowiska. - w ust. 3 nałożono na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska obowiązek sporządzenia, w terminie 45 dni po upływie terminu, o którym mowa w art. 118 ust. 4, wykazów zarządzających głównymi: drogami, liniami kolejowymi, lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, którzy nie przekazali strategicznych map hałasu oraz danych, o których mowa w ust. 1, oraz tych, którzy przekazali strategiczne mapy hałasu oraz dane, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od upływu terminu na ich przekazanie. Wykazy te będą niezwłocznie przekazywane do właściwych wioś. Na podstawie tych wykazów wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska będą nakładali kary na podmioty i organy, które uchybiły przekazaniu w terminie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska strategicznych map hałasu i danych z tych map. Obowiązek przekazywania strategicznych map hałasu w terminie, o którym mowa w art. 118 ust. 4 właściwemu miejscowo marszałkowi ma na celu umożliwienie temu marszałkowi sporządzenia projektu programu dla terenu województwa. W ust. 5 nałożono na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska obowiązek przekazywania do Komisji Europejskiej zaktualizowanych danych identyfikujących oraz danych ze strategicznych map. Obowiązek ten będzie realizowany co 5 lat, w terminie 6 miesięcy od upływu terminu sporządzenia map. Zakres danych będzie zgodny z załącznikiem nr VI do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku. W ten
---	--

	i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 12 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 i Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1). 6. W terminie 7 dni od upływu terminu przekazania danych, o którym mowa w ust. 5, Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacje o przekazaniu tych danych do Komisji Europejskiej.”;	sposób Rzeczpospolita Polska wywiąże się z obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE, dotyczącego przekazywania Komisji Europejskiej danych ze strategicznych map hałasu W ust. 6 zobowiązano Głównego Inspektora Ochrony Środowiska do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o przekazaniu danych z map do Komisji Europejskiej. Termin ten określono na 7 dni od upływu terminu, w którym przedmiotowe dane przekazane zostały do Komisji Europejskiej. W ten sposób zostanie zapewnione ministrowi właściwemu do spraw środowiska monitorowanie wypełniania przez Rzeczpospolitą Polską obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE.
Art. 1 pkt 9 projektu	w art. 118b dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Starosta przy opracowywaniu projektu uchwały, o której mowa w ust. 1, zapewnia udział społeczeństwa – na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 i z 2019 r. poz. 630).”;	W art. 118b ust. dodano ust. 3, poprzez który zagwarantowano społeczeństwu udział przy opracowywaniu projektu uchwały w sprawie wyznaczania cichych obszarów. W ten sposób wypełniono wymagania określone w art. 9 ust. 1 i w tiret dziewiąte pkt 1 załącznika do dyrektywy 2002/49/WE.
Art. 1 pkt 10 projektu	uchyla się art. 119;	Zdecydowano o uchyleniu art. 119 POŚ. Z uwagi na zakres zmian w obszarze regulacji dotyczących programów postanowiono ująć je w osobnym artykule – art. 119a.
Art. 1 pkt 11 projektu	po art. 119 dodaje się art. 119a w brzmieniu: „Art. 119a. 1. Na podstawie strategicznych map hałasu marszałek województwa opracowuje dla obszaru województwa projekt uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem. 2. Marszałek województwa sporządza łącznie z projektem uchwały streszczenie programu ochrony środowiska przed hałasem zawierające dane o programie niezbędne do przekazania Komisji Europejskiej, na formularzu udostępnionym za pomocą systemu teleinformatycznego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. 3. W programie ochrony środowiska przed hałasem wskazuje się działania ograniczające poziom hałasu w środowisku przedstawiony na strategicznych mapach hałasu: 1) zrealizowane, 2) planowane do realizacji w ciągu pięciu lat, oraz 3) planowane do realizacji długoterminowej	W art. 119a POŚ: - w ust. 1 nałożono na marszałka województwa obowiązek opracowania dla obszaru województwa projektu uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem. - w ust. 2 określono obowiązek sporządzenia streszczenia programu zawierającego dane o programie niezbędne do przekazania Komisji Europejskiej, na formularzu udostępnionym za pomocą systemu teleinformatycznego Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Streszczenia takie są już dzisiaj w praktyce przygotowywane na zasadzie dobrowolności przez podmioty obowiązane do przygotowywania programów. Tym niemniej w celu zapewnienia realizacji obowiązków Polski jako państwa członkowskiego wobec Komisji Europejskiej wprowadzono regulację w tym zakresie w przepisach POŚ. - w ust. 3 określono, dla jakiego horyzontu czasowego, na podstawie strategicznych map hałasu, wskazuje się działania ograniczające poziom

– z uwzględnieniem liczby mieszkańców na terenie objętym programem oraz efektywności ekologicznej i ekonomicznej działań programu. 4. Program ochrony środowiska przed hałasem jest sporządzany w formie pisemnej i składa się z następujących części: 1) wstępu zawierającego informacje ogólne o programie ochrony środowiska przed hałasem; 2) uzasadnienia zakresu zagadnień objętych programem ochrony środowiska przed hałasem, w tym: a) danych i wniosków wynikających ze sporządzonych strategicznych map hałasu, b) oceny realizacji poprzedniego programu, o ile został sporządzony, c) analizy materiałów, dokumentów i publikacji wykorzystanych do opracowania programu; 3) opisu działań w zakresie ograniczenia poziomu hałasu w środowisku, w tym harmonogramu ich realizacji, oraz obowiązków i ograniczeń wynikających z realizacji programu; 4) streszczenia programu sporządzonego w języku niespecjalistycznym. 5. Marszałek województwa przy opracowywaniu programu ochrony środowiska przed hałasem zapewnia udział społeczeństwa – na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. 6. Marszałek województwa przedstawia projekt uchwały do zaopiniowania: 1) prezydentom miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 2) zarządzającym głównymi drogami; 3) zarządzającym głównymi liniami kolejowymi lub liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe położonymi na terenie miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 4) zarządzającym głównymi lotniskami lub lotniskami, które zasięgiem emisji hałasu oddziałują na miasto o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 5) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska – w zakresie zgodności programu ochrony środowiska przed hałasem ze strategicznymi mapami hałasu. 7. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 6, przedstawiają opinię o projekcie w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu uchwały.	hałasu w środowisku zarówno te zrealizowane jak również planowane do realizacji w okresie 5 lat i długoterminowo. Ponadto ustalono, że działania te należy podejmować z uwzględnieniem liczby mieszkańców na terenie objętym programem oraz efektywności ekologicznej i ekonomicznej przedmiotowych działań. - w ust. 4 określając wymagania w zakresie zawartości programu kierowano się potrzebą zapewnienia sporządzania programów zgodnych z wymaganiami, o których mowa w załączniku V dyrektywy 2002/49/WE - w ust. 5 zobowiązano marszałka województwa, do zapewnienia społeczeństwu udziału przy opracowywaniu projektu programu, zgodnie z procedurą określoną w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081). Aktualnie brak jest w przepisach POŚ regulacji dotyczących konsultacji społecznych projektu programu, a wymóg taki wynika wprost z przepisów Dyrektywy 2002/49/WE, - w ust. 6 nałożono na marszałka województwa obowiązek przedstawienia projektu uchwały w sprawie programu do zaopiniowania: prezydentom miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzającym głównymi drogami, zarządzającym głównymi liniami kolejowymi lub liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe położonymi na obszarze aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, zarządzającym głównym lotniskami lub innymi lotniskami, które swym zasięgiem emisji hałasu oddziałują na aglomerację o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska – w zakresie zgodności programu ze strategicznymi mapami hałasu. Ww. katalog podmiotów(z wyjątkiem GIOŚ) generalnie określa podmioty i organy zainteresowane treścią programu ze względu na ich obowiązek realizacji zadań określonych tym programem. - w ust. 7 określono dla podmiotów i organów, o których mowa w ust. 6, termin przedstawienia opinii o projekcie programu, o którym mowa w ust. 1
--	--

	8. Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 7, oznacza akceptację projektu uchwały. 9. Program ochrony środowiska przed hałasem jest uchwalany przez sejmik województwa co 5 lat, w terminie do dnia 18 lipca począwszy od 2024 r. 10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres programu ochrony środowiska przed hałasem oraz sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu w środowisku, kierując się koniecznością zapewnienia skuteczności działań w dziedzinie zarządzania hałasem. 11. Programy ochrony środowiska przed hałasem mogą być aktualizowane w terminie 5 lat od dnia ich uchwalenia począwszy od terminu, o którym mowa w ust. 9. Aktualizacja programu ochrony środowiska przed hałasem może być uchwalana częściej niż w terminie wskazanym w ust. 9, z tym że uchwalenie takiej aktualizacji nie zwalnia z obowiązku uchwalenia tego programu albo jego aktualizacji z zachowaniem zasady wyrażonej w zdaniu pierwszym i w ust. 9. 12. Do aktualizacji programu ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w ust. 11, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–9 i art. 120 ust 3–6, z tym, że w przypadku aktualizacji, o której mowa w ust. 11 zdanie drugie, streszczenia, o którym mowa w ust. 2, nie sporządza się.”;	(30 dni od dnia otrzymania projektu ww. uchwały w sprawie programu), - w ust. 8 określono, skutek wynikający z niewydania opinii w terminie, o którym mowa w ust. 7, a mianowicie, że oznacza to akceptację projektu - w ust. 9 nałożono na sejmik województwa obowiązek uchwalania programu co 5 lat, w terminie do dnia 18 lipca. Termin wynika z Dyrektywy 2002/49/WE. - w ust. 10 nałożono na ministra właściwego do spraw środowiska obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać program oraz sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu. Wskazano, że realizując ten obowiązek minister właściwy do spraw środowiska powinien kierować się koniecznością zapewnienia optymalizacji działań w dziedzinie zarządzania hałasem. Upoważnienie ustawowe do określenia wymagań względem programów zawarte jest aktualnie w art. 119 ust. 3 i 4 POŚ. - w ust. 11 i 12 przewidziano możliwość aktualizacji programów co 5 lat bez konieczności sporządzania nowych, jak również aktualizacji w okresach krótszych niż ten ustawowy termin przy jednoczesnych zachowaniu ustawowych wymogów. Należy jednak podkreślić, że aktualizacja uchwalona w terminie krótszym nie zwalnia z obowiązku uchwalenia programu zgodnie z cyklem 5 – letnim, nie jest z kolei w tym wypadku wymagane sporządzenie streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2.
Art. 1 pkt 12 projektu	w art. 120: a) uchyla się ust 1 i 2, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Marszałek województwa nie później niż w terminie 14 dni od dnia uchwalenia programu ochrony środowiska przed hałasem przekazuje: 1) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska, 2) podmiotom i organom, o których mowa w art. 119a ust. 6, 3) ministrowi właściwemu do spraw środowiska – informację o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem.”, c) dodaje się ust. 4 – 6 w brzmieniu: „4. Wraz z informacją, o której mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, za pomocą	W art. 120 POŚ: - uchylono ust. 1 i 2 z uwagi na to, że programy nie będą już przygotowywane przez starostów, - w ust. 3 zobowiązano marszałka województwa do przekazywania nie później niż w terminie 14 dni od dnia uchwalenia programu: wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska, podmiotom lub organom, o których mowa w ust. 6, oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem. Powyższe ma na celu możliwie najwcześniejsze przygotowanie się podmiotów wymienionych w tym przepisie, które otrzymają informację, do realizacji ich zadań. - w dodanym ust. 4, wraz z tą informacją marszałek województwa przekazuje GIOŚ, za pomocą systemu teleinformatycznego GIOŚ, streszczenie, o którym

	systemu teleinformatycznego Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, dodatkowo streszczenie, o którym mowa w art. 119a ust. 2. 5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, powiadamia właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o nieprzekazaniu przez marszałka województwa informacji, o której mowa w ust. 3, i streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2. 6. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej streszczenia programów ochrony środowiska przed hałasem, w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu na uchwalenie programów ochrony środowiska przed hałasem i informuje o tym ministra właściwego do spraw środowiska w terminie 7 dni od dnia przekazania Komisji Europejskiej tych streszczeń.”;	mowa w art. 119a ust. 2. – w dodanym ust. 5 w terminie 30 dni od dnia upływu terminu na przekazanie informacji GIOŚ organ ten powiadamia wioś o nieprzekazaniu przez marszałka województwa informacji, o której mowa w ust. 3, i streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2. - w dodanym ust. 6 określono GIOŚ termin na przekazanie Komisji Europejskiej streszczeń programów (6 miesięcy od upływu terminów na ich sporządzenie). (termin ten wynika z Dyrektywy 2002/49/WE) oraz określono termin na przekazanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o przekazaniu do Komisji Europejskiej streszczeń programów.
Art. 1 pkt 13 projektu	w art. 175: a) ust. 4a otrzymuje brzmienie: „4a. Dla dróg krajowych, linii kolejowych oraz lotnisk obowiązek, o którym mowa w ust 3, należy wypełnić w ciągu 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia eksploatacji przebudowanego obiektu, a jeżeli dla drogi, linii kolejowej lub lotniska organ nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – w terminie przewidzianym na wykonanie analizy porealizacyjnej.”, b) uchyla się ust. 6;	Zmieniono brzmienie ust. 4a w art. 175 ustawy zmienianej w art. 1 w następujący sposób: „4a. Dla dróg krajowych, linii kolejowych oraz lotnisk obowiązek, o którym mowa w ust. 3, należy wypełnić w ciągu 12 miesięcy od rozpoczęcia eksploatacji przebudowanego obiektu, a jeżeli dla drogi, linii kolejowej lub lotniska organ nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - w terminie przewidzianym na wykonanie analizy porealizacyjnej.”. W ten sposób, uwzględniając żądania zarządzających liniami kolejowymi i lotniskami, zostanie urealniony 14 - dniowy termin, określony zmienianą ustawą, na rzecz realizacji przedmiotowego obowiązku. Uchylono również ust. 6 ustanawiający obowiązek sporządzania map akustycznych przez zarządzających drogą, linią kolejową lub lotniskiem.
Art. 1 pkt 14 projektu	uchyla się art. 179;	Uchyla się art. 179 POŚ, który określa obowiązki zarządzających drogą, linią kolejową lub lotniskiem, zaliczonymi do obiektów, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, w zakresie sporządzania co 5 lat mapy akustycznej terenu, na którym eksploatacja obiektu może powodować przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Niemniej nie zwalnia się ww. podmiotów z obowiązku sporządzania strategicznych map hałasu. Obowiązek te określa przepis art. 118 ust. 2 ustawy zmieniającej. Art. 179 ust. 2 przewidywał upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska do określenia, w drodze rozporządzenia, dróg, linii kolejowych i lotnisk, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie

		akustyczne na znacznych obszarach, dla których wymagane jest sporządzanie map akustycznych, oraz sposoby określania granic terenów objętych tymi mapami z uwzględnieniem cech obiektów, o których mowa w art. 176 ust. 3. Rozporządzenie wydane na podstawie tego przepisu utraci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jednakże, o czym mowa była przy omawianiu zmian dotyczących art. 112a materia regulowana tym aktem została włączona do projektu.
Art. 1 pkt 15 projektu	w art. 186 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań, o których mowa w art. 17, art. 91 ust. 1 i art. 119a ust. 9;”;	Zmiana w art. 186 w ust. 1 ma charakter porządkowy. Z uwagi na uchylenie art. 119 POŚ w art. 186 w ust. 1 w pkt 4 odesłanie powinno nastąpić do art. 119a ust. 9 POŚ, który dotyczy programów.
Art. 1 pkt 16 projektu	w art. 236b ust. 1a wyraz: „usługobiorca” zastępuje się wyrazem: „usługodawca”;	Zmiana w art. 236b ust. 1a nie dotyczy zagadnienia merytorycznego, ale błędnej terminologii. Prawdopodobnie pojęcie „usługobiorca” zostało zamienione z pojęciem „usługodawca”. Zgodnie z definicją ze Słownika Języka Polskiego PWN: usługobiorca to „osoba lub instytucja, dla której świadczona jest usługa”. Natomiast usługodawca to „osoba lub instytucja świadcząca usługę”. Zatem, w kontekście art. 236b ust. 1a POŚ usługobiorcą jest prowadzący instalację, a świadczący usługi jest usługodawcą, a zatem dotychczasowy zapis jest niespójny i wprowadzający w błąd. Błąd ten sprawiać może problemy z wyegzekwowaniem informacji od firm świadczących usługi, dlatego zdecydowano o zmianie tego terminu.
Art. 1 pkt 17 projektu	w Tytule V w Dziale III po Rozdziale 5 dodaje się Rozdział 6 w brzmieniu: „Rozdział 6. Kary pieniężne za uchybienia w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem. Art. 315f. 1. W przypadku gdy podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 i 2, nie przekaze Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w art. 117a ust. 4, w terminie, o którym mowa w art. 117a ust. 3 – podlega karze pieniężnej w wysokości 1000 zł za każdy dzień opóźnienia. 2. W przypadku gdy podmiot lub organ, o którym mowa w art. 118 ust. 3, nie przekaze Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie wskazanym w art. 118 ust. 4, strategicznej mapy hałasu, zaktualizowanych danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz danych ze strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118a ust. 2 – podlega karze pieniężnej w wysokości 500 000 zł. 3. W przypadku, o którym mowa w art. 118a ust. 3 pkt 2, karę pieniężną wymierza się w wysokości 20% kary, o której mowa w ust. 2.	O wprowadzeniu przedmiotowych kar zdecydowało powtarzające się nieterminowe wypełnianie przez podmioty i organy obowiązków polegających na sporządzaniu strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem. Nieterminowość w ww. zakresie została zauważona przez Komisję Europejską i stała się powodem skierowania do Rzeczypospolitej Polskiej uzasadnionej opinii w związku z naruszeniem Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W ocenie projektodawcy kary pieniężne przyczynią się do terminowego wypełniania omawianych obowiązków. Wysokość kar powinna być dolegliwa, aby przyniosła pożądany skutek. W art. 315 f ust. 1 określono karę pieniężną za nieterminowe przekazywanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska przez podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 i 2, danych identyfikujących lub informacji, o których mowa w art. 117a ust. 4. Karę tę określono w wysokości 1000 zł za każdy dzień opóźnienia. W art. 315f ust. 2 określono karę pieniężną w wysokości 500 000 zł za nieterminowe przekazywanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska strategicznej mapy hałasu i danych z tej mapy. W art. 315f ust. 3 określono warunki złagodzenia kary, o której mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy: 1) sejmik województwa nie uchwali w terminie, o którym mowa w art. 119a ust. 9, programu ochrony środowiska przed hałasem albo jego aktualizacji, o której mowa w art. 119a ust. 11 zdanie pierwsze, 2) marszałek województwa nie przekaze Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie, o którym mowa w art. 120 ust. 3, streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2 – podlega karze pieniężnej w wysokości 100 000 zł. 5. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska. 6. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza naruszenie, o którym mowa w: 1) art. 315f ust. 1 – na podstawie wykazów, o których mowa w art. 117a ust. 5; 2) art. 315f ust. 2 i 3 – na podstawie wykazów, o których mowa w art. 118a ust. 3; 3) art. 315f ust. 4 – na podstawie powiadomienia, o którym mowa w art. 120 ust. 5. 7. Po stwierdzeniu naruszenia, o którym mowa w art. 315f ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje o tym podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 lub 2, o stwierdzonym naruszeniu i zasadach wymierzania kary. 8. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska podejmuje decyzję o wymierzeniu kary: 1) za okres do ustania naruszenia – po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o których mowa w 117a ust. 1 lub 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało lub 2) za okres do dnia 31 grudnia każdego roku – jeżeli do tego dnia przekroczenie lub naruszenie nie zostało usunięte, lub 3) za okres od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, o którym mowa w pkt 2, do ustania naruszenia – po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o których mowa w 117a ust. 1 lub 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało.	Wskazano, że jeżeli w terminie 30 dni od upływu terminu, o którym mowa w art. 118 ust. 2, podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 i 2, przekaze Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska strategiczne mapy hałasu oraz dane ze strategicznych map hałasu administracyjną karę pieniężną wymierza się w wysokości 20% kary, o której mowa w ust. 2. W art. 315f ust. 4 określono karę w wysokości 100 000 zł za: 1) nieuchwalenie, w terminie, przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem 2) nieprzekazanie przez marszałka województwa, w terminie, streszczenia programu ochrony środowiska przed hałasem do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. W ust. 5 art. 315f wskazano podmiot właściwy do wymierzania omawianych kar pieniężnych. Jest nim wojewódzki inspektor ochrony środowiska. W ust. 6 art. 315f określono, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza naruszenie, o którym mowa: 1) art. 315f ust. 1 – na podstawie wykazów, o których mowa w art. 117a ust. 5. 2) art. 315f ust. 2 i 3 – na podstawie wykazów, o których mowa w art. 118a ust. 3. 3) art. 315f ust. 4 – na podstawie powiadomienia, o którym mowa w art. 120 ust. 5. W art. 315f ust. 7 i 8 określono, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska, po stwierdzeniu naruszenia, o którym mowa w art. 315f ust. 1 (termin przekazania danych identyfikujących i informacji o nieposiadaniu takich danych) informuje o tym podmiot o tym podmiot lub organ (ust. i podejmuje
---	---

	Art. 315g. 1. Od decyzji o wymierzeniu kar pieniężnych, o których mowa w art. 315f, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. 2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna. 3. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. 4. Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Art. 315h. 1. Termin płatności kary, o której mowa w art. 315f ust. 2, odracza się na wniosek podmiotu lub organu, o którym mowa w art. 118 ust. 3, obowiązany do jej uiszczenia, jeżeli w momencie złożenia wniosku, udokumentuje rozpoczęcie wykonywania strategicznej mapy hałasu. 2. Odroczenie terminu płatności kary może dotyczyć części albo całości kary. 3. Termin płatności kary może być odroczony wyłącznie na okres niezbędny do wykonania strategicznej mapy hałasu, nie dłuższy jednak niż rok od upływu terminu, w którym mapa ta powinna być wykonana.	decyzję o wymierzeniu kary: 1) za okres do ustania naruszenia - po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o których mowa w 117a ust. 1 i 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało lub 2) za okres do dnia 31 grudnia każdego roku - jeżeli do tego dnia przekroczenie lub naruszenie nie zostało usunięte, lub 3) za okres od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, o którym mowa w pkt 2, do ustania naruszenia - po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o których mowa w 117a ust. 1 i 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało. Zgodnie z art. 315g ust. 1 od decyzji o wymierzeniu kar pieniężnych, o której mowa w art. 315f, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna (ust. 2), a wpływy z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (ust. 3). Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (ust. 4). W art. 315h. 1. wskazano, że termin płatności kary, o której mowa w art. 315f ust. 2, odracza się na wniosek podmiotu lub organu, o którym mowa w art. 118 ust. 3, obowiązany do jej uiszczenia, jeżeli w momencie złożenia wniosku, udokumentuje rozpoczęcie wykonywania strategicznej mapy hałasu. W ust. 2 art. 315h ustalono, że odroczenie terminu płatności kary może dotyczyć jej części albo całości. W ust. 3 art. 315h określono, że termin płatności kary może być odroczony wyłącznie na okres niezbędny do wykonania strategicznej mapy hałasu oraz że nie może być dłuższy niż rok od upływu terminu, w którym mapa powinna być
--	--	---

4. Wniosek o odroczenie terminu płatności kary składa się do właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, przed upływem terminu w którym płatność ta powinna być uiszczona. 5. Złożenie wniosku o odroczenie terminu płatności kary nie zwalnia z obowiązku jej uiszczenia w części, w jakiej nie może podlegać odroczeniu. 6. Wniosek o odroczenie terminu płatności kary zawiera: 1) wskazanie wysokości kary, o której odroczenie terminu płatności występuje strona; 2) opis zaawansowania procesu wykonywania strategicznej mapy hałasu; 3) wnioskowany termin odroczenia płatności kary. 7. Decyzja o odroczeniu terminu płatności kary określa: 1) karę, której termin płatności został odroczone, oraz jej wysokość; 2) termin odroczenia. 8. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska w drodze decyzji, odmawia odroczenia terminu płatności kary, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 i 4. 9. W przypadku gdy strategiczna mapa hałasu została sporządzona w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, orzeka o zmniejszeniu odroczonej kary o sumę środków wydatkowanych na wykonanie strategicznej mapy hałasu. 10. Jeżeli strategiczna mapa nie zostanie sporządzona w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze decyzji, obowiązek uiszczenia odroczonej kary wraz z odsetkami za zwłokę naliczanymi za okres odroczenia. Art. 315i. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. Art. 315j. w przypadku, o którym mowa w art. 315h ust. 9, do kwoty pozostającej do zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące opłaty prolongacyjnej. Art. 315k. W przypadku odroczenia terminu płatności kary stosuje się odpowiednio przepisy w zakresie wstrzymania biegu terminu	wykonana. W ust. 4 -6 art. 315h określono termin na wniesienie wniosku o odroczenie płatności oraz zakres informacji, jakie należy w nim przekazać. W ust. 7 art. 315h określono informacje jakie mają być zawarte w decyzji o odroczeniu terminu płatności. W ust. 8 art. 315h określono że wojewódzki inspektor ochrony środowiska odmawia w drodze decyzji odroczenia terminu płatności, jeśli nie zostały spełnione warunki w ust. 1 i 4. W ust. 9 art. 315h ustalono, że w przypadku sporządzenia strategicznej mapy hałasu w terminie określonej w decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska orzeka o zmniejszeniu kary o sumę środków poniesionych na sporządzenie tej mapy. W ust. 10 art. 315h ustalono, że w przypadku niewywiązania ze sporządzenia strategicznej mapy hałasu w terminie wskazanym w decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska orzeka obowiązek uiszczenia odroczonej kary wraz z odsetkami za zwłokę, naliczanymi za okres odroczenia. Dodany art. 315i określa, że do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. Art. 315j określa, że w przypadku o którym mowa w art. 315h ust. 9, do kwoty pozostającej do zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące opłaty prolongacyjnej. Dodany art. 315k ustala, że w przypadku odroczenia terminu płatności kary stosuje się odpowiednio przepisy w zakresie wstrzymania biegu terminu
---	--

	przedawnienia należności.”;	przedawnienia należności. Podkreślić należy, że zasadność wprowadzenia tych sankcji generalnie potwierdzają doświadczenia Rzeczypospolitej Polskiej wynikające z trzech rund mapowania oraz dokonana przez Komisję Europejską ocena dotychczasowego wywiązywania się z obowiązków wynikających z Dyrektywy 2002/49/WE. Należy zauważyć, że w dniu 25 stycznia 2019 r. Komisja Europejska skierowała wobec Rzeczypospolitej Polskiej uzasadnioną opinię wystosowaną na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dotyczącą nieprawidłowej transpozycji oraz naruszenia obowiązków wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/49/WE (naruszenie nr 2017/2068).
Art. 1 pkt 18 projektu	w art. 350 uchyla się ust. 2;	W art. 350 POŚ uchylono ust. 2, który stanowi, że karze, o której mowa w art. 350 ust. 1 podlega, kto będąc obowiązany na podstawie art. 179, nie przedkłada mapy akustycznej. Uchylenie tego przepisu jest konsekwencją uchylecia art. 179 POŚ.
Art. 1 pkt 19 projektu	w art. 378 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 2a po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zadania samorządu województwa, o których mowa w ust. 2a i 2aa, art. 91 ust. 1, 3, 3a i 5, art. 92 ust. 1, art. 94 ust. 2, art. 95 ust. 1, art. 96, art. 119a ust. 1, art. 135 ust. 2 oraz art. 162 ust. 3, 6 i 7, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”.	W art. 378 POŚ w ust. 2a dodano pkt 4, w którym wskazano marszałka województwa jako organ właściwy w sprawach, o których mowa w art. 362 ust. 1-3, dotyczących dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu. Celem tego przepisu jest doprowadzenie do sytuacji, w której starosta nie będzie organem właściwym w sprawach wydawania decyzji dotyczących ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia, jak również w sprawach przywrócenia środowiska do stanu właściwego w przypadku dróg dla których jako prezydent miasta jest jednocześnie zarządzającym tymi drogami. W miastach na prawach powiatu, w których prezydent miasta jest zarządzającym drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe, a jednocześnie wykonuje obowiązki starosty, kompetencja w zakresie wydawania ww. decyzji zbiegała się z obowiązkiem wykonania ww. decyzji. W art. 378 POŚ w ust. 4 dokonano zmiany porządkowej wynikającej z wcześniej wprowadzonych zmian w zakresie programów. Odesłanie do art. 119 ust. 2 zastąpiono odesłaniem do art. 119a ust. 1, 9 i 11.
Art. 2 projektu	Art. 2. Dane identyfikujące oraz informacja, o której mowa w art. 117a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska po raz pierwszy w terminie do dnia 31 stycznia 2020 r.	W art. 2 projektu ustawy określono termin w którym po raz pierwszy na zasadach przewidzianych w art. 117a ust. 1 i 2 POŚ będą przekazane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska dane identyfikujące obiekty wymienione w tym przepisie. Termin ten określono na dzień 31 stycznia

		2020 r. Data ta wynika z art. 7 Dyrektywy 2002/49/WE, nakazującego państwom członkowskim do dnia 30 czerwca 2005 r., a następnie co 5 lat, powiadamiać Komisję Europejską o aglomeracjach, głównych drogach, głównych liniach kolejowych i głównych lotniskach (w roku 2005 r. obowiązek ten był ograniczony, gdyż dotyczył powiadomienia o głównych drogach o obciążeniu ruchem ponad 6 milionów przejazdów rocznie, głównych liniach kolejowych o obciążeniu ruchem ponad 60 tysięcy przejazdów składów pociągów rocznie, głównych lotniskach i aglomeracjach o liczbie mieszkańców ponad 250 tysięcy na swym terytorium).
Art. 3 projektu	Art. 3. Arkusze sprawozdawcze, o których mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.	Przepis art. 3 projektu ustawy stanowi, że pierwszym terminem przekazania Komisji Europejskiej przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska arkuszy sprawozdawczych, o których mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 na zasadach przewidzianych w tym przepisie będzie 30 czerwca 2020 r. Datę tę określa art. 7 Dyrektywy 2002/49/WE.
Art. 4 projektu	Art. 4. Strategiczne mapy hałasu są sporządzane po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r.	Przepis art. 4 projektu ustawy implementuje art. 7 Dyrektywy 2002/49/WE i wskazuje 30 czerwca 2022 r. jako termin sporządzenia po raz pierwszy, strategicznej mapy hałasu.
Art. 5 projektu	Art. 5. Sejmik województwa uchwala po raz pierwszy program ochrony środowiska przed hałasem, o którym mowa w art. 119a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 18 lipca 2024 r.	W art. 5 wskazuje się, że sejmik województwa uchwala po raz pierwszy program ochrony środowiska przed hałasem, w terminie do dnia 18 lipca 2024 r.
Art. 6 projektu	Art. 6. Do map akustycznych, których termin sporządzenia przypadał na dzień: 1)30 czerwca 2012 r., 2)30 czerwca 2017 r. – stosuje się przepisy dotychczasowe.	W art. 6 wskazuje się, że do map akustycznych, których termin sporządzenia przypadał na dzień 30 czerwca 2012 r. i na dzień 30 czerwca 2017 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.
Art. 7 projektu	Art. 7. Mapy akustyczne sporządzone na podstawie art. 118 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, których termin sporządzenia przypadał na dzień 30 czerwca 2017 r., zachowują moc do dnia 30 czerwca 2022 r.	Zgodnie z art. 7 mapy akustyczne sporządzone na podstawie art. 118 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują swoją moc do dnia 30 czerwca 2022 r.
Art. 8 projektu	Art. 8. Do programów ochrony środowiska przed hałasem, których termin uchwalenia przypadał na dzień: 1)18 lipca 2013 r., 2)18 lipca 2018 r. – stosuje się przepisy dotychczasowe.	W art. 8 projektu ustawy wskazano, że do programów ochrony środowiska przed hałasem, których termin sporządzenia przypadał na dzień 18 lipca 2013 r. i na dzień 18 lipca 2018 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9 projektu	Art. 9. Programy ochrony środowiska przed hałasem uchwalone na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, których termin uchwalenia przypadał na dzień 18 lipca 2018 r., zachowują moc do dnia 18 lipca 2024 r.	W art. 9 projektu ustawy określono, że programy ochrony środowiska przed hałasem uchwalane na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia 18 lipca 2024 r.
Art. 10 projektu	Art. 10. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej zaktualizowane dane identyfikujące oraz dane ze strategicznych map hałasu, o których mowa odpowiednio w art. 117a ust. 8 oraz w art. 118a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od upływu terminu określonego w art. 4.	Przepis art. 10 projektu ustawy określa termin na przekazanie przez GIOŚ po raz pierwszy Komisji Europejskiej danych ze strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118a ust. 1 w terminie 6 miesięcy od upływu terminu na sporządzenie strategicznych map hałasu. Termin ten jest zgodny z terminem określonym w art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2002/49/WE.
Art. 11 projektu	Art. 11. Pierwszą informację o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem marszałek województwa przekazuje na zasadach określonych w art. 120 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż w terminie 14 dni od dnia 18 lipca 2024 r.	W art. 11 określono termin przekazania przez marszałka województwa pierwszej informacji o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem na zasadach określonych w art. 120 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w następujący sposób: nie później niż w terminie 14 dni od dnia 18 lipca 2024 r. Tak określony termin wynika z art. 8 ust. 2 i 5 Dyrektywy 2002/49/WE oraz dyrektywy INSPIRE, która wydłuża o 1 rok termin określony dyrektywą 2002/49/WE.
Art. 12 projektu	Art. 12. Pierwsze streszczenie programu ochrony środowiska przed hałasem, o którym mowa w art. 119a ust. 2 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, marszałek województwa przekazuje nie później niż w terminie 14 dni od dnia 18 lipca 2024 r.	W art. 12 doprecyzowano termin, w którym po raz pierwszy marszałek województwa przekazuje streszczenie programu ochrony środowiska, o którym mowa w art. 119a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wskazując, że: nie później niż w terminie 14 dni od dnia 18 lipca 2024 r.
Art. 13 projektu	Art. 13. Pierwszą informację o przekazaniu do Komisji Europejskiej danych ze strategicznych map hałasu Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 7 dni od dnia 1 stycznia 2023 r.	W art. 13 doprecyzowano termin, w którym GIOŚ przekaże właściwemu ministrowi do spraw środowiska pierwszą informację o przekazaniu do KE danych ze strategicznych map hałasu wskazując, że dokona tego w terminie 7 dni od dnia 1 stycznia 2023 r.
Art. 14 projektu	Art. 14. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej pierwsze streszczenia programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 120 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od upływu terminu, o którym mowa w art. 5.	Zgodnie z art. 14 Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej pierwsze streszczenie programu ochrony środowiska przed hałasem w terminie 6 miesięcy od upływu terminu, o którym mowa w art. 5 ust. 1.
Art. 15 projektu	Art. 15. 1. Do wszczętych i niezakończonych postępowań w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu stosuje się art. 115a	W art. 15 ust. 1 odniesiono się do wszczętych i niezakończonych postępowań w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu – wskazując, że

	ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym. 2. Decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 115a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, pozostają w mocy.	stosuje się do nich art. 115 a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym. W ust. 2 odniesiono się do decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu wydanych na podstawie art. 115 a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w ten sposób, że wskazano, iż pozostają one w mocy.
Art. 16 projektu	Art. 16. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 112b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 112b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.	W art. 16 odniesiono się dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 112b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 wskazując, że zachowują one moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 112 b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące.
Art. 17 projektu	Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 118a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.	W art. 17 odniesiono się dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 wskazując, że zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 ust. 10 zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące.
Art.18 projektu	Art. 18. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 119 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 119a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.	W art. 18 odniesiono się dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 119 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 wskazując, że zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 119 a ust. 10 zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące.
Art.19 projektu	Art. 19. 1. W latach 2019-2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 41 – Środowisko, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 3,988 mln zł, przy czym w: 1) 2019 r. – 0,0 mln zł; 2) 2020 r. – 1,1 mln zł; 3) 2021 r. – 0,286 mln zł; 4) 2022 r. – 0,286 mln zł; 5) 2023 r. – 0,586 mln zł; 6) 2024 r. – 0,286 mln zł; 7) 2025 r. – 0,286 mln zł; 8) 2026 r. – 0,286 mln zł; 9) 2027 r. – 0,286 mln zł;	W art. 19 ust. 1 określono, przypadający na lata 2019–2028 (z wyszczególnieniem na każdy rok kalendarzowy), limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem wejścia w życie ustawy. Sumaryczny limit tych wydatków wynosi 12,828 mln zł a wydatki w poszczególnych latach są proporcjonalne do prac realizowanych w tych latach i szczegółowo udokumentowane w OSR. W ust. 2 określono, że organem, który monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw środowiska. W ust. 3 nałożono na ministra właściwego do spraw środowiska, w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1, obowiązek stosowania mechanizmu korygującego polegający na zaleceniu zmniejszenia zakresu inwestycji.

	10) 2028 r. – 0,586 mln zł. 2. W latach 2019-2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 85 - Województwa, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 8,84 mln zł, przy czym w: 1) 2019 r. – 0,0 mln zł; 2) 2020 r. – 0,0 mln zł; 3) 2021 r. – 0,0 mln zł; 4) 2022 r. – 0,0 mln zł; 5) 2023 r. – 4,42 mln zł; 6) 2024 r. – 0,0 mln zł; 7) 2025 r. – 0,0 mln zł; 8) 2026 r. – 0,0 mln zł; 9) 2027 r. – 0,0 mln zł; 10) 2028 r. – 4,42 mln zł. 3. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4. 4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska stosuje mechanizm korygujący polegający na zaleceniu zmniejszenia zakresu inwestycji.	
Art. 20 projektu	Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	W art. 20 określono termin wejścia w życie ustawy: przypada on po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Określony termin wynika z konieczności wdrożenia dyrektywy Komisji (UE) 2015/996, której termin transpozycji upłynął 31 grudnia 2018 r. oraz w związku z uzasadnioną opinią, o której mowa powyżej.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu ustalania wartości wskaźnika hałasu L_{DWN}

Na podstawie art. 112b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób ustalania wartości wskaźnika hałasu L_{DWN} .

§ 2. Wartość wskaźnika, o którym mowa w § 1, ustala się według następującego wzoru:

$$L_{DWN} = 10 \lg \left[\frac{12}{24} 10^{0,1L_D} + \frac{4}{24} 10^{0,1(L_W+5)} + \frac{8}{24} 10^{0,1(L_N+10)} \right]$$

gdzie:

L_{DWN} – oznacza długookresowy średni poziom dźwięku A, wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich dób w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych), z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰); wskaźnik służy do określenia ogólnej dokuczliwości

L_D – oznacza długookresowy średni poziom dźwięku A, wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich pór dnia (rozumianych jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych);

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 96).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1470, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452, 1123 i 1211.

L_W – oznacza długookresowy średni poziom dźwięku A, wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich pór wieczoru (rozumianych jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych);

L_N – oznacza długookresowy średni poziom dźwięku A, wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich pór nocy (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych); wskaźnik służy do określenia zaburzenia snu,

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

MINISTER ŚRODOWISKA

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie sposobu ustalania wartości wskaźnika hałasu L_{DWN} (Dz. U. poz. 1414), które na podstawie art. 16 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. ...) utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia, wypełnia dyspozycję art. 112b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.) i jednocześnie ma celu doprecyzowanie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie sposobu ustalania wartości wskaźnika hałasu L_{DWN} (Dz. U. poz. 1414).

Doprecyzowanie to wynika z potrzeby usunięcia wskazanych przez Komisję Europejską uchybień w transpozycji dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, dalej „dyrektywa 2002/49/WE”:

W ocenie Komisji Europejskiej definicja wskaźników hałasu L_{DWN} oraz L_N , tj. wskaźników, o których mowa w art. 112a pkt 1 POŚ, nie zawiera odwołań do normy ISO 1996-2:1987 i nie precyzuje definicji roku.

Stąd w projekcie omawianego rozporządzenia uzupełniono definicję tych wskaźników hałasu poprzez przywołanie normy ISO 1996-2:1987 oraz poprzez wskazanie, że rok, na przestrzeni którego należy obliczyć wartość wskaźnika hałasu L_{DWN} (którego częściami składowymi pozostają wartości wskaźników hałasu L_D , L_W oraz L_N), należy rozumieć jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok kalendarzowy w odniesieniu do warunków meteorologicznych.

W ten sposób projekt rozporządzenia eliminuje uchybienia wskazane przez Komisję Europejską.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych oraz podania informacji dotyczącej przedstawienia projektu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu oraz
ich układu, sposobu prezentacji i przekazywania**

Na podstawie art. 118 ust. 11 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposób ich prezentacji i formę ich przekazywania.

2. Szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu dla miast o liczbie ludności powyżej 100 tysięcy mieszkańców oraz ich układ, sposób prezentacji i przekazywania jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu dla głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych portów lotniczych oraz ich układ i sposób prezentacji jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) obiekcie przestrzennym – należy przez to rozumieć obiekt przestrzenny w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1472 oraz z 2019 r. poz. 730);
- 2) zbiorze danych przestrzennych – należy przez to rozumieć zbiór danych przestrzennych w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

§ 3. Części graficzne strategicznych map hałasu w postaci obiektów przestrzennych przekazuje się odpowiednio:

- 1) w układzie Światowego Systemu Geodezyjnego (WGS 84) lub

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 96).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1470, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452, 1123 i 1211.

- 2) w skalach większych od 1:10 000 w układach współrzędnych płaskich prostokątnych: PL-2000, PL-1992, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725 i 730), lub
- 3) w skalach mniejszych lub równych 1:10 000 w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-1992, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

§ 4. Parametry obliczeniowe dla map imisyjnych są następujące:

- 1) wysokość punktów obserwacji siatki obliczeniowej – 4 m n.p.t.;
- 2) rozdzielczość siatki obliczeniowej – maksymalnie 15 x 15 m;
- 3) minimalna liczba odbić – 1.

§ 5. Do wykonania strategicznych map hałasu wykorzystuje się numeryczny model terenu o interwale siatki 1 m lub 5 m.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

MINISTER ŚRODOWISKA

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 października 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na mapach akustycznych oraz ich układu i sposobu prezentacji (Dz. U. poz. 1340), które na podstawie art. 17 ustawy z dnia... o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. ...) utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

**Szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu dla miast o liczbie
ludności powyżej stu tysięcy mieszkańców oraz ich układ, sposób prezentacji
i przekazywania**

1. Część opisowa strategicznej mapy hałasu, zwanej dalej mapą zawiera w zakresie:

1) dane identyfikacyjne jednostki odpowiedzialnej za realizację mapy i podmiotu wykonującego mapę – nazwę, adres, kontakt;

2) charakterystykę obszaru podlegającego ocenie – położenie, powierzchnia, liczba mieszkańców i inne, ilustrowane materiałem fotograficznym, w tym ogólny opis miasta, z podstawowymi danymi statystycznymi;

3) identyfikację i charakterystykę źródeł hałasu drogowego, kolejowego, lotniczego i przemysłowego – opis, parametry funkcjonalne, kody krajowe i międzynarodowe dróg i ich odcinków, linii kolejowych i ich odcinków oraz lotnisk i lądowisk;

4) uwarunkowania akustyczne wynikające z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – dane o sposobach użytkowania terenów wraz z uwarunkowaniami akustycznymi wynikającymi z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innych dokumentów prawa miejscowego, a także z pozostałych dokumentów planistycznych, w tym opracowań ekofizjograficznych lub z faktycznego zagospodarowania terenu;

5) metody wykorzystanych do dokonania oceny:

a) nazwy metod referencyjnych lub szczegółową charakterystykę metod, o ile zastosowano metody inne niż referencyjne,

b) oprogramowanie używane do wykonania obliczeń akustycznych, a w tym jego nazwę, autora – producenta, numer licencji i informację, komu została wydana,

c) charakterystykę obiektów przestrzennych i zbiorów danych przestrzennych, ich dokładność oraz datę ostatniej aktualizacji;

6) zestawienie wyników pomiarów wykonanych dla potrzeb mapy lub wykonanych w innym celu, a wykorzystywanych w opracowaniu strategicznej mapy hałasu:

- a) rodzaj wyników,
- b) wykonawcę pomiarów, dysponenta wyników,
- c) zestawienia wyników pomiarów wykonanych dla potrzeb realizacji mapy,
- d) zestawienia wyników pomiarów wykonanych dla potrzeb kalibracji modelu,
- e) miejsce przechowywania wyników i warunki dostępu do bazy wyników, w tym adres internetowy oraz ewentualne ograniczenia i koszty, o ile nie są to bazy publiczne, w przypadku pomiarów innych, lecz także wykorzystanych do opracowania mapy;

7) szacunkową liczbę lokali mieszkalnych oraz osób, w zaokrągleniu do stu, zamieszkujących te lokale, narażone na hałas oceniany wskaźnikiem L_{DWN} , wyznaczonym na wysokości 4 m nad poziomem terenu, przy najbardziej narażonej na hałas elewacji w każdym z następujących przedziałów wartości podanym w dB:

- a) 55–59,9 dB,
- b) 60–64,9 dB,
- c) 65–69,9 dB,
- d) 70–74,9 dB,
- e) od 75 dB

– oddzielnie dla hałasu pochodzącego od: ruchu kołowego (na drogach lub ulicach), ruchu szynowego, ruchu lotniczego oraz źródeł przemysłowych;

8) w miarę możliwości pozyskania danych – szacunkową liczbę lokali mieszkalnych wraz z liczbą osób zamieszkujących w tych lokalach:

a) w których zastosowano przegrody zewnętrzne o podwyższonej izolacyjności akustycznej jako rozwiązanie ochronne w odniesieniu do hałasu w środowisku, z jednoczesnym zastosowaniem na tyle cichych urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych, że nie eliminują one efektów podwyższenia tej izolacyjności,

b) mających tzw. względnie cichą elewację, co oznacza taką elewację budynku, przy której wartość wskaźnika L_{DWN} na wysokości 4 m nad poziomem terenu oraz w odległości 2 m przed elewacją jest ponad 20 dB niższa niż najwyższa wartość wskaźnika L_{DWN} przy elewacji najbardziej eksponowanej na hałas; względnie cichą elewację określa się osobno dla konkretnego rodzaju hałasu: drogowego, szynowego, lotniczego, przemysłowego;

9) szacunkową liczbę lokali mieszkalnych oraz osób, w zaokrągleniu do stu, zamieszkujących te lokale, narażone na hałas oceniany wskaźnikiem L_N , wyznaczonym na wysokości 4 m nad poziomem terenu, przy najbardziej narażonej na hałas elewacji w każdym z następujących przedziałów wartości podanym w dB:

- a) 50–54,9 dB,
- b) 55–59,9 dB,
- c) 60–64,9 dB,
- d) 65–69,9 dB,
- e) od 70 dB

– oddzielnie dla hałasu pochodzącego od: ruchu kołowego (na drogach lub ulicach), ruchu szynowego, ruchu lotniczego oraz źródeł przemysłowych;

10) w miarę możliwości pozyskania danych – szacunkową liczbę lokali mieszkalnych wraz z liczbą osób zamieszkujących w tych lokalach:

- a) w których zastosowano przegrody zewnętrzne o podwyższonej izolacyjności akustycznej, o których mowa w ppkt 8 lit. a, dla wskaźnika L_N ,
- b) mających tzw. względnie cichą elewację, o której mowa w ppkt 8 lit. b, dla wskaźnika L_N ;

11) Osobno dla poszczególnych rodzajów źródeł hałasu, określa się powierzchnię obszarów w km^2 , eksponowanych na:

- a) hałas oceniany wskaźnikiem L_{DWN} w przedziałach poziomów dźwięku wymienionych w ppkt 7,
- b) hałas oceniany wskaźnikiem L_N w przedziałach poziomów dźwięku wymienionych w ppkt 9;

12) osobno dla poszczególnych rodzajów hałasu, dokonuje się analizy trendów zmian stanu akustycznego środowiska, o ile są do dyspozycji materiały pozwalające na wykonanie takiej analizy, tzn. informacje o stanach przeszłych warunków akustycznych środowiska;

13) tam, gdzie to właściwe, wyniki analiz rozkładu hałasu przy elewacjach budynków, przeprowadzonych na różnych wysokościach;

14) oszacowania liczby ludności zamieszkałej na obszarach:

a) na których zrealizowano przedsięwzięcia w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w ppkt 16,

b) na których przewiduje się realizację przedsięwzięć w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w ppkt 18; oszacowania te powinny spełniać warunki wymienione w ppkt 7–10;

15) oszacowania efektów zrealizowanych przedsięwzięć w zakresie zwalczania hałasu, o których mowa w ppkt 16, oraz przewidywanych efektów przedsięwzięć, o których mowa w ppkt 18;

16) informacje na temat uprzednio opracowanych i wdrożonych programów ochrony środowiska przed hałasem, w tym w szczególności:

- a) obszar objęty programem,
- b) rodzaj źródła hałasu,
- c) nazwę programu i rodzaj: program lokalny lub ponadlokalny,
- d) rok opracowania;

17) efekty wynikające z podejmowanych uprzednio działań w zakresie ochrony środowiska zarówno w odniesieniu do opracowanych i wdrożonych programów ochrony środowiska przed hałasem, jak też działań o charakterze lokalnym lub efekty aktualnie stosowanych na terenie miasta działań z zakresu ochrony środowiska przed hałasem:

- a) obszar, źródło,
- b) przedsięwzięcia infrastrukturalne, w tym budowa obwodnic,
- c) rozwiązania techniczne z uwzględnieniem zmiany nawierzchni oraz zastosowania ekranów akustycznych,
- d) środki planistyczne, w tym obszary ograniczonego użytkowania, strefy przemysłowe,
- e) środki ekonomiczne ograniczania hałasu,
- f) przepisy prawa miejscowego;

18) identyfikację obszarów, które powinny zostać ustanowione jako obszary ciche w mieście;

19) wnioski dotyczące działań w zakresie ochrony przed hałasem dla poszczególnych kategorii hałasu w tym opis planowanych działań w zakresie ochrony przed hałasem w tym wynikających z decyzji środowiskowych, pozwoleń budowlanych, analiz porealizacyjnych, czy wieloletnich prognoz finansowych, przewidzianych do realizacji na kolejne 5 lat oraz analizy wykonane pod kątem możliwości wpływu na klimat akustyczny, aktualnych i przewidywanych w najbliższym czasie zamierzeń inwestycyjnych dla obszaru miasta; w szczególności może to obejmować analizę rozwiązań wariantowych;

20) streszczenie w języku niespecjalistycznym.

2. Informacje i dane wynikowe zamieszczane w części opisowej strategicznej mapy hałasu, powinny być w miarę możliwości zestawiane tabelarycznie i uzupełniane wykresami oraz diagramami.

3. Część graficzna mapy zawiera:

1) mapę charakteryzującą hałas emitowany z poszczególnych źródeł – mapę emisyjną;

2) mapę stanu akustycznego środowiska – mapę imisyjną w postaci linii równego poziomu dźwięku lub obszarów oznaczonych kolorem:

a) dla poziomu L_{DWN} :

- 55–60 dB,
- powyżej 60–65 dB,
- powyżej 65–70 dB,
- powyżej 70–75 dB,
- powyżej 75 dB,

b) dla poziomu L_N :

- 50–55 dB,
- powyżej 55–60 dB,
- powyżej 60–65 dB,
- powyżej 65–70 dB,
- powyżej 70 dB;

3) mapę wymagań akustycznych terenów;

4) mapę terenów zagrożonych hałasem, ujmującą przekroczenia dopuszczalnych poziomów dźwięku w przedziałach przekroczeń:

- a) 0,1–5 dB,
- b) 5,1–10 dB,
- c) 10,1–15 dB,
- d) 15,1–20 dB,
- e) powyżej 20 dB;

5) mapę pokazującą liczbę osób ekspozowanych na hałas, stanowiącą wynik nałożenia informacji z mapy imisyjnej oraz rozkładu liczby osób mieszkających na obszarach w przedziałach poziomów określonych w ppkt 7 lub w ppkt 9;

- 6) mapę przedstawiającą przewidywane rezultaty działań, o których mowa art. 18 ust. 7 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

7) mapy przedstawiające wartość wskaźnika hałasu na wysokości innej niż 4 m, tam gdzie jest to właściwe.

4. Kolorystyka obszarów w poszczególnych przedziałach poziomów dźwięku powinna być zgodna z wymaganiami normy PN-ISO 1996-2:1999.

5. Informacje, o których mowa w pkt 3, dla potrzeb państwowego monitoringu, tworzenia i aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem oraz planowania strategicznego i planowania przestrzennego środowiska są przekazywane w formie elektronicznej, w postaci niezakodowanych plików tekstowych, arkuszy kalkulacyjnych; jeden egzemplarz powinien być dostępny jako wydruk.

6. Układy i sposoby prezentacji części graficznych strategicznych map hałasu charakteryzowane są przez formaty tych map i ich udostępnianie:

1) części graficzne strategicznych map hałasu w postaci obiektów przestrzennych lub zbiorów danych przestrzennych dla potrzeb państwowego monitoringu środowiska, tworzenia i aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem oraz planowania strategicznego i planowania przestrzennego przekazywane są organom dla każdego rozpatrywanego rodzaju źródła hałasu w formie elektronicznych map wektorowych o dokładności odpowiadającej skali minimum 1:10 000, w jednym z powszechnie stosowanych formatów GIS;

2) części graficzne strategicznych map hałasu dla potrzeb informowania społeczeństwa osobno dla każdego rozpatrywanego rodzaju źródła hałasu zamieszczane są na portalach organów odpowiedzialnych za opracowanie i zarządzanie mapami akustycznymi lub na portalach innych organów, za zgodą organu, odpowiedzialnego za opracowanie i zarządzanie mapami akustycznymi;

3) części graficzne strategicznych map hałasu udostępniane dla potrzeb informowania społeczeństwa spełniają wymagania ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

Załącznik nr 2

Szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu dla głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych portów lotniczych oraz ich układ i sposób prezentacji

1. Część opisowa strategicznej mapy hałasu, zwanej dalej mapą zawiera w szczególności:

1) dane identyfikacyjne jednostki odpowiedzialnej za realizację mapy i podmiotu wykonującego mapę – nazwę, adres, kontakt;

2) charakterystykę obszaru podlegającego ocenie, w tym ogólny opis terenu objętego mapą, z podstawowymi danymi statystycznymi (powierzchnia obszaru analizy, podstawowe dane demograficzne, liczba obiektów podlegających szczególnej ochronie akustycznej, główne szlaki komunikacyjne itp.), ilustrowaną materiałem fotograficznym;

3) identyfikację i charakterystykę źródeł hałasu drogowego, kolejowego lub lotniczego, obejmującą charakterystykę opisową, parametry funkcjonalne, kody krajowe i międzynarodowe dróg i ich odcinków, linii kolejowych i ich odcinków oraz lotnisk,

4) informacje o sposobach użytkowania gruntów wraz z uwarunkowaniami akustycznymi wynikającymi z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innych dokumentów prawa miejscowego, a także z pozostałych dokumentów planistycznych, w tym opracowań ekofizjograficznych lub z faktycznego zagospodarowania terenu, co najmniej dla terenów będących w zasięgu izofony 50 dB dla wskaźnika L_{DWN} ;

5) podstawowe narzędzia wykorzystane do opracowania strategicznych map hałasu, w tym:

a) nazwy metod referencyjnych lub szczegółową charakterystykę metod, o ile zastosowano metody inne niż referencyjne,

b) oprogramowanie używane do wykonania obliczeń akustycznych, a w tym jego nazwę, autora – producenta, numer licencji i informację, komu została wydana;

c) charakterystykę obiektów przestrzennych i zbiorów danych przestrzennych, ich dokładność oraz datę ostatniej aktualizacji;

6) zestawienie wyników pomiarów wykonanych dla potrzeb mapy lub wykonanych w innym celu, a wykorzystywanych w opracowaniu mapy akustycznej:

- a) rodzaj wyników,
- b) wykonawcę pomiarów, dysponenta wyników,
- c) zestawienia wyników pomiarów wykonanych dla potrzeb realizacji mapy,
- d) zestawienia wyników pomiarów wykonanych dla potrzeb kalibracji modelu,

e) miejsce przechowywania wyników i warunki dostępu do bazy wyników, w tym adres internetowy oraz ewentualne ograniczenia i koszty, o ile nie są to bazy publiczne, w przypadku pomiarów innych, lecz także wykorzystanych do opracowania mapy;

7) szacunkową liczbę lokali mieszkalnych oraz osób, w zaokrągleniu do stu, zamieszkujących te lokale, narażone na hałas oceniany wskaźnikiem L_{DWN} , wyznaczonym na wysokości 4 m nad poziomem terenu, przy najbardziej narażonej na hałas elewacji w każdym z następujących przedziałów wartości podanym w dB:

- a) 55–59,9 dB,
- b) 60–64,9 dB,
- c) 65–69,9 dB,
- d) 70–74,9 dB,
- e) od 75 dB;

8) w miarę możliwości pozyskania danych – szacunkową liczbę lokali mieszkalnych wraz z liczbą osób zamieszkujących w tych lokalach:

a) w których zastosowano przegrody zewnętrzne o podwyższonej izolacyjności akustycznej jako rozwiązanie ochronne w odniesieniu do hałasu w środowisku, z jednoczesnym zastosowaniem na tyle cichych urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych, że nie eliminują one efektów podwyższenia tej izolacyjności,

b) mających tzw. względnie cichą elewację, co oznacza taką elewację budynku, przy której wartość wskaźnika L_{DWN} na wysokości 4 m nad poziomem terenu oraz w odległości 2 m przed elewacją jest ponad 20 dB niższa niż najwyższa wartość wskaźnika L_{DWN} przy elewacji najbardziej eksponowanej na hałas;

9) szacunkową liczbę lokali mieszkalnych oraz osób, w zaokrągleniu do stu, zamieszkujących te lokale, narażone na hałas oceniany wskaźnikiem L_N , wyznaczonym na wysokości 4 m nad poziomem terenu, przy najbardziej narażonej na hałas elewacji w każdym z następujących przedziałów wartości podanym w dB:

- a) 50–54,9 dB,
- b) 55–59,9 dB,
- c) 60–64,9 dB,
- d) 65–69,9 dB,
- e) od 70 dB;

10) w miarę możliwości pozyskania danych – szacunkową liczbę lokali mieszkalnych wraz z liczbą osób zamieszkujących w tych lokalach:

a) w których zastosowano przegrody zewnętrzne o podwyższonej izolacyjności akustycznej, o których mowa w ppkt 8 lit. a, dla wskaźnika L_N ,

b) mających tzw. względnie cichą elewację, o której mowa w ppkt 8 lit. b, dla wskaźnika L_N ;

11) określa się powierzchnię obszarów w km^2 , eksponowanych na hałas:

a) oceniany wskaźnikiem L_{DWN} w przedziałach poziomów dźwięku wymienionych w ppkt 7,

b) oceniany wskaźnikiem L_N w przedziałach poziomów dźwięku wymienionych w ppkt 9;

12) dokonuje się analizy trendów zmian stanu akustycznego środowiska, o ile są do dyspozycji materiały pozwalające na wykonanie takiej analizy, tzn. informacje o stanach przeszłych warunków akustycznych środowiska;

13) tam, gdzie to właściwe, wyniki analiz rozkładu hałasu przy elewacjach budynków, przeprowadzonych na różnych wysokościach;

14) oszacowania liczby ludności zamieszkałej na obszarach:

a) na których zrealizowano przedsięwzięcia w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w ppkt 17,

b) na których przewiduje się realizację przedsięwzięć w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w ppkt 18; oszacowania te powinny spełniać warunki wymienione w ppkt 7–10;

15) oszacowania efektów zrealizowanych przedsięwzięć w zakresie zwalczania hałasu, o których mowa w ppkt 17, oraz przewidywanych efektów przedsięwzięć, o których mowa w ppkt 18;

16) informacje na temat uprzednio opracowanych i wdrożonych programów ochrony środowiska przed hałasem, w tym w szczególności:

- a) obszar objęty programem,
- b) rodzaj źródła hałasu,
- c) nazwę programu i rodzaj: program lokalny lub ponadlokalny,
- d) rok opracowania;

17) efekty wynikające z podejmowanych uprzednio działań w zakresie ochrony środowiska zarówno w odniesieniu do opracowanych i wdrożonych programów ochrony środowiska przed hałasem, jak też działań o charakterze lokalnym lub efekty aktualnie stosowanych dla obszaru objętego strategiczną mapą hałasu działań z zakresu ochrony środowiska przed hałasem:

- a) obszar, źródło,
- b) przedsięwzięcia infrastrukturalne, w tym budowa obwodnic,
- c) rozwiązania techniczne z uwzględnieniem zmiany nawierzchni oraz zastosowania ekranów akustycznych,
- d) środki planistyczne, w tym obszary ograniczonego użytkowania, strefy przemysłowe,
- e) środki ekonomiczne ograniczania hałasu,
- f) przepisy prawa miejscowego;

18) wnioski dotyczące działań w zakresie ochrony przed hałasem dla poszczególnych kategorii hałasu w tym opis planowanych działań w zakresie ochrony przed hałasem w tym wynikających z decyzji środowiskowych, pozwoleń budowlanych, analiz porealizacyjnych, czy wieloletnich prognoz finansowych, przewidzianych do realizacji na kolejne 5 lat oraz analizy wykonane pod kątem możliwości wpływu na klimat akustyczny, aktualnych i

przewidywanych w najbliższym czasie zamierzeń inwestycyjnych dla obszaru objętego strategiczną mapą hałasu; w szczególności może to obejmować analizę rozwiązań wariantowych;

19) streszczenie w języku niespecjalistycznym.

2 Informacje i dane wynikowe zamieszczane w części opisowej strategicznej mapy hałasu, powinny być w miarę możliwości zestawiane tabelarycznie i uzupełniane wykresami oraz diagramami.

3. Zakres danych części graficznej obejmuje mapy opracowane osobno dla stosowanych wskaźników oceny L_{DWN} , L_N , określonych na wysokości 4 m, a w szczególności:

1) mapę emisyjną;

2) mapę imisyjną w postaci linii równego poziomu dźwięku lub obszarów oznaczonych kolorem;

a) dla poziomu L_{DWN} :

– 55–60 dB,

– powyżej 60–65 dB,

– powyżej 65–70 dB,

– powyżej 70–75 dB,

– powyżej 75 dB,

b) dla poziomu L_N :

– 50–55 dB,

– powyżej 55–60 dB,

– powyżej 60–65 dB,

– powyżej 65–70 dB,

– powyżej 70 dB;

3) mapę wymagań akustycznych terenów;

4) mapę terenów zagrożonych hałasem, ujmującą przekroczenia dopuszczalnych poziomów dźwięku w przedziałach przekroczeń:

- a) 0,1–5 dB,
- b) 5,1–10 dB,
- c) 10,1–15 dB,
- d) 15,1–20 dB,
- e) powyżej 20 dB;

5) mapę pokazującą liczbę osób ekspozowanych na hałas, stanowiącą wynik nałożenia informacji z mapy imisyjnej oraz rozkładu liczby osób mieszkających na obszarach w przedziałach poziomów określonych w ppkt 7 lub w ppkt 9;

6) mapy przedstawiające wartość wskaźnika hałasu na wysokości innej niż 4 m, tam gdzie jest to właściwe;

7) kolorystyka obszarów w poszczególnych przedziałach poziomów dźwięku powinna być zgodna z wymaganiami normy PN-ISO 1996-2:1999.

4. Informacje, o których mowa w pkt 3, dla potrzeb państwowego monitoringu, tworzenia i aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem oraz planowania strategicznego i planowania przestrzennego środowiska są przekazywane w formie elektronicznej, w postaci niezakodowanych plików tekstowych, arkuszy kalkulacyjnych; jeden egzemplarz powinien być dostępny jako wydruk.

5. Układy i sposoby prezentacji części graficznych strategicznych map hałasu charakteryzowane są przez formaty tych map i ich udostępnianie:

1) części graficzne strategicznych map hałasu w postaci obiektów przestrzennych lub zbiorów danych przestrzennych dla potrzeb państwowego monitoringu środowiska, tworzenia i aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem oraz planowania strategicznego i planowania przestrzennego przekazywane są organom dla każdego rozpatrywanego rodzaju źródła hałasu w formie elektronicznych map wektorowych o dokładności odpowiadającej skali minimum 1:10 000, w jednym z powszechnie stosowanych formatów GIS;

2) części graficzne strategicznych map hałasu dla potrzeb informowania społeczeństwa osobno dla każdego rozpatrywanego rodzaju źródła hałasu zamieszczane są na portalach organów odpowiedzialnych za opracowanie i zarządzanie mapami akustycznymi lub na portalach innych organów, za zgodą organu, odpowiedzialnego za opracowanie i zarządzanie mapami akustycznymi;

3) części graficzne strategicznych map hałasu udostępniane dla potrzeb informowania społeczeństwa spełniają wymagania ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

MINISTER ŚRODOWISKA

U Z A S A D N I E N I E

Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu oraz ich układu, sposobu prezentacji i przekazywania podyktowana jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 118 ust. 9 zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony, zgodnie z którym minister właściwy ds. środowiska określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu oraz ich układ, sposób prezentacji i formę przekazywania, uwzględniając cele, do których osiągnięcia dane mają być wykorzystane.

Rozwiązania legislacyjne przewidziane w obecnie obowiązującym rozporządzeniu okazały się skuteczne, jednak sposób prezentacji i formę przekazywania strategicznych map hałasu należało dostosować do obecnie obowiązujących przepisów (m. in. o infrastrukturze informacji przestrzennej) oraz unowocześnić. W ramach optymalizacji rozwiązań przewiduje się doprecyzowanie niektórych dotychczasowych wymagań odnośnie strategicznych map hałasu oraz dostosowanie zakresu danych zawartych na mapach akustycznych do nowych celów, do których mają służyć m.in. do planowania przestrzennego.

Rozporządzenie to w pełni odpowiada zakresowi delegacji ustawowej.

Projektowane rozporządzenie ma charakter dostosowawczy i nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem

Na podstawie art. 119a ust. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres programu ochrony środowiska przed hałasem, zwany dalej „programem”;
- 2) sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu w środowisku.

§ 2. Wstęp, o którym mowa w art. 119a ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „ustawą”, obejmuje:

- 1) opis obszaru objętego zakresem programu, w tym:
 - a) opis objętych zakresem programu:
 - miast o liczbie ludności powyżej 100 tys.,
 - głównych:
 - – dróg,
 - – linii kolejowych,
 - – lotnisk
 - wraz z podaniem unikalnego kodu zgodnego z wymaganiami raportowania do Komisji Europejskiej;
- 2) podstawy prawne opracowania programu;
- 3) podmioty lub organy odpowiedzialne za realizację programu.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 96).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1470, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452, 1123 i 1211.

§ 3. Uzasadnienie zakresu zagadnień, o którym mowa w art. 119a ust. 4 pkt 2 ustawy, uwzględnia w zakresie:

- 1) danych i wniosków wynikających ze sporządzonych strategicznych map hałasu, w:
 - a) charakterystyki obszarów objętych strategicznymi mapami hałasu, w tym uwarunkowań wynikających z ustaleń planów zagospodarowania przestrzennego, ograniczeń związanych z występowaniem istniejących obszarów ograniczonego użytkowania, a także obszarów istniejących stref ochronnych,
 - b) charakterystyki terenów objętych programem, w tym liczby mieszkańców, gęstości zaludnienia oraz zakresu przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
 - c) charakterystyki techniczno-akustycznych źródeł hałasu mających negatywny wpływ na poziom hałasu w środowisku,
 - d) trendy zmian stanu akustycznego,
 - e) koncepcje działań zabezpieczających środowisko przed hałasem;
- 2) oceny realizacji poprzedniego programu dla programu opracowywanego kolejny raz:
 - a) zestawienie zrealizowanych zadań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem wraz z oceną ich skuteczności i analizą poniesionych kosztów,
 - b) analizę niezrealizowanych części programu wraz z przyczynami braku realizacji;
- 3) analizy materiałów, dokumentów i publikacji wykorzystanych do opracowania programu:
 - a) polityki, strategie, plany lub programy, o których mowa w art. 46 i art. 47 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081),
 - b) obowiązujące powiatowe lub gminne programy ochrony środowiska,
 - c) przepisy prawa, w tym prawa miejscowego, mające wpływ na stan akustyczny środowiska,
 - d) pozwolenia na emitowanie hałasu do środowiska oraz inne dokumenty i materiały sporządzone dla potrzeb postępowań administracyjnych prowadzonych w stosunku do podmiotów korzystających ze środowiska, których działalność ma negatywny wpływ na stan akustyczny środowiska,
 - e) przepisy dotyczące emisji hałasu z instalacji i urządzeń, w tym pojazdów, których funkcjonowanie ma negatywny wpływ na stan akustyczny środowiska,

f) nowe, dostępnych technik i technologii w zakresie ograniczania hałasu.

§ 4. Część dotycząca działań, o których mowa w art. 119a ust. 4 pkt 3 ustawy, obejmuje:

- 1) obowiązujące wartości dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku oraz podanie obszarów z naruszeniami dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku wraz z podaniem zakresu naruszenia oraz innych obszarów problemowych;
- 2) szacunkową liczbę osób narażonych na hałas;
- 3) wyszczególnienie podstawowych kierunków, zakresu działań i rozwiązań mających na celu ograniczenie poziomu hałasu w środowisku, które będą podjęte w ciągu najbliższych pięciu lat, łącznie ze środkami zachowania obszarów cichych w aglomeracji i poza aglomeracją wraz z podaniem podmiotu lub organu odpowiedzialnego za realizację;
- 4) szacunki dotyczące zmniejszenia liczby osób narażonych na hałas;
- 5) termin realizacji programu, w tym terminy realizacji poszczególnych zadań;
- 6) koszty realizacji programu, w tym koszty realizacji poszczególnych zadań;
- 7) źródła finansowania programu;
- 8) opis długofalowej strategii w zakresie działań naprawczych i rozwiązań mających na celu ograniczenie poziomu hałasu w środowisku;
- 9) opis przebiegu i wyników konsultacji społecznych;
- 10) wskazanie rodzajów informacji i dokumentów wykorzystanych do kontroli i dokumentowania realizacji programu.

§ 5. Streszczenie, o którym mowa w art. 119a ust. 4 pkt 4 ustawy, zawiera omówienie wszystkich działań naprawczych i rozwiązań mających na celu ograniczenie poziomu hałasu w środowisku z wykorzystaniem prezentacji graficznych i zestawień danych tabelarycznych, i obejmuje:

- 1) koszt programu (w euro);
- 2) datę przyjęcia;
- 3) datę zakończenia;
- 4) szacunkową liczbę ludzi objętych ograniczeniem narażenia na hałas;
- 5) poziomy dopuszczalne obowiązujące w momencie przyjęcia programu w zakresie hałasu dla wskaźników L_{DWN} i L_N zgodnie z definicjami w załączniku I do dyrektywy 2002/49 /WE;
- 6) podsumowanie wyników ze strategicznych map hałasu (problemy zidentyfikowane i sytuacje wymagające poprawy);

- 7) podsumowanie wyników konsultacji społecznych zorganizowanych w odniesieniu do programu;
- 8) podsumowanie działań związanych z zarządzaniem hałasem, w tym środki mające na celu zachowanie obszarów cichych, w tym także związany z nimi budżet i cele;
- 9) podsumowanie strategii długoterminowej;
- 10) podsumowanie przepisów przewidzianych do oceny realizacji i wyników programu;
- 11) linki do stron internetowych zawierających pełne teksty programów.

§ 6. 1. Harmonogram realizacji poszczególnych zadań, o których mowa w § 4 pkt 3, ustala się, uwzględniając:

- 1) przekroczenie progowego poziomu hałasu dla terenów zagrożonych hałasem;
- 2) przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach przeznaczonych pod szpitale, domy opieki społecznej, obszary A ochrony uzdrowiskowej;
- 3) przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach mieszkaniowych, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 4) przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na pozostałych terenach, dla których ustala się dopuszczalny poziom hałasu.

2. Kolejność realizacji zadań programu na terenach mieszkaniowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, następuje z uwzględnieniem wskaźnika charakteryzującego wielkość przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu i liczbę mieszkańców na terenie, ustalanego w sposób następujący:

$$M = 0,1 m (10^{0,1\Delta L} - 1)$$

gdzie:

M – wartość wskaźnika,

ΔL – wielkość przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu dB,

m – liczba mieszkańców na terenie o przekroczonym poziomie dopuszczalnym.

3. Kolejność realizacji zadań programu na terenach mieszkaniowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, ustala się, zaczynając od terenów o najwyższej wartości wskaźnika M do terenów o wartości wskaźnika M najniższej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

MINISTER ŚRODOWISKA

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 października 2002 r. szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać program ochrony środowiska przed hałasem (Dz. U. poz. 1498), które na podstawie art. 18 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. ...) utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia, wypełnia dyspozycję art. 119a ust. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska i jednocześnie ma celu doprecyzowanie przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 października 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać program ochrony środowiska przed hałasem (Dz. U. poz. 1498).

Doprecyzowanie to wynika z potrzeby wyczerpującego uwzględnienia wymagań stawianych programom ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w załączniku V transponowanej do polskiego systemu prawa dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, dalej „dyrektywa 2002/49/WE”.

W rozporządzeniu tym określono:

- 1) szczegółowy zakres danych lub informacji ujętych w programie ochrony środowiska przed hałasem, zwanym dalej „programem”;
- 2) sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu w środowisku.

Każdy program ochrony środowiska przed hałasem powinien zawierać:

zgodnie z art. 119a ust. 4 pkt 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska wstęp, którego zawartość konkretyzuje § 2 tego rozporządzenia

zgodnie z art. 119a ust. 4 pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska uzasadnienie, którego zawartość konkretyzuje § 3 tego rozporządzenia

zgodnie z art. 119a ust. 4 pkt 3 ustawy – Prawo ochrony środowiska działania, które konkretyzuje § 4 tego rozporządzenia

zgodnie z art. 119a ust. 4 pkt 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska streszczenie, którego zawartość konkretyzuje § 5 tego rozporządzenia.

Na podkreślenie zasługuje, że streszczenie programu jest dokumentem, który państwa członkowskie są zobowiązane przekazywać Komisji Europejskiej. Stąd istotnym jest aby

streszczenie, zawierało omówienie wszystkich działań naprawczych i rozwiązań mających na celu ograniczenie poziomu hałasu w środowisku z wykorzystaniem prezentacji graficznych i zestawień danych tabelarycznych, i obejmuje:

- 1) koszt programu (w euro);
- 2) datę przyjęcia;
- 3) datę zakończenia;
- 4) szacunkową liczbę ludzi objętych ograniczeniem narażenia na hałas;
- 5) poziomy dopuszczalny obowiązujący w momencie przyjęcia programu w zakresie hałasu dla wskaźników L_{DWN} i L_N zgodnie z definicjami w załączniku I do dyrektywy 2002/49 /WE;
- 6) podsumowanie wyników ze strategicznych map hałasu (problemy zidentyfikowane i sytuacje wymagające poprawy);
- 7) podsumowanie wyników konsultacji społecznych zorganizowanych w odniesieniu do programu;
- 8) podsumowanie działań związanych z zarządzaniem hałasem, w tym środki mające na celu zachowanie obszarów cichych, w tym także związany z nimi budżet i cele;
- 9) podsumowanie strategii długoterminowej;
- 10) podsumowanie przepisów przewidzianych do oceny realizacji i wyników programu;
- 11) linki do stron internetowych zawierających pełne teksty programów.

§ 7. 1. Harmonogram realizacji poszczególnych zadań, o których mowa w § 4 pkt 3 projektu, ustala się, uwzględniając:

- 1) przekroczenie progowego poziomu hałasu dla terenów zagrożonych hałasem;
- 2) przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach przeznaczonych pod szpitale, domy opieki społecznej i obszary A ochrony uzdrowiskowej;
- 3) przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach mieszkaniowych, z zastrzeżeniem § 6 ust. 1 pkt 2;
- 4) przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na pozostałych terenach, dla których ustala się dopuszczalny poziom hałasu.

2. Kolejność realizacji zadań programu na terenach mieszkaniowych, o których mowa w § 6 ust. 2, następuje z uwzględnieniem wskaźnika charakteryzującego wielkość przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu i liczbę mieszkańców na terenie, ustalanego w sposób następujący:

$$M = 0,1 m (10^{0,1\Delta L} - 1)$$

gdzie:

M	–	wartość wskaźnika,
Δ	–	wielkość przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu
L	–	dB,
m	–	liczba mieszkańców na terenie o przekroczonym poziomie dopuszczalnym.

3. Kolejność realizacji zadań programu na terenach mieszkaniowych, o których mowa w § 6 ust. 3, ustala się, zaczynając od terenów o najwyższej wartości wskaźnika M do terenów o wartości wskaźnika M najniższej.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych oraz podania informacji dotyczącej przedstawienia projektu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Warszawa, 15 lipca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1471.2018 / 20 /AG

dot.: RM-10-126-19 z 10.07.2019 r.

Pan
Tomasz Szczegielniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony
środowiska, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej
Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.
Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Henryk Kowalczyk
Minister Środowiska

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wierzyk
Podsekretarz Stanu